

14 Feb. 29

TANI IACOBI

BOISSARDI VESVN-
TINI

POEMATTA.

ELEGIARUM LIBRI II.

HENDECASYLLABOR. LIB. II.

TUMULORUM ET EPITAPHIORUM
LIB. I.

EPIGRAMMATUM LIB. II.

METIS,

Excudebat Abrahamus Faber.

M. D. XIC.

Cum Privilegio Regis.

LP II 4, c

1800

232648 I

PAVLI MELISSI

COMITIS PALATINI,
EQUITIS TORQUATI, ET CIVIS
Romani, in Poëmata Iani Iacobi Boissar-
di, Hendecasyllabum.

AD IACOBVM PASCHARIVM
Medicum Lotharingum.

SE V stylo vel acu decente pingat
Vividas animantium figurarum,
Sive carmina doctiora fingat
Boissardus cedrinis inuncta succis:

Seu quæcunque sagace mente gignat
Priscis lemmata comparanda sacris,

Pictores simul, & simul Poëtas
In sui rapit incitos amorem.
Sic magnes trahit obvium metallum:
Sic fax Palladios bibit liquores.

Naturam intuitus putabis artem,
Non artem: sed ubi intueris artem,
Naturam superarier putabis.

Paschari, mihi tolle in uniuersum
Phœbum Pieridesque Gratiasque:
Boissardus subitò novos regignet
Phœbum Pieridesque Gratiasque.

IOANNIS POSTHI
Archiatři Palatini.

IN EADEM.

Cedite Boissardo reliqui concedite vates:
Hic omnes unus, iudice me, superat.
Vos homines verbis tantùmmodo pingitis: ille
Egregio mentes carmine, & ora manu.

Ejusdem.

Effigies hominum depingens alter Apelles,
Alter & est idem dum carmina fingit Apollo
Boissardus geminas tractans industrius artes.
Noane etiam geminos idem mereatur honores?

L AE.

LAELII CLEOPASSI HY-
DRUNTINI.

Nugas qui sua scripta vult vocari
Boissardus, merito suos labores
De fraudans precio, suáque laude,
Non parùm Aonidasq; Apollinemq;
Atque ipsas Charitas Cupidinemque
Offendit: sale sic facetiisque
Cuncta temperat & loquace risu ,
Ut & seria misceat cachinnis,
Et doctos Epigrammatum libellos
Suo Bilbilis adstruat Poëtæ :
Quem factum putat esse castiorem,
Et mores magis induisse puros.

Legat quilibet, utilis jocosæ
Iuncta lectio cui placet, simulque
His conjungier optimè libellis
Discat Aonidasque Apollinemque,
Atque ipsas Charitas Cupidinemq;.

RVTILII SARAVESAE
I. C. Veneti.

Non cuivis Phæbo nec Musis scribere fas est
Dignacienda suo est Gratia ab Orchomeno.
Non satis est Latii nervos sermonis in unum
Cogere, facundi vel Ciceronis opes.

*Hec nisi congeries, pratorum imitata colores,
Lectoris vario tadia flore levet.
Quod studio auctorem sollerte videbit adeptum,
Hujus cui fuerit lectio nota libri.
Sic risu lacrymas, sic pinxit gaudia luctu,
Sic junxit placido serua verba sale:
Iudicet ut quivis Musis & Apolline dignum
Hunc, & Acidalio rore madere librum.*

ALARDI QVINTVLI
NARNIENSIS I. C.

Ive legā lepidosve sales, suavesque cachinnos,
Seu qua Pelignis verba canis numeris,
Expieri mentem nequeo: mihi sic placet illa
Qua tibi dicendi copia dives inest.
Cur nugas, Boissarde, vocas qua Palladis arte
Carmina Arionis sunt tibi fusa modis?
Subsannent scioli quę tu tinxisti sale, quodque
Molle solet Musis pectus inesse tuis.
Crede mihi, illorum tibi sunt fastidia laudi.
Doctis, si nescis, docta placere sat est.

VETVRRI LEONTII HY-
DRUNTINI.

Non omnes Curij sumus, austerive Catones,
Moroso qui dant jura supercilio.

Nec

Nec nos Democriti semper stillantia fletu
 Scripta juvant: nec qua Stoa severa docet.
 Nec qua discipulis Zeno inculcare solebat:
 Nec qua divino protulit ore Plato.
 Quamvis Democritus nonnunquam riserit, atque
 In circo visus saepe sedere Plato.
 Factaque & in media constat convivia Stoa,
 Sæpius & grandes evacuasse scyphos.
 Nostra relaxari gaudet natura, jocisque
 Acludo curas imminuisse graves.
 Idque licet cunctis: modò sic servetur honestum,
 Desertor ne sit vir bonus officij.
 Turpia lascivis spectacula facta theatri,
 Et digni Satyrus cura profana chori,
 Aleaque, & media protractus nocte fritillus,
 Et vix exorto cæna peracta die,
 Ingenuis indigna puto. Sed honesta voluptas
 Est, quam culta jocis lectio docta parit.
 Nèc tamen hac Veneres nudas, nec schemata tractet,
 Tenta quibus lumbo vena salace crepet.
 Libera sit verbis, mollique inspersa cachinno:
 Vrere felle potest, atque madere sale.
 Hac ita Boissardi docto variata libello est,
 Ut cum delectet, prosit & illa magis.
 Ingeniosè etenim hoc sic miscuit utile dulci,
 Omnibus ut possit non sine fruge legi.

PETRI FRIDERI MINDANI.

Doissarde ingenij exēplum melioris, atque rarū
Virorum decus eruditiorum.

An viciāne tuam motus pateris domi pōēs in

Delitescere, negligentia ve

Sopitus, tu a linquis scripta situ perire? blattis

Exponens monumenta literarum

Corrodenda? Nefas opera ingenii mori, futuris

Legi digna nepotibus. En bonorum

Quos fructus aliter vel prēmia noveris laborum,

Quām clarum per eos parare nomen?

Cælo sancta beat pietas, timor & Dei, & parentum,

Proximique amor integer benignus.

Conciliant sera sed posteritatis, omniumque

Nobilem monumenta scripta laudem.

Et laudem quam rara potest sepelire vel vetustas,

Vel rubigo, vel igne flamma edaci.

Sunt ubi pyramides, ductique per aërem Colossi,

Mausolique superbius sepulchrum?

Turris ubi Pharia est? Babylonis & alta mœniūmq;

Moles? templum ubi, quid ve jam Dianæ?

Quin neque tantarū vel nomē & umbra parva rerū,

Scriptorum sine literis, vigeret.

Publica fac igitur qua scripta domi tenes, premisque

Clausis pulverulenta sub tablinis. (batis

Omnia, quicquid habes, fac publica: cuncta sunt pro-

Doctisque ingeniosa cogitatis.

Non

Non tu ñ inutilibus, Boissarde, oneras poëma nugis:
Sed morum saluberrimis refertum
Præceptis, celebrat dignis benefacta nominata
Personæ titulis, bonosque amicos.
Nec tamen interea describere desinus modestè
Mutandos hominum & notare mores. (danti
Nominibus fictis sed Hypocritæ, & Omphaces, Ny-
Fucos exprimis, atque fraudulentos.
Namque tui hoc semper tenuère libri, maligniore
Nulli scommata dictitare morsu.
Tu simul immisces benè convenienter hinc & inde
Argutosque sales, jocosque, risus.
Omne tulit punctum qui miscuit utile & jocosum.
Severique jocantur & Catones.
Inde tuos multi celebrâre Epigrammatum libellos
Dactylo celebres, levi & trochæo.
Et simul adjunctos quis non elegos, epistolasque
Ob venam coluit disertiores?
Et tu lector amat q, Emblemata plurimus frequensq,
Facta Emblemata sub poësi utraq.
Iudicij ingenij manuumque simul stupet potentes
Naturam tibi sic dedisse vires.
Ingenij exemplum rarũ, graphide atque acu & poësi
Te uno tot superarier magistros:
Sed doctum antiqua quando historiæ volumen exit
Et diu meritas videbit auras?
Sapius hoc celebris petit alter Horatius Melissus,
Clarus Pindarico Cycnus cothurno.
Omnesque hoc poscunt: Vario quia colligit labore
Antiquis monumenta sculpta saxis.

Denique Casareos vultus, faciesque clariorum
Noli suppressere altius virorum.
En tibi presentes quid non Epigrammatum libelli,
Subtiles Epigrammatum libelli.
Conciliant culto cum nomine laudis atque honoris?
Carmen nam facis elegans acutum.
Concertet Elegis quicunque volent, metrisve, Regum
Certent scribere facta maximorum.
Indiceme, lyrico nullus pede celsior Melisso:
Puro mirificusne Dusa Iambo?
Boissardus palmam rapit Hendecasyllabi virentem
Artifex Epigrammatum hic magister.

POMPONII RICII NOLANI.

Publica qui tractas urgente negotia curâ,
Cui gravis incumbit nocte diêque labor:
Ut renoves animum, & longè a te tadia pellas,
Perlege Boissardi carmina, letus eris.
Tu quoque languentem quem res privata fatigat,
Quemque sua retinent otia pigra domi:
Tempora cum ignava dederis selecta Vacuna,
Heic ludet genius non sine fruge tuus.
Seria si poscas, heic Stoâ digna legentur:
Ludicra, & heic visu tu potes usque quati.
Et quamvis nugas hac auctor scripta vocavit,
Mille his lectori commoda proposuit.

Præcepto vacua est nulla heic pagella salubris.

Laudat virtutes: arguit aut vitia,

Quæ depravati corrupta licentia sæcli

Sancto Virtutis nomine dissimulat.

Denique cùm decies perlegeris omnia, dices

Atqui iterum decies sunt ea digna legi.

PAVLVS MELISSVS IN

Boissardi effigiem.

AD NICOLAVM REVSNE-

rum Leorinum.

Vjus heic labia & genas, comamque,

Reusnere, eminulam virente lauro

Admirantibus inspicis Camœnis,

Boissardus meus est vetus sodalis,

Amicusque bonus velutque frater.

Mî versatur in evidente lingua:

Inque ipsis oculis perenne fertur.

Omnis hæret in intimis medullis:

Diverſo varius colore pictor,

Vestium Phrygio nitore textor,

Carminum Latio decóre fictor.

Ternis muneribus remuneravit

Me sodalis amicus atque frater,

Pictura, & Phrygia plica, & poësi.

Quei discederet a sonante lingua?

Quei relinqueret is meos ocellos?
Aut quei defereret meas medullas?

IACOBVS PASCHARIVS
MEDICVS, IN EANDEM
Effigiem.

EXimius Phaëthonta Myron depinxit: at ejus
Non potuit vires docta notare manus.
Boissardum expressit pictor: decus at que labores
Scire quidem potuit, pingere non valuit.

PETRVS LEPIDVS ME-
TENSIS, IN EANDEM.

Picta heic spiranti qua cernitur arte tabella,
Boissardi vivis exprimit ora typis.
Ingenium ex scriptis, lector, cognosce: simulque
Veram animi observa & corporis effigiem.

LAE LIVS CLEOPASSVS
HYDRUNTIVS.

Boissardi egregia ora pinxit arte
Spirante in tabula & fere loquente

Natura

Naturæ æmulus artifex. Quid, inquit,
Bella in nos Lachesis parantur ista.
Hém! rescindere nostra sic licebit
Iura cuilibet? & Iove improbante
Audebunt homines vigore magni
Confisi ingenij, peculiare est
Quod Diti eripere? & negare morti
Quod mortis proprium est? Deis nec ipsis
Concessum facinus. Licet: patratum est
Immortale opus. Ah, fatisco sensim.
Vita in perpetuum tibi erogata est,
Invitis etiam, Iacobe, Fatis.
Scriptis ut tibi ad astra iter parasti,
Magnus sic statuit tibi perenne
Sculptis nomen ubique Apollodorus.

MICHAEL CORMAEVS
PAXIVS PANNONIVS.

Acfacie, his oculis animi testantibus amplas
Dotes Boissardus conspiciendus erat.
Protagenē, Zeuxin, Polygnotū, Euphranora Fræcua
Vicit, Apellaum quando peregit opus.
Quod si virtutes animi fas pingier esset:
Qualis & o quantus, Iane, futurus eras!
Cui Musa victura parant, qua lingua disertē
Eloquitur, docilis pingit & illa manus.

AD LECTOREM.

QVI scatere libros probabit istos
Mendis, censor erit bonus. Fatebor
Negligentiùs exarata multa
Esse, sed veniam simul precabor.
Ludo liberiùs licentiùsque.
Heic oratio nec mihi instituta est,
Qua scriptis sacra mysticis recludam;
Sanctis quæ doceant libris Prophetæ.
Lectori damus hæc minùs severo.
Qui dum tres leget, aut duas, vel unam
Pagellam, idque obiter cibus remotis,
(Plures quis legeret nisi otiosus?)
Incidat precor in jocosiores:
Vt profit rudibus jocus salebris.
Sed ne decipiaris, eruditum
Nihil invenies: meras leges heic,
Quas proment tibi nostra scripta, nugæ.
Nugas cur tetrica exigas statera?

IANI IACOBI
BOISSARDI VESVNTINI
ELEGIARVM LIBER
primus.

AD ILLVSTRISSIMVM POTEN-
tissimumque Principem

IOANNEM Comitem Palatinum Rheni, Du-
cem Bauariæ, Comitem in Veldens
& Sponheim.

V M venerabundum gem-
mati aurata cadurci
Purpura te circum, Dux ra-
diose, tegit:
Aulaque distinctis fulget
tua conopseis,
Diuersisque micant atria
marmoribus:

Sancta Themis dextrum stipat latus: Et tibi laevum
Majestas firmo roborat imperio.

Et confert sceptrum, fulva quod iaspide cultum
Astra æternum munus habere dedit.

Non tantum e folio magnorum reddere avorum

Responsa, & populis pandere iussa iuvat:

Sed tibi Castalidumque cohors, & doctus Apollo

Personat aurata cantica sacra chely.

Auspicijsque tuis Aganippidos Hippocrenes

Antiquum prisco fulget honore decus.

Maecte animi, Princeps, virtute: tibi ista paratur

Gloria, de qua olim fama loquatur anus.

Namque pius passim doctorum praeses inaudis:

Arbitrio exponunt qui sua cuncta tuo.

Inter quos si merecipis, ter clarus habebor:

Tuque mihi magni numinis instar eris.

Et studij posthac dives dabis argumentum:

Teque iuvante mihi vena diserta fluet.

Culta laboratis transcribat carmina chartis,

Qui regum inflata publicat acta tuba:

Martia sanguineo committat praelia versu,

Atque metum & lacrymas pagina lecta ciat.

Et gerat Aoniam lauri de frunde coronam,

Et praeat merita laudis honore prior:

Huic palma tribuam precium, cedamque libenter:

Nec mihi erit scriptis hunc coluisse pudor.

Non inter primos numerari posco poetas:

Musa etenim non est ambitiosa mihi.

Multum erit utatur si te lectore benigno:

Et cum non possis omnia, multa probes.

Sique tuo exemplo de doctis unus & alter

De multis laudet paucula, letus ero.

Et dicat, grandem sapiunt non ista cothurnum:

Est illis quadam gratia iuncta tamen.

Et genium

Et genium sale cultus habet liber iste, potestque
 Vivere, nec scombris tegmina curta dare.
 Id mihi nempe tuo continget munere: nam te
 Vindice non fuerit mî grauis invidia.
 Sed vatis titulos ultro concedet Apollo:
 Et Musa, & sera posteritate fruatur.

AD EVNDEM ILLVSTRIS-
 SIMVM PRINCEPEM.

In Genealogiam Palatinæ gentis.

S I nisi se dignos aspernaretur honores,
 Supremo caderet victima nulla Iovi.
 Nec superûm templis ferrentur dona, nec ulla
 Strideret sacris pinguis acerra focus:
 Illi animum spectant, qua laudatissima doni
 Pars est: per se sunt cætera grata minus.
 Voti vis crepitet virgo si laurus in aris,
 Cecropiam placant Attica sacra Deam.
 Conciliatque suum Gortynia turba Tonantem,
 Mollia Panchæo thura vapore cremans.
 Et libo contenta brevi Iovis uxor: & alma
 Mitior est pauco reddita farre Ceres.
 Nec Baccho gemmis (quamvis devicerit Indos)
 Sed modico solitum est rite litare mæro.
 Nec quenquam e Divis hominum curasse videmus
 Munera, sed mentem pectôris atque fidem.
 Offerimus tibi sic, Princeps clarissime, donum
 Quod non ingratis charta dabit numeris.
 Magnus Otho fuerit qua natus origine pandit:
 Stirps eadem vobis, & genus extat idem.

Exprimit illustres Heroas imagine viva,
 Clara Palatina quos tulit aula domus.
 Magnorum seriem tibi pagina promit auorum,
 Sanguinis agnati grande recenset opus.
 Heic videas habitus, & nomina nota tuorum,
 Teutonicis leges qui imposuere plagis.
 Franaque mansuetis rexerunt mitia habens:
 Et dici patriæ sic voluere patres.
 Si per se spectes, res non est magna: fatemur.
 Indigna est titulis non tamen illa tuis.
 Cùmque animum dantis, Princeps, trutinare videris
 Non precium, magnos sic imitare deos.

AD PRISCUM.

Prisce, tuas fugiam quod dudum rusticus ades,
 Nec quo consueram te prius ore canam,
 Succenses, fastu meque insectaris acerbo,
 Et tumidum Galla me levitate vocas.
 Dum commune fuit nobis studiumque fidesque,
 Te colui: sed tunc tu mihi amicus eras.
 Teque loco semper quocunque, quibuslibet horis
 Visere jussus eram visere dulce fuit.
 Atque meas lato nugas recitare cachinno,
 Et placida nugas excipere aure tuas.
 Nec timui cælum ventis spirantibus, esset
 Frigore seu boreas, seu gravis imbre notus.
 Omnia (noster amor fecit) toleranter obibam:
 Nunc eadem præstem, dummodo Priscus amet.
 Priscus amat, fateor, sed qua ratione Iacobum?
 Ut servum dominus suevit amare suum.

Inter

*Inter Patricios occurram si tibi cives,
Vix me prima acie lumina flexa notant.
Dicis, sed possit quam nemo audire, salutem:
Imminuit nostram nec tua mensa famem.
Tu mihi non modicum laudis tribuisse videris,
Et quod mercedis nomen habere velis,
Obsequiis fessum si me, fractumque labore
Excipias aliquo blandius alloquio.
Nemo sibi tales quæret, puto, sanus amicos:
Nî seruam cupiat reddere amicitiam.
Nemo hoc ingenio Burgundis nascitur oris,
Ut libertati præferat ista sua.
Si tibi de Siculo fertur murena profundo,
Si de Bajanus ostrea rapta vadis:
Si grandes rhombos portet tibi vasta paropsis,
Si nisi de mullo, Prisce, bilibre vores:
Vina racemiferi si sint generosa Vesui,
Et (quem expresserunt Gnosia præla) liquor;
Mollia torquatum velent bombycina pectus:
Atria si vario marmore picta colas,
Non equidem inuideo. Cui sors sua sufficit, ille
Pactolum solus, possidet ille Tagum.
Ut mihi nec Serum sit stamine texta lacerna:
Nec sit conchylî murice tincta toga,
Quid tum? Partenope nitidis in vestibus ire
Quæ solet, Aonias seruat amatque Deas.
Non mihi clauatis scintillant pallia limbis,
Nec me gemmato pileus orbe premit,
Vili frugales absolvo peloride cœnas:
Et iuuat Illyrico de petasone cibus.*

6 I. I. BOISSARDI
Vnctaque fumoso satiat me brassica lardo:
Sed bibo de annoso Massica fusa cado.
Sed mihi Lælius est, parilisque Leontius ardor:
Libertas eadem, Musaque grata tribus.
Cur non, Prisce, tuas possim contemnere mensas,
Tam certis potiar dummodò pignoribus?
Interdum est aliquid magnis potuisse placere:
Invitus dominas sed colo amicitias.
Te vehit auratus sonipes: latera undique creber
Stipat sollicitus prosequiturque cliens.
Quacunque ingrederis, tibi odora Neapolis instat,
Flexum demittens ad tua verba caput.
Hac inter potero sudoribus udus anhelis
Metiri quot sunt compita in urbe pedes?
Nequaquam: breviora domum compendia ducunt:
Non fuerit tanti pristina amicitia;
Inter inaequales quæ nunquam substitit æqua.
Quis servit, domino non benè amicus erit.

AD PAVLVM MELISSVM,
COMITEM PALATINVM, EQUI-
tem & civem Romanum.

TV ne etiam superos ut vivas, Paule, requiris?
Nec nostra ætatis te mala tanta movent?
Præterita meminisse potes, nec lumina rivis
Stillant, & lacrymis ora sinusque madent?
Cum sæcli portenta hujus regnantia latê,
Monstraque Circeæ turpia cernis haræ.
Anne putas quicquam probitatis in orbe relictum?
Aut aliquo Themidis numen honore coli?

Sunt ubi

*Sunt ubi natura affectus, pietasque, fidesque?
Indicium ne aliquod restat amicitiae?
Hac spectare juvat, simul & superesse miselli,
O cælum! quando hac infima deserimus?
Vt patris aetherij cælo capiamur, ab hujus
Corrupti immunes corporis exuvijs.
Sed Deus hacce vetat statione recedere: nosque
Invitos prohibent fata se vera mori:
Vivendum est igitur, quia Djs placet: ergo age, tu me
Præstare id possim quâ ratione doce.
Nostra novas quoniam vivendi tempora leges
Cæperunt: trita cogimur ire viâ.
Mutandum vita genus est: quid me juvat esse
Integrum, & prisca simplicitate bonum?
Si domino bonitas videatur inutilis, atque
Integritas reddat me mea ridiculum.
Improbitas precium suum habet, de paupere dives
Fiet, qui plausu dicere digna potest.
Qui benè mentiri sciet, & prætexere verum:
Et de nescio qua religione loqui.
Namque impune tibi quidvis patrare licbit
Dum placas: mores temporis hujus habe.
Quid prodest sera noctes vigilasse lucerna?
Et pluteum tusa comminuisse manu?
Quidve meris longas nugis implessse papyros?
Si risum absque lucro carmen inane ciat.
Res alia ratione tibi querenda: supellex
Cum Musis semper curta futura tua est.
Omne feres punctum, nummis si turgeat arca:
Præsidium vitæ est in quibus omne situm.*

*Vndique corrade, accumula, auge: Dum tibi res sis
 Ampla, erit & virtus, quique sequetur honos.
 Postquam diueseris, poterisque beatus haberi,
 Et sapiens, & erit primus in urbe locus:
 Vtare praeceptis, moneo, scriptoris Hetrusci,
 Qui qualis Princeps debeat esse, docet.
 Differe de Superis, de recto aequoque: piliq;
 Quæ facis, austerè jura colenda jube.
 Sic opus est vitium virtutis imagine pollet.
 Impositura levis, dummodo prosit, erit.
 Et si quis fucum olfaciet, ridebit apud se:
 Et gestu & verbis annuet ille tamen.
 Quis non excuset locupletem insulsa locutum?
 Infidus lucris nû velit esse suis.
 Assentatores habuit Dionysius: Et qui
 Laudaret Phalarin tunc parasitus erat.
 Sæpius atque Midam tonsor dum pecteret, inquit,
 Hæ quadrant solis regibus auriculæ.
 Stultitiam Plutus thalamo olim iunxit: & illâ
 Est Plausus patri de genitrice satus.
 At quia difficile est ad opes attingere (non est
 Cuilibet ad Plutum posse venire datum.)
 Si desint tibi qui versentur vomere sulci,
 Algeat & nullo macra culina veru:
 Et tamen inflat honos & amor sceleratus habendi:
 Vt primo placeas est ineunda via.
 Sit tibi compositus pro quovis tempore vultus,
 Larvaque personæ quam geris apta tua.
 Et quia mos hodie est de sacris plurima fando,
 Et restaurata de pietate loqui,*

In promptu tibi sint sanctis dictata Prophetis:
Quæ Mosis quinum scripta volumen habet.
Quæ patrare soles, alius si admittat, acerbè
Carpe: & te pœnas sollicitante luat.
Per superos nunquam, iurandi formula, certè,
Sit tibi: & hac fultus fallere nempe licet.
Cumq; neges humana Iovem observare, licenter
Quidlibet, id cautè dummodò fiat, ages.
Conditio hac vitæ tuta est: Sapienter at illam
Instituit, qui se his moribus instituit.
Scorta pudicitiam verbis ad sidera tollunt:
Atque è suggestu suadet amare latro.
Et servanda piæ concordia fœdera pacis,
Qui bellis turbant omnia jura, docent.
Omnis amicitia est mala fraus: delirus habetur,
Cui pudor est caussa fallere quâque fidem.
Nobile censetur raptas abducere prædas.
Magnanimi nomen fert homicida viri.
In populum censuram agitant, moresque refofant
Pelle sub agnina turba superba lupi.
Et tu summe Pater, potes hæc tolerare: nec ullus
Contempti metuit numinis esse reus.
Hinc multorum animis irrecipit opinio, frustra
Nil nos curanti fundere vota Deo.
Cocyti explodunt flammæ, Acherontaque, Et illæ
Quæ sub Tartaræ sunt Phlegethonte rotas.
Nemo voluptates, aiunt, neque gaudia sensit,
Credita dum hæc patribus fabula vera fuit.
Ut metuant matrem timidus pallentia nocte
Proponi pueris spectra subinde solent.

10 I. I. D U G I S S A R D I
Vt fugiant volucres ab amata cannabis horro,
In summa crepitat tessera fixa sude.
Pauperibus solis cœlestia regna patère
Christi, si fas est credere, verba canunt.
Perque foramen acus transmitti posse rudentem,
Dum locuples superis annumerandus eat.
Quisquis divitibus locus assignetur, ad illum,
Sit licet Orcus atrox, suavius ire mihi est.
Interea placida satiabor munere lucis :
Et dulcis vita commoditate fruor.
Perque tot arumnas miseris sperata relinquam
Pramia: qua tanti non benè sanus emat.
Sintque, nec invideo, cultores juris, & aequi:
Atque pauperibus non licet esse malis.
Pauper eget semper: lacrymosa quod prece poscat
A Superis supplex semper egenus habet.
Huic leges posita, laquei, tormenta, cruceſque.
Pro nullo positum est divite iudicium.
Hos, Anacharsi, inquis fucos abrumpere casses,
Irretita quibus parvula musca perit.
Cur non portentis tellus his ima dehisceat?
Vibratove poli fulminis igne cadunt?
Ne simul & terras, & polluat aëra virum
De Strygio pestis quæ fuit orta lacu.
Abstrusa potiùs deinceps secludar Erema,
Et sedet modico cœnula farre famem :
Aut clausum algenti crucient jejunia cella,
Duriter aut strato rudere nocte cubem:
Et patiar vita quævis incommoda: quæque
Mors dabit extrema funera pulla die.

Quam tanta

*Quam tanta impietas mentem subvertat, & ante
Saucia quàm simili pectora labe geram.*

AD FABIANVM BVRGRA-
VIVM ET BARONEM A DHONA
Borussum.

VRbano tantùmne etiam indulgebis amorì?
Heros Prusiaci lumen honosque soli.
Vt nunquam ruris moveare tepentibus auris:
Nec subeas latum frunde virente nemus.
Ecce Cleonæi cælum face sideris ardet:
Imperiumque poli Sirius ustus habet.
Tu tamen invisa resides pertasus in urbe,
Et victa urgenti Musa calore jacet.
Quin age, rumpe moras, teque altis mœnibus effer,
Dum pictus variis floribus habat ager:
Dum resonant querulis passim dumeta cicadis,
Implet & argutis Daulias arvæ sonis.
Heic somnum molli faciet tibi mota susurro
Vnda, & de nitido glareæ fusa lacu.
Adspicies virides sub opaco vepre lacertos:
Turtur & in densa frunde pudica gemet.
Spectabisque Alpes tenera prostratus in herba,
Aëria gelidum condere nube caput.
Vnde levis Zephyrus modicis loca flatibus implet:
Et calidum blando mitigat ore diem.
Quòd tibi si gravior sudorem moverit astus,
Quæ tergat strophio tempora Phyllis erit.
Phyllis crispa comas, nudis formosa papillis,
Cui teretes suræ, cui juvenile femur.

Illa feret cerasumque rubens, montanaque fraga:
 Et decerpta agili cerea pruna manu.
 Nigraque vimineis depromet mora quasillis,
 Et de pampinea vite racemus erit.
 Non lac defuerit, non pingui caseus orbe:
 Non sub ferventi cocta placent a foco.
 Illa ministrabit patera nova vina nitente:
 Frigidiorque liquens diluet unda merum.
 Suspiciens roseasque genas, & eburnea colla,
 Pectoraque alpina candidiora nive.
 Optabisque sinus palpare, & jungere dextram,
 Et lateri cupidum conseruisse latus.
 Quod tibi si pressis libauerit oscula labris,
 Oscula Cecropij tincta liquore savi,
 Urbana, dices, procul hinc procul este puella:
 Dulcior est ruri namque reperta Venus.

AD IACOBVM SANTALBI-
 NVM TRECENSEM
 medicum.

Si tãquam locuples, tãquam cui cuncta super sint,
 Securos vivo tempora lata dies,
 Divitia contempta id agunt, & vivere parvo
 Quod possum, & patrio quod mihi rure venit:
 Quodque mea degam contentus sorte, nec ulla,
 Qua cruciat multos, ambitione ferar.
 Quodque salubre mihi corpus, quod ad ocia natus
 Non sim, quodque pares sint mihi amicitia.
 Quod possim fastus hominum suspendere naso:
 Quodque procul nummi sit malesuada fames.

Quod mihi

Quodd mihi libertas non sit temeraria sandi:

Applaudat vitiis nec tamen illa nimis.

Conscia nullius quodd mens mihi criminis, audeat

Ad cœli puras sidera ferre manus.

Hæc propter si me dici vis posse beatum,

Hæc dici felix conditione libet.

Sed ne magnatum me credas munere ditem:

Non mihi sunt parta munere divitiæ.

Tetua, Santalbine, juvat doctrina, sed illa

Seria cum tractet, commoda mille parit.

Illæ docet Medica morbos avertere cura.

Ægraque Pæonia membra levare manu.

Concursus populi inde frequens tua limina servat:

Hinc tibi honos & opes, hinc tibi fama venit.

Ludicra nos canimus, quæ si placuisse putemus,

Suscepti merces ampla laboris erit.

Mandamus culto vigilas carmine nugas,

Vnde mihi messis, sed sine fruge, reddit.

Nemo hodie confert explosis dona poetis.

Commoda quisque suis quærere rebus amat.

Mæcenas nostro, quodd rem prodegerit, ævo

Ridetur coëmens carmina muneribus.

Nobilium subeant Musæ, & contemptus Apollæ

Tecta, jubebuntur protinus ire foras.

Assentator eris, leno, vel conscius, aut qui

Versutus fumis scurra placere queas:

Auratus domini caligis ornaberis, & te

Pallia Sidonio murice pota tegent.

Nec sine te fient convivium: Massica vel quæ

Fuderunt olim Gnosa præla bibes.

Ridiculi pueris cœperunt esse poëta:

Illi, ajunt, nobis verba jocosa canunt.

Qui nescit, nec vult laudanda patrare, ruborem

Illi vel sua laus, aut aliena feret.

Et qui laudari potuit, ne laude fruatur

Ingrata labes præstat avaritia.

Adde quòd ignavis omnis doctrina pudori est:

Non intellectum nemo probabit opus.

Altera ab undecimo ætatis vindemia lustrò

Intentat senij jam mihi frigus incers.

Et nullius adhuc sum factus munere dives:

Nec data qua junctis jugera bobus arem.

Multa licet vario calarim signa labore:

Et mihi non una scripta notata die.

Spem fecere diu nobis promissa parari,

Arcula quas nunquam nostra videbit opes.

Et quem munificum versu describo, monetur

Officij tandem sit memor ipse sui.

Meque queri meritò contracta fronte fatetur,

Ac de se me illud dicere nemo putat.

Fortè mihi servat, quæ post extrema capeßsam

Funera, & ad manes dona ferenda meos.

Sic ego in immeritum cæcus convitia solem

Iactò, & defectus non benè nosco meos.

Posce, inquis, lucri quoties occasio facta est.

Munera quòd nolis poscere, nulla refers.

Me mea non fecit, certè, natura petacem:

Sed solet in nostra fronte sedere pudor.

Adde quòd utiliùs nobis toleratur egestas,

Quàm gravis indigno facta repulsa modo.

Nescio

Nescio qua interea pascit me gloria, vatus
 Quòd Musa titulos non renuente geram.
 Et mea cum plausu quòd scripta legantur amicis:
 Et mihi sit Musis fama reperta meis.
 Meque sodalicio superi junxere Melissi:
 Et tantum credar promeruisse virum.
 Quòd mihi sit Lepidus, quòd Santalbinus amicus,
 Prima anima pars hic, ille secunda mea:

AD LUDOVICVM MA-
 LARMAEVVM VESVN-
 tinum I. C.

DVm, Ludovice, mihi fato meliore precaris
 Quod reliquum est vitæ tempus ut omne fluat,
 Quas possum grates tibi ago: sed sera senectus,
 Quæque ligat nostros dura podagra pedes
 Abnuat: optatus & respondere salutem
 Obstet, vivo hilaris nil tamen ipse minus.
 Sancta & recta mihi bona sunt: sicut parvula quævis:
 At faciunt nostris usibus illa satis.
 Sum calebs: securus ago noctesque diesque:
 Crastina lux curas nec movet ulla mihi.
 Quæ vetulos fraudet thalamos, dubiumque cubile
 Reddat, nulla mihi est insidiosa Venus.
 Nec mihi diminuunt nimio patrimonium sumptuum
 Filius, aut auri prodiga nata procax.
 Si lessum nemo faciat mihi funeris ergo
 Heres de nostro sanguine progenies,
 Quid tum? hunc defectum fidus supplebit amicus:
 Externis ego sum dives amicitiiis.

Quòd me si patria ingratus Dubis arcet ab urbe;

Nulla mihi regio dehegat hospitium.

Me Nicer, & me Rhenus amat, mihi Mœnus & Ister

Applaudunt, vitreis atque Mosella vadis.

Belgica mî tellus peragrata est: inque Batavis

Consedi, Phrisii littoris arua petens.

Meque Eburon tenerê, fortisq; Sicamber amavit,

Quos Mosa, quos flavis Scaldis inundat aquis.

Catthorum saltus, me Francica culta, Turingique,

Et Chersonesi Cimbrica vidit humus.

Tu quoque vicino gaudens Pomcrane Borusso,

Et vos grata animo tecta Gedana meo.

Illâ ubi quondâ inopê, expositum, morboq; gravatum

Excepit propria me Radegunda domo.

Pauperiem donis minuit, largita benignê

Quod nato solita est officiosa parens.

Saxones, & Moravi tenere, & pulchra Budorgis:

Et tu silvosis cincte Boheme jugis.

Danubiusque pater glaucis me lavit in undis,

Quâ Boij florent, Austriaque ima patet.

Sarmatiae ingressum fines coluere Poloni:

Meque suo adscripsit Panno sodalicio.

Et tunc viventes felici pace Croata:

Accolaque Illyrici gens mihi nota sali.

Nec sat erat Germana vijs decurrere longis

Regna, & in Austrasiam vertere rursus iter

Bisquinas tuto lepidissima tempora messes

In culta quondam viximus Oenotria.

Me Veneti & Ligures, Tusciq; Vmbriq; Sabinique

Et Calabri norunt oppida crebra soli:

Adria

*Adria quot quot habet, Tyrrenaque littora cernūt:
Hospes in his grata conditione fui.
Me Siculo quondam tenuit Messena Peloro
Proxima, & igniti sulfuris Aetna ferax.
Corcyra subij bijugis in rupibus arces:
Tecta que Chaoniae Cassiopæa domus.
Argolicas urbes vidi, quas Thrax ferus armis
Opprimat, indignis excruciatque malis.
In quibus ingenuum sum saepe expertus amorem:
Emensus latos non sine honore dies.
Nec locus est ullus, qui me olim exceperit, in quo
Semper dulce aliquid non mihi contigerit.
Sola odio me patria habet: burgundia sola
Boissardum infestis prosequitur studiis.
Aqua lustra novem vagus & peregrinus aberro:
Iam mihi pro patria quælibet ora venit.
Nil gravius tamen ingrata sumus antè precati,
Hac nisi sinceram mentem animumque gerat.
Utque bonos cives foveat, tutetur, ametque:
Oderit & pravos, & sit iniqua malis.
Sed licet, tetigere Deos mea vota precesque:
Ecce antiqua mea pignora amicitia
Pristina nunc recolunt veteris vestigia flammæ:
Inque mea se offert plurimus urbe favor.
Ille Malarmaus, nostro qui in pectore sedit
Pars animæ semper dimidiata mea,
Invidiam metuens, pestemque exosus acerbam
(Quæ vigil in nostram perniciem excubuit)
Cum nihil esset opis, gliscente furore, relictum,
Boissardum satius dissimulare ratus,*

Occuluit sese, atque indonea tempora vultus
 Subtraxit, mæstus tristia corda tamen.
 Nunc sudum rediit, nunc mitior aura serenat
 Aethera: purgatis nubibus astra patent.
 Convaluit, pulsoque procul languore rediit
 Ad sese ex longi spalmate deliqui.
 Quique diu sopitus erat, rursus incipit ardor
 Noster in immensam surgere velle pyram.
 Certatim gemini illius duo candida fratres
 Pectora amicitia me asseruere sua.
 His Chassignetus, dias Amythaonis artes
 Qui callet, voluit proximus ire comes.
 Saugetoque ortus de stemmate jungitur illis
 Musarum Stephanus cultor, amansque mei.
 Felicem meme ante alios, longæque beatum:
 Conciliata brevi tota Vesuntis erit:
 Et postliminio tandem ad mea tecta reverti
 Sors dabit, & dulcem cernere posse Dubim:
 Sed vercor posthac ne me jam serior atas
 Impediat reditu, quique Mosella placet..
 Instruæti que lares, quos nobilis ille Vienna
 Perpetuum nobis munus habere dedit.
 Vos tamen, o patrû cultissima turba sodales,
 Prosequar officiis, prosequar usque fide.
 Tuque, Malarmæ a puero mihi care, coævam
 Profer ad extremum funus amicitiam.
 Nec te pœniteat, nostri si mentio fiat,
 Dicere, & is nunquam desinet esse meus.
 Si mihi Burgunda semper tellure carendum,
 Vester amor nobis leniet exsilium..

Me premat

Me premat usque licet livor, pensabis abunde
Tu solus noxas, damnaque nostra simul.
Teque ego dum potiar, vilescunt multa malorum
Millia, nec scoriam hanc pertinuisse ferar.
Adversæ: didici fortune obducere callum:
Obviaque invicto pectore damna pati.
Dum non pallescam culpa, dum conscia recti
Sit mihi mens, ac dum non inhonorus agam.
Glorior his tantum, vatesque quod audio passim:
Quodque mihi est Musis fama reperta meis.
Hæ mihi divitiæ sunt, hæc mea sola voluptas:
Præcipua a cunis hæc mihi cura fuit.
His magna cumulentur opes, quibus inclyta virtus
Nullius tribuit nominis elogium.
Contentus qui sorte sua est, quem nulla latenter
Invidia, aut ardens vellicat ambitio:
Magnatum cœnis, nec servili indiget auro:
Nec metuit lingua tetra venena mala.
Nec, si convulsa fracti compage rotentur
Cœli orbes, pavidum facta ruina teret.

AD IOANNEM ROCOSSO-
VIUM IACOBUM ET ANDREAM
Crottoffios fratres Palatini-
das Polonos.

Ergo Sauromatas inter, Lithavosque feremur:
Noverit & nomen Manalis urfa meum.
Principibusque viris iterum placuisse juvabit:
Quos Deus officijs promeruisse dedit.
Sed quibus officijs? quem tu non videris unquam,

Detali dices te meruisse aliquid?

*Nequaquam: primi te illi meruere, voluntque
Obsequium meritis conciliare tuum.*

*O Superum proles certissima? pectora queis sunt
Culta tot & tantis dotibus ingenij.*

*Boissardus vester deinceps cur esse recuset?
Fortuna studeat ni inscius esse sue.*

*Certè ego sum vester, quia sic voluistis: & ut sim
Vester, in æternum cura perennis eat.*

*Atque hic vester amor vita mihi dulcior ipsa
(Dum dabitur solis cernere lumen) erit.*

*Is mihi gemmiferis thesaurus gratior Indis:
Vilior Hesperij dives arena Tagi.*

*Huic nec opes Lydi cupiam conferre tyranni:
Nec tellus unctæ quas dat odora Sabæ?*

*Iam Crottoſiaco felix reputabar amore,
Qui vastat Scythicos dux animosus agros:*

*Illius en gemini fratres, fraterna secuti
Pectora, amicitie me asservare sua.*

*Atque Rocossorij locupletior ibo favore:
Nam votis deerat scilicet ille meis.*

*Lascio veteri totum hoc debemus amico:
Perquem possum istis auctior esse bonis:*

*Vos tamen, o regni tria sidera clara Poloni,
Omnibus officiis prosequar atque fide.*

*Nec quisquã immemorem vestri me viderit unquã:
Me Christus terris dum superesse sinet.*

*Arctox gaudete plage, tuque optime Princeps
Batthoride, regni qui diadema geris.*

En tria fulcra tuis surgunt certissima rebus:

Et patria

Et patrię per quę sustineantur opes.

Crescite magnorum digni virtute parentum:

Vestraque percelebres gloria vincat avos.

Crescite, & illustri generis splendore coruscis.

Plausibus ad cælum Sarmatis ora vehat.

Crescite, & ad vestrum Moschi formidine nomen,

Atque phalanx Scythiæ, Massagetęque tremant,

Vosque triumphali redimitos tempora lauro

Cantibus, & festa patria voce sonet.

Et partem decoris (meritis ne gratia cedat)

Lascius vester, Bromoviusque ferant.

Nam ducibus tantis virtutis carpere callem

Concessum, & sacre tangere claustra via.

Quod sumus, id Superis tribuit natura: Parentes

Vicino laudum præcipit esse gradu.

Hos simili sequitur Præceptor honore colendus:

Nec certum an sancto sit genitore prior.

Næque animum format virtute, ut sanguine corpus

Ille: sed aqualis gloria utrique venit.

De qua aliquid tribuit pietas communis amico:

Per quem vita domi dulcior atque foris:

Namque ille arumnas, nostręque incommoda vitę

Prudenti alloquio, consiliisque levat.

Hoc ego non visus describier ordine posco:

Estе mihi faciles, si tamen aqua peto.

Sum novus, at veteri non concessurus amico:

Est mihi non dubię pectus amicitia.

Sed quò prorumpit festino audacia cursu

Nostra? nec his me me composuisse pudet?

Lascius jubet ut redamem quos censet amandos:

Quod mandant fidi iussa sodalis, amo.
 Forsitan & vestro dignum dicetis amore,
 Si vobis constet quàm mihi certus amor.
 Quem neque dissolvi adversis, nec morte notatum est:
 His titulis ingens fama reperta mihi:
 Consuetudo mihi cum magnis facta frequenter:
 Nec quemquam facti pœnituisse liquet.
 Virtutem quisquis sequitur, constanter amabit:
 Omnis amor sine qua nil nisi fucus erit.

AD LAELIVM CLEOPAS-
 SUM HYDRUNTINUM.

D Vm sacra Medoaci colimus, Cleopasse, fluenta,
 Et Phrygio quondam valla habitata Ducis:
 Nosque tenent umbrosa mei pomaria Caj,
 Et densum mira quod viret arte nemus.
 Dum vario curas animi sermone levamus,
 Et recitare juvat vitæ utriusque vices:
 Quàm mihi se ipse dies fugitivis subripit horis!
 Colloquijs brevior quàm mihi saepe venit!
 Lectio librorum tam grata est docta tuorum,
 Et qui mellifluo manat ab ore lepos:
 Vt mora nulla mihi, quantum vis longa, relinquat
 Tadia, nec crebrò dissimulata fames.
 Non qui grassatur Nemeæo Sirius æstu,
 Ruraque qui flagrans torret adusta leo.
 Tam tua sustentat nostrum facundia pectus,
 Vt mihi sit vita suavior illa mea.
 Nunc pugnata tibi toties dum bella recensēs:
 Classicaque ancipiti mota subinde Deo.

Threicia dum clade ardens saturatur Enyo:

Tota Lepantina est dum obruta classis aqua.

Dum stupefacta Thetis Saraceno in sanguine vidit

(Quarum dux fueras) vela agitare rates.

Edidit ut diros imitata tonitrua bombos

Machina, & ut magno fulmina torta Iove.

Cùm cœlum terris misceret, & aëra ponto,

Hinc flammis Mavors, hinc metuendus aquis.

Dum subit illius nobis narratio belli,

Quassa metu gelidum pectora frigus obit.

Singula tam docto ante oculos quæ carmine ponis,

Vt videar medio cernere signa mari.

Teque sciã incolumem quamvis, Cleopasse, reversum,

Victricique manu munera ferre Deo:

Per medias acies stricto mucrone vagantem

Semianimis quoties ex animis que lego?

Votaque suspensis facio temeraria labris,

Ne fias trucibus præda cruenta Getis.

Neu dum virtuti nimium fortique iuventæ

Fidis, inhumano fusus ab hoste cadas.

Fortunate nimis, quem cultum utrâque Minerrâ

Mars gladijs, calamo Musa diserta beat.

Nec solum arma canis bimavē quæ victor ad Isthmū

Gessisti, & Turcis quando subacta Cyprus.

Dum Calabram vastaret humum pyrata, suasque

Vexatis prædas Adria fletet aquis.

Sed se laudari pulchra cum matre Cupido

Gaudet, & a cithara nomen habere tua.

Dum patriam illustrat formosa Maryca Ravennam,

Et versu superat sidera summa tuo.

Quicquid agas, Cleopasse, tibi est fors aqua, Charisq;
 Et veniunt faciles ad tua vota Deę.
 Divitię doctrina, decor, roburque, genusque;
 Et clarę precium nobilitatis honos.
 Cęlitus arrient tibi cuncta: & iure beatus,
 Si quisquam meruit dicier, ipse potes.
 Dulcia jucundę currunt tibi tempora vite;
 Vnde fit & meritò Musa disertatibi.
 At me (cui luxit sol primo inimicus ab ortu,
 Infaustam nevit cui sera Parca colum)
 Scribere cur postcis transacti incommoda cursus?
 Atque infelici quam rate sulco viam?
 Nil nisi perpetuis maria heic agitata procellis,
 Naufragaque in rabidis transtra videbis aquts.
 Frigus, egestatem, morbos, dispendia rerum,
 Et vitam peior quę mihi morte venit.
 Tuque, animo postquam lustraris singula, dices,
 Ut nasci iste mori tam citò dignus erat.
 Crebrò hæc narrantem miseratus es, & mea verba
 Vdis te vidi sepe notasse genis.
 Cumq; eadem jubeas scriptis committere, feci.
 Vltro etenim imperij jussa capeffo tui.
 Ipsam si fido vitam debemus amico,
 Officij indicium scripta dicata dabunt.

AD ALARDVM QVINTVLVM

I. C. NARNIENSEM.

Pingo & acu, pingo & calamo quodcunq;, mihiq;
 Callosas reddunt ducta metalla manus.

Et mihi

Et mihi Lasseus præceptor, & Aubrius alter:

Hic celebris cælo est, ille colore potens.

Hos redamo ut de me meritos benè: Quin etiam (me

Vt dacet) hos omni prosequor officio.

Ingeniumq; utriusque colo, admirorque: nec unquã

Discipulum tantis me pudet esse viris.

Sive tibi sculptor, seu pictor, Quintule, dicar,

Nil refert: fieri nempe ego utrumque volo.

Dedecet hoc cui musa placet, cui nota poësis:

Et studiosum isthæc turpe agitare putas.

Sed decet hoc cui Musa placet, cui nota poësis:

Nec studiosum isthæc turpe agitare puto.

Me juvat ignitis rutilum fornacibus aurum

Eximere, atque cavis insinuare typis.

Artificesque illos argento imitatus & ære,

Naturæ formas quasi libet exprimere.

Conflare antiquos Heroas imagine vivâ:

Sectarique artes, docte Lysippe, tuas.

Sumptibus & tantis operosa volumina pinxi,

Quæ mihi tot regum, totque Ducum ora notant.

Hinc exacta mihi series a Cæsare primo

Vsque ad avum legitur, magne Rudolphe, tuum.

Tu que paterque tuus numerum venietis in horum,

Cum, quo vos possim pingere, tempus erit.

Quod si, quam spernis, picturæ nescius essem,

Quis legeret digitis signa notata meis?

Scriptaque Romanis olim quæ credita saxis,

Nunc nos antiqui temporis acta docent.

Tot Latius Græcisque numismata picta figuris:

Quorum nullius est ars imitanda manu.

Addidimusque illis (studium sed inutile diccs)

Quotquot nunc habitus integer orbis habet.

Illā tibi, hāc aliis placeant: mens omnibus una

Non est: quod forsā despicias, alter amat.

Quāq; placet, satis illa juvāt: datur auribus hymnus:

Atque hymnos scimus saepe movere Deos.

Si sonus exiguo demulcens tempore sensus

Vsq; adeo dulci nos rapit harmonia,

Nil oculis dabitur? multo plus, clamat Apelles:

Subscribit Phidias Praxitelisque manus.

Totque alii, quibus historias tribuisse videmus

Inter honoratos nomina magna viros.

De quorum numero si demens esse recusem,

Transmitti fuero dignus in Anticyram.

IACOBO CODRAEO CLAU- RIO PICTAVINO.

Sic te Santonicis olim sudasse sub armis
Nunc juvat, & partum pulchra per arma decus:

Vt neque te Patavi sedes, nec amœna liquentis

Medoaci fluctu rura rigata levent?

Nec maris Adriaci fulgentibus aspera signis

Atria, & innumera littora pressa rate.

Nec quæ gemmato incedit matrona paratu

Te capit, aut nudo crebra puella sinu.

Non te delicia, non blandimenta, leposque

Delectant, quibus est fertilis OEnotria.

Sed solum patriam gliscente tyrannide pressam,

Et patria raptas tu meditaris opes.

Nunc

Nunc Aponi lustras stagnantia sulfura flammis:
Fervidaque ignitis fusa lavacra jugis.
Quodq; sub Euganeis nem^o est convallibus, & quod
Nobilis Arquati busta Petrarcha tenet.
Parce tuam, Codræe, metu quassare juventam:
Parce caput canis contemerare pilis.
Et tua sollicitis distringere pectora curis:
Nulla heic legitimi caussa timoris adest.
Convenere duces, Materque, & Regia proles,
Cui tractent socia fœdera firma manu.
Gallia civiles posthac exosa maniplos,
Patriæ composita prædia pace colet.
Sancta reviviscet domitis Ecclesia monstros:
Tinctæque Lernæo dogmata felle teret.
Grassatum inter nos Erebæ virus Echidnæ
Occidet: & Stygiis eruta monstra vadis.
Larvarumque diu quamvis informis hiatu,
Et Sathana furiis sit temerata fides,
Restaurata tamen sursum caput alta levabit,
Arma terens variis insidiosa malis.
Compedibus vincti Sæctarum dura magistri
Præbunt niveo colla premenda pedi.
Illa locata altè solio, pia munera sumet:
Sertaque lacteolos implicitura sinus.
Tum casti mystæ pompis solennibus urbes
Lustrabunt, votis adjicientque preces.
Templa vaporabunt Nabathæo thure puella:
Stridebitque sacris pinguis accerra focus.
Et facies prisca renovabitur aurea sæcli:
Dum caruit gladiis, & sine lite fuit.

Mollia pacifici capiebant gaudia cives :

Summus erat nulli consuluiffe pudor.

Inter & aequales primatûs nomine dignus,

Si quos officiis promeruiſſet, erat.

Quid tibi mentis erit, cùm tu ſpectabis eâdem

Gallorum populos conditione regi ?

Tunc jucunda tibi, Codrœe, videbitur atas :

Vitaque ſuavis erit, quę gravis antè fuit.

L A E L I O C L E O P A S S O

HYDRUNTINO.

L Iberiûs mecum ſolita eſt Lazœa joci ;

Vérbaque virginibus non referanda loqui.

Parce tamen fama nimium indulgere ſiniſtræ :

Ne ſis non æquâ ſuſpicionē nocens.

Eſt mihi nescio quę libertas plurima fandi :

Quæ vitio patrię non ſolet eſſe meę.

Illā tamen nulli mordaci injuria ſannā eſt :

Nec cuiquam ſtolidā ſutilitate gravis.

Nuda eſt ſimplicitas technæ non gnara, nec artis :

Sed quę nata pari eſt pectore, fronte pari.

Polanę placet hæc, ſtudium ut commune, puellę,

Cui fuci aut fraudis nil, Cleopaffe, ſubeſt.

Ingenio eſt facili: quamvis & ſexu & atas

Moribus utiliûs talibus abſtineat,

Noſtrates poſſent qui commendare : ſed iſtiæ

Longè diverſos adprobat Italia.

Debuerat, fateor, regionis legibus uti :

Lędere nec quenquam ſuſpicionē mali.

Temnere

Temnere nec virus quod habet mala lingua. Pudice,
Quæ casta est, nomen non ea semper habet.
Cum terso doctos componat carmine versus,
Censorem Musa me jubet esse suæ.
Ludît & interdum: nimiumq; procaciter urget,
Ut sociem Illyrica Celtica metra lyra.
Et quia Gallorum numeros vox suavior ornat,
Dulcior & teneri carminis harmonia:
Exprimit affectus nictu pellacis ocelli:
Et Veneri stimulos voxque manusque movent.
Ast ego, teste Deo juro, mihi crimine nullo
Notam: si tollas basia pauca tamen.
Quæ, dum Burgundos mores ediscere gestit,
Nuper ab invitis sunt mihi rapta labris.
Nil mihi tentatum est ultra: neque plura liceret:
Imo impune isthæc non rapuisse datum est.
Non foret id Calabro facilè: ut vicinior ignis
Invadit subitis lina propinqua rogis.
At cum pectore mî flagret moderatior æstus,
Apta joco cum sit, vita pudica mihi est.
Concedo interdum lascivis multa libellis:
Ardemus flamma sed petulante minùs.
Est mihi relligio studium prætexere culpæ,
Et vetitis puras non tenuisse manus.

AD PETRUM LEPIDUM

METENSEM.

Dicitur Itia ab Eois disquirunt Serica Bactris,
Qui dant principibus xenia lauta viris.

Aut ab Erythreo fulgentes aequore baccas:

Texta Semiramia vel variata colu.

Succina, & extremo gemmas oriente petitas,

Leſta vel in Lydis fulva metalla vadis.

Sed tibi non tantæ infederunt pectore curæ:

Te jucunda magis, quàm precioſa juvant.

Ludicæ dum mittis Iani mihi dona Calendis,

Arguti nimium proderis ingenii.

De tenui ligula nobis venere papyro,

Quas armant facili ſtramina flava modo.

Scilicet imbelles noſtri eſſe Cupidinis ignes

Arguis, & ſenii robor a fluxa mei.

Vt quæ tam fragili retineri compede poſſint,

Arcta ſui modicis carceris obicibus.

Nempe ita vivaci polles ut acumine mentis,

Libraſti juſto ſingula judicio.

Eſ quod eram luſtris ſex iam pane antè peractis:

Sum quod eris dum te cana ſenectæ premet.

Ferreæ vix cohibent rapidos ut clauſtra leones:

Fulminat ut rupto caſſe cruentus aper:

Mollia ſic mites arcent virgulta columbas:

Et tenui claudi vimine turtur amat.

Sic quoque dum vegeto ſervet tibi corpore ſanguis,

Auræque Idalio te Venus igne quatit.

Et promiſſus Hymen, connubiaque ampla ſubinde

Sollicitant, ſuadet quæ juvenilis amor:

Integer ut propria poſſit ſtatione teneri,

Petre, tuus forti freno opus ardor habet.

Cui vix ſufficiant ſolido ex adamante catenæ:

Retia Lemniaca nec fabricata manu.

At mea

At mea jam duplici præcordia frigore torpent:
 Me senium torquet, me mala vexat hyems.
 Ridiculum est duris illum frenare lupatis,
 Quem nulla stimulat cuspide calcar equum.
 Sat bene constringet femoralia nostra papyrus,
 Vix prius interno dissoluenda gelu.
 Si nescis, nobis titillat rara voluptas
 Ilia jamdudum est algida nostra Venus.

AD GEORGIVM CAECILIANUM I. C. PATAVINUM.

Quare essent mutis tibi iussa silentia labris,
 Quærebam solito, Cæciliane, jocq.
 Num fauces angina tibi vitiaffet: aperto
 Vidisset ve usquam te lupus ore prior.
 Sed fauces angina tibi vitiatat: aperto
 Viderat atque domi te lupus ore prior.
 Non lupus imbellis cautus prædator ovilis,
 Sed lupa, privigno se va nonerca suo.
 Quis loqueretur enim, primas ubi scæmina partes
 Obtinet, ignavo semper abusa viro?
 Causa tua est melior, sed non sat iudicis æqui
 Arbitrio, & iusta discutienda manu.
 Et tibi se opponit non con vincenda trecentis
 Testibus, ad quemvis scæmina ficta dolum.
 Cui mota ingenium duplicat contentio: & ultrix
 Redditur obiectis ingeniosa magis.
 Nescio quid tamen est, quod culpæ te neget esse
 Immunem, & pœnas promeruisse probet:

Morosa est plerumque, Et tu morosior ipse:

Privigno cedit nulla noverca suo.

At sacra sunt momenta, quibus si se viat, iram

Subdola versuta calliditate tegit.

Hec foret arcani scrutanda potentia cœli.

Sidera namque quibus quisque agitetur habet.

Astrologus non es: nec quo lunarius orbis

Adspectu nosti cœtera signa regat.

Namque omnis mulier lunæ defectibus errat:

Et cerebro eclipsin deficiente refert.

Queris cur toties restauret cornua Phœbe?

Cur toties lunas dicimus esse novas?

Hæc veteres lunas occultant tegmine mitræ.

Esse sine hoc astro fœmina nulla potest.

Nec cœli donis solæ videantur abuti,

Vt sibi, sic aliis attribuenda volunt.

Non sunt ingrata: contentæ corpore lunæ

Vt sint, dant caris cornua habenda viris.

Te quoque participem fieri non dedecet horum:

Sed pars est peior, Cæciliane, tua.

Adverso quoties contraxit sidere labem,

Hæc tibi conceptâ iurgia bile movet.

Et furit obliquo frendens lunatica morsu:

Patre tuo mentem dissimulante suam.

Neve odium cesset, nec, quâ te exerceat, ira,

Et vexet miris exagitetque modis.

Crabronem irritas, oleumq; infundis in ignem,

Dum nimia quod agat sedulitate notas.

Non satis es prudens: licet illi quod libet: atque

Possidet illa domum, possidet illa patrem.

Illi scrupulus es molli malè clausus aluta:
 Spinaque sollicitos impeditura gradus.
 Vtilius cœnare foris, vinoque madere,
 Et ludo tota nocte vacare potes.
 Atque impune magis famulæ vim inferre, vel ipsa
 Admissum facinus conspiciente licet.
 Indulgebit enim quævis, si, quando requireret
 Tempus, & ipse domo tu quoque abesse velis.
 Anne tua tantum refert, quod potet, edat quæ?
 Utaturque tui commoditate patris?
 Hoc reliqua faciunt. Iuvenis matrona vieto
 Nupsit: & illa virum servat amatque senem.
 Sed quia decrepitus nimis est, nec sufficit illi.
 Ludo, quem vegeto convenit esse mari:
 Illa relaxatis aliquando fertur habenis:
 Luxuriatque epulis, luxuriatque choris.
 Ætas concedit: non est gravis illa parenti:
 Hæc solus vigilans Cæcilianus erit?
 Privigni nomen nequeunt perferre novercæ:
 Exploratoris quæ benè sana feret?
 Esse illi, ut constat, cum te fatearis utrumque,
 Mirum est si non sit res satis aqua domi?
 Immorière prius quam vi superabis: at omnis
 Fœmina, si cedas, illico victa cadet.
 Illam ut vexabis, sic tu vexabere: sed ne
 Anguillam speres frangere posse genu.

IN NVPTIAS NICOLAI
 TAURELLI MEDICI
 Montisbelgardi.

*S*ic tibi diva Paphi cultrix, Tauvella, favebit,
 Miles ut aligeri castra sequare Dei?
 Et thalami partem capiet Celleræ pudici,
 Virginei castus flos Catharina chori.
 Pulchra verecundo perfundens ora rubore,
 Aemulaque æthereis lumina bina gerens.
 Talis erat Priamo nubens Cissæis, & illa
 Quæ Sparta dicta est præposuisse Parin.
 Talis ad Oenidem ducta est Nonacria virgo:
 Vætaque Dardanius Hippodamia rotis.
 O te felicem, toties quotiesque libebit,
 In cujus posthac oscula fusus eas.
 Sed te felicem ter & amplius esse fatere,
 Tanto successu quod tibi parva quies.
 Mitia namque habili deduxit stamina fuso
 Candida fatali Parca operata colo.
 Et dixit, longum vivat Tauvellus in ævum:
 Nec vitriata mala tempora labe ferat.
 Fila eadem Clothûs nentur dum pollice, quorum,
 Nympha, tibi simili sæcula lege cadant:
 Quid moliris? ait Lachesis. communis utrique
 Sors erit: & fatum continuabit amor:
 Nec duo erunt: unum gemino de corpore corpus
 Efficiet socii copula blanda tori.
 Unica mens ambobus erit: sic pectore bino
 Unam animam deinceps spiritus unus alet.
 Hac ait: & gracili contexta pectine tela
 Procedunt, radios non remorante pede.
 Iamque opus exactum fuerat: Nilotide palma
 Ora nitet: limbos proxima Cedrus habet:

Hanc seriem annorum trina statuere sorores,
 Qua cum dilecto, Sponsa, fruarè viro.
 Ergo agite aeterno connectite brachia nexu:
 Lataque per molles vitæ cat illecebras.
 Mille per amplexus, per suavia mille jocosque
 Ludite: & ad luctum det puer ales opem.
 Sponse, decus montis Belgardi, o quanta manent te
 Gaudia! quàm claro sidere cuncta fluunt!
 Sicut Erechtheis colles onerantur olivis,
 Quas alit Aëtææ pallida silva deæ:
 Sic tibi robusto cingatur mensa nepote,
 Plenaque formosa sint tibi tecta nuru.
 A quibus extremis placide foveare sub annis,
 Casaries tinget quum tibi cana caput.
 Tunc tibi nec gelido metuetur bruma decembri,
 Dum riget argenti stiria crebra gelu.
 Non aberit fesso sudanti Sirius æstu,
 Dum sitit infestis ignibus ustus ager.
 Certatim officio, studiisque intenta iuventus
 Longevi senii dulce levamen erit.
 Vivite concordi conjux cum coniuge flamma,
 Virgine vir felix, virgo beata viro.
 Disservent astris sociata cubilia faustis:
 Nec carpant vestros tristia damna dies.

AD MICHAELEM COR-
 MAEVM PAXIUM
 Pannonium.

Desine membrorum brevitatem obtrudere nobis:
 Nec me Saxonis, optime, confer equis,

*Ingenti qui mole ruunt. Palearia tauro
 Aptam quidem, & curvo colla torosa iugo.
 Nil mihi cum stiva, nihil est cum rure negotij:
 Commendor vasta non ego materia.
 Mi Cormae, viros metiri non decet ulna:
 Sepius in longis est minus ingenij.
 Queris at uxorem si quando ducere vellem,
 Momenti anne parum corpus habere putem.
 Multum: virginibus, certè, nostratibus istud
 Cura est: in studiis talibus arte valent.
 Pygmæis nolunt, scio, sesquipedalibus ortum:
 Nec quemquam turpi pumilione satum.
 Nulla tamen poscit, cui centum ex ordine costa
 Distendunt vacuum parte ab utraque latus.
 Sint procul a nobis delumbia corpora, dicunt:
 Nam tantum ronchis illa supina vacant.
 Norunt, mi Paxi, norunt, mihi crede, puella
 In mediis aliquid dulce latere viris.
 At tu: conveniens si sit proportio toti,
 Ex uno quæ sint cætera membra liquet.
 Tu malè concludis: promissæ sformata cauda
 Cernimus exiguo sæpius esse cani.*

DE CHILONE ET NYDARTO.

Quid mihi cum sævo Busiride? quid mihi tecum
 Phalari? aut homines qui Polypheme voras?
 Et mihi quid fuerit cum istis pejore Nydarto?
 Quid cum nequitia, Chilo nefande, tua?
 Nil mihi cum monstris, hominem qui corpore solo
 Ostentant: intus corda ferina gerunt.

Nil mihi

Nil mihi cum illis est, qui nobilitatis avitæ
Obliti, effrænes in scelus omne ruunt.
Non tibi amicus ero, divis odioſe Nydarte:
Nec tibi, tam turpi putide Chilo nota.
Non, mihi divitias ſi dono obrudat uterque,
Et quotquot ciſtis clauſa talenta tenent.
Nec quas illi habitant ædes de marmore, nec quæ
Tercentum patrius jugera bobus arant.
Convivet citiùs milvus ſine fraude columbis:
Et cum concordi dormiet agna lupo:
Noxque dies fiet: ſient lux clara tenebræ:
Et volvi aſſiduo deſinet orbe polus.
Incipiet medio tardiſſimus ire decembri
Phæbus, & æſtivas accelerare rotas.
Eurus ab occaſu, Zephyrus ſpirabit ab ortu;
Ex Auſtro Boreas, ex Aquilone Notus:
Antè miniſtrabit, recipit quæ, lumina fratri
Diëtynna, & gelidus Sirius ardor erit.
Inque ſuos fontes converſo flumina curſu,
Et pluvia in nubes antè ſerentur aqua.
Nec ver producet flores, nec meſſis ariſtas,
Poma nec autumnus, frigida bruma nives.
Nulla apis Aëtæum citiùs depaſcet Hymettum:
Nullaque montoſa vivet in alpe fera.
Nec celeri placidum remo ſulcabitur æquor.
Quàm mihi vobiſcum concilietur amor.
Veſtra ego devoveo cunëtis conſortia diru:
Devoveo ſimili nomina veſtra modo.
Nomina quæ ſcriptis nunquam relegentur in iſtis:
Fædabunt ve ullo noſtra labella ſono.

*Ab, vestri possem nunquam meminisse: sed istud
 Posse unquam fieri damna recepta vetant.
 Sed quoties vestri memor est mens, pectore ab imo
 Suspirans, Superos supplice voce rogo,
 Dj procul à nobis tales avertite pestes:
 Vestraque sit nostris mitior ira malis.
 Si queritur lassas Rhadamantus Erinnyas esse,
 Accipiat furias queis opus Orcus habet.*

AD PAVLVM MELISSVM.

*V*Xorem duxit formosam, Paule, Phlogiam
 Prognatus Veneto sanguine Crispus eques.
 Felsina sed tenera patria est nemorosa puellæ,
 Blanda habitare solet quo Cytherea loco.
 Venit ad Adriacas postquam nova nupta paludes,
 Est ubi continuo semita nulla mari:
 Non audet prodire foras, campoque vagari
 Dum libet, aut cultum merce subire forum,
 Nec licet irriguas horti recubare per herbas,
 Et vario niveos pingere flore sinus.
 Carpere nec gravido digitis pendentia ramo
 Poma, nec e vitreo fonte levare sitim.
 Tunc silvas patrii recolens memor Apennini,
 Et libertatis pristina jura suæ,
 Perpetuo, infelix, nunquid me carcere claudi
 Sub thalami, dixit, nomine coget Hymen?
 Nec præter fluctus, & densum littus arenis.
 Spumosi que vadum mœsta videbo salis.
 Quid mihi marmoreis laquearia fulta columnis,
 Quid prosunt Græca facta a sarota manu?

Nobili

Nobilitasque viri proavis a regibus orta?
Quid tot centenis millibus arca gravis?
Quid tot Minoa flaventia jugera messe?
Quæque replent nostros Gnosia musta cados?
Quid numerare juvat tot opes terraque marique,
Quas in diuerso vir meus orbe tenet?
Quid, quòd apud Venetos uxores esse beatas,
Sicut apud Ligures, jactitat Italia?
Imperitare suis cum libertate maritis,
Et dominus se se dicere posse domus.
Quid prodest gerere Eois splendentia gemmis
Pectora? & aurata veste nitere sinus?
Si secreta domi lateam, viduumque cubile
Tristis, & indigna frigida nocte premam.
Crèbraque suspensio suspiria pectore ducam,
Dum recolo vexet quanta libido mares.
Hareat externa ne fortè in pellice, dum me
Detinet ingrata cura molesta domus.
Sæpius hæc lacrymis iterare solebat obortis,
Et longo intra se victa dolore queri:
Sed tandem precibus durum est aggressa maritum,
Deferat ut Veneti tecta marina laris.
Tellurisque bonis instanti vere fruatur:
Lónaque mutat a tedia sede levet.
Annuit: atque moram statuunt Antennoris urbe:
Non alio potuit gratior esse solo.
Tunc ubi per medias pilento vecta plateas
Fulget inaurato læta Phlogilla sinu,
In patriam rediisse putat: sic cuncta placere
Incipiunt, ær mitior, atque locus.

Nec semper falsis lentandus remus in undis,

Hortorum quoties visere septa libet.

Nec semper curis illic agitata Juventus

Exercet patriis publica jura togis.

Sed studium armorum Patavinos atque palestra

Detinet, & circi pulvere tectus equus.

Et schola, Musarumque domus, sacrumque tribunal,

Sunt ubi Castali docta Lycea chori,

Ad qua dum Eugenius (quo non formosior alter

In tota Italia est) itque reditque frequens:

Conspicit intrantem Sophiae delubra Phlogillam:

Ardet, & insano mersus amore furit.

Me miserum, exclamat, nisi me cum matre Cupido

Adjuvet, & flammis huic velit esse pares.

Nata erat obscuris Dagolina parentibus, at qua

Astuta multos arte juvabat anus.

Porticus hanc omnis norat, fora, templa, theatra,

Plebeiaque casa, patriciaeque domus.

Noverat hac rota quicquid fiebat in urbe:

Quam vir diligeret, quemque puella virum.

In vultu atque oculis animum mentemque legebat:

Artem ac judicium longa senecta dabat.

Hanc adit Eugenius, pectus depromit, opemque

Postulat, & merces penditur officij.

Dignus es ante alios, o formosissime rerum,

Cui faveat blando numine Cypris, ait.

Qua te non redamet? nisi qua sua non bona novit:

Aut rigeat cujus pectore dura flix.

Non hoc natam animo mansuetam credo Phlogillam,

Vt damno, atque tuis gaudeat exitiis:

Nec

Nec tales alere est assueta Bononia tigres:

Mitius, ut fama est, namque ea pectus habet.

Ibo, & tentabo eventus: ars docta fefellit

Me rarò, & nostris verba disert a labris.

Festa dies aderat. Panchæo templa vapore

Cùm redolent divo condita Prosdócimo.

Iustina ad sanum matres, juvenesque senesque

Conveniunt: erat his pulchra Phlogilla comes

Flava comas, Venetoque sinus perlucida cocco:

Cui colli gemmis Gratia cingit ebur.

Hanc tremulo Dagolina gradu comitata salutat:

Sis semper felix urbis & orbis honos.

Hinc laudanda magis, quòd cùm tibi forma decorque

Sit, summis possit qui placuisse deis,

Est tibi quod blandum nolit secludere amorem

Pectus: sic opus est, filia, sic opus est.

Noster in hoc sexus semper peccare videtur,

Se sinat ut nimia credulitate rapi.

Dum sequimur laudem specie virtutis & umbra,

Nomine qua dura est tecta pudicitia.

Mille per insidis servimus damna maritis,

Queis crimen nullum est destituisse torum.

Franetur nulla quorum dum lege libido,

Cogimur indignè sœva capistra pari.

Vt rosa, quam verno circundat purpura flore,

Mane rubet, sed fit sole cadente rubus:

Sic decor hic noster fugitivis interit annis,

Atque hoc frontis ebur ruga senilis arat.

Quæque hodie sedit summo admiranda theatro,

Cras erit extremo despicienda loco.

*Vixi & ego florente olim formosa juventa,
Despexique meos sepe superba procos.
Quosque, ut eram juvenis, rejeci dona ferentes;
Nunc prece, nunc multis provoco muneribus.
Pœnitet, at serò, genium fraudasse, nec illis,
Qua natura offert, me satiasse bonis.
Ut neglectorum memor est properata senectus,
Nunc desiderium mî superesse dolet.
Sic eadem, canos dum gignet inertior ætas,
Ne cruciet pectus pœna dolenda tuum,
Vtere divina, tibi dum licet, ùtere forma,
Nec tibi sis stolidæ simplicitate nocens:
Nec te nescio quæ remoretur gloria fama:
Formosæ excusat dulcia furtæ Deus.
Peccati titulum tollet prudentia: tutò
Quidlibet, id cautè dummodo fiat, ages.
Nulla est quæ soli socialia jura marito
Servet: si possit credere salva, sat est.
Te tantùm dives, vel qui mereatur amari,
Et culpa vultu tollere nomen, amet.
Cernis in opposito juvenem qui vota sacello
Solvit? in hoc potis est ludere tuta Venus.
Ille preces supplex libato munere fundit,
Ut, cui se vo vit, te potiatur amans.
Namque tua captus forma cruciatur & ardet:
Atque suam vocitat te, mea vita, Deam,
Nobilitas illum commendat, opesque, decorque,
Quæque Cupidineo est apta juventa joco.
Prudentem doctrina facit: commissæ tacere
Vir prudens solus qualiacunque potest.*

Baccatum hoc mittit rutilante monile pyropo,
Quod fortunati pignus amoris erit.
Iamdudum arcanis flammis incensa medullis
Hauferat Idalia tacta Phlogilla face.
Audit ut Eugenium parili vexarier igne,
Assumpto duplex robore crevit amor.
Gratia & egregii cultus nitidissimus inde
Corporis, hinc dubiam munera missa movent.
Invaditque decens subito rubor ora pudore,
Verbaque summissa talia voce refert.
Cara anus, & longo dudum prudentior æva
Reddit a, consilio victa quiesco tuo.
Est mihi vir, fateor, sed cui mento aspera pendet
Canicies, annis non satis apta meis.
Hunc segnem assiduè tractata negotia reddunt,
Et cura insomnes, perpetuusque labos.
Et studium in seras quo incumbit pervigil horas:
Aut latus exhaurit quæ peregrina Venus.
Et quamvis nulli statuam succumbere culpa,
Sacratumque illi non temerare torum.
Si me a proposito quisquam divertere posset,
Vni noster amor cederet Eugenio.
Quæque maritalis super est reverentia lecti,
Illa juberetur protinus ire foras.
Vror, & insolitis torrentur viscera flammis:
Vtar enim, video, commeditate viri.
Cras Venetam quando cymba descendet in urbem,
Tunc nostri cupido copia fiet, ait.
Dicta dies fuerat: mora longa videtur utrique.
Et jam conducto remige Crispus abit.

*Præsensit tamen ille dolos, celerique regressu
Non expectatus sub sua tecta redit.*

*Ingressus thalamos deprendit utrumque jacentem,
Defessos lucta quos sopor obruerat.*

*Vtque furor suasit, stricto mucrone necasset
Incautos: precibus sed dedit ira locum.*

*Livia, quæ domine crimen promoverat, & quam
Sæpe aliàs fido juverat obsequio:*

*Ad domini cadit illa pedes, dextraque prehensa
Sanguine, ait, noli hanc contemnerare manum.*

*Eac meruisse: animas iustum est servare piumpque:
Confessos factum confice: jure potes.*

*Divina concessa reis confessio lege:
In superos tulerint arma profana licet.*

*Vade, sacerdotem siste huc: volat illa, citoq;
Limina anūs multo fessa tremore petit.*

*Occidimus, proh, clamat: Hero deprehensus amator:
Et jugulis miseri proxima sica fuit.*

*Sed mystæ sacro culpam fateantur oportet:
Mors certa est, subita nū Deus adsit ope.*

*Primò anus extimuit, mutoque expalluit ore:
Tandem ad se rediens talia verba dedit.*

*Difficile est in amore modum servare: Cupido,
Dum coleris semper siccine cæcus eris?*

*Nata, animo forti esto: aderit fortuna, meoque
Consilio afflictis conferet auxilium.*

*Hoc mihi delega munus: Confinia Patrum
Claustra petam, atque usu quæ fore rebor agam.*

*Vt rediit vultum monachali tecta cucullo,
Cum puero jussa est Livia ponè sequi.*

Veste sub ignota Venetum furialiter actum
Convenit, & ficto quid velit ore rogat.
Sancte Pater, dixit, thalamo mihi dormit adulter:
Hoc illi pectus transfodiam gladio.
Verum animæ fas est rationem habuisse misellæ:
Confessus merita crimina cade luat.
Ingredere, & verbis objurga utrumque, docendo
Posse hoc deleri non nisi morte nefas.
Introit, & placido distentos membra sopore
Excitat: utque oculos liquit amica quies,
Obstupuere ambo Patre viso: sed timor illis
In risum nota protinus exit annu.
Non opus heic crisu est, ubi sunt discrimina certa:
Qui mortem intentet vir tuus, inquit, adest.
Surgite: at intrepido ne desit pectore virtus:
Audaci facinus sum meditata dolo.
Elabi ut possit primis ex ædibus iste,
Tutela vires salva, Phlogilla, mea.
Hoc totum celet monachali symmate corpus:
Sed nostra primum forsice barba cadat.
Paret, speq; metum reprimat, cellaque relicta
Limina demisso cernuus ore petit.
Ac paucis Crispum alloquitur: commissa peregi:
Cui Venetus: factum est id bene, salvus abi.
Ille nihil contra: neque enim libet addere plura:
Ad rem cum intentus spectet uterque suam.
Dimitti gaudet dicta acceptæque salute:
Mercedem officij nec petit ille pñ.
Sollicitè interea excipitur Dagolina cubili,
Pendet ab eventu cui malè certa salus.

Irruit armatus furiosa mente maritus:

Intentatque avida vulnera dira manu.

*Exclamant uxorque & anus: juvat ire sub umbras,
Si mentem subiit tanta cupido necis.*

*Hec saltem immerita referam solatia mortis,
Perdita quod nimio dicar amore tui.*

*At tua servet anum hanc clementia, cui fuit olim
Obsequijs nostram cura juvare domum.*

*Vix portu exieras, mihi cum lethale per artus
Frigus iit: tecum nam mea vita fuit.*

*Quod postquam sensit, pede sedula currit anili:
Atque ait, absenti quid cruciari viro?*

*Non illum a caro diduxit pectore pellex,
Spes mea, nec fallat qui te alienus amor.*

*Dandum aliquid patrie est: revocat res publica, quaq;
Publica pro patrio munia cive gerit.*

*Nec mora, tu reducem accipies, & basia mille
Iungent dilectis roscida labra labris.*

*Postquam his solata est verbis, oculisque fluentes
Absterfit lacrymas, composuit que toro:*

*Vix gelido gelidum mihi fovit corpore corpus,
Oppressit donec fusus utramque sopor.*

*Cumq; huc irrupit monachus qui sacra doceret,
(A casta poterat qui tamen esse procul.)*

*Ignosces fassa, mi vir, si sola fuisset,
Cum metuam reliquos, exanimata forem.*

*Arguta interea lustrans indagine Crispus
Omnia, dum nullum heic comperit esse virum:*

*Sola anus est sola cum conjugē, utramque jacentem,
Testantemque Deos supplice voce videt.*

Tunc

*Tunc in fit lacrymans, ira gladioque remisso,
O Superi, quibus est nostra retenta manus!
O homines cæci, & sanæ rationis egentes,
Zelotypis quoties mens furit acta rogis!
Credideram, mea lux, mea vita, errore maligno,
Da veniam, nostrum te violasse torum.
Tanta meis oculis caligo infederat, ut quam
Cernis anum arguerim te penès esse virum.
Sic visa est major, sic curti a fronte capilli,
Sic mento densis barba rigere pilis.
Et nisi me fida tenuisset Livia dextra,
Ensis hic in geminum pectus iturus erat.
Crudelique meos fœdassent cede penates,
Et qua non tota est castior urbe domum.
Da veniam, facti tædet me namque, pudetque:
Fecit amor, mea lux, hæc mala, fecit amor.
Tempore ab hoc credit sua cuncta, Melisse, Phlogille
Crispus, thesauros, tecta, pudicitiam.
Securèque suæ, quoties libet, ora puellæ
Eugenius felix nocte dièque premit.
Vlla nec ad Crispi posita est custodia limen.
Sic facta est victrix ingeniosa Venus.*

AD IANVM DELABERVVM
ANGLVM.

*I**Ane Caledonios inter numerande Britannos,
Quos tulit illustri nobilitate genus,
Nonne ego Medoacum frustra coluisse tot annis
Credar? & obscures tot numerasse dies?*

Qui tua non novim commercia, & inter amicos
 Censeri dicar non potuisse tuos.
 Ergo erit in Rhetis. cœli clementia major
 Alpibus? & gelidis mitior aura jugis?
 Quæ nostra aeterno sociarunt pectora vinclo,
 Hyrtacidi vinctus qualierat Eurialus.
 Talis amor Strophij natum conjunxit Orestî:
 Pirithooque idem Thesea vinxit amor.
 Non vobis rigida scopulosa cacumina rupes,
 Non vobis, inquam, tantus habetur honos.
 Non Clavenna tibi patriis immanior urfis:
 Non tibi, claudæ tua barbarior patria.
 Vos inter filices, inter versate salebras:
 Conveniens vestris is locus est animis.
 Delabere, tuus candor, probitasque, decorque,
 His virtus auxit me tua divitiis.
 Me tua melliflua cepit facundia lingua, &
 Ingenuus comi qui fluit ore lepos.
 Non erit ulla dies, dum spiritus hos reget artus,
 Quin te omni posthac sedulitate colam.
 Dessubris dum flava Dubim petet unda, tuique
 Oxonios Tamesis lymphæ rigabit agros,
 Inter nos sancitus amor sine fine manebit:
 Mutuaque officiis continuata fides.

AD POMPONIVM RICIUM NOLANUM.

Non ego te carpsi ingratus, neq; carmina tempis:
 Carmina quæ laudes continuere meas.

At tibi

*At tibi ago aternas pro tanto munere grates,
 Quod mihi thesauri divitis instar erit.
 Paucula rejeci meritum superantia nostrum:
 Non facit ad stomachum gloria vana meum.
 Ampullas nostrę nolunt admittere chartę:
 Namque his ingenuus suevit inesse pudor.
 Sic docto nostras commenda epigrammate nugas,
 Iudicio falli ne videare tuo.
 Sim tibi, si placeat (titulum hunc admitto) Poëta:
 Namque mali vates sunt simul atque boni.
 Quem mihi cunque locū adsignabit nostra Thaleia,
 Hoc, licet exigua laude, superbus ero.
 Dum patrię lumen, dum me Burgundię ocellum,
 Dum Phœbi socium, Pieridumque decus
 Pomponi, vocitas, o, inquam, nomina bellal
 Quęque sui ignarus non sapienter amet.
 Est mihi sed speculum, ratio sub pectore verax,
 Casariem cuius cominus arbitrio.
 Illa ait: hæc alij sumant cognomina: sed tu
 Nugarum scriptor non malus esse potes.
 Quis sim scripta docent: id lector judicet æquus:
 Quem tribuet nobis, hoc ego honore fruar.
 Adscribo mihi nil ultra: imo sponte fatebor,
 Cū nil detulerit me meruisse minus.
 Ridiculum est toto populum insedisse theatro,
 Pro magno ut spectet Rhinocerote caprum.*

CELEBRIORVM MVNDI FLV-
 MINVM BREVIS DESCRIPTIQ.

Ad Philippam Lazęam Polanam.

Dum graderis resono Pimplæa per ævia plectro,
Phæbus & Aonidum te chorus omnis amat:
Doctæque tam faciles dictant tibi carmina diva:

Quæ polit ipsa Venus, quæ polit ipsa Charis:
Vis tamen interea a nobis, Lææa, doceri.

Sic vatem vates nempe juvare potest.
Callorum fluvios redigam tibi in ordine poscis:

Et quos præcipue Teutonis ora colit.
Quiq; lavât geminâ Hesperîâ, extremosq; Britannos:
Fhuminibusque suis Dorica culta secant.

Irriguisque Asiâ lymphis, Syriamque pererrant
Gurgite, queis Libyes sicca rigatur humus.

Hoc studiumque operamque tibi præstabo libenter:
Dum possit meus hic utilis esse labor.

Dicam igitur quoscunque amnes vulgata celebres
Fama per antiquas denotat historias.

Ordîar a Gallis: suscepti carminis ordo
Exigu ut patrius præficiatur Arar.

GALLIAE FLUVII.

Burgundos Araris placido secat, & Dubis alveo:
Dessubris rapidis at primis auctus aquis.

Allobrogas Rhodanus celeri perlabitur unda,
Lugduno, & pulchra se Avenione rotans.

In Rhodanum urget aquas Alpina Druentia: cursu
Massiliam gaudet Rauraris ire brevi:

Saxosam linquit desertâ rupe Pyrenen,
Narbonæ humectat qui sata mitis Atax.

Celtarum fines Aquitanis terminat agris
Santonicas sœtus ferre Garunna rates.

Oceanum

Oceanum Arverno Ligeris petit amne Britannum,
 Aedua sed primum & Pictona rura lavans.
 Parrifios mediis qui Séquana dividit undis,
 Belgarum a Celtis separat arva plagis.
 Gallica Campanos præterfluit Axona Rhemos:
 Collibus ortus abit Mátroa Lingonibus.
 E Vogeso manans Eburones atque Sicambros
 Alluit, & Rheni se Mosa miscet aquis.
 Lingonicum Austrasii jactant cum laude Mosellam:
 Quem Sela & flavo duplicat amne Madon.

ANGLIAE.

Oxonios Tamesis, Tamarus præterfluit Anglos:
 Declivi fluvio quos, Tuberole, rigas.

GERMANIAE.

Rhenus ab Alsatis ad Belgica littora tendit,
 Frumenti hinc dives, fertilis inde meri.
 Suevus in Euxinum pelagus devolvitur Ister
 Latè Pannonicis antè vagatus agris.
 Vindelica ora Lycum, Pegnesum Norica servat:
 Latantur vitreo Suevica regna Nicro.
 Oenus ab Alpina demanans rupe Tyrolus
 Præterit, & Boios Danubiumque petit.
 Luppia Vestfalicis, Catthorum prodit ab oris
 Vnda Amesi, campos quæ rigat, Emda, tuos.
 Prima Turingorum e saltu fluit unda Visurgis:
 A Francis ortus est tibi, Mæne, jugis.
 E silvis Albi summa exit origo Bohemis:
 Quem post Saxonica navita lintre premit.

*Marchiacos Viadrus Moravorum finibus ortus
 Transgreditur campos, & Pomerane tuos.
 Istula Sauromatum vastis spatiat in arvis,
 Balibica confusis aquora pulsat aquis.
 Pannonicus Savum Calapys permixtus adauget
 Dalmata in Adriacos ferris Iadre sinus.*

HISPANIAE.

A Vrifer occiduo Tagus intrat Doridis undas:
 Et se Tyrrhenis miscet Iberus aquis.
*Hispanus Durium fulvis extollit arenis:
 Lantabrum Banis præterit amne solum.
 Tarraco in herbosi piscatur flumine Vacca:
 Rimaturque tuas, lente Terebris, aquas.
 Limpidus Hesperiam Sicoris decurrit Ilerdam.
 Labitur Hispano vortice Cinga celer.
 Hispalis ad placidi fundata est flumina Bathis:
 Quem Tartessiaci suscipit unda freti.*

ITALIAE.

P Apia Ticino est, Athesi Verona superba:
 Vt glauco Patavi mœnia Medoaco.
*Culta Placentini vitreus Trebia alluit agri:
 Fatidice Mantus Mintius arva secat.
 Eridanum Galli gaudent tranare togati:
 Ad cuius ripas succina fulva legunt.
 Felsina latatur Rhenus, Tergeste Timavo:
 Sebetho tellus Parthenopea suo.
 Cæsena Rubicon descendit Arimini ad agros:
 Unde petit fines, uia Ravenna, tuos.*

Flaminiam

Flaminiam sulcat Sapis vicinus Isauro:
 Atque suo humectat pradia Crustumio.
 Nobilis Hetruscum Florentia suscipit Arnum:
 Qui dehinc Pisana non procul urbe fluit.
 Ausonius Tuscis ducens a montibus ortum,
 Roma ad Tyrrhenum se mare Tybris agit.
 Sulfureis Anien Tibur praterfluit undis:
 Allia Crustumini collibus ortus abit.
 Sarnus Campanos lavat, & Vulturnus: Acerras
 Non equis Clanius fusus inundat aquis.
 Umbria Flaminij sulcat vada lintre Metauri:
 Sulfureo campus Nare Sabinus olet.
 Vejentes Cremeram Fabiorum cede rubentem
 Monstrant: Hyrpinis Ausidus instat agris.
 Quem verrit Volscis Amasenum nauta phaselis,
 Laudatos viridi gramine pascit equos.
 UMBER Clitumno, Calaber maduisse Galeso,
 Appulus ut Dauni flumine gaudet ager.
 Exceptus missis Minturnensi urbe Fregellis,
 Tyrrhena miscet flumina Liris aqua.
 Ut Brutios Tanagrus, Calabros Sybarisq, Cratisque
 Alluit: at Fabarim terra Sabina bibit.

SICILIAE.

Limnyrii Siculi, atque undas bisaporis Himera
 Potant, & lymphas, herbifer Acis, tuas.
 Trinacrium sollers verrit piscator Aláxim:
 Teque hamis tentat, pulcher Halése, suis.
 Sicelides jactat, Thymbrimque, Chrysamque Gelāq:
 Et te qui Nilum, pinguis Elóre, refers.

*Agros Symathus, Crimnísus, Atyisque Sicanos
 Fœcundant, placidis atque Pachísus aquis.
 Imo volvis aquas affinis Orete Pachino:
 Tuque Syracusio fonte, Aretusa, fluis.*

C R E T A E.

H *Aurit Cretæum cultor Gortynus Oaxem.
 Gnosia per rivos prata, Cerete, rigas.*

H *Esperiam per utramq̃, & per sola Gallica, perq̃
 Teutona præcipue hæc regna feruntur aqua.
 Nunc tu quæ ripis decurrunt disce Pelasgus:*

*Queis Asia & Libya sicca rigatur humus.
 Flumina quæ Graiis olim currentia rivis*

*Reddiderant cultum fertilitate solum:
 Quædam amiserunt cursus occulta priores:
 Et subter terras gurgite pressa latent.*

*Eurotas celebrer quondam Lacedamone salva,
 Nunc vacuus nullis alveus aret aquis.*

*Si Xanthum & Simoënta roges in Troade, nemo
 Ostendet Xanthum vel Simoënta tibi.*

*Cætera mutarunt peregrina nomina lingua:
 Cunctaque barbarico serva sub hoste fluunt.*

*Si tamen antiquas vis me perscribere voces,
 Ordine diverso singula quæque lege.*

G R A E C I A E.

A *Lluit Aetolos Achelóus: Thessala Tempe
 Penéus rivis uberiora facit.*

*Umbrifer Apidano sua flumina miscet Enípeus:
 Cephisque vadis Atticus humet ager.*

Bœotis, Permesse, plagis Musis sacer erras:
 Est ubi Palladio clarus honore Melas.
 Inachus Argivos: Sperchius Thessala rura
 Irrigat: Amphrysus Pharsalis ora bibit.
 E Phebiâ manant suaves Haliacmonis undæ:
 Sthymphalidas pulsat lentâ Erasinus aquâ.
 Mygdoniam Chilorius Macedo petit: Apsus & altum
 Adriacum: ut molli flumine Lâus adit.
 Penêum Titarêse subis: Celadone tumescis
 Alphêe: at Genusus Thessala culta lavat.
 Pifso Alphêus qui emergit in Elide fonte,
 Manat apud Siculos ore, Arethusa, tuo.
 Agro Parrhasius decurrit ab Arcade Ladon:
 Labitur Aetôlis flavus Anigrus aquis:
 Bœotis Ismène places: Asôpon & iidem
 Laudant: Cecropiam tinguit Ilissus humum.
 Artas Limpiâ, Aetôlus lavat Atrace puro,
 Callidromo atque Olyra corpora Thermopyla.

THRACIAE.

EX Rhodope Ietêrus abit: cadit Athrys in Istrum,
 Et Thrax Evenus per Calydona fluit.
 Massagetæ Margus rapido præterfluit alveo:
 Bystonias præceps Compsacus auget aquas.
 Et cursu celerem Nestum, Thearum Darío
 Pergratum, & Lissum Thracia dives habet.
 Odrysium Rhodope colles protendit ad Hebrum:
 Strymonis Orphêam vindicat unda chelyn.

SCYTHIAE.

B Vthes & Gerrus, fulvisque Arimasæus arenis,
 Et celer hastatos fert Tyrus amne Getas.
 Glaucus Halys, Phasisque tumens, Sagarisq; sonorus
 Euxini gelidis excipiuntur aquis.
 Carpis, & Ordessus, Cyanusque, & lentus Iaxes
 Volvunt per refugos flumina lata Scythas.
 Thermodon præcep, rapidique Borysthenis unda,
 Et Tanais Scythiæ rura, Hypanisque rigant.

ASIAE.

G Ranicum Bithyne bibis, Troasque Caresum:
 Et sua Phryx Hermi pocula miscet aquis.
 Meandro Phrygia est, Troas perfusa Caico:
 Pactoliq; auro Lydia flavet humus.
 Tarsensis Cilices laudant vada cœrula Cydni:
 Smyrnæi ripas Ionis ora Melis.
 Oxum Asiæ deserta bibunt: Cilicemque Charadrum
 Cœnosis metuit nauta subire vadis.
 Lydia olorini perfunditur amne Caïstri:
 Rhyndacon extollit Mysia jure suum.
 Leucosyri Cilices, Lyparisque, Lamique fluentis
 Culta sui reddunt fertiliora soli.
 Ionie populi Gessi, simul Axonis undis
 Corpora, sunt quoties fessa labore, lavant.
 Cenchrius Ortygiam canoso permeat alveo:
 Capro est atque suo Caria læta Lyco.
 Cappadocas rapido transit torrente Ceraunus.
 Auges Thermiacas, Axie mitis, aquas.
 Armenium Medo Tigrin ferit amne Choaspis:
 Cyro erat Gyndes castra tenente minor.

Imbri-

Imbrifer Assyrias Euphrates diluit oras:
 Seque Semiramiam per Babylona movet.
 Earsarus e Lybano: ex Carmelo Belus ad imam
 Defertur Syriam cum sinuante Bada.
 In ripa ludunt Medi florente Niphatis:
 Et se Chaldeo purgat Oronte Syrus.
 Tigribus Armenis Scythicus potatur Araxes,
 Médaque barbarico flumine rura lavat.
 Unda coloratos Gangis præterfluit Indos,
 Gemmiferisque vehit flumina lata vadis.
 Raucum Ochus resonans, & arundine septus opaca,
 Indica prociduo gurgite regna terit.
 Caucaseo in Gangem qui se rotat Indus ab ortu,
 Nysæ auriferas sorbet Hydaspis aquas.

A F R I C A E.

Fertilis est Phario tellus Mareotica Nilo,
 Qui gravidam lato semine reddit humum.
 Bragada per Libycas tepidus desertur arenas:
 Asiaque Cyniphio gens levat amne sitim.
 Cum diti grandes profert adamante pyropos,
 Mauro qui gaudet Rhinocerote Melas.
 Bamhoti innumerus serpit crocodilus in undis:
 Æthiopum cujus terra liquore madet.

AD ILLVSTRIS-

SIMVM POTENTISSI-

MVMQUE PRINCIPEM,

IOANNEM Comitem Palatinum Rheni, Du-
cem Bavarix, Comitem in Veldens
& Sponheim.

LIBER SECVNDVS.

*Vt placuisse tibi librū testēre priorē,
Nec frustra noctes tot vigilasse
querar :*

*Hos, Princeps, Elegos vultu specta-
bis eodem :*

Aut finges lectos, vel meruisse legi.

Tanta etenim fuerit laus illis, iudice quanta

Te veniet, facilis dummodo adesse velis.

Hos tibi ne offerrem tenuis sibi conscia Musa

Doctrina, & timido fecerat ore pudor.

Sed tua me audacem reddit clementia: pectus

Mite etenim docti Principis esse solet.

Inque bonas artes studium propensus: in quo

Non vidēre tibi sacula nostra parem.

Iamque tuum visus sum promeruisse favorem.

(Testatum scriptis quod tua dextra dedit.)

Is jubet hoc domini meritis sacrare volumen:

Mentem aliquo posthac quod probet officio.

Si supereſt post fata aliquid de nomine nostro,

Poste-

Posteritas sciet id muneris esse tui.

Quas ventura mihi quoniam post funera laudes

Fama paret cura est, sit tamen illa levis.

At quęcunque Charis dictarit, quęque Camęna,

Teque genusque tuum quo licet ore canent.

Sic magno dicent te successisse Parenti,

Virtute atque animo ut sitis uterque pares.

A D E V N D E M.

Princeps quo nec habet quicquā Germania majus,

Nec quicquam antiqua nobilitate prius.

Quem Musa, quę Phębus amat, quo pręside gaudet

Pallas, seu tractet Martia, sive libros.

Non ego sum ignarus, fortunatissime, quantis

Propritim cumulent te astra secunda bonis.

Quamq; tibi exacta librentur singula lance:

Lyncæis penetres quā omnia luminibus.

Ecce tamen stolido nimium tamerarius ausu,

Audeo iudicio hæc proposuisse tuo.

Vt videam nugasque meas, stultosque labores

Inter quisquiliās verrier, atque teri.

Suspensoque Apinas istas, doctissime, naso

Excipere, & sanna carmina digna tota.

Sed fallor: passim multo clementior audis:

Plebeium, Princeps, non geris ingenium.

Nec juvat hæc subito te subsannare cachinno,

Nominibus quę sunt inferiora tuis.

Vt bonus es, tu dona boni sic consulis, ut non

Cum fastu abjicias quę minus apta putes.

Gratia summa venit summis: mediocria laudes

Non tamen amittunt quantulacunque suas.

Discutis ex aquo libra momenta fideli

Omnia, consilio qua sapiente regis.

Quemque locum teneas benè nosti: & fronte serena

Desuper, ut par est, inferiora notas.

Quòd si non recipis, meritis nisi congrua, nemo

Æquabit laudes, Dux generose, tuas.

Non qui Mæonio cantavit Pergama plectro,

Dulichioque dedit nomina clara Duci.

Non qui grandifono mandans Aneïda versu,

Descripsit Latia non imitanda tuba.

Altior es, quàm quem majoribus incrementis,

Aut fama, aut virtus inclyta promoveat.

AD PAULVM MELISSVM.

G Audeo te Venetę delectatum esse Pblogillę
Historia, & vafris obstupuisse dolis.

Heic non diverso eventu te Alpina puella

Quanta sit immodico vis in amore docet.

Quę tu (sist studio graviore, Melisse, vacabis,

Atque id permittent ocia) pauca leges.

Venerat Adriaca visura palatia gentis,

Et snasu fatui Caciliana viri.

Mirari non sat potis est delubra, plateas,

Pictaque diversis atria marmoribus.

Quęque peregrinis tolluntur tecta columnis:

Quęque volant passim per vada salsa rates.

Sed magis extremo merces oriente petitas:

Quicquid opum Ganges, pictus & Indus habet.

Et multo teneras auro radiare puellas,

Et comptas nulla rusticitate nurus.

Stamine fulgentes Serum distinguere vestes,
Et cinnamatis carbasa ferre comis.
Sic placuere viri comi sermone disertis:
Inque Cupidineis nata iuventa jocis.
Alpinis posthac valeant, ait, oppida muris,
Et quæ dumosa mœnia rupe latent.
Et strumosa domo claudantur turba puellæ,
Et quæ mammosa pectora mole tument.
Ille inter pecudes, & ovilia sordida fessa
Callosa versent fœda simeta manu.
Et vir ab agresti nuper qui sumptus aratro,
Rauci, propter opes, induit arma fori:
Ebrius ignitis hypocausta calentia flammis
Incolat: & largo proluat ora mero.
Me me delectant Italæ spectacula terræ:
Hæc loca sunt patria divitiora mea.
Elanditia, luxurisque, & quæ jucunda voluptas
Exhibet, heic sedes primo in honore tenent.
Sobria gens mavult Veneri ludisque vacare,
Quam potu, aut nimio membra gravare cibo.
Felix O Enotrio quacunque sub æthere nata est:
Quæque suæ potuit gentis habere virum.
Ut mihi forma nec est vulgaris, & ora genasque
Sic non mendaci murice tincta gero.
Est coma Callaicum specie quæ vinceret aurum:
Collaque sunt patria candidiora nive.
Omnia sunt mecum, cultus nisi deesset: at ille
Non deerit nobis, dummodo amare velim.
Nec fuerit mihi amor forsan contrarius, illum
Promoveat placida si Cytherea face.

O mihi si detur de tot modò millibus unus,

Pomponi, es votis anteferende meis.

Tam tua me certa perstrinxit arundo sagitta:

Tam collimatum cuspide vulnus alo.

Ricius audierat questum plorantis, & agrum

Solatus, posthac tu mea, dixit, eris.

Annu it illa, ruitque in basia, complexuq;

Heret, & indomitis ignibus usta furit.

Rusticus amissa luget consorte maritus:

Premiaque insane simplicitatis habet.

Pœnitet, at serò, Venetas vidisse paludes:

Pendat ubi naulum conjuge tristis amans.

Quid de plebeia dicemus, Paule? videmus

Hac quoque regales vertere sæpe domos.

Vidit ut Idæi faciem pastoris & ora,

Gemmatos torques, purpureosque sinus,

Urbe Therapneæ Troiam Spartâque relicta,

Ausa Phereclæa est Tyndaris irerate.

Viderat Aesonide clavato pallia limbo

Phasias, & Graia Dorica texta manu:

Colchi sint, dixit, viles, Ipsæque mater,

Æetesque senex, Chalciopeq; soror:

Ad Danaos ibo, & Magnetida subsequar Argo.

Instar eris patriæ, tu Pagasæ, mihi.

Quid dicam Ægiden, quem Gnosia virgo secuta est,

Minoos Theseo posthabitura lares?

Quid qua fatali spoliavit crine parentem?

Créssaque privigno se va noverca suo?

Quelibet infirmi sexus testantur Erinnyn

Tempora: & instructos fraude dolisque toros.

Forma, decus, cultus, blandę facundia lingue
 Molliā pertentant pectora mille modis.
 Peccavit fateor, cupidis Pomponius ansis,
 Hospitis aggressus sollicitare fidem.
 Sed gravior multo est alpinę culpa puellę,
 Cui thalami visa est cura virique levis.

IN NVPTIAS LVDOVICI
 MOUSTELII BAUROGGERII
 & IOANNÆ BOLÆ.

Majorum splendor, juvenis generose, tuorum.
 Fulgide Nens triaca nobilitatis honos.
 Cum tibi natura data sint bona cuncta favore,
 Quę is dici jure hæc vita beata potest:
 Stemma illustre, decus, mens sana in corpore sano,
 Gratia, divitia, robur, & ingenium:
 His studio accessit, pietas, moręque politi,
 Et virtus præstans militię atque domi.
 Cumq; tuis titulis accedere gloria nulla
 Posse videretur, visit amica Venus.
 Vxor habenda, inquit, nulli virtute secunda,
 Quę tibi det natos vultu animoque pares,
 Parte sui meliore caret, quem cęlibe vita
 Hiærentem nulla conjuge donat Hymen.
 Consilium placuit: votumque probante Minerva,
 Ingressa est thalamos Iana Bolæa tuos.
 Nortmannis qua nulla plagis illustrior unquam
 Visa est ad ripas, herbifer Orne, tuas.
 Nulla unquam Oceani ad littus prudentior, aut cui
 Hæserit in tenero pulchrior ore lepos.

Mille petita procis cùm esset, mille illa repulsis

Vnum preposuit te, Ludovice, virum.

Nec temere elegit suadente id Pallade: namque

Vt tu illa, sic te digna puella fuit.

Quod felix faustumque igitur succedat utrique

Consilium: Et blandi fœdera amica tori

Inter vos stabili firmet concordia nexu,

Et qui perpetuo tempore duret amor.

Nec minùs extremos postquam venietis ad annos,

Sicut amabis anum, diliget illa senem.

AD PETRVM LEPIDVM METENSEM.

NEC fortuna tibi contraria: nec tibi vitę
Conditio ulla in re, Petre, dolenda venit.
Nam benè si trutines equata singula lance,

Quę tu de Superis pauca queraris erunt.

Corporibus vegeti tibi sunt materque paterque:

Divorumque valet munere tota domus.

Casti tuæ thalamos servant penetralia Iannus:

Qua non est tota mitior Austrasia.

Iam tessellatis vagit tibi parvula cunis

Annula, sollicitæ dulce parentis onus.

Regia honore pari tu exerces munia: sunt que

Nunc, quibus innumeris anteferas, opes.

Anne parum esse putas, quòd nil tibi deficit horum,

Ista quibus dici vita beata potest?

Quòd culti patrio versentur vomere sulci,

Et spument plenis dulcia musta cadis.

Quòd

Quòd cingas latus spatiosos sepibus hortos,
Alcinoum quales incoluisse ferunt.
At quòd rara fides, quòd & ad sua cōmoda quisque
Spectet amicitias utilitate probans:
Magna tuam, ut video, subit admiratio mentem:
Scilicet hæc nostris res nova temporibus.
Si nescis, Pyladem (juncta ut sit fabula vero)
Delirum & fatuum secula nostra notant.
Suspensio quisquis recitabit Thesea naso,
Et, pro quo subiit vincula, Pirithoon:
O homines stultos! dicet: non ista pericla
Pro patre pro natis sint subcunda mihi.
Nemo mihi, ac meritò, est me carior: hinc procul este,
De quorum censu non mihi præda venit.
Vivo mihi: prodest hodie nulli sua virtus:
Præstat hero certam sola crumena fidem.
Sic sibi quisque sapit, Lepide, & sic vivitur, ut te
Commoda si desint, nullus amicus amet.
Vidi ego natorum foribus plorasse parentem, &
Subtracto in validum procubuisse cibo.
Vidi, proh facinus, dotem quæ impenderet ultro,
De medio ut matrem tollere cade queat.
Deservere suos quot (res est prisca) maritos?
Toxicaque incautis proposuere viris?
Rara nurus soccro est hodie, generoque fidelis
Socrus: privigni mixta aconita bibunt.
Et ne conciperent, plures hausere venenum:
Ausæ aliæ fœtus dilaniare suos.
Non hoc suasit amor, thalami aut desertor Iason:
Non rapto pellex insidiosa toro.

Iudice me veniam, Phœdra & Stenobaa, meretis.

Collata his quantum tu pia, Phasis, eris!

Vieta Cupidineo quoniam præcordia torre

Iudicium vobis, cordaque sustulerant.

At magis his hodie patrant crudelia cuncti:

Dum mente atque animo, dum ratione valent.

Ille animi affectus nostri mansuetior, & ius

Nature, humanum quo genus omne coit,

Languet, & exili perstringit pectora flamma:

In multis major cernitur esse fcris.

Erga decrepitos reverentia nulla parentes:

Quare? horum culpas ultio iusta subit.

In variis hi ne minuant patrimonia partes,

Barbarica inestant impietate domos.

Tres fuerint nata? bina claudentur, eruntque

Perpetua ex voto virginitate sacra.

Vt matura viro, & dulci cessura Hymenæo

Heres rem patriam tertia sola ferat.

Sic quoque de natis eadem sententia lata:

Qui rem possideant unus & alter erit.

Neve opibus reliqui excludi videantur a vitis,

Huic mitra & curvi cura relicta pedi.

Ille cucullata succinget pectora palla:

Servabit Melite littora quartus eques.

Sic malè provisum est aris: peiusque ministris

Ararum, inviti dum loca sacra colunt.

Ingrata est Superis hominum vi impulsæ voluntas:

In nobis illi libera corda volunt.

Sed nos nec Superos curamus: commoda nostra

Querimus: hæc nomen religionis habent.

Nec

Nec scelus est ullum, quod non prætextus honesti
Diluat, aut aliqua non ratione tegat.
His callum obduxi dudum: & sic esse necesse
Ut credam, mores lexque recepta jubent.
Quid facias? monitis si nemo páreat. At tu
Qui cadit, ut casu sac graviore cadat:
Ut qui de scopulo quondam detrusit asellum.
Nolentem nunc est namque iurare ne fas.
Quippe foris cecum & surdum tibi proderit esse:
Vidisse alterius crimina sæpe nocet.
Te studia illa domi teneant, quorum expedit usus.
Quæ patriæ atque tuis utilia esse queant.
Quòd tibi si assidue tractata negotia portent
Tædia, queis placidè tu recreeris habes.
Seu tibi populea libeat recubare sub umbra,
Quà circumfusus sunt saliceta vadis.
Seu vitrei latices cymba transfrare Mosella,
Et citrare docta fila movere manu:
Applaudet tenero colludens filia risu:
Tractabitque fides, impedietque modos.
Et si obijgetur tanquam importuna canenti,
Suaviolum patrijs imprimet illa genis.
Parvaque convertens ad matrem brachia Ianno,
Efficitas blando molliet ore minas.
Hæc dum perpendes, huius fastidia vitæ
Non venient: nec quæ te gravet ulla dies:

AD IACOBVM PASCHARIVM
LOTHARINGUM MEDICVM.

Optime amicorum Paschari, cognita cujus
 In dubiis rebus mens studiumque mihi est:
 Ferre tui desiderium sine fine jubebunt
 Me Superi? nec te rursus ut antè frui?
 Atque laboranti afflicti succurrere rebus,
 Et dare quam poscit pressus amicus opem.
 Opprimit immeritum fortuna adversa Philonem:
 Obrutus, & cecis est Philo mersus aquis.
 Auxilium implorat mediis jactatus in undis:
 Nec re quisquam inopem consiliove juvat.
 Siccine nos veterem non agnoscemus amicum?
 Nec mæsta tanget pectora nostra prece?
 Di procul avertant scelus hoc: solabimur ægrum,
 Consiliisque tuis, consiliisque meis.
 Nec te meque prius frustra coluisse queretur:
 Sed bonè servatam fido in amore fidem.
 Excipiam laribusque meis, opibusque jurabo:
 Hunc, ceu germanum, nempe Richartus amat.
 Heu quàm difficile est adversam avertere sortem!
 Et conjuratis astra inimica polis!
 Non semper Virtus sectatorem eximit illis,
 Quæ nos circumstant parte ab utraque, malis.
 Non tibi vel probitas, vel nescia fallere vita
 Portum, quò fugeres, præsidiumque dedit.
 Sed tanquam apposito invitavit flamina velo,
 Quæ te precipitem per vada ceca darent.
 Aula, Philo, astutos homines vafrosque requirit:
 Integritas risu non nisi digna venit.
 Te docui hos casus olim, jam doctior usu:
 Nam mea per pelagus prora cucurrit idem

*Suasor enim fueram scelerata relinquare testā,
Et pueri franos & muliebri jugum.
Sed tua simplicitas jam exceperat ore capistrum,
Vinctaque non facili discutienda modo.
Quod si iudicium, si mens non lava fuisset,
Debueras monitis cautior esse meis.
Nec tibi compedibus servare ergastula duris,
Nec fastus hominum ferre necesse foret.
Idque quod imperitat iuvenis morosa voluntas,
Iussaque vel servo non toleranda levi.
Quid facerent hosti post longa incommoda capto?
Si benefactorum fers mala damna loco.
Nauplius Euboici salebroso in rupe Capharei
Utricis bilem leniit igne facis,
Iusta odia exercens: Ira Palamede perempto,
Non levis injustum causa tribunal erat.
Raptor Oilides scopulis jactatus in isdem,
Commisso in Phrygia Phœbade furtum luit.
Persidus abducta perijt Calydonide Nessus,
Auxilio Lapithas Atracis ultor viri est:
Totque alij pœnas vindicta urgente dederunt:
Sed perpetratum est pœna secuta scelus.
Nec quisquam ex Divis, aut ex Heroibus unquam
In culpæ vacuos exeruit gladium.
Nî Phalarin dicas, aut cum Scyrone Procrusten:
Busirim, aut Alopes cum genitore Scinen.
Aut quibus immani vita acta tyrannide, quosque
Eumenidum flagris devovet orbis adhuc.
De quorum numero fueris, quicumque Philonem
Innocuum tacita prodicione premis.*

Illiusque mala labefactas tabe quietem:

Carpis & occultis otia prima dolis.

Tempus erit, quando qui illum fecere nocentem,

De mixto inviti pocula felle bibant:

Hoc senis ingenuus promittit candor, & illa

Explorata satis per duo lustra fides.

O praeceptorum miserum genus: e quibus ille

Sisyphio demens saxa labore rotat:

Nobilium quisquis dubio dependet ab ore:

Verbaque sollicita qualibet aure notat.

Pollicitis vacuam tardè parientibus arcam

Ille implebit, & his illico dives erit:

At si colla iugo vel latum subtrahat unguem,

Ampullata illi spesque labosque perit:

Siccine fallacis vanus placet ambitus aula?

Et semper viridis, sed sine messe, favor?

Vt bona libertas precio vendatur & auro,

Quod senū extremo non nisi fine venit.

Quam melius sapiunt, qui parvo assuescere dacti,

In tenui prandent rustica farra casa.

Fumosi partem lardi, pisumve, gulave

Teutonicos caules esuriente vorant.

Pane domi nato, rebúsque fruuntur inemptis,

Et parcis quos dat parva culina cibis.

Hi neque dura ferunt torvi fastidia vultus:

Signa nec austera frontis iniqua parent.

Mollia post ponunt villosa serica panno:

Et crassa spernunt frigus in endromyde.

O te felicem, simili si sorte potiri, &

Tam facili cælum conditione sinat.

*Sed tua, care Philo, est Lachesis tibi durior: illa
Vincta catenato fata labore dedit.
Fluxam operam ludis sterili incurvatus arena:
Non profecturo vomere littus aras.
Perfer & obdura interea, & potioribus instā.
Irati semper non furit ira Iovis.
Nunquam tam tetrico est fortuna obnoxia vultu,
Restituat versa quin meliora rota.
Nemo bonus vita felix reputandus in ista:
Nostra alio spes est constituenda loco.
Arx tamen invicta, & nullo expugnabilis astu,
Conscia nullius mens sibi facta mali.
Roborat, atque hominem facere est potis illa beatum:
Cetera non stabili stantque caduntque pede.*

A D E V N D E M.

I*mpositum esse doles contra jus fasque Philoni:
Hoc tua te pietas, hoc facere urget amor,
Non equidem miror fieri jam talia, namque
Non levius studium me quoque torfit idem.
Si benè quid fiat, sit consuetudine prisca:
Si malè, sic melius mos novus esse vetat,
Tu potius mirere, bonum si videris usquam:
Saturni tales tempora protulerant.
Virtutem coluisse hodie est stultumque nefasque:
Truditur, & risu non nisi digna venit.
Tu promissa putas in debita posse relabi:
At contra opponit sese hodierna fides.
Spes ingens fuerat promissis facta Philoni:
Paschari, nulla lege tenetur herus,*

Cum famulo verbis sese obligat. Illa vetustas
 Antiqua nimium simplicitate rigens,
 Tunc dominis sanctè jussit promissa tueri:
 Turpe fuit lucro posthabuisse fidem.
 At nunc longè aliud sapimus, prudentia longè
 Major: quod doceat rectius, usus habet.
 Deliri praecepta senes austeram sequantur:
 Libertas nulli est subdita nostra iugo.
 Consilia eventu metimur cuncta secundo.
 In sola Virtus utilitate sedet.
 Insuper fuerit, qui rumpere pacta veretur,
 Prætextum quoties lucra futura dabunt.
 Tres quamvis tantum tibi sit dolus utilis horas.
 Sic benè fallacem proderit esse tamen.
 Quisque sibi vivit: cur multum publica curet,
 Qui, nisi quæ recipit, commoda nulla putat?
 Sic hodie inter nos, Paschari, vivitur: Et sic
 Pressa, loco Virtus inferiore jacet.
 Mitis erat quondam regum suprema potestas,
 Et domini in famulos mitius imperium.
 De domino studuit servus benè posse mereri:
 Et domini cura hæc digna favore fuit.
 Si te sedulitas semper sine fruge fatigat,
 Nec tibi parta quies, nec tibi partus honas:
 Commoda ne speres seris capienda sub annis:
 Cur sis alterius, cum tuus esse potes?
 Pollicitis adhibere fidem temeraria res est.
 Simplicitas vulgi luditur ista joco.
 Dum fueris domino florentibus utilis annis,
 Spes tibi promissis maxima semper erit.

*Sed qui credulus his fudit, fulcitur inani
Veri umbra, & bulla, quam tumor inflat aqua.
Hujus ab exemplo quod discimus: omnia fecit
Quęcunque officio digna fuere suo.
Debuerat fieri cū post quadriennia dives,
Hunc vacuum argento jam duo lustra vident.
Crediderat verbis, scriptura sulta nec ulla,
Propterea illius est reddita vana fides.*

AD IACOBVM SANTALB-
NUM TRECENSEM
Medicum.

D*Vm jucunda teris pacatę tempora vitę,
Suntq; tibi studiis otia parta tuis.
Scrutaris sollers natura arcana, juvasque
Nostra Machaonius mœnia consiliis.
Teque beant partusque favor, ditisque peculi
Proventus, lecto & quę cubat Anna tuo:
Dumque tenes tutos dimisso remige portus,
Nec maris emensi longa pericla times:
Tu me jactatū in pelago, fragilique carina
Errantem dubii per vada caca freti
Hortaris, totis contendam ad littora tonsis.
Ne tandem quassam subruat unda ratem.
Votivisque miser populo de more tabellis.
Signa mei ostentem tristia naufragii.
Vtile consilium das, Santalbine, sodali:
Sed me non sinit id sors inimica sequi.
Non licet ab divos mihi tam sperare faventes,
Fortuna ut possim commodiore frui.*

Quinquaginta & sex aetatem duco per annos,
Estque mihi lustris patria dempta novem.
Hospes in externis vixi regionibus, idque
A puero: & sortem hanc patria dura tulit.
Laudavi tamen ingratham, injustisque peperci
Civibus, ut videar non nocuisse bonis.
Nunc mihi Metenses inter peragenda senectus:
Esque loco patrii, culte Mosella, Dubis.
Heic desiderium cognata gentis amici
Immixtuunt, quorum est jam mihi nota fides,
Perspectique animi, sicut res poscit & usus:
(Antiqua cives heic probitate valent.)
Vivo tamen calebs: faciunt mihi dulcia Musæ
Otia, sive urbem, seu magis arva colam.
Tu tamen esse putas miserum peregrinus haberi,
Et, quod durius est, jussa aliena sequi.
Serva maritali me subdere colla capistro,
Vt possim proprio vivere jure, voles.
Præstare id potui quondam florentibus annis,
Ardorem robur dum juvenile dabat.
Dum potui vegeta uxori non segnis haberi,
Atque Cupidineis aptior esse jocis.
Nunc mihi sanguis iners circum præcordia languet,
Et variat nigros candida barba pilos.
Canæ caput sunt porra quidem, caudaque virenti:
Vendibile hac hedera sed nequit esse merum.
Aut ducenda mihi est intacto flore puella,
Aut cui jam primum contegit urna virum.
Crambem his positam sequitur Libitina. secundi est
Intolerabilior scæmina conjugii.

Cogetur domina imperio parère superba,
Qui viduę infaustis nubserit auspiciis.
Nunc dotem objiciet, tẽdasve proterva priores
Præferet, & veteris gaudia prisca tori.
Nunquam lata domus, nunquam sine lite sinistra,
Noxque die pejor, nocte futura dies.
Si mihi virgo datur, canos exosa seniles,
Distortis fugiet suavia nostra labris.
Aut vestes poscet, gemmas, redimicula, vittas,
Et picta Italica Serica texta manu.
Quod lateri parcam, supplendum nempe crumena:
Sed latus & loculos hauriet ipsa dies.
Restabis, curvate senex, & inutilis annis,
Pulchraque ramosa cornua fronte geres.
Adspiciesque tuo rivalem in limine, quem tu
Cognatum credas conjugis esse tuæ.
Paucula, ut errorem firmet, dabit oscula, teque
Fictio indulgentem leniet obsequio.
Nota erit impostura tibi, sed ferre juvabit
Si sapias: lædet dissimulata minus.
Sors hac contemptis senibus communis ubique.
Me miserum, si crux hac subeunda mihi est.
Quin potius primæ sc̃ctæ vestigia vitæ:
Nec sternas thalamos, feste Hymenę, meos:
Musęo immoriar. Faciles mea cura Camenæ:
Quas dicar juvenis, quas coluisse senex.
Providit nostrę domini pia cura senectæ:
Meque vetat curis, pauperięque premi.
Deque suo censu libellas ille trecentas
Legavit posthac annua dona mihi.

Non equidem locuples hoc munere factus abibo:

Sat fuerit, si non prorsus egenus agam.

Supplebunt reliquum quæ mihi patrimonia restant:

Et qui fraterno vomere cultus ager.

Et non vulgaris superest quæ summa peculi,

Quæ functo heredi patre relicta mihi est.

In patriam reditum dum se va injuria claudit,

Solus, & externa dum vagor exsul humo,

Quicquid id est, fratri totum concedo Richarto:

Cui (quod vult pietas) maxima cura mei est.

At tibi dum cuncta arident, cælumque benignum

Blanditur faustis dum tibi sideribus:

Vive diu felix, o Santalbine, tibi que

Ut favit, saveat semper amica Venus.

Trecarumque decus dicare illustre, juvesque

Nostra Machaoniis mœnia consiliis,

Quæ morbos arcere queant: Medicina senectam

Nunquam herbis nostram corriget aut thalamis.

LUDOVICO MALARMAEO

I. C. VESUNTINO.

TE licet assiduis vigilem respublica curis

Occupet, & studiis nocte dieque vaces:

Pauca tamen veteri concedes oia amico:

Horula colloquiis sufficit una meis.

Non ut inutilibus disperdas tempora nugis,

Effugiat totus vel sine fruge dies:

Heic, tibi quod profit, simul & delectet, habebis,

Quodq; det exigua commoda multa mora.

Te cesset.

Te tessellato quamvis persape fritillo,
Nonnunquam & talis ludere fortè juvet.
Quando lauta paras geniali prandia mensa,
Aut laxare animum sesta subinde movent.
Tunc opportunum tibi erit, Ludovice, libellum hunc
Tradere, quem vultu liberiore legas.
Proponit variis calata Emblemata signis,
Diversam ut tractant singula materiem.
His ego describo nostra mala sacula vitæ,
Quæ scelerum & luxûs obruta peste jacent.
Sancta odium, & sannæ populi ludibria Virtus
Attrahit: at vitio laus magis ampla venit.
Nemo hac ignorat: nulli tamen hiscere tutum est:
Sic hodie verum dicere nempe nocet.
Non heic mordaci perstringam scommate quenquam:
Non sum qui scripto tam petulante jocer:
Sed faciam, quod tu quondam jucunde Poëta,
Cui patria Hesperia Bilbilis urbe fuit:
Namque docebo modû hunc nostrum servare libellû,
Dicere de vitiis, parcere nominibus.

AD RICHARTVM BOISSAR-
DUM FRATREM.

FOEmineas quicumque minas uxorius horret,
Et timet imbellis jurgia vana coli,
Dignus erat calathos servare, & pensile linum,
Tortaque degeneri ducere fila manu.
Sed qui blanda sua fastidit verba puella,
Et tetrico placidas respuit ore preces,

Mœreat in viduo privatus conjuge lecto:

Solus & infenso tristis amore cubet.

At tua ne titulis Michotæa tumescat avitis,

Laudo prudenti dum ratione caves.

Illa tuæ domui quamvis det jura, suisque

Ancillis, Frater, sedula præsideat,

Nomen habet domina: domini tibi summa potestas:

Illi summus honor, dum tua jussa facit.

Blandiciis quæ tu condis. Nam fallitur omnis,

Vxorem famula qui jubet esse loco.

Non facit ad castæ servandum uxoris amorem

Fastus, & immodici ruga supercilii.

Sentiat at socii partem se juris habere:

Sit tamen obsequiis prompta placere tibi.

Natorum curam gerat hæc, & stamina tractet:

Atque viro artifici pallia texat acu.

Et quando venient sternenda tempora mense,

Illa tibi docta præparet arte cibum.

Quem simul accipiat simul exhilaranda recumbat:

Et gustata tibi pocula deinde bibat.

Vtilius peragenda foris celabitur, & quæ

Publica pro patrio munia cive geris.

Talia commodius coniux tua nesciet: illam

Tutelam domui sufficit esse tuæ.

Nam quò plus tuleris, tanto magis esse ferendum

Stulta putat: servat fœmina nulla modum.

BERNARDINO PATERNO
MEDICO PATAVINO
G. G. nomine.

Astra

Astra dedit Superis Virtus non quælibet : at quæ
Humanum fovit per benefacta genus.
Qui melius de gente sua potuere mereri,
Illos fecerunt sæcula prisca Deos.
Implevit meritis Gortynia Iuppiter arva,
Erecta est merito protinus ara Iovi.
Atq; eam Pallas fundavit legibus urbem,
Huic crepuit festis laurus adusta focis.
Ut docuit populos vini Semeleius usum,
Doctori cecidit victima grata caper.
Quis nato Alcmena dios sacravit honores?
Auxiliatrici monstra subacta manu.
Nunquam fulsisset radianti Dælius ostro.
Alipedes franis impliciturus equos :
Is nisi consiliis homines juvisset & herbis,
Atque agros medica sæpe levasset ope.
Denique si prima repetas ab origine mundum,
Et benè quæ fuerint tempora quæque notes:
Invenies benefacta Deos fecisse, polosque
Ad superos facilem conciliasse viam.
In quorum numero poteris mihi jure reponi,
Mæcenas studii spesque decusque mei.
Tu mea ad Aonios duxti vestigia fontes,
Plena ubi Castalio pocula liquore bibi.
Heic licuit vidisse senem, quo Coa superbit
Terra, Claronque sibi non putat esse parem.
Et (qui Thessalici spelæa reliquerat antri)
Chironem, Amonium flectere voce Ducem.
Quemque colit vasto tellus Epidauria templo,
Atque Amythaonia lumina bina domus.

*Illic sedit Arabs Avicenna, & principe docto
Lata est Eoæ gens Nabathæa plaga.*

*Quique pererrato est vigilantior orbe Galenus:
Et Mesue: & fuscum turba secuta Rhasim.*

*Quotquot & Hesperia sub utrâque fuere: sacraque
Arti non segnes applicuere manus.*

*Quos norunt Celtæ, quos Teutonis ora fatetur
Ditis fatales impediisse minas.*

*Te quoque conspexi nitido fulgore coruscum,
Inter primævos multa docere Patres.*

*Et cum nostra acies tua non penetraret ad ora,
(Longè etenim a tanta luce remotus eram.)*

*Quasi vi a Musis, quæ proxima federat: oro,
Cui micat OEbalio murice palla, quis est?*

*Subjicit hæc paucis. Patavini est ille Paternus,
Quo gaudent hodie docta Lycea chori.*

*Audieras: quis enim quicquam te celet? & istis
Mellita es visus solvere labra sonis.*

*Procede in medium, Gernere, pudore repulso:
(Ingenuus mea tunc tinxerat ora rubor.)*

*Nunc tibi Apollineis velentur tempora vittis:
Et cingat flavas Pæonis herba comas.*

*Vt cui virosis cedant aconita venenis,
Morbus, & infesta toxica dira lue.*

*Sollertem Strygiis oppone sororibus artem:
Tartarocoque audax obuius ito cani.*

*Teque licet ruptis Fatum implacabile fufis
Increpet, & legem scriptam adamante citet:*

*Iura Machaonia propone potentia dextra.
Forti animo esto: Deo vindice victor eris.*

Dixisti,

Dixisti, ambrosioque caput mihi rore rigasti,
Exornans habili pectora nostra toga.
Tunc ego conceptis verba hac letissima votis
(Cum Phœbo annuerat turba novena) tuli.
Herbipotens Latoë pater, cui Cyrrha Clarosque
Servit, & invictò Delos amata Iovi:
Quique oculis latum lustras radiantibus orbem,
Occultoque favens semine cuncta novas.
Et qua Pimpleas colitis Libethrides undas,
Cincta ubi perpetuo silva nitore viret:
Vos quoque, de quorum præceptis hausimus artem,
Qua similes magnis credimur esse Deis.
Vos, inquam, testor, postquam patrio orbe receptus,
Brundusii in parva mœnia valle colam.
Sive operam poscat nostram Burgundio, sive
Alsato studiis utilis esse queam:
Aut clara excipiar generosi antistitis aula,
Rauraca commisso qui regit arva pedo.
De vivo surgent vobis altaria saxo:
Donaque vel Divis non renuenda dabo.
Thura pijs precibus sociata adolebo, perenni
Qui vireat circum gramine cespes erit.
Deque mea possim si quid regione mereri,
Acceptum omne tibi, docte Paterne, feram.
Inque tuas laudes Dubis & Dessubris abibunt:
Et Lycus, & lento gurgite fusus Arar.
Quemque tegit furvo Crusus spelunca recessu,
Brennus, & undosis Cepa volutus aquis.
Et fluvij quotquot Burgundis finibus orti
In mare præcipites per vada longa ruunt.

Hi tua concordi tollent encomia voce:

Applaudes motis, alte Lomonte, comis.

Hæc tibi dum a nobis referetur gratia, dices

De non ingrato sic mernisse juvat.

A D I A C O B V M M O N A V I V M
V R A T I S L A V I E N S E M P A T R I -
c i u m : i n e j u s S y m b o l u m .

V Ir bonus & simplex, & quæ fraus nulla subegit,
 Qui recti est servans, justitiaque tenax,
 Hunc non percellant Pharii Busiridis ara,
 Quique Perillæum torruit igne bovem:
 Nec timeat, quamvis confracti machina mundi
 Desuper horrendo quassa fragore crepet.
 Impavidus vastis submittet colla ruinis:
 Illi tata arx est præsidiumque Deus.
 Conspirent licet in me, inquit, contraria cælo
 Sidera: sit tellus hæc inimica mihi.
 Frendeat atque suis in me Djs torvus ab umbris,
 Turbaque Tartareum qua Phlegethonta colit.
 Christo committam meaque, & me. Spes mihi nunquã
 Irrita: namque illo vindice tutus ero.
 Ipse etenim faciet de victa ut morte triumphem:
 Sitque mihi æterno munere parta quies.
 Hæc tua, Monavi, mens est: emblemate qualem
 Designat faciens iste viator iter.
 Cui quamvis instent a tergo & fronte procelle,
 Obrutus assiduis & videatur aquis,
 Impavido tamen ille animo perdurat, & urget
 Securus statuit quam prius ire viam.

Nulla

Nulla fatigatum sudore notaverit hora,
 Seu mane aut sero sidere vesper erit.
 Omnibus occurret pacata fronte periclis.
 Namque illi in media est morte reposta salus.

DE CHILONE.

Formam in amicitia si tantum Chilo requirit,
 Formam posthabito Chilo amat ingenio.
 Hinc fit ut impuro me bellum rideat ore,
 De forma veniat quod mihi cura levis.
 Si mihi cincinnis minimè est spectandus amicus,
 Sed cui villosis barba sit hirta pilis:
 Hispida qui nullo attritus sit pumice crura,
 Fuscus & impexa qui tegat ora coma:
 Corporis ut membris, sic ille est mente virili:
 Robusti ut formam militis esse decet.
 Sardanapalæo recubans tibi semivir ostro,
 Et pingui levis dropace cernet amans.
 Livida compresso pallent tibi labra cinado.
 Et gravis obscæno est putida bucca sero.
 Te licet Assyrii perfuderis unguine moschi,
 Pantheoque nitens spiret odore sinus,
 Id crebro juveni stomachum movisse notatum est:
 Dum cedunt olido pharmaca victa trago.
 Ut placeam, Serum vestes, unguenta ve, nec quis
 Gemmato articulos annulus orbe premit:
 Sed Musæ faciunt, Phœbeæque numina: namque
 Me meus absque ulla labe sodalis amat.
 Fallimus integras studiis communibus horas:
 Martia nam docta temperat arma chely.

Virgineamque colit studio sollerte Minervam:

Præsidet illa armis, præsidet illa libris.

At tuus Aetæam posset lassare Cotytto,

Mollior Idæo sit Corybante licet.

Qui patiturque & agit, firmo latere (ut validus sit,

Et medio in cursu ne ilia ducat) eget.

Sumptibus hinc nullis, studio nec parcitis ulli,

Vt tento vobis inguine vena crepet.

Sed quicumque tuum limis spectabit ocellis,

Zelotypum certis te arguet esse notis.

Rivalem excipiens transversa tuentibus hircis,

Solliciti ostendis pectoris indicium.

Suetus & indomita prurire libidine nervus

Subsidet exanguis, contrahiturque metu.

At mea, Virtutis titulos quæ amplectitur, ullis

Obiectis ladi nescit amicitia.

Quæ tibi florenti facies atate probatur,

Contemptam domino tarda senectæ dabit.

Quam colo, decrepitis etiamnum augebitur annis:

Rugosa ut possit pulchrior esse cute.

Quilibet hinc mentem diversam cernit utrique:

Virtutis specimen namque amo, Chilo nates.

DE LIPPO.

MOrtuus est Chilo, factusq; anathema Nydartus:

Optaram neutri tam grave supplicium.

Nunc revoco quicquid generi æmula facta Lycambis

Lasa cruentato carmine Musa tulit.

Nostra odia erga illos, inimicaque nomina cessent:

Exosos summis sufficit esse Deis.

Ne tai

*Ne tamen a Nemese frustra exorata queratur
 Vltio, & in vanas tandem abiisse minas:
 In Lippi decerno caput sacra vota: sinistro
 Licia per nodos pollice torta trahens.
 Et trado flammis rhombo intertexta quaterno
 Ejus in Illyrica nomina tincta pice.
 Devoveoque hominem diris, Erebi que profanis
 Manibus, & ternis fontem animam Furijs.
 Et quod Chiloni quondam est socioque dictum,
 Vltro equidem atque volens id tibi, Lippe, sacro.
 Heres sis quorum est illis donatio facta
 A nobis: faciet syngrapha certa fidem.
 Invade absque mora quod munere cōtigit: atque his
 Dignus ut es spoliis, Lippe, superbus abi.*

DE EODEM LIPPO, AD
 PETRUM FRIDERUM
 Mindanum.

Harpocratē simulare loco, est laus magna, Fridere:
 Qui minimè curat facta aliena sapit.
 Et pudet & tadet toties in bella ciere
 Castalidas, sancta quæ bona pacis amant.
 Discordes animos nempe averfantur, & horrent
 Archilochi infesta scripta cruenta manus.
 Accusare etiam pravos odiosior est res:
 Ex defendendo laus tibi major erit.
 Sed quis tam vecors, larva qui obtemperet? atque
 Iura dare hanc populo qui sine bile ferat.
 Quis videat monstrum hoc, teneatque silentia, mores
 Corrigere, & semper de pietate loqui?

Exardere odiis, & conjugis ora protervæ
 Putida mordaci garrulitate pati.
 In luxum stomachari hominum, vitamque fluentem,
 Pectore cum mollem scurra gerat Sybarin.
 Certè has nequitias mutus qui præterit, inquit,
 Dum tacet ille, sibi cordis inesse parum.
 Dissimulare libet, scabiem hæc neque tangere (porcus
 Immundo verset tergora sæda luto)
 Sed stultum est pro thure finum mercarier: atque
 Virtutis vitium detinuisse loco.
 Tam vesanum ardens vexat dementia pectus,
 Ut Divum Lippus vellet honore coli.
 Vult Curius dici, cœnas cum cœnet Apici:
 Hesternoque satur nauseet usque mero.
 Cum mitem simulet, non illo vipera peior
 Dente furit, tigris nec truculenta magis.
 E pluteo adlatrat populum, & quæ crimina patrat,
 Hæc olido miseris imputat ore reis.
 Vis placare hominem, & rictus cohibere caninos?
 Cernuus & supplex hunc reverenter adi.
 Offer te, officiumque tuum serviliter: atque
 Iussa ejus, quamvis imperiosa, subi.
 Primaque in instructis præfer subsellia mensis:
 Nec nisi vina unquam fac generosa bibat.
 Hunc admirare: & divino numine tanquam
 Afflatum sollers singula finge loqui.
 Quicquid agat dicatve proba, licet omnia jura
 Polluat, inque Deos turpia quæque vomat.
 Protinus ad sacri admittèris munia cœtus:
 Et populi iudex constituere tui.

Dicēris bonus, atque abservantissimus equi:
 Sis quamvis patrię proditione nocens.
 Iuraque confondas divina, humanaque: quid tum?
 Integra erit tanto vindice fama tibi.
 Audebitque tibi nemo obtrectarier: in te
 Quisquis frendebit lege profanus erit.
 Vsq̃ue adeo prodest homini te reddere amicum:
 Servitium quamvis hac sit amicitia.
 Quam gratum est te nosse! aveo te, Lippe, mereri.
 Sed conviva tamen non potes esse meus.
 Ornabo titulis semper te & nomine sacro:
 Ibis sis alius, tu mihi Anubis eris.

AD LINVM SAGATIVM.
 NV CERINVM.

Nobilis agresti quid agat, Line, queris in aula,
 Qua vivat ruri Plautia mundicie?
 Oesypa dum redolet, caulas, & ovile, pecusque,
 Stercus, & immunde spurca simeta case:
 Argentem serò modico subit igne culinam.
 Tractat & illota fercula parca manu.
 Semesum scabra versat sartagine piscem:
 Aut corrupta putri preparat ova garo.
 Aut caulem erucis arrosū miscet olivo,
 Quod stabuli nigra fece lucerna dedit.
 Hoc se (sed tantum natali luce) saginat
 Plautia, natali conveniente cibo.
 Devorat & panem paleis & surfure pistum:
 Et vappam (e vili quam tulit utre) bibit.

*Hanc vita instituit rationem, vincat ut una
 Sordibus, & stolidi rusticitate pecus.
 Ast ubi venter edax latrante voragine poscit
 Quem prolatum avido glutiat ore cibum,
 Ferventi plenas exhaurit fauce metretas:
 Sorbet & ardenti pingua jura gula.
 Farta decem, elixi vervecis pectus, & armus,
 Et cum cristata pulpa trilibris ave,
 Et lactes, vitulique jecur vix sufficit uni:
 Immodicoque urens coxa suilla sale.
 Interea famulos (tenuis quos trama figura
 Vix notat, & macies, & cariosa cutis)
 Larvatis similes spectris nidore culina,
 Et crebris foedi ructibus oris alit.
 Incluta nobilitas montano digna cucullo,
 Et circum cujus colla botellus cat.
 Cui fragrans olido fiat pastillus oleto,
 Et subeat bulla marcida perna locum.
 Hanc, Line, cum vitam rurali vivat in aula,
 Non alia digna est Plantia mundicie.*

AD LIVIVM ALGERIVM
 CAMPANUM.

Dissimules licet, ostendit pallorque pudorque
 Te captum ardenti pectus habere face.
 Vix scabies & amor tegitur, vix igneus ardor:
 Produntur proprio sapius indicio.
 At tu, quod celes me vulnera facta sodalem,
 Falleris: est gravior pectore tectus amor.

Dum

Dum refugit medicum, mens nō feret agra medelam:
Sed deploratis languida rebus erit.
His aliquando miser raperer dum naufragus undis,
Vix tetigi lacera littora tuta rate.
Signa meis cacus spoliis ornata sequebar,
Turpiter usta truci stigmata ab hoste gerens.
Nec tamen hanc cladem licuit sentire, priusquam
Pronus in extremum laberer exitium.
Tunc Metanœa solo solata est sera jacentem:
Surge, ait: egressum res habet ista suum.
Sume animos audax, & firmum robora pectus
Sollicitent: ac te sis memor esse virum.
Insanire tibi licuit, dum fata sinebant
Mitia: clementes experiere Deos.
Sit satis ætatis primos luisse per annos:
Sæpe per hæc nimium stulta juvenia furit.
Ne tamen ultricem cœlestis numinis iram
Acceleres, rupta littora puppe cape.
Spes tibi sit per me renovandę certa salutis:
Ne dubita: capies patria tecta redux.
Dixit, & eripuit vasti de gurgite ponti,
Error quo pridem me meus abstulerat.
Hinc mihi libertas vitæ revocata prioris:
Acquisita mihi est hinc rediviva salus.
At te non pejor manet exitus, optime Livii:
Si tempestiva plaga juvetur ope.
Vincla reluctanti dextra meretricia rumpe:
Placato supplex at prius ito Iovi.
Qui tibi languentes ad pugnam roboret artus.
Si pugnes tanto vindice, victor eris.

Præcipientes instant, a tergo & fronte ruinae:

At tibi præ sociis sistitur auxilium.

Te fortunatum ter & amplius æstimo, si tu

Exemplo potius es cautior esse meo.

AD ILLVSTRISSIMVM PRIN-
CIPEM IOANNEM COMITEM
Palatinum Rheni, Ducem Bavariae, Comi-
tem in Veldens & Spon-
heim.

ACTENVS iste legi potuit liber, o-
ptime Princeps:

In quo sunt crebris seria mixta jocis.

*Quod superest tristes lacrymas, planctum
atque querelas*

Continet: estque piis Manibus omne sacrum:

Fleete viam retro, atque oculos averte serenos:

Quos nulla carpi fas tibi tristitia.

Heic quoniam pullis regnat Libitina feretris,

Cui frontem inuisam nigra cupressus obit.

Illam implacato comitantur numine Parca,

Terribiles nentes stamina pulla colu.

Circa animæ (non quas Rhadamanti comouet urna,

Quæque ad Minos verba severa pavent,

Terreat aut latrans quas Cerberus ore trifauci:

Funereaque vehat trans Styga lintre Charon.)

Sed quas indiget ac cœlesti munere Virtus:

Et fama æternum vivere posse dedit.

Illæ iter ad summi facturæ templa Tonantis,

(Vita ubi perpetua parata quiete datur)

Munera

Munera amicorum accipiunt extrema libenter,
Cinnama, & incensis thura cremata focis.
Et nardum, & casiam, & selecta ligustra, rosasque,
Et ta, purpureas tincte amaranthe comas.
Et quicquid pietas solet officiosa sepulchris
Conferre, & tristes solvere ad inferias.
Heic igitur per te liceat mihi carmine mæsto
Fundere postremis ultima dona rogis.
Et lacrymas animis nostras sacrare piorum,
Queis possit noster se exonerare dolor.
Ut sacris aliqua tester ratione futuris,
Quos mihi perpetuo fœdere junxit amor.
Qui mihi non solum colitur dum vita superstes,
Integer a summa morte sed esse solet.

IN EFFIGIEM DOMITII
FAINI VERONEN-
sis hospitis sui.

Dilecti effigies nunquam moritura Faini,
Quæ functi nobis hospitis ora refers:
Ut tortum video circum tua tempora crinem,
Et mento crispis vellera fusa pilis:
Ut gemini flammæ mæstus contemplor ocelli,
Et qui vivaci fulget in ore decor,
Tum subit illius conjunctio temporis, arcta
Quo nos fraterno vinxit amore fides.
Impia quam nullo potuit discordia morsu
Vellere, fallaci nec violare manu.
Tum fuerat, memini, nostrum scopus unus utrique,
Obsequio integros continuare dies.

Quod plus officii quis præstitit, hoc fuit ille

Major: in his Virtus amula nostra fuit.

In reliquis videre pares nos Dique hominesque:

Nec plus quam nobis tunc tibi juris erat.

Succesſu indoluit Fortuna domestica tanto.

Heic non parva mihi gloria restat, ait.

Obruere infirmas tenuis victoria turres:

Si validis obstem, laus mihi major erit.

Nentrius pectus nostro penetrabile telo est:

Morte opus est: sola morte labascet amor.

Ecce lues Venetam exhaustit jam flebilis urbem:

Medoacique eadem moenia pestis habet.

Occidat alteruter, si non succumbat uterque:

Claudus erit saltem sic mutilatus amor.

Dixit, & extemplo tua per præcordia virus

Injicit: at subitus corripit ossa tremor.

Frigidus e toto manabat corpore sudor:

Claudebatque tibi pallidus ora metus.

Excuteris tepido pavescit mentis cubili,

Et madido hirsutas imbre rigante genas,

Occidimus, Boissarde, inquis, dulcissime: vita

Hacce tuus finem luce Fainus habet.

Dj quorum imperium est, cœlique, solique, salique,

Numina devota sæpe rogata prece:

Peccavi, fateor: peccato debita merces

Est mors: at mortis victor Iesus homo est.

Credo & confiteor supremo numine natum

Hunc: verumque Deo de genitore Deum.

Huncq; hominẽ intacta factum de Virgine, passumq;

In cruce non merita robora dira trabis.

Plura.

Pluraque sint quamvis omni mea crimina dicto,
Ille tamen fuso sanguine cuncta luit.
Surrexit victor victa de morte Ereboque:
Sacrauitque alto rapta trophæa Patri.
Hunc quoniam geminis humiles amplectimur ulnis,
Securi firma credimur esse fide.
Nec flammæ Cocyti, aut duri Ixionis orbem,
Nec metuo Furiis torta flagella tribus.
Tu mihi, Christe, salus, tu factus, Christe, redemptor:
Tu nec ovem e proprio me inficiare grege.
Ecce animam hanc cōmendo tua tibi morte redēptam.
Ne tibi sit pretio vilior illa suo.
Talia cum gemitu rumpebas dicta frequenti:
Arctatas vocis peste adimente vias.
Et tibi conceptis ardebant viscera flammis,
Iamdudum internis exagitata rogis.
Pectora tum digitis nigro stillantia tabo, &
Durum mortifero tracto tumore semur.
Et quicquid remedi potui conferre veneno,
Intrepida nosti me applicuisse manu.
Consolor tristem verbis, relevoque dolorem,
Sed non his gravior morbus habebat opus.
Lurida contactu ne te contagia ledant,
Parce tuas, inquis, contemnerare manus.
Terque salutiferi repetito nomine Christi,
Extremum dixti, dulcis amice, Vale.
Ecce ad felices animas, cœlestiaque astra
(Gratia Djs) ad vos non rediturus eo.
Te si fata velint superesse, memento Faini,
Et matris posthac sit tibi cura mea.

*Finieras: oculos caligo in morte natantes
Occupat: & longa lumina nocte subit.
Annueram: lacrymis faciesque madebat obortis:
Artus cùm sensu destituyente tuos,
Te sensu implicitis circum mea colla lacertis,
Carum cervici deposuisse caput.
Suspiransque altis singultibus expirasti,
Pressaque sunt membris pectora nostra tuis.
Heu mihi, cur post te solem vidique tulique?
Cur non conjuncto funere succubui?
At volui, fateor: lucemque hominesque refugi:
Et dolui tecum non potuisse mori.
Sum tamen amplexus: tuaque ora per oscula pressi:
Applicuique tuis nostra labella genis.
Exsuxique animæ quicquid restabat: at intus
Frigida Lethæeis aura fluebat aquis:
Heu, geminis iterum planxi mea pectora palmis,
Ut vidi gelido corpus inane toro.
Adstabat Parisola parens, & Francus, & Almo:
Luce priore Helene Silviaque occiderant.
Nos tua cum lacrymis mandavimus ossa sepulchro,
Et thure & sertis solvimus inferias,
Nil de te nobis restat, nisi cura laborque,
Et desiderium, culte Faine, tui.
Restat at effigies dilecti conscia vultûs:
Quamvis sit cordi notior ille meo.
Quæ tamen externa superant mihi signa tabella,
Illa tuas subeant officiosa vices.
Si qua mei ad seros veniet pars nominis annos,
Testis amicitie est illa futura tua.*

DE SEIPSO.

Cùm post Faini obitum mœrore contabescens,
febrique continuâ æger, morituum se
arbitraretur.

VT solet accepto Læcus vulnere mœstum
Ad vada Mæandri clangere carmen olor,
Sic mea decantans moribunda funera voce,
Flebilibus solor proxima fata modis.

Lurida Lethæa febris præcordia tabe
Occupat: & gelidus proluit ora liquor.

Lumina deficiunt: in gyrum cuncta videntur
Verti, & nox oculis incubat atra meis.

Pallida mors instat: tremulis tinnitibus aures
Obstrepuere: istos dat fera Parca sonos.

Sentio amicorum ploratibus omnia plena:
Nemo tamen nostrum est ausus adire torum.

Diffugere omnes: perierunt vota precesque:
Obsedit primas pestis acerba fores.

Prudenter vobis ista ratione caveris:
Funeris heu vobis sat dedit una domus.

Deserto extinguar sine teste & luce cubili?
Nec sitienti aquulam dextera fida dabit?

Lumina nemo aderit mihi qui digitisque labella
Comprimat? & torto tollat ab ore minas?

Præstiti id officii tibi, culte Faine: suprema
Cùm tibi crudeles intulit hora manus.

Par referat merito, si quis mihi restat amicus:
Nullus adest, præstet qui mihi amicus opem.

O utinam hesternæ dum luce Fainus obiret,
Clauisset nostros mors simul una oculos.

Dum mea compressis arctavit colla lacertis,

Inque meo caram reddidit ore animam.

Efferrī capulo tempus jussisset eodem,

Componique uno corpora bina rogo.

Mortuus es, lacrymisque pijs tua busta subisti:

Indeplorati funeris umbra tegar?

Et mea funestę raptabunt membra quadrigę?

Et, qua componar, nemo notabit humum?

Nonne ego deliro? qui terra nostra creavit

Corpora, in hanc iterum quassa redire jubet.

Non, quę cernis, homo est, sed qui super astra volabit

Spiritus, & Superis annumerandus erit.

In cinerem redeat caro putrida, tectaque terra

Deliteat: liber spiritus astra petat.

DE SEIPSO.

Cum peste se correptum putaret.

EXpectata dies venit, qua luce perenni

Tecum in cœlesti sede, Faine, fruar.

Languida mortiferum mihi pectora frigus oberrat:

Corque mihi vita deficiente labat.

Hoc deerat votis (Di sic voluere) quod uno

Non possum tecum claudier in tumulo.

At si fata negent nobis commune sepulchrum,

In cœlis eadem gloria utrumque manet.

Inscribet saxo, si quis mihi restat amicus,

Qui curet nostri funeris exequias:

Hoc situs est, vixit qui quinque decennia, busto

Si vita exsilium est continuusque labos.

Nemo

Nemo alius meliore fide dilexit amicum.

Dives in hoc tantum: cetera pauper erat.

Illi thesaurus libertas, candor, amorque:

Has heic divitias credidit esse suas.

At tu, qui legis hæc, lacrymas compesce, viator:

Si gratus nostris Manibus esse velis.

Præstitit hoc Fatum, ut vita meliore fruis car:

Sitque mihi ex omni parte beata quies.

INFERIAE.

*Ad tumulum Domitii Faini: C. A. B. auctore
Boissardi nomine.*

Accipe postremum lugentis munus amici.
Solvendum tristes munus ad inferias,

Hospes adempte mihi, heu crudeli funere adempte,

Aeterna junctum pectus amicitia.

Nam quid ego optavi exoptandum fido ab amico,

Quod non officiis viceris antè tuis?

At mihi tot meritis non defuit aqua voluntas:

Obstitit heu votis mors inimica meis.

Mors inimica suum testando tempus amori

Prævertit, celeri mors inopina pede.

Nil præter lacrymas lamentaque tristia restant:

Restat id officii, care Faine, mei.

Quod si aliquid Manes, si Lethum haud omnia finit:

Nec nihil ad verum conscia terra sapit.

Hæc sunt post obitum solatia magna sepultis.

Ipsa pios cineres ultima dona juvant.

Nulla tui suberunt nobis oblivia, nulla:

Hoc tibi præstabo dum fera Parca sinet.

Interea placidè, & feliciter ossa quiescant:

Atque in perpetuum, mi hospes ave, atque vale.

EIVSDEM AD BOIS-
SARDUM.

F Idus Tartarcas Theseus descendit ad umbras,
Conqueritur raptum dum sibi Pirithoon.
Illinc non potuit superas evadere ad auras:
Nec minùs in tetro carcere præda fuit.
Amphitryonæum genus, & Djs æmulus Heros,
Optatq; luci pro pietate refert.
Sic, Boissarde, tui dum flès ad busta Faini,
Et querulus mutos alloqueris cineres:
Trans Styga perrumpunt fido quæ fundis amico
Carmina flebilibus continuata modis.
Cimmeriosque lacus, nec non Acherontica tardant
Flumina, & argutis ire vetant numeris.
Nec serpentifera canis in turba ore trifauci
Stridet, & est duras mirior ante fores.
Et tua dum recolunt sedes in nocte profunda,
Gaudia concipiunt, Orpheon esse ratq;
Fata dolent cessisse tuis in gloria plectris:
Nec tot ab Herculeæ damna tulisse manu.
Lesa minùs quando lectis Epidaurius herbis
Restituit patriis Androgeona focis.
Certa fuere illos sub terras posse reverti,
Spirantes certis corpore temporibus.
At, Boissarde, tuo redivivum carmine amicum
Spes non est ullo tempore posse mori.

RIN-

TIndaret ex natis cū cælo Iuppiter illum
 Adderet, hunc Stygiis mergeret Orcus aquis:
 Dicitur ætherea Pollux modò sede relicta,
 Alternis Erebi claustra petisse vijs.
 Dumque suo Castor luceret sidere nautis,
 Mortales fratris sustinuisse vices.
 Clara quidem pietas: nam sacro munere vatum
 Aeterni meruit nominis illa decus.
 Sed tamen illius minus haud exemplar amoris
 Tu Boissardè simul, tuque Faine, datis.
 Hic tibi morte sua graviolem morte dolorem
 Attulit, & vitæ portio dempta tua est.
 Tu, quos Parca fero jam pollice ruperat, illi
 Restituis lacrymis carminibusque dies.
 Digni hinc siderea cæli quibus arce receptis,
 Proxima dent geminis signa habitanda Dei.

SIMONI CLIVERO I. C. DAN-
 TISCANO.

Postquam hospes nostris animã exhalavit in ulnis,
 Debueram infesta tunc quoque peste mori.
 Sed mala vicerunt mæsti contagia luctus:
 Oppressitque ardens tetra venena dolor.
 Ecce Mycon morbo correptus languet eodem:
 Cui desperata iusta salute paro.
 Chirurgum me fecit inops occasio: namque
 Aegroto est nostra vena resecta manu.

*Sed dilatato qui fluxit vulnere sanguis,
 Pēnē fuit juveni proxima caussa necis.
 At, quantum video, pestis consumet utrumque:
 Hoc remedi morbo provida Parca dabit.
 Tunc est extincto mihi parcere visa Faino,
 Dimidium vitę dum tulit illa mea.
 Evasisse semel nimium est, Clivere: molestum
 Tędia ferre, quibus vita referta mea est.
 Si moriar (misero Superi hoc concedite munus)
 Scripta libro hoc fidei paucula mando tua.
 Inclusi exiguum chartis quod suppetit aurum:
 Quo mihi, si liceat, busta paranda velim.
 Quoque loco fuerint erecta sepulchra Faino,
 Accipient istas marmora cęsa notas.
 Boissardus jacet heic, qui quo est defunctus, eundem
 Principium vitę credidit esse diem.
 Scire velis quid opum vivens cumulaverit? illam
 Quam quarit samam vir bonus ingenio.
 Cętera contempsit: non quod nocitura putaret:
 Ast animo ut posset liberiore mori.*

L E N T V L O   V E N T I D I O .
 N U C E R I N O . I . C .

ME nimium indulgere meis affectibus usque
 Arguis, & turpi vi vere mollicie.
 Evincat que jubes prudentia firma dolorem,
 Quem mihi paulo post auferet ipsa dies.
 Perque jocum rogitas: Quid si moreretur amica,
 Cujus inexausto mersus amore fores

Non

Non tibi sufficeret revoluti terminus anni:
Qui debet vidui tēdia ferre tori.
Lentule, res loquitur verum esse quod arguis: Et mi
Quam par est pectus mollius esse liquet.
Orta bis est, geminumque novavit Cynthia cornu,
Hospitis est ex quo funere mersa domus:
Bisque est hospitii mutata habitatio, nobis
Sors ut mutato sit magis aqua loco.
Tempora nec minuunt nostros diuturna labores:
Nec moceror magna est anxietate minor.
Sentio sed magis hinc quātum hospes ab hospite distat:
Clariūs ex obitu hoc disco, Faine, tuo.
Es tantum ante alios excellere visus amicos:
Et tua perspecto major amore fides:
Quantum humiles superat quercus frūdosa myricas:
Quantum alios vincunt Attica mella favos.
Si mihi tanta rei carę jactura molesta est:
Pectora ab humanis non aliena gero.
A molli differt nam purus amicus amica,
Quantum amor a casta cecus amicitia.
Virtutem colit hęc, cujus vestigia servat:
Ille Cupidinei est vanior igne foci.
Forma, anni, robur, facundia, gratia, nummi
Ne desit facient vilis amica tibi.
Quasi si priveris, subducta damna secunda
Pensabis: curam trudet amoris amor.
Si mundum Eois lustres peregrinus ab oris,
Occidus donec pressa erit ora plagę:
Invenies ex tot vix usquam millibus unum,
In quo aliquid certa subsit amicitia.

Multos nostra atas titulotenus ornat amici,
    Nomine qui solos se, & sua commoda amant.
Commune omnibus est, etiam lenonibus ipsis,
    De Virtute palam qualiacunque loqui.
Atque incorruptos verbis extollere mores:
    Sed qui horum monitis párcat, alter erit.
Scis cur tam multos hodie numeremus amicos?
    Rebus in adversis núllius utor ope.
Non quòd diffidam quibus est propensa voluntas
    In nos, atque animo nos, studiūque colunt.
In primo vereor sed tantum impingere portu:
    Nostra nec experto tradere vela freto.
Hinc procul est animæque meę pars prima Melissus,
    Temporibus duris præsidiumque meum.
Tu quoque abes, Paxi: patriam, Cleopasse petisti:
    Tu mihi vix bino mense vidére semel.
Addixit Virtus caro me sola Farno,
    Assiduisque usus cognitus officiis.
Hospitiū hunc gemino jam conciliaverat anno
    Consuetudo, ulla quę sine labe fuit.
Festini mores, candor sine fraude dolore:
    Ingenuo qualis pectori inesse solet.
Non fuit Illyrica ignarus lingueque Pelasga:
    Norat & Hispano purius ore loqui.
Fecit prudentem longa experientia rerum:
    Et quiddam diversis vixerat antè locis.
Ille quidem primos studiis formaverat annos:
    Reddideratque illis cultius ingenium.
Viribus at postquam vegetis maturuit atas,
    Pubuit & flavis gnava juventa pilis.

*Arma, tubas, gladios, arcus, pharetrasque secutus,
 Præposuit cultis Martia tela libris.
 Militiæ studium viginti exercuit annis,
 Sub Venetis Ducibus munia prima gerens:
 Inde petens Libyam, gentique admixtus Iberæ,
 Protexit forti Punica regna manu.
 Postinodò cùm furerent Galli civilibus armis,
 Quinque per æstates regia signa tulit.
 Rursus in Italiam visum est a morte reverti
 Regis, & Euganea legit in urbe domum,
 Pristina dum recolit studiosa tempora pubis,
 Pergratum Musis præbuit hospitium.
 Meque unum ante alios tanto complexus amore est:
 Hunc poteram cari fratris habere loco.
 Nemo unquam mihi erit posthac, cui fidere quævis,
 Et mea liberiùs credere sensa queam.
 Quòd si ego nunc lacrymis illius prosequor urnam,
 Officio res est, Lentule, digna meo.*

SIMONI CLIVERO I. C.
 DANTISCANO.

DEsere urbana funesta pericula pestis,
 Rusque implacatus suaserat ire dolor.
 Vt dum Mcdoaci gembundus obambulo ripis,
 Euganeumque agro dum pede lustrò nemus:
 Tristitia & duris releventur pectora curis:
 Fallanturq; aliqua tadia longa mora.
 Sed neque amœna meos minuerunt rura dolores:
 Nec mihi secessu reddita cura minor:

*Mel icet umbrosis resupinum silva sub antris,
 Palmitibusque suis vitis opaca tegat,
 Seu tremulū vitreis plaudat mihi murmur ab undis,
 Aut strepat argutis rauca cicada sonis,
 Vlcera non sanant lasam rodentia mentem,
 Vlcera per nullos attenuenda dies.
 Nunc subit extincti funus crudele Faini,
 Ex casu nobis cujus adempta salus.
 Illiusque parens nati mihi morte relicta
 Continuis animam febribus agra trahit.
 Certa erat afflictis mihi consolatio rebus.
 Ad Calabros vertit qui Cleopassus iter.
 Lentulus ad ripas Benaci fugit: ubi ille est
 Mutato expertus non meliora loco.
 Paxi consilio fultus, non pauca gerebam:
 Nunc petiit celeri teſta Polona fuga.
 Adde quod & patrias iterum revocamur ad oras.
 Nec facilem admittunt certa pericla viam.
 Pestis ubique furit: Patavi deserta videntur
 Mœnia: sunt simili saucia rura lue.
 Deficiunt nummi, vitæ adjumenta: nec ullus
 Ad nos ex Gallo nuncius orbe venit.
 Nunc mihi amatarum crescunt fastidia rerum:
 Ipsa oculis etiam lux odiosa meis.
 Odi Pierias Parnassia numina Musas:
 Odi Phœbæa fila canora chelys.
 Sordent, quos laudat pictura operosa, colores:
 Cala, & non segni fusa metalla manu.
 Nec picti riguis flores plantantur in hortis:
 Lecta nec arcanus semina sulcus habet.*

Congressus notos fugio, cœtuque meorum
Tristis amicorum colloquiisque gravor.
O utinam eripiar mundo, vel cortice laevi
Induar: aut subeat pectora nostra lapis.
Aut saltem in fluidos abeant ut membra liquores,
Sufficient lacrymis lumina mœsta meis.
Quamcunque accipiam formã, mihi lucro erit, ardens
Me modo curarum desinat esse rogus.
Ecce abeo volucres sensim tenuatus in auras,
Qualiter absorpta lampade flamma perit.
Interno torpent gelida languore medulla:
Et nodosa rigens vix tegit ossa cutis.
Qui solidam tanto arumnarum pondere pressis
Contulerit nobis nemo repertus opem,
Præter te, Clivere, manum qui tendis amicam,
Et promptum fesso porrigis auxilium.
Dj mihi dent aliquo tam mitia corda mereri
Obsequio posthac, parque referre pari.
Vivat at inter nos per secula sera superstes
Parrhisii fausto sidere cœptus amor.
Vt tandem patrio cùm restituere Gedano,
Te non pœniteat tunc meminisse mei.
Me (Superos testor) quacunque alet hospita tellus,
Sive domi liceat vivere, sive foris,
Vitam uni posthac tibi me debere fatebor:
Frustrari meritis ne videare tuis.

IN TVMVLOS LAELII
CLEOPASSI HY-
druntini.

Si lacrymis, Lali, potuissent Fata moveri,
 Orta meis essent flumina luminibus.
 Si pensò vita hæc esset mercabilis auro,
 Nî nostræ precio sufficiatis opes,
 Vendite agros, adesque meas, patrimonia, meque:
 Mancipium, vivat dummodo amicus, ero.
 At redimi alterno si posset funere funus,
 Tunc tibi eram Pollux, ut mihi Castor eras.
 Fortè Mycengum Strophii minùs arsit Orestem
 Natus, dum Scythici præda Thoantis erat:
 Nec se liberius Rutilis injecerat armis
 Hyrtacides, captus cùm foret Euryalus,
 Quàm devovissem certo mea pectora Letho,
 Ut vitæ longis perfruerere bonis.
 Nil juvat: ab gemitu cælum lassamus inani.
 Prætereunt surdos irrita vota Deos.
 Nil tibi singultus, tibi nil suspiria nostra
 Profunt: flere quidem non revocare licet,
 Proh dolor, ergo jaces, & doctis sacra Camænis
 Ante suum tempus pectora condet humus?
 Oraque Cecropio stilantia nectare quondam
 Appula Gargano comprimet urna solo?
 Et nitor eloquii, & dulcis facundia lingua,
 Urbanique sales, plènaque verba joci,
 Digna que Arioniis mutescent carmina pleetris?
 Tot bona, proh Superi, merferit una dies?
 Hei mihi, sic sine me potuisti durus abire?
 Nec præsens, Lali, dum morerere, fui?
 Non tibi cordolium mortis solatus ademi:
 Nec sitienti aquulam dextera fida dedit.

Nec collo

Nec collo implicitus compressi his labra labellis :
Atque hausi his animam, dum fugitura fuit.
Non erat id raptum: mea erat, quam pectore clausit
Ille: atque illius, quam gero, jure fuit.
Cur mihi, qua mea erant, Divæ, rapuistis? ut orbus
Parte mei posthac tempora amara feram.
O mors crudelis! Crudelis tu quoque, Leli!
Cur mihi non licuit te moriente mori?
Mortuus es, Domiti, nostris effusus in ulnis:
Nec tantum invidiæ fata habuere tua.
Oscula complexus postremo in fine dedisti,
Et tua sunt lacrymis ora rigata meis.
Nil sentire hominem fama est post funera: falsum est.
Ad planctus tibi sunt lumina aperta meos.
Firmius atque mea cervici hæscere lacerti:
Et solvi arctatæ vix potuere manus.
Et mecum, quamvis lethali frigore merisus,
Non benè compresso visus es ore loqui.
Concessum inferias atque ultima solvere busto
Dona, & sincera pignora amicitie.
Cur se nunc simili Cleopassus amore colendus
Subripit? & nusquam conspiciendus abest?
Non suprema dedit caro mandata sodali:
Nec dixit moriens, dulcis amice, Vale.
At non impedit Parcarum injuria, quin te
Ut potero, justis prosequar officiis.
Non fudi cineri lacrymas, barbamve revulsi,
Quam manus incensis ferret amica rogis.
Nec nardum, costumque dedi pullatus, & ipsos
Cinnama nata homines nata movere Deos,

Non posui monumenta meos testantia luctus:

Marmora nec tristes cęsa habuere notas:

Męstus ad Euganeos plorabam namque recessus,

Cum te Gargani noxia texit humus.

Parcere fortę mihi tunc Dj voluere nec unum

Tam multis hominem fluctibus obruere.

Te Calabra dudum rebar regione receptum:

Atque Hydruntinis solvere thura Deis,

Arva ubi Ladeo tibi sunt vicina Tarento,

Qua ferris placidis, lente Galese, vadis.

Prima tui casus mihi venit fama re verso,

Pomponi scriptis cognita fama mei.

Predia quę Austrasię Metensia versat aratris

Rusticus ad ripas, flave Mosella, tuas.

Absens nil potui, nisi pectora tundere planctu,

Et fletu assiduo sollicitare oculos.

Sed tibi vocales tumulos, & carmina ponam:

Teque canam scissis tempus in omne comis.

Narrabitque olim te sera nepotibus atas:

Si post fata frui posteritate datur.

Et vives nostris, si vivant hę quoque, chartis:

Sic non ex omni parte sepultus eris.

Quique Guisadovio positus fidoque Faino,

Is tibi pro meritis nunc statuetur honos.

Cuique suus finis datus est: sic vivere oportet,

Vixisse ut nunquam postmodo pęniteat.

Vita hominis brevis est, variisque agitata procellis,

Nec secura quidem, nec diuturna quies.

Inter delicias, inter Veneremque jocosque

Obrepat tacito mors inopina pede.

Mane

*Mane rosa orta viget, murex quam lacteus ambit:
Pallidior, sed jam sole cadente, c adit.
Conditio peior nostra est: non ipsa juventa
Tuta, nec in cunis est puer ipse suis.
Omnia deficiunt subito nutantia casu:
Non expectata est dura ruina magis.
Sola immortales Virtus facit: illa beatos
Reddidit una homines, reddidit una Deos.*

AD AMICOS.

S I mihi tristitia multo plus fertis, amici,
Ex vobis veniat quàm mihi latitia:
Si mihi perpetuis sunt fata dolenda querelis,
Et dandum tristes carmen ad inferias:
Vestri ego depono curam: Tot ferre labores
Tadet: fracta istis est mihi vita malis.
Tandem liberiùs vivam. Mihi jam sit amicus
Qui volet: hunc monitum terque quaterque volo.
Non fallam: hac ideo repeto: redamabo vicissim:
Vulgaris tamen est iste futurus amor.
Si tamen in nostro tantum sit pectore robur:
Esse quod ingenuo molle in amore solet.
Sum mihi suspectus: succumbam, sentio: justum
Nostra modum rarò servat amicitia.
Non ego sum Timone satius: nec consule claudio
Clavennate, bonis qui negat hospitium.
At cùm sic opus est ut amem, sum hac lege paratus:
Vincam indefectis quemlibet officiis.
Nullum ego de vobis, vos me mandate sepulchro:
Atque infinitas vivite Olympiadas.

IN CHILONEM.

C Hilo meas ridet lacrymas, quas fluminis instar
 Assiduus volvit mœsta per ora dolor.
 Insperata sui luget dum fata Faini,
 Raucus suppressa est voce Iacobus, ait.
 Aspera si scabro meditetur carmina metro,
 Id vitium vocis non erit ingenii.
 Iste tui, Chilo, sarcasmus pectoris index,
 Si nescis, mentis te arguit esse male,
 Sum miser, hoc certum est: imo tibi plura fateri
 Nil vetat: invitus lucem hominesque fero.
 Atque utinam, quando nostris meus hospes in ulnis
 Caram animam efflavit nuper & occubuit,
 Me comitem secum moriens traxisset, & idem
 Hausisset flammis pectora bina rogos.
 Utque illo fruerer, sic me gauderet amante:
 Defunctis esset nec tua sanna gravis.
 Parce laborantem opprimere, & calcare jacentem:
 Deque meis ungues subtrahere vulneribus.
 Firma valebit enim sano ulcere ducta cicatrix:
 Reddeturque suo tempore cura minor.
 Spicula tunc mihi erunt morsus ultura caninos:
 Et tumeat nigro quod mihi felle jecur.
 Utilius, moneo, poteris compescere posthæc
 Labe verecundi putida labra seri.

IN TVMVLOS ADRIANI
 CHENERI, LOIDIS
 Boissardæ mariti.

Non

Non fuit in fatis caro ut frueretur amante,
Deserto Lois tam citò mœsta toro.
Illud erat quod mens cedis præfaga futura
Annuerat, lacrymis usque madente sinu.
Consortem quoties mater quæssisset alumne,
Cresceret ut dulci læta nepote domus:
Ingemuit tadas virgo averfata jugales:
Infausto annosa est omine mota parens.
Viſta tamen fratrum hortatu, monitisque sororum,
Te recipit roseis, feſte Hymenæe, genis.
Candida cum decimum vix Cynthia promeret orbem,
Occidis infanda, sponse dolende, manu.
Reſciit id factum (quis talia celet amantem?)
Irruit effuſis exululata comis.
Corpus & amplectens moribundi exſanguis mariti,
Conjuncto voluit funere poſſe tegi.
Et ſocio trepidum laniaret vulnere pectus:
Obſtitit incepto crine ſoluta ſoror.
Vt tamen adſeſe rediit, mentemque recepit,
Extremo impoſuit corpus inane rogo:
Infelix conjux, ſciſſos lacerata capillos,
Pro thalamis tumulos nunc, Adriane, locat.
Dumque illa in luctu, clauſa recubabis in urna,
Expectans ſummi tempora judicii.

IN OBITVM LAVRENTII
MAGNERI CANONICI
Hippolytani.

TE mihi ſubreptum crudeli funere flebam:
Nec potui ſuncto triſtior eſſe patre.

*At venerande senex, cū tempora nostra notare,
Quis amor & pietas sanctaque jura cadunt:
Felix o nimium, Laurenti, morte videris:
Hostibi quæ luctus non sinat esse graves.
At quaecunque mihi terno de numine vitæ
Durius infesto pollice ne vit opus:
Illa utinam stamen properata forfice rumpat:
Nec miseram sortem per mala tanta feram.
Hoc tuus in culta pridem poscebat Eremon
Frater, & orantis tunc valere preces.
Tu quoque idem assiduo Superos clamore rogabas:
Sensisti votis numina flexa tuis.
Hippolyti parva recubas tumulatus in urbe:
Chrysopoli Henricum sacra sepulchra tegunt:
At mea seu claudent cognatæ lumina dextræ,
Sive peregrino me teget urna solo,
Non ea cura mihi: Defunctis omnibus una est
Terra parens: quævis corpus habebit humus.
Dum modo vincla sinat, veniatque ad sidera liber
Spiritus & Superis annumerandus eat.
Illic te, fratremque tuum fulgentia cernam
Lumina, cælestis templa tenere poli.
Te quoque, sancte Parens, patriis effusus in ulnis
Aspiciam: nato sospite latus eris.
Et cū de annosa quæres genitrice, fatebor:
Vivit: at invito sustinet ore jubar.
Te sequeretur amans (sincerent modò fata) libenter:
Orba viro viduos servat at usque toros.
Felices anima, quibus est iam vita peracta:
O quando simili conditione fruar!*

Quando

Quando istos artus & membra caduca relinquam?
Deque procelloso naufragus orbe ferar?
Et capiam emenso promissos aequore portus?
Quàm longa est fragili lintre terenda via!
Da, Pater, at hereo miseris considerare regno:
Da requiem seßis: planta soluta labat.
Aut dum nimbis abit, dñ que heic de grādinat, adsis:
Et capita opposita protege nostra manu.
Nec patiare, suis dum Gallia corrui armis,
Civili tinctas sanguine habere manus.
Inque Dubim Dessubris eat sine crimine fluctus:
Et Lycus, & lento gurgite fusus Arar.
Quæque secāt nostros Burgundica flumina campos,
Innocuo ripis absque cruore fluant.
Nec, quæ sollicitos Belgas invasit, Erinny
Accipiat ritu patria pressa malo.
Aut si immota manet tibi mens, veniamque recuses
Immeritis, longas ne trahat ira moras:
Tu me inter primos mortalibus eripe fatis:
Ne videam gentis tristitia damna meæ.
Hoc solamen erit, quòd deinceps funeris expers,
Non metuam vitæ deterioris onus.
Et simul exceptos æterna sede sodales
Invisam, & juncto lucis honore fruar.

AD NICOLAVM VILLÉ-
RUM I. C. VALVIL-
Iartium.

Digna tuis meritis tibi si, Villére, Deûm rex
Redderet, o quantis obruerére bonis!

Nonne tuo hanc vitam, si vita est, munere ducor?

Quam tamen optarem funere posse tegi.

O quoties subit illa tua facundia lingua!

Eloquii & comi qui fluit ore lepos!

Cum tibi narrarem rerum momenta mearum:

Vt fuerit lustris fors inimica tribus.

Es meritis meliora, inquis, Boissarde: sed isthæc

Tempora, si nescis, non meliora scrunt.

Ecquid in obtutu semper versare malorum?

Nec finem luctus queris amice tui?

Vt tuus est candor, tu ponere dignus es annos,

Ne qua perstringat te mala fama nota.

Vive domi, utque potes deinceps conare molestas

Aoniis curas attenuare modis.

Ecce peregrinum cur mavis ducere cælum?

Quam patrius placidè consenuisse focus.

Atria nobilium vano turgentia fastu

Linque atque indigno subtrahere colla iugo.

Siccine te patinæ capiunt, nidorque culinae?

Vt servus domina tu videare gula.

Vt video, ignoras urbana gaudia vita:

Sintque in plebeia commoda quanta casa.

Cepa magis grata est cum libertate saporis,

Regia quam serva fercula sumpta manu.

Munia sollicito quisquis colit aulica cultu,

Ignavo sterilem vomere sulcat humum.

Hæc dixti nobis, & talia multa, meusque

Diminui est visus per tua verba dolor.

Dulce laboranti solamen amicus amico

Præstat, & auxilium, si modo fidus erit.

*Quæ sine amicitia trahitur, cæca illa putanda est
Vita, ut vanescit qui sine sole dies.
Quod si vera loquor (quis dicere vera negabit?)
Extincto vitam lumine cæcus ago.
Sum miser, & miseri nemo miscratur: onusque
Nemo aliqua est nostrum qui ratione levet.
Dum matura Ceres gravidis religata maniplis
Horrea congesta rustica mole replet:
Dumque calor tostis regnat furibundus in agris,
Corporaque assidua vexat anhelata siti,
Sperabam Vogesi silvis vicinus opacis
Transigere hos grata conditione dies.
Fallere colloquiis animum fratrisque tuisque:
Quæis cedunt lectis Attica mella savis.
At me infelicem Lachesis quid acerbior urget?
Atraque cur Stygia net mihi fila colu?
Terra Cleonæo terretur adusta Leone:
Candentique ardens Sirius axe micat:
Extorris, solusque & inops, gembundus, & ager
Aspera languenti pectore fata gero.
Invaluit nostri morbi exitiale venenum:
Et curæ in sola spes mihi morte venit.
Impetus ad patrios mihi venerat ire penates:
Sed patria afflictæ non mihi fida satis.
Mæstiria pereor, misero qua membra maligna
Paulatim mihi sunt attenuata lue.
Ut solet absumpta radians languescere cera, &
Decrescens sensim perdere tæda jubar:
Sic ego, dum totas his sex noctesque diesque
Insomnes vigili lumine tristis ago:*

Nec potu robur rest auro cibove, sodalis
Nec qui consilio me juvet ullus adest,
Extinguor: moestoque cadunt e pectore vires:
Atque anima tanquam corpus inane feror.
Vix roseo assurgit thalamo Titbonia conjux,
Phœbææ metuo lumina clara facis.
Odi congressus hominum: nam fidere cui vis,
Nec mea non noto credere sensa volo.
Sive Dionæo jubar efferat Hesperus orbe:
Adproperat votis nox inimica meis.
Crebra mihi tenues rumpunt suspiria somnos:
Membra vel in viso torqueo lassata toro.
Esseda contemplor patulis Tegeæa fenestris,
Et tardum parvis Arctophylacta focus:
Astraque diversis passim fulgentia flammis,
Corpora convexo suspicienda pole.
Felices animæ, exclamo, queis munere Divum
Illic concessum est obtinuisse locum!
Ab, cur tam longe superant mihi tempora vita?
Tempora quæ nunquam contigit ulla quies.
Atque utinam quando Patavinæ tempore pestis
Millia sunt una tot tumultata die:
Dum me complexus præsentî morte Fairus.
In nostro caram reddidit ore animam:
Funeribus, sociis communia busta subissem.
Dicerer Euganea quàm benè tectus humo!
Non mihi limosis coleretur Apansia ripis:
Et tantum rudibus villa habitata viris.
Me licet hospitio tractet Reverus amico,
Reverus Medicæ dignus honore togæ.

Ille soporiferis mulcet mibi tempora succis,
 Qui somnos oculis molliter eliciant:
 Officiis tectum lenit sub mente dolorem, &
 Tadia fraterna sedulitate levat.
 Di, quibus est hominum cura benefacta tueri,
 Cuilibet & meritis reddere digna suis.
 Fortunent foveantque virum, tueantur amentque,
 Cui bene suscepta est nostra tuenda salus.
 Et tibi me reddant, vel me tibi: sic mea posthac
 Consiliis fiet sors magis aqua tuis.

PHILOVINITOR: ET IANUS
 VPILIO.

Vesper erat, cum sol radiis declivibus umbras
 Duplicat, & salsam Dorida pronus adit.
 Rura suburbani relinquens tum fessus agelli,
 Fundebat lacrymis talia verba Philo.
 Dure ligo, rastrumque tenax, falcesque recurva,
 Et si quæ ingratus sarcula sensit ager:
 Nonne ego palmitibus renovata pedamina fixi?
 Vitis & a nostra est ablaqueata manu?
 Et si quæ multa cariem traxisse senecta
 Visa est, malleolis est reparata novis.
 Nonne simum ingessi sulcis? rigidumque novale
 Runcarunt toto pastina trita die?
 Redditaque aprico per nos est vinea soli,
 Dum gravis umbrosis frundibus ulmus erat.
 Infectum infelix, intentatumque reliqui
 Nil, quo commissus fertilis esset ager.

Successere tamen votis contraria nostris

Omnia: nescio quo est spes mihi fracta malo.

Quid coluisse juvat generosæ palmite vitem?

Si tantum omphacium botrus acerbus habet.

Si mihi nunc vacuo luget vindemia prælo:

Et mihi si nullo musta liquore fluunt.

Audiit Vpilio Ianus mala damna querentem:

Indignæ custos tunc quoque Ianus ovis.

Tu commune jugum mecum trahis, inquit: eosdem

Ad scopulos nobis fluctuat æta ratis.

Infelix positis lugendo vinitor armis,

Incumbens baculo tempus inane teris.

Heic tibi nil fructus, spe ne frustrare, relictum est:

Ex alio posthac commoda quare loco.

Longa quidem poterat fundum cultura feracem

Reddere, si fructum littoris alga ferat.

Electus fuerat palmes tibi nobilis, at quem

Degenerem fecit terra noverca loci.

Advena viniferos vitiat labruscaracemos:

Et peregrina tuos inficit uva cados.

Sudatum frustra satis est: perit irritus omnis

Qui labor in sterili cogit aratra solo.

Horam unam ante ipsam præstat resipiscere noctem,

Quàm damno integrum continuare diem.

Si fido ingrata est cultori vinea, quare

Majoris qui sit fertilitatis agrum.

Et mihi non æqui fulserunt sidera cæli,

Cum primum his hausi lumina luminibus.

Vita sed a primis gravior mihi tradita cunis,

Ad canos semper fluxit acerba pilos.

Cultus erat mihi grex jam per duo lustra: nec unquā
Me vidit vacuum festa labore dies.
Non me grandinibus, non imbribus Eurus obortis,
Non me nimboris terruit Auster aquis:
Non lassum vidit sudanti Sirius æstu,
Sicca Cleonæo dum sitis igne furit:
Non qui frigus alunt borealia flamina venti,
Non quæ Parrhasio nix venit orta polo:
Sedula quin vigili stimulata industria cura,
Proventum culti redderet officii.
Pascua civilis quando infestabat Enyo,
Vastabatque ardens Gallica rura furor:
Cum mea turbarent infesti septa leones,
Et premeret miserum creber ovile lupus:
Tum trepidæ stabulis non ausa exire bidentes,
Vrgentem, dixtis, fer bone pastor opem.
Quot mihi sunt vigili traductæ lumine noctes?
Fecit & invisos sollicitudo dies?
Testor vos Vogesi nemora alta, atque invia lustra:
Terror & ad Sarram, Parrhisisque metus.
Et meministis adhuc, o conscia sidera: namque
Ter ducibus vobis est repetita fuga.
Senferunt nostros, Rhenusque Nicerque dolores:
Quos lacrymis vidi condoluisse meis.
Ad quorum ripas quarta est mihi cognita messis:
Gramina dum felix me duce carpit ovis.
Vidisti profugum Rhodani celer unda: meusque
Est tibi per spectus, dure Lemanne, labor.
Quid dicam, Euganeis fureret dum pestis in arvis?
Dum bis mille simul sustulit una dies.

*Et dedit antiqua lacrymas Antennor ab urna,
Medoacusque suas fletibus auxit aquas.
Exhaustam ut Phrygiis viderunt civibus urbem,
Quam constructam alio tunc voluere loco.
Tunc quos non gemitus? quæ non suspiria fudi?
Quæ non est votis ara oncrata meis?
Ne funesta lues pavidum aggredieretur ovile,
Et mihi commissæ præriperentur oves.
Ut vos subtraherem crudelibus ipse periclis,
Pro vobis visum est tunc mihi dulce mori.
Patria me Venetis quamvis revocaret ab oris,
Urbani munus grande datura pedi,
Offerretque amplos magnus mihi Cæsar honores,
Vos potui patriæ præposuisse mea.
Nec Nymphæ me torsit amor, quæ propter amœnum
Danubium docta gausapa pingit acu.
Urget & ad thalamos reditum, assiduisque querelis,
Et tristi longas increpat ore moras.
Testis, qui sortem nactus, Boissarde, secundam es:
Namque, ut me, studium te quoque torsit idem.
O quoties nostros minuisti voce labores!
Et dixti, tanto quid cruciari metu?
Vota precesque tuæ divos tetigere faventes,
Quorum dextra tuam protegit usque domum.
Ad patriam, dum fata sinent, properabitis: & te
Excipiet senii tempore amica quies.
Prædixti mihi vera quidem: nam munere Divûm
Redditus est patriis salvus uterque focis.
Sed cur non votis respondent cætera? rebus
In reliquis vates an mihi vanus eris?*

Cæperunt albo canescere tempora crine:

Et caperat rigidam pendula ruga cutem:

Languescit gelidus circum præcordia sanguis,

Ætatisque mihi jam minitatur hyems.

Eia age, dicebam: longus labor otia poscit:

Emeritamque petit tarda senectus rudem:

Mulctra paranda mihi, & lento de vimine corbis,

Durato liquidum quæ exprimat orbe serum.

Vasæque formando quæ sunt aptata butyro,

Et quæ servando commoda lacte patent.

Lana dabit sagulum, caligas & bardocucullum.

Lenior his posthac bruma futura mihi est.

O cælum! longè hæc mentem sententia fallit:

Hem! nondum capti pellem ego vendo lupi.

De grege non vellus, lactisve coagula pressi,

Fructus ab ingrata nec mihi venit ovis.

Esse ego nunc primum progenerum ab Amazone crude

Agnosco nullum quod pecus uber habet.

At foret exiguum frustra sudasse tot annos:

Damna sed ex longa sedulitate fero.

Cornibus insultant ariesque, agnique petulci:

Atque suo gravior torva capella mare.

Discite pastores (nam vos manet exitus idem)

Amisero tristes upilione vices.

Ingratis nimum posthac ne fidite caulis:

Querite ab exemplo commoda vestra meo.

Nunc viget audaci robur juvenile lacerto:

Et cingunt nitidas florea sorta comas.

Hic cantat Satyros, alter meditatur Alexin,

Et quibus ornatur petra Pbillogilla genas.

*Dulcia secura traducitis otia vita,
 Dum vacuum curvis tempus inescat amor.
 Vos, inquam moneo, restat dum integra facultas,
 Dum vires animis, pectoribusque vigent:
 Quarite quæ veniens paulo post exiget ætas,
 Et quorum illabens indigus usus erit.
 Succedunt flavis cani citò namque capillis,
 Præcipitique ruit curva senectæ gradu.
 Et quicumque nihil cumulat florente iuventa,
 Aetatis meritò finibus esuriet.
 Quique per æstatem nil vexit in horrea messis,
 Illum bruma inopem jure inopina premet.
 Serò sapit quisquis sublata scrinia gaza
 Servat, & erepto claudit ovile grege.*

IN ANAGRAMMATA N.
 REUSNERI LEORINI
 I. V. Doctoris.

P Hæbada miramur solventem oracula Delphis,
 Verba Deum sacro pandere de tripode.
 Miramur Laio genitum, qui Sphingæ superbam
 Præcipitem arguto reddidit ingenio.
 Atque senem Pylum, gemino Prudentia sæclo
 Cui non adversa est Pallade facta comes.
 Sed valeant Delphi, atque aditis cortina reclusis,
 Proponat Clarii mystica sensa Dei.
 O Edipodemque suæ tollant ad sidera Thebæ,
 Et sit prudenti Nestore clara Pylos.
 Antiquis fama hæc vulget miracula libris,
 Quæ priscis ad nos permeet historiis.

Nunc se nostra etas transactis conferat annis:

Vnde hec laudari sit potis inveniet.

Mille in promptu aderunt Musis & Apolline digni,

Quosque aequet divisi amula posteritas.

Inter quos, Reusnere, locum nisi jure priorum

Vsurpes, nulli tu hercle secundus eris.

Seu legum ambages juvet explanare, Solonem

Sancta suum credet rursus adesse Themis.

Sive chelyn docta tractes seu barbiton arte,

Orphea de dicet Calliopea suum.

Seu tu per varios formes anagrammata sensus,

Ardebit tibi mens enthea pectoribus.

Denique quicquid agas, tu cuncta favete Minerva

Perficies, & genio gratia juncta tuo est.

Euge igitur, Reusnere, tuos secutura labores

Fama tibi cinget frunde virente caput.

Est aliquid multis generis splendore preire.

Doctrina at majus nomen habere sua.

IN EIVSDEM ICONAS.

Splendidius nihil est fama Virtute parata,
Aut bello, aut culti dotibus ingenii.

Cui qui contulerit fortunę dona faventis,

Et quas illa solet tradere divitias:

Vilia componet caris, firmisque caduca:

Et solidi umbra illi corporis instar erit.

Nec bona sunt vocanda, quibus fors imperat: aut quę

Sunt dubia: aut tantum nomen inane gerunt.

Quęque suo intereunt cum possessore, nec illi

Ad verso veniunt tempore in auxilium.

Sola suo virtus pro se ctatore laborat

Obscura Lethes flumina ne subeat.

Marmorei ereptum gravida de mole sepulchri

Inter honoratos collocat Indigetes.

Mortales tantum exuvias tellure recondit:

Nomen at insigni posteritate beat:

Vtens scriptorum calamis, qui pondera rebus

Reddere divino sunt soliti eloquio.

Inter quos primas delegat hac tibi partes,

Reusnere, & factum dia Minerva probat.

Addit se socium Phœbus, facilesque Camœnæ:

Peithoque, & terno numine firma Charis.

His ducibus nullos posthac moriture per annos

Aeternum scriptis aggredieris opus:

Aonia immortale decus Reusnere cohortis,

Hac debebantur munia nempe tibi.

Vt nostri caneres illustria nomina sæcli,

Spiranti vulgans vivida signa typo.

Elogiis quæ cuncta ornas, & honore decoro:

Sic facis ut tota hæc non Libitina ferat.

Defunctis vitam reddis, vitæque fruenter

Egregia prohibes sedulitate mori.

Sic tibi consultum est, aliis dum prospicis, estque

Communis quæ te gloria nobilitet.

Dum famam sollers alienam condis, eadem

Tuque tuum tollis nomen ad astra tuba.

Te simul & præsens, & postera noverit ætas:

Et tibi erit pulchra laude perennis honos.

IANI IACOBI

BOISSARDI VESVN-
TINI HENDICA-
syllaborum.

LIBER PRIMVS.

AD LECTOREM.

SI non displicuere, Lector, illa
Quæ primis tibi lecta sunt libellis,
Gratulor mihi. Amabo, quæ sequuntur
Eadem patientia revolve: &
Boni consule quæ rudis Thaleia
Mandavit calamo minùs polito.

Laudem non nimiam peto: sat esse
Ratus, paucula si probes: meosque
Si non prorsus inutiles putabis
Conatus. Lege ludicra otiosus:
Teque his exhilara, & fave: meorum
Sic fructum egregium feram laborum.

IANI

I A N I I A C O B I

BOISSARDI VESVN-
TINI H E N D E C A -
syllaborum.

L I B E R P R I M V S .

A D S U U M L I B R U M .

*OSTRIS stulte liber referte nugis,
Cur doctos Domini subire ocellos
Contendis? gravioze qui implicatus
Tenetur studio: nec his legendis*

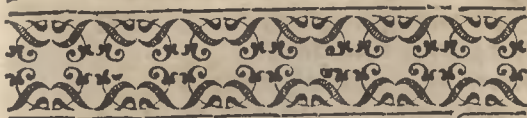
*Serias sine occupationes
Turbari. Daberis coquis, cucullus
Ut fias piperisve capparise:
Vel scombros lacerâ teges papyro.
Dum licet, moneo, domi maneto:
Nec te trade via periculose.*

*Stat sententia? te jurat videri?
Et dextra populi subinde ferri?
Tuis fratribus ut comes legaris
Insulsis fatuis, ineruditis.*

*Sed quo vindice publicam ad coronam
Audax pervenies? feresque nasum
Tot censorum? adeone es obstinatus?
Perfrictæque adeo libelle frontis?
Exactam ut trutinæ ad bilancem
Securus: miser, hinc & inde amusses
Cum tuo quoties feres pudore!*

*Principis video in sinum volabis,
Quo præstantior est fuitve, critve
Nemo, nec melior benigniorve.
Hunc ut Phœbus amat, novemque Musæ,
Phœbum sic amat & novem Camænas.
Tu patrocínio illius superbus,
Livoris rabiem, malasque linguas
Temnes. O sapienter institutum!
In tuto omnia sunt: liber sapis, qui
Principem tibi feceris patronum.*

AD ILLVSTRISSIMVM PO-
TENTISSIMUMQUE
Principem.

IOANNEM Comitem Palatinum Rheni, Du-
cem Bavarix, Comitem in Veldens
& Sponheim.

***

ILLVSTRISSE
Principum huius ævi,
Cui largê Deus omnia ero-
gavit
Quæ vitam facere hanc quænt
beatam :
Vnquam si ille hominum ero-
gavit ulli.

Felix conjugium, tori pudici
Dulces pignora suaviora natos,
Robur, nobilitatem, opes, honores,
Ceras, stemmata, imaginesque avorum.
Et (quam Principibus dedere rarò
Prisca tempora, maximêque nostra
Ætas rariùs) erudit ionem.

*Magnum est his titulus satum esse: sed tu
 Illis querere nomen estimasti
 Non tutum esse satis: nisi) ut paterni
 Sceptri & certus opum es relictus hares)
 Virtutem sequerere: quâ tuorum
 Majorum aucta potentia est decusque.
 Qua tuus genitor domi forisque
 Effulsit venerandus: illiusque
 Fama ad sidera vecta, dum superstes,
 Et Djs amulus extitit, simulque hunc
 Immanes furias, gravemque Erinny
 Gallorum rigida manu domantem
 Terris abstulit intulitque cælo.*

*Hunc non degeneri gradu secutus,
 Colis justitiam bonus, Deoque
 Divinos sine fraude reddi honores
 Pius præcipis aequitatis auctor.
 Quin ut barbariem procul repellas
 Tuis finibus, arceasque longê,
 (Quam ignorantia ceca parturit) te
 Doctis associas, tuamque fulcis
 Horum consiliis domum, docesque
 Orbam luminibus vagamque vitam,
 Musarum in scia qua venit: sit inde,
 Ut non sat liqueat suum parentem
 An natus superet, parensve natum.
 Tuque hospes pietatis, atque clemens
 Fauter Pierii chori vocaris,
 Illustrissime Principum hujus ævi.*

AD ILLVSTRISSIMAM SE-
SERENISSIMAMQUE PRINCIPEM
Magdalenam Gueldriæ, Iuliæ, &c.

Ducem.

Illustrissimi Principis IOANNIS Com. Palat.
Rheni, Ducis Baviariæ & Biponti vxorem.

*Electissima Principum Dearum,
Sive Opis Superum parens, vel ipsa
Magni uxor Iovis, aut virago Pallas,
Sive tu es patiens Themis vocari:
Herde tu Dea, Disque nata magnis.*

*Heros ille tuus parens, coruscum
Gentis Iuliæ jubar, phalanges
Fortium moderans Menapiorum,
Tantum nobilitate, honoribusque,
Tantum divitiis, potentiaque
Principes reliquos (quibus reguntur
Belgarum populi) preit, cupressi
Quantum alta superant breves miricas.
Quid mater tua? nonne clara Divis
Stirps à Cesaribus sata est? Vocatur
Ferdinandus avus tibi, Imperator
Augusti diadematis coronam
Tuus liquit Avunculus Rudolpho.*

*Sed quid hæc recito? Toro jugali
Te junxit sibi magnus ille Ianus
Bojorum geniale fidus: altos
Qui magni titulos Parentis æquat.*

Imo in hoc superat, quod a Camœnis
 Enutritus, Apollinis favore
 Doctus ingenium artibus polivit:
 Vtramvis pariter colens Minervam.

His tu dotibus & peculiaves
 Addis & proprias, benignitatem,
 Tutelam pietatis, atque mentis
 Prudens consilium, elegantiamque
 Formæ, quam cuperet suam Dione.

O Deum soboles! Dea ipsa! Divis
 Quam junxit thalamis Hymen, marito
 Vt Divos generes. Beatus ille
 Qui tuas poterit sonare laudes
 Digno carmine. Tu mihi, Minerva,
 Et vos Pierides, favensque Apollo,
 Hoc concedite munus. Hanc canamus,
 Inflem seu graciles sedens avenas:
 Seu clangore tubæ efferar superbus.
 Si tu virque tuus, Marone digna
 Heroïna, meos probetis ausus,
 Vestrîs nominibus sacro Poëta
 O quantam dabitîs beatitatem!

AD ILLVSTRISSIMVM PRIN-
 CIPEM OTHONEM HENRICVM,
 Ducem Brunsvigæ & Lune-
 burgi.

P Rinceps inclyte, liberalitatis
 Munus egregium tuæ recepi:
 Munus conveniens meo patrôno,

Munus

*Munus conveniens tuo clienti.
 Namque ut munera Principum aurea esse
 Debent, sic quoque congruum poëtis.
 Aurum est, aurea sæcla qui reducunt.*

*Sed quis Principe lautiora donet?
 Cui Pluti gravior domi sit arca.*

*Aut cui fundere dona, quàm poëta,
 Posset utiliùs? datum rependit
 Qui cum scœnore: non rudi metallo,
 Textis vestibus, unionibusve:*

*(Quæ pridem domui tuæ supersunt.)
 Sed dat carmina posteris legenda,
 Duratura futurum ad usque tempus.*

*Ergo Sardonychæ, nec in Sabai,
 Natum littoribus maris pyropum
 Expectato. dabit levis papyrus,
 Quod lætus videas probeſque donum:
 Versus nempe: canent genus celebre,
 Quod Selenopolin regit potenti,
 Brunſvigamque manu: nec inter altos
 Poſtremus numeraberis parentes.*

*Tu gentis columnen tuæ decusque
 Dicæris mihi: teque anus loquetur
 Charta: te ſciet extitiſſe qui vis
 Comem munificum, optimèque de illo
 Boiſſardo meritum, ſuam dicavit
 Qui vitam & ſtudium tibi patrono.*

Nonne hæc dona magè æſtimanda nummis?

AD FABIANVM BVRGRA-
vium & Baronem a Dhona Boruſſum.

Nonne in te fuerant reposta blandi
 Veris tempora, lenis & Favoni
 Aure? quæ placido solum tepore
 Mulcebant, beneolentibusque terram
 Pingebant violis, thymoque suaves
 Pergratosque apibus dabant odores.
 Nonne te hinc abeunte Phœbus ipse
 Contraxit radios, suasque furva
 Textit nube comas, malis rigentem
 Exponens aquilonibus Lemannum?
 Ergo lætitia ille destitutus
 Slavata est tuus, & tui sodales
 Mœrent assiduis domi querelis.

Sic, Dhongæ, rogo, fuit necesse
 Hinc te solvere? ut omnibus relictis
 In luctu, ora Borussidis puellæ
 Basis premeres, toroque dulcem
 Accires Hymenæon? euge faustis
 Heros auspiciis, lares paternos
 Expectatus adi, & citus revise
 Commota aquora Balthicis procellis.

Felices reditus tibi precabor,
 Et Nympha meritum tua favorem:
 Et dignos studiis tuis honores:
 Amoremque mei simul perennem.

AD MARCVM CLAVDIVM A
 RYA BARONEM DICAËI
 & Boclani.

Salve nobilium decus virorum,

Hujus

Hujus gloria sæculi, tuique
 Læte flos generis, nec invidente
 Quoquam. Magnanimus parens (relatus
 Iam pridem ad Superos) queri & dolere
 Iam senex poterat, nec absque caussa:
 Quod patrocínio suo indigentem
 Linqueret patriam, nisi æmulum te
 Heredemque habuisset eminentis
 Virtutis. Patrimonium expetendum,
 Amplum, magnificum, tuisque quadrans
 Moribusque animisque: quodque vincat
 Lydi fluminis aureas arenas,
 Et Cræsi rutila talenta gazæ.

At tantis opibus bonisque mentis,
 Quibus proximus es Deis relatus,
 Vnam addis propriam & peculiarem,
 Hisce temporibus nec usitatam
 Gratitudinem: Et hanc benignitate
 Exornas, animique lenitate:
 Quodq̃, adhuc puero biennio uno
 Præceptor fuerim tibi, ut patrem me
 Absentem redamas bonus, colisque,
 Præstiti officii memor, jubesque
 Non solum dominum, sed & futurum
 Patronum mihi te æstimem atque amicum.

Gratias agere audeo: at referre
 Dī velint merito. Clientem habebis
 Me, dum vixero, gratum & obsequentem.
 Nec me quisquam alio notabit unquam
 Quàm Rya domino beatiorum,

AD MICHAELEM SLAVATAM
BOHEMUM, BARONEM IN CHLUM
& Cossamburg, quartana labo-
rantem.

F Ebris noxia, qua dolore anhelò
Slavatam crucias meum, dieq;
Quarto semper ades, fuge: & repente
Hinc te proripe: sic jubet. Fuge, inquam,
Febris pessima, te nec huic molestam
Præbe, non merito tuos rigores.

Veni, Phœbe salutifer, gravesque
Æstus, perque vices gelu recurrens
Mitiga: aridulis para labellis
Dulces qui reprimant sitim liquores.
Redde pallidalis genis ruborem
Illum, quem rosa vere nata primo,
Vel quem Sidonia cruore concha
Tinctum præbet ebur: vel hunc amicis
Talem restituas, puella qualem
Mirata est Patavi, virente serto
Impetens juvenem, frequente scenâ.
Sed munus foret hoc tuum, Cupido.

AD FRANC. A VIENNA,
Claudii Antonii Baronis Clerevantii, Co-
petii, &c. filium:
De gladio sibi dono misso.

A Nni principio & novis calendis,
(Quæ solet xenium suis amicis

Quisli-

Quislibet dare & optimè precari)
Transmittis gladium mihi caduco
Imbellique seni, atque ad arma pridem
Desueto. Tamen hoc, Vienna, dono
Præceptorem oneras, jubesque missum
Tuo nomine munus ut capeßsam.
Tempori benè congruum est, mea sed
Ætati minùs id potest quadrare.

Iamdudum emeritū, & gravè senectæ
Donari rude me annuit Minerva:
Signis imperioque me cruenti
Gradivi eripui, feros tubarum
Clangores, aciesque, plumbeasque
Mixto sulfure grandines perosus,
Nomen Pieriæ ut darem cohorti:
Et lauro mihi jam favens Apollo
Cœpit tempora cingere, & vocare
Sacratos Heliconis ad recessus,
Illic otia litterata nostros
Mulcebunt animos quietiorè
In vitæ melioris instituto.

Sed tu magnanimum patrem secutus,
Ætas fervida dum calensque sanguis
Robur suppeditant, tuorum avorum
Virtutes imitare, gloriamque.
Fortiterque viriliterque tela
Sume pro patria: unde laus, honorque,
Et nomen veniet tibi perenne.

Dum te prælia Martis occupabunt,
Victricique manu hostium catervas

*Sternendo subiges, o vansque opimis
 Onustus spoliis domum redibis
 Gestorum seriem, & tuos labores,
 Bellicasque canam expeditiones:
 Quaque & quanta subiveris pericla,
 Arguto referam notata plectro.
 Tuam ad sidera summa uterque famam
 Armis tu, calamis ego feremus.*

AD GEDEONEM AVIEN-
NA, CLAUDII ANTO.
 Filium.

Antiqua radians ocelle gentis
 Priscis edite regibus Vienna:
 Ergo nostra tibi futura cura
 Res est: ergo tibi tuus Iacobus
 Nunc amabitur, & tui favoris
 Sub umbra otia carpet & quietem
 Præceptor tuus ille, cariorem
 Qui te quondam habuit suis oculis.
 Qui te præposuit suæ salutis:
 Qui te plus patria, parentibusque,
 Plus sororibus, unicoque fratre
 Dilexit: Recolis memor bonusque
 Ist hæc omnia, gratitudinisque
 Reddis officium. Pij parentis
 Clara progenies, quibus veham te
 Cælo laudibus? optimè merenti
 Quonam carmine gratias rependam?
 Nunquam Pierii virens cacumen

Parnassi tetigi: nec ad canoros
Conscendisse Heliconidum recessus
Permissum est. Humilis mihi Camæna:
Musa rustica barbiti jocosas
Tantum sollicitat fides, agresti
Gaudens harmonia sonare Faunos:
Aut Palis placidum vocare numen:
Aut si quæ tetrico minùs vagentur
Præcepto riguis agris Napæas.

Sed si me tamen altiore metro
Posthac instituat, pedemque grandi
Subnixum Dea fulciat cothurno:
Insurgam Aonio excitatus æstro,
Et pugnanda tibi tuba sonante,
Et pugnata tuo simul parenti.
Canam prælia, & hostibus fugatis
Signa crepta, minasque fabricarum,
Propugnacula, turriumque moles.
Æquatosque solo arcium pavores.

Præibit pater eminente sultus
Gloria: caput huic virens obibit
Laurus, & Tyrio decorus ostro
Cum Gracis Latiiisque (quos vetusta
Summis tempora laudibus coronant)
Certabit meritis. Patri propinquus
Et Virtute animoque par sequeris.
Vestra encomia publico relatu
Discet posteritas: erit beatus
Sic natoque parens, parente natus.

At dum conveniens tuis volumen

Gestis prodeat, his meam Phalœcis
Obligabo fidem: & fatebor uni
Devotam domino tibi esse vitam.

AD IACOBVM SOLIACVM
ASSARACVM.

Splendor Soliaca Iacobe gentis,
Annos qui superas tuos sagaci
Mentis consilio, scientiisque
Queis jam pridem animum imbuis, probasque
Nil tam difficile arduumve, quod non
Possit assiduo labore vinci.

Legi & lecta iterum lubens relegi
Dulci carmina dulciora melle,
Suavi carmina dictitata Musa,
Quę tu (dum sequeris feras per alta
Catthorum nemora, & tuę Dianę
Venator sociam facis Thaliam)
Fudisti lepidis canora pleetris.

Te certę video bonę Camœna
Amant, & meritò favent alumno.
Ut cujus violas dedere cunis:
Et parvo latices equi volantis
Sugendos tribuere, Appolinisque
Indulserē lyram: favore eodem
Annis atque animis vigentem & auctum
Prosequuntur habentque cariorem.

Hęc est nobilitas, Iacobe, vera:
Qua majoribus & tuo parente

Dignum

Dignum te arguis, optimamque de te
Spem præbes patriæ. Euge, & instituta
Ne te pœniteat viq̃. Iuventa
Exerce studiis, quibus beatam
Possis ducere pulchro honore vitam.
Ætas dum potis est tua erudiri,
Præceptisque salubribus poliri,
In doctis Sapientiæ viretis
Flores sedulus artium atque fructus
Excerpe, inque animi penu recunde.

Harum dives opum fugacis orbem
Fortunę pedibus teres, & iras
Contemnes placidè illius, metuque
Securis posito notabis hircus.
Et te, siue Lemovicum penates,
Sive olim teneant lares amœni
Dulces Assaraci, aut tua sequare
Arma pro patria, tuoque Rege:
Aut te exerceat illa trux Enyo,
Gallis noxia quę fuit tot annis:
Seu musæa suo avocent recessu:
Vbi Castalium haurias liquorem,
Et mel Pieridum favis receptum:
Seu sacris operaberis litando,
Panchæoque Deos odore plâces:
Inter quaslibet occupationes,
Domi militia exigasre vitam,
Mille commoda senties laboris
Suscepti prius, uberemque messem
Leges ingenua eruditionis.

AD PAVLVM MELISSVM.

Ni te pectore amem, Melisse, toto,
 Ni te gestem animo intimaque mente,
 Ni te plus oculis, meaue vita
 Diligamque colamque, Di faventes
 Nunquam sint mihi, nec dies serenos
 Detur cernere, gaudioque plenos.

Sic me (cum celeri essedo Grimontem
 Venisses) subito tuo beasti
 Adventu. Fateor, Melisse, verum:
 Caligare mihi repente, viso
 Te, cœpere oculi, & per ossa leni
 Mixtus latitia dolor cucurrit.
 Hæsit lingua palato, & ad salutem
 Dicendam minùs expedita visa est.
 Verborumque loco osculo frequente,
 Et complexibus, & madente ocello
 Tunc me prompta necessitas cœgit
 Amicum excipere. O quater quaterque
 Candido illa dies notanda signo,
 Quæ me restituit mihi, integramque
 Perquam tãdem animam meam recepi!

Tute testis es hunc mihi peractum
 Iejuno esse diem, & sopore pulso
 Nobis pervigilem fuisse noctem.
 Et vix alloquiis benè absolutis
 Auroram micuisse, equisque Phœbum
 Citatis roseam tulisse lucem.

Quàm brevis tamen hæc fuit voluptas!
 Quæ gradu instabili voluta fugit.

*Dum vix tempore bidui heic moraris:
Fugit illa quidem brevis voluptas:
Et longum ex abitu tuo dolorem,
Et desiderium tui reliquit.*

*Vt messor, quoties furens anhelos
Æstu Sirius ardor urit agros,
Labellis inhiat siticulosis:
Cui si guttulam aque scipho propines,
Non illi satias erit bibendi,
Sed duplo renovabis appetitum,
Aridamque sitim magis movebis.
Sic mihi accidit: ut tui videndi
Mira me tenuit prius cupido:
Adventu illa tuo aucta non minuta est.
Nanque te heic benè biduo intueri
Mens commota nequivit, atque dulci
Tuo colloquio satis fruisce.
Magna sed brevis hæc fuit voluptas:
Quæ longum ex abitu tuo dolorem,
Et desiderium tui reliquit.*

A D I O A N N E M P O S T H I V M
E L E C T O R I S P A L A T I N I
Archiatrum.

Sollertissime Hyantidum sororum
Comes: Cui Charis & diserta Pitho
Lavere ambrosiis labella succis:
Phœbi abscondita sensa qui sagacis
Habes pectoris intimo recessu:
Qui fructus Sapientiæ reclusos

E penu locuplete mentis altæ
 Promis in medium, docesque summi
 Tecta arcana poli, abditasque rerum
 Causas: utilibus notans papyris
 Quæ natura parens bonisque in usua
 Humani generis Deus creavit.
 Quæ sic arte tenes, ut & Machaon,
 Crethæoque satus, senexque Cœus,
 Et vivum Androgeona qui parenti
 Fertur restituisse, Thessalusque
 Pelidæ juvenis catus magister
 Palmam cedere non tibi recuset.

Nec tantum juvat in scientiarum
 Abstrusis spatiarier viretis:
 Ecce te melius lyram increpando
 Nemo suavius exprimit canoras
 Parnassi harmonias: melosque nemo
 Perfectum ad numeros, & expolitum
 Carmen te melius canit, nec ipse
 Si certent Heliconia puella
 Tecum, Castalidumque Apollo præses.

Sic, Posthi, audis ubique gratiosus,
 Sincerusque poëta & eruditus.
 Non solum ad patrii fluent a Mœni, aut
 Quæ Suevis Nicer exiens ab oris
 Pulchri docta Lycea Myrtilæti
 Undis alluit, & tumente Rhenum
 Pulsat gurgite: fama te ad Mosellam,
 Dessubrimque meum Dubimque vexit.
 Imo Gallia tota, & Italarum

*Musis dedita gens suum ante cunctos
Posthūm meritò colitque amatque.*

*Quid ergo impedit, aut vetat meum inter
Nomen millia ne meum reponam?
Boissardumque tibi peculiari
Iungam fœdere, dedicemque in avum.
Quòd si me recipis, putesque dignum
Tua amicitia, diem hunc quotannis
Vt natalicium exigam celebrem:
Qui me participem benè auspicatus
Tanta reddiderit beatitatis.*

IN NVPTIAS IACOBI PASCHA- RII MEDICI.

I*Te versiculi mei minuti,
Ite versiculi mei faceti,
Ite suaviter, ite cantitando,
Ite molliter, ite saltitando,
Nunc dextro pede, nunc levem sinistro
Gradum flectite, nunc tenete gressum.
Atque imo modicè a solo levati,
Libratum ad numeros rotate corpus.
Nunc ultro atque citro pedes movete,
Et volubilibus micate gyris.
Sublataque manu & sequente voce
Doctis cymbala motitata palmis,
O Hymen Hymenæ cantitate,
O Hymen Hymenæ personate.
En Cupidines petitus havis,*

*En Cupidineis repente telus
 Est Pascharius ictus, aureamque
 Sub præcordia cuspidem recepit.
 In te prompta quies, Hymen, relicta est:
 In te certa salus, Hymen, reposta est.
 Sis Hymen Hymenæe sublevator:
 Sis Hymen Hymenæe liberator.*

*Paschari Aonidum decus sororum,
 Magni delicia atque alumne Phœbi:
 Cui sunt signa vagi viaque solus,
 Et secreta cavi relecta cœli:
 Qui quæ pharmaca vel juvare possunt
 Vel nocere tenes, scientiamque,
 Quæ Djs æmulus extitit Machaon,
 (Sed non est patiens amor medela)
 Vires graminis universi, & omne
 Quod natura parens creasse visa est,
 Arte Pæonia docente calles.
 Ergo deposita severitate,
 Et vitæ ratione durioris,
 Cyprius puer ad jugum parentis
 Perductum excipiet, suisque flammis
 Perstringet tibi pectoris sub imo
 Demulcens Citherea saucium cor.
 Et te dulcis Hymen, Charisque blanda
 Pudicæ thalamo asseret puella,
 Susannæ thalamo asseret venusta.
 Quæ non pulchrior illa olore quondam
 Nata Tyndaris, aut amore cujus
 Ardentes Lapiha toro mariti*

Prognatam Attraxe sustulere Nympham.
 Qua non castior illa, quæ subinde
 Funesta satiat a potione,
 Exhaust cineres viri sepulti.
 Qua non castior illa, quæ cruento
 Pudicum feriendo pectus ense,
 Vltæ est magnanima manu tyrannum.

O culti Idalio lepore crines!
 O frontis decor integer serena!
 O arcus ciliū utriusque! & oris
 Rubens coralium, & rosa genarum!
 O eburnea colla, lilioque
 Tincti & candidulo sinus ligustro?
 Sed quæ fulgura, quas vibrant sagittas
 Coruscis radiis amati ocelli?
 Ocelli illius alitis puelli
 Turgidi ignibus, & sua Diones
 Lucidi face, Gratiisque pleni.
 Ocelli cupis usque suaviari
 Quos quater deciesque centiesque:
 Quos per millia basiationum
 Optas sugere tot, polis quot astra
 Lucent, quot ressecantur agro aristæ,
 In Hybla quot apes, quot in profundo
 Latent ostrea, & radiis amorem
 Quot replevit amarior Cupido.

Euge versiculi mei minuti:
 Euge versiculi mei faceti:
 Festini properate saltitando, &
 O Hymen Hymenæe cantitate,

O Hymen Hymenæe personate.

Paschari tibi siderum æquitate
 Invidenda Deis bona hæc parantur.
 Æternum illa dies canenda, quando
 Genas virgineo rubore tincta,
 Myrteamque comis gerens corollam,
 Solvet thuricremas puella ad aras
 Dona florea, cereaque tæda
 Lustrati ambo: viro beata virgo
 Et vir virgine sis beatus: ac tu
 Benignorum ineas favore Divûm
 Faustis auspiciis torum maritus.
 At vos interea gradu citato
 Iucundique, hilaresque, comptulique
 Ite versiculi mei minuti,
 Ite versiculi mei faceti,
 Ite molliter, ite saltitando,
 Ite suaviter, ite cantitando:
 Castæ vincula nectæ Hymen puellæ:
 Caro vincula nectæ Hymen marito:
 Dulci vincula junctiora concha:
 Suavi vincula duplicata nexu:
 Sancto vincula copulata amore.
 Nullo dissidio mala ve lingua,
 Nullo dissoluenda vincla sine.

Hæc Hymen Hymenæe sacra esse:
 Mansuetusque bonusque providusque
 Sis per sæcula, Hymen, favens utrique.

AD DOMITIVM FAINVM
 VERONENSEM.

Inscribi

INscribi cupis hoc mea volumen
 Syngrapha, tibi testimonium quæ
 Posthac exhibeat fidele amoris
 Contracti. En cape syngrapham fidelis
 Testimonium amoris omne in ævum
 Duraturi: & in hoc nota libello
 Devotum tibi pectus, atque vitam,
 Et quicquid mihi Dî boni dederunt,
 Cordis dimidium mei, Faine.
 Nec te pœniteat fideli amore
 Boissardum redamasse, qui te amavit
 Prior. Cur ego non amem virum, qui
 Me tam comiter, hospitâliterque
 Excepit laribus suis, opesque
 Liberaliter obtulit paternas?
 Arte tristitiam levavit, & mî
 Curas alloquiis suis ademit.

Vrbs Antennoris, optimè precabor
 Tibi dum fuero superstes, & te
 Tantis laudibus eveham, ut nec ipsam
 Sera posteritas Vesuntionem
 Præferri tibi sentiat, Dubisque
 Ripis Hippolytum adjacens: scietque
 Quantis dotibus auxeris Iacobum,
 Quem tanto facias beatum amico.

A D E V N D E M.

Hospes, quo meliorem habet, nec unquam
 Verona est habitura: nec videre
 Cui parem mihi contigit (nisi ipsum
 Dicas Hammelium hospitâlitate

Cum quovis animoque conferendum)

Quo precor tibi siderum favore,

Quove stamine texuere vitam

Concordes habili manu sorores?

Vt læsum hospitii infidelitate

Prioris, laribus tuis Iacobum

Libens excipias, juvesque partis

Illum divitiis, arcesque quantum

Germanum potis est amare frater.

Ingratus meritò queam videri,

Nî posthac tibi gratias rependam

Iusto munere gratitudinemque

Tester officiis habere apud me

Locum. Non fuerit dies, tui quæ

Boissardum immemorem notare possit:

Testatum quoque posteris relinquam,

Dilexisse aliquando me Fainum.

AD LAELIVM CLEOPASSVM HYDRUNTINUM.

*C*onsuetudine quòd mei Faini

Vtar liberiùs libentiusq̃

Quàm multorum aliorum, id ægrius tu

Fers, ut autumo, Leli, & ante poni

Hunc tibi arguis: ex eo, quòd ad te

Rariùs veniam, licet vocatus.

Amicus mihi tuque es & Fainus:

Sed est nescio quid, quod astimari,

Quàm dici meliùs potest. Colendum

Te jubent

Te jubent benefacta quæ ingeris: sic
 Te mihi dominum facis. Fainum,
 In quem consero quicquid est tua olim
 Donatum mihi liberalitate,
 Affectu parili, nec obligatus
 (Tam carè mihi cùm sit emptus antè)
 Amo jure habeoque cariorem.

A D E V N D E M.

A Mico, Cleopasse, deprecanti
 Si neges veniam obstinatus, esse
 Te mihi dominum asseres superbè,
 Non sodalicio atque amore junctum.
 Boissardum potius mori quereris,
 Et quasso statues sepulchra vita:
 Luce sol priùs ignea exuetur,
 Et luna radios suos negabit:
 Concretos citius videbit amnes
 Ardor Siviùs, & calente bruma
 Antè pampinea sedens in umbra
 Dulces vinitor auferet racemos:
 Quàm partum meritis tuis amorem,
 Ingratis violct Iacobus ausis:
 Aut quam posthabitu alteri insolenter.
 Perstringat petulans suis Camœnis.

Cùm nuper legeres mihi Fainum
 Propter munera, quæ dedi merenti,
 Et tanquam hoc precio esse cariorem,
 Preponi tibi ne arbitrere: Carum est
 Id carè quod emis, magisque carum
 Quod tu cariùs obtinebis emptum.

*Scripti te dominum & simul colendum:
 Me tibi ob benefacta dedicatum:
 Excludi hinc amor haud potest, opinor.
 Ut te iudice (nî jocere) versu
 Charta audax temerario locuta est.*

AD VETVRIVM LEONTIVM HYDRUNTINUM.

Non est congrua cuilibet, Leonti,
 Laus: & qui meruere prædicari
 Scriptorum calamis (iota binum aut
 Quos ternum excipiet) tenacitate
 Ingrata a studio avocant poëtas.
 Phrygum reliquias vadis adaclas
 Cycladum ingeniosus eruditæ
 Auctor Franciados reliquit: & cur?
 Damnavit steriles chelys lucernas.
 Civiles gemini tubæ decenni
 Sublimi pede Gallicum furorem
 Cantassent: Solymi & modos poëta
 Germano legeremus ore, avara
 Nî avertisset utrumque dextra vatem.
 Si vivat Macedo Imperator isto
 Non lugeret Homerum abesse saclo.
 Mæcenæ fuerit, suisque donet,
 Quantum Vergilioque Horatioque,
 Erunt Vergiliique Horatiique.
 Huic adde & Venetum simul Senatū,
 Qui tetra stichon ut relegit Acci

*Divini ingenii, dedit merenti
Dono millia bis duo aureorum.*

*At nunc ridicula valete Musa:
De spectas Heliconis itè ad undas.
Vos fastidia nauscamque nostris
Fertis temporibus: valete: namque
Mercimonia fabuleque vestre
Explosæ fatuo jacent popello.
Nec, ut moris erat diebus illis,
Cum Virtus habuit suos honores,
Magnatum licitum est sedere mensis.
Vnctis (dum pateat culina) posthac
Vos coquis dabitis breves cucullos.*

*Vt laudabilium est relicta cura,
Laudari quoque turpe judicatur.
Castam Thaida qui asseret, movebit
Risum Thaidi: nec ferus benignum
Se dici Phalaris sinet: nec abs re:
Nam mendacia cur repenset auro?*

*Vobis, Castalides, probè cavetur:
Dum jubemini habere pura labra.
Ne malum referatis hinc odorem,
Ab his cimicibus manus tenete.*

I N I N G R A T O S.

D*Elirare aliquando me juvabat:
Atque horum benefacta prædicare,
Quorum munere sublevata egestas
Est nunquam mea: liberalitatem
Illorum neque senserim: nisi quam*

Nemo aut unius aestimaret assis.

At versa vice, me meisque abusi

Sunt semper studiis laboribusque.

Quicquid tempore sedula juventæ

Donis nobilium simul coëgi,

Antiqui aris & aureæ figura,

Nummorumque (quibus referta dives

Nobis arcula sæpius refulsit)

Subduci mihi sum volensque passus.

Dum fui locuples, superfuere que

Res donanda, superfuere amici,

Palpum qui injicerent, opesque ferrent.

Quis non obsecro prodigos amaret?

Laudabam quoque & aestimabam amicos,

(Tanta amentia pectori incubabat)

Qui meis spoliis onusti abibant.

Mecenasque mihi vocatus ille est

Gratus, splendidus, atque liberalis,

Qui cautè mea subtraherat. At nunc

Auxit judicium imminens senectus:

Tot dispendia me pudet tulisse:

Nostram dilapidasse pœnitet rem,

Et fucis mea mella contulisse.

Hami, retia, spongiæ trahaces,

Quæ furtim rapuistis, abstulistis,

Vorastisque mihi meos labores,

Mutuas neque quis vices rependit:

Vestris nominibus meas papyros

Fœdastis satis: hinc foras abite:

Æternùmque valete sanguisuga.

A D D O M I T I V M F A I N V M
B A R D O L I N U M , P R O F I C I S -
centem, ut uxorem duceret.

I Felix, abitum tuum, Faine,
Di boni auspiciis bonis secudent.
Tollat se viridi revinctus ulva
Benacus, Titiamque Bardolina
Natam conjuge conjugem nepoti
Iungat. Tuque iterum tuis revertas
Amicis, tenerę comes puella.

Nos festas Hymenaeon ad choreas,
Nymphas & Venerem Cupidinemque
Plaudentes hilari manu ciemus.
Te mater Parisola anus sequetur,
Cana tempora vincietque myrto.
Et dicet bona verba, lucidaque
Lustrabit face filium nurumque.
Venturisque nepotibus superba,
Sacra thura feret Deis acerra.
Indignata Helene torum occupatum
Lugebit: Dominam tamen verenti
Colet servitio, tuum illiusque
Vultum sollicitis notans ocellis.

I felix, abitum tuum, Faine,
Di boni auspiciis bonis secudent.

A D B A S I L I V M C H A R O N -
D A M E P I R O T A M .

Integerrimus omnium Italorum,

*Omnium lepidissimus virorum.
 Optimusque sodalium meorum
 Te noster, Basili, Fainus orat
 Ad cœnam venias tibi paratam,
 Timandraque: Aderunt simul vocati
 Lentulus, Cleopassus, Æliaque
 Nata Silvia, cum sua parente.*

*Nos ad Simplicii vireta Cai
 Conducta vehimur phaselo, in urbem
 Sub noctem redituri. Age ergo, teque
 Expedi citò: navigationem
 Urget aura secunda, remigumque
 Manus. Scire velis quibus ciborum
 Cœna lautitiis paretur? illis
 Quas locus, dominusque, quasque rēpui
 Admittit. Quia delicatiore
 Es gula & tenerum est tibi palatum.
 Erunt quæ moveant tibi salivam
 Tenellis adipata farta pulpis.
 Erit nectoreo liquore potus,
 Melle dulcior & favis Hymetti:
 Quem parum geminis bibes ocellis,
 Et pressis simul hauries labellis.
 Sed uxor tua tunc potest abesse:
 Ne te sollicito misella vultu
 Tam dulci notet ebrium meraco.*

AD TIMANDRAM RAPHA-
 DEM ALBANAM.

Timan-

TImandra o Veneris nitens ocellæ,
 Molles diliciā alitis Dei, quæ
 Quid vis blandiciis tui Charondæ
 Cor flectis, dominum virumque solis
 Nutibus moderando, ego & Fainus
 Cœnam in Simplicii paramus hortis:
 Vbi Medoaco adjacens viretum
 Odorā recubantibus per herbam
 Vmbras præbet amœnitate tanta,
 Vt te iudice, si locum annotaris,
 Præferri Elysiis queat rosetis.
 Quæ vebamur eò simul, phaselus
 In portu instruitur: morasne solus
 Tuus vir faciet, meo recusans
 Indulgere dieculam Faino?

Rue in basia, & implica lacertis
 Omnium precibus recalcitrantem.
 Hunc bis terque quaterque suaviare,
 Quinquies deciesque centiesque,
 Donec compuleris venire, sive
 Id nolens faciat volensve: nolet
 Non venisse, ubi viderit tot esse
 Illum qui redament simul sodales
 Atque heic imperio, minisque honestè
 Vtère: in reliquis modestiam ille
 Laudatumque silentium requirat.
 Vim sibi fieri sinet: modò & tu,
 Quæ riges, posita severitate,
 Dum fictum misero exprobas amorem,
 Paulo seriùs ad torum reuerso.

Illius quoque vim feras libenter.

AD LAELIVM CLEOPASSVM.

Læli, juro tibi Deos Deasque
 Terraque & maris & poli nitentis:
 Iuro amicitiam tuam, meamque,
 Et pectus tibi deditum Iacobi:
 Nobiscum nisi naviges ad hortos.
 Cai Simplicii, fore ut Fainus,
 (Qui te plus oculis suis amat, quem
 Amasti quoque plus tuis ocellis)
 Si quando officium illis requiras
 Flagitans, operam suam recuset.

Quæ, rogo, levitas tua est, sodali,
 Cui paulo antè tuam fidem obligasti,
 Diem dimidium negare? tantè
 Tuum scilicet occupationes
 Distringunt animum: quasi id lateret
 Quod te detinet & vetat venire.

Si tanta est rigidi libido nervi:
 Si tantum tribuis minis Maryca,
 Ut vilis tibi simque ego & Fainus:
 Ad cœnam ut renuas venire, nervus
 Fascia tibi mollior madente
 Sit, loroque remissior soluto.
 Languida piger arguare vena:
 Proditor thalami tui & Marica,
 Irataque foris cubes amica.

AD BASILIVM CHARONDAM.

Larissa

L Ariffa Basili lepos, Fainum
 Qui vinclum retines, tenebricofis
 Dum noctis medię vagatur horis,
 Basio Hippolyta ut fruatur, arce
 Liſtorum arcitenentium catervam:
 Meum carcere libera ſodalem:
 Aut ad Hippolytam remitte: velſi
 Amanti invidas, ſuo Iacobo
 Redde: Sic Raphais tibi favens ſit:
 Sic conchas imitata, ſic columbas,
 Preſſis oſcula det proterva labris:
 Sic morſu tibi vellicet comantes
 Myſtaxis rutila pilos, notaſque
 Collo dentibus imprimat cruentas.
 Et tu, cui dolor acris, & voluptas
 Riſumque & lacrymas ſimul movebit,
 Dura verbera dum ſeres puella,
 Diſce quanta neceſſitas amantes
 Invitos etiam incitet: Fainoque
 Indulgeto aliquid, tenebricofis
 Dum noctis medię vagatur horis,
 Basio Hippolyta ut ſrui potis ſit.

A D R V T I L I V M S A R A V E -
 S A M V E N E T U M. I. C.

V Rbis Euganea & ſacri Senatûs
 Lecteſſos Saraveſa, cui reorum
 Pro patrociniis bona, atque vitam
 Dulce eſt fundere: qui ſeveritatem

*Legum corrigis, & benignitate
Mitigas rigidam necessitatem:*

*In te heri potuit meus Fainus
Quid committere? cur pati repulsam
Apud te mereatur. Id reposcit
Non quod crimine perdidit, sed ipso
Juventa vitio. Sua puella
Furva nocte torum petens, nec ulli
Dum est injurius (ut levi est juventus
Oestro percita amoris) ense nudo
Dum solusque vagatur, in cohortem
Incurrit vigilum, quibus Charondas
Præst: hos gladio (arbitratus esse
Rivales) premit, urget, instat, omni
Conatu insequitur, ruitque punctim
Ac casum feriens cruentus. ic̃ti
Tres sunt per tenebras (amor coëgit
Certum est) quò malè suada sæpe amantes
Non pellis cupidos Venusque noxque?*

*Et jam creber ad arma ad arma clamor
Implerat fora: jam gradu citato
Turmatim excubia, quibus tuendi
Data est cura palatii, advolarant:
Et denso agmine cinxerant Fainum,
Virtuti nimium innocentiaque
Fidentem, & valide manus vigori.
Abinstantibus apprehensus, armis
Privatus clipeique cassidisque
Est munimine. At est domum remissus
Paulo post. (Quid enim mea Charondas*

Caussa non faceret? tamen tenéri
 Armorum mala restitutioni
 Se negat vigilum cohors. Tuam nos
 Imploramus opem: & boni sodales,
 Quos per Medoaci fluentia nuper
 Cymba te comite adviveta Cai
 Vexit: dum gremio tuo recumbens
 Barbiti increpuit canora fila
 Pulchra Livia pulchrior Dione.
 Tunc suspiria crebra, tunc genarum
 Inconstans rubor, & micans ocelli
 Fulgor, prodidit intimis medullis
 Arcanam Veneris latère flammam,
 Qua te affirmet habere comitate
 Cultra pectora: teque posse amantum,
 Dum est equum, misceri, opemq; pressis
 Ferre. Quòd si ego, pro ut merere, dudū
 Te colo coluique, si sagittę
 Te fixere Cupidis, jugumque
 Si commune tulisse non negabis:
 Nec peccasse fateberis Charondam,
 Liberum mihi qui mecum Fainum
 Volens restituit, precesque apud te
 Si quid ponderis obtinere possunt.
 Huic ablata jubebis arma reddi.

A D B A S I L I V M

Charondam.

Nonne fata quibus fui creatus,
 Et sortem, Basili, meam execrabor:
 Quòd nec consilio, nec arte possim

L

Fortunę effugere impetum ruentis?
 Quod ego cupio mihi cavere
 Circumspectius, hoc magis magisque
 Damnorum miser obruor caterva.
 Neu quid deesse hodie meo dolori
 Possis credere : quorum ego innocens sum
 Pœna in me luitur: Tuo Fainus
 Quod est munere liber, obligatus
 Ero in perpetuum tibi: Sed adde
 Nunc novam veteri obligationem.

Arma poscimus, imperato reddi.
 Consentit Saravesa, & id quidem ultro:
 Solo in te posita ipsa difficultas.
 Loricam & clipeum mea esse nemo
 Ibit inficias: dabône pœnas
 Quas non promerui? Reo remissa
 Culpa, cur ego plus nocente plector?

His sum sideribus satus, Charonda,
 Ut si concidat ultimis in Indis
 Compages laceri soluta cœli,
 Obortæ feriet (licet procul sim)
 Caput pars aliqua hoc meum ruina.

ADRIANO VALERINO VERONENSI, Zelotyporum Comœdo.

V Erona decus Adriane, cujus
 Manat ore lepos, Hymettiisque
 Delibuta favis loquela: cujus
 Bino lumine fulminat corusca

Blandum

Blandum nescioquid tener sagitta
 Natus Cypridis: Eloquentiam illam
 Tersam, mellifluam, gravem, disertam
 Tui carminis annotavi, & acris
 Abstrusam ingenii eruditionem.
 Vidi scripta tua exarata dextra,
 Quibus vincis Apollinis sequaces,
 Et quoscunq; novem amulos sororum;
 Et quò sæpius hæc mihi leguntur,
 Sæpius relegi volunt, suoque
 Sunt grata eloquio magis magisque.
 Et suadent posito tuas pudore
 Rursum sollicitem occupationes.

Rescribe, obsecro, flagitanti amico
 Quod nuper tibi contigit, relato
 Ad convexa nitentium polorum
 Sidera: optio dum esset eligendi
 Munus a Supero Tonante, quando
 Iovis fulmen, & ægidem Minerva,
 Sævum cærulei senis tridentem,
 Et Ditis Stygii severa tela
 Contempsti, frameamq; Martis, & quã
 Vibrat Cynthia lanceam, quibusque
 Quoddã usus temere est patris quadrigas
 Infelix Phaëthon: sed his repulsis
 Consultò, pueri alitis pharetra,
 A que arcus placuit, facesque: quarum
 Certa adjutus ope, furcens amantum
 Virus pectore, & intimis medullis
 Grassantem ipse retunderes furorem.

Da, quaeso, brevibus notata chartis,
 Si quorum memor est adhuc tibi mens.
 Sic Maiâ genitus tuos secundet
 Conatus: tua sic labella Pitho
 Facunda obsideat, foro frequente
 Ut plausu populi omnium favorem,
 Et laudes mereare. Silvia sic
 Sacratu tibi sit decor: nec unquam
 Cari destituat latus mariti.

AD PHILIPPAM LAZAEAM
 Polanam Illyricam.

AMore, fateor, Philippa, amo te:
 Imo depereo impotente amore:
 Tot tantisque animi bonis amandam:
 Tot virtutibus usque perpolitam:
 Tantis denique dotibus celebrem, ut
 Qui te non amet, omnium astimari
 Virtutum valeat profanus hostis.

Et pronum mihi pectus esse suavit
 In doctæ ingenuum puellæ amorem.
 Sic me Fulvia non lepore formæ,
 Non astris oculi micantibus, nec
 Comarum nitido subegit auro:
 Sed quod Aonii perita plethri,
 Suavi carmine barbiton canoram.
 Doceret resonare: voce eandem
 Concordi harmoniam exprimens manuque.
 Fastidire viros soles, Philippa:

Et Cupidineum alitem Cyprimque.
 Quorum numina pernegas: facesque
 Audes temnere vel Deis timendas.
 Sed fiet, video, aurea ut sagittâ
 Furas saucia, amans tuum Iacobum.
 Tuam dissimulans superbiam qui,
 Tot post basia, quot polus relucet
 Astra, te subigat, suisque pressam
 Loris vinciat, offeratque captam
 Contemptis Veneri Cupidinique.

A D F A B I V M T A E N I A M
 S A L E R N I T A N U M.

FAbi, omni officio mihi colende,
 Sed monende tamen tuo sodali:
 Si jus hoc tribuis mihi, nec agrê.
 Ereptum tibi doctum & eruditum
 Natum funere dum doles, paternam
 Tu mentem geris, at parùm virilem;
 Dum accusas Superos, levisque Fati
 Mæstus iudicium vocas iniquum.

Fuit filius & tuo & bonorum,
 Dum vixit, studio atque amore dignus,
 Ob dotes animi. Sed ut statutum
 Mori est omnibus, illud in iuventâ,
 Sive decrepita accidat senectâ,
 Nil refert. Sapientis est Deorum
 Subjici arbitrio, & pati libenter
 Cuivis propositam necessitatem.

*Vita curriculum breve est: sed illa ad
 Vivendum benè sat superque longa.
 Nec mori est grave, sed bonum expetendum
 Bono est: nî patria aut pii parentes,
 Amicive operam tuam requirant:
 Quæ post funera inutilis futura est,
 In vita hac sumus hospites, iterque
 Nobis difficile & labore plenum
 Tot sudoribus antè metiendum
 Quàm cœlis capiamur! est paterna
 Vbi æterna domus quiesque parata.
 Ad quam non nisi morte venit ullus.*

*Hi soli metuant mori, Deos qui
 Curam habere hominum negant, suam sed
 In vita hac statuunt beatitatem.
 Mors nos liberat a malis: labores
 Tollit: & bona dat bonis fruenda.*

*Defunctos lacrymis sequi, pium atque
 Humanum puto, dum modum doloris
 (Ignotum mulierculis) sequamur.*

MARCO FOSCARINO PRAE-
 TORI PATAVINO.

*S**Vpplex hospes & indigus, tuosque
 Ad pedes ego provolutus adsum,
 Lumen Adriaci micans Senatus,
 Fautor justiciæ integer, sacrarum
 Tutor optime Foscarine legum.
 Vita subsidium meæ crumenam*

Quinquaginta gravem aureis, & ultra
Subtraxit mulier dolosa, cujus
Receptus fueram domo: negatque
Pertinaciter omnia: & superbit
Certis fulta sodalibus viroque:
Ad quos pars rediisse magna tanti
Furti credibile est. Probare factum
Coram iudice me jubet: minasque
Miscet nescio quas: daturam ait se
Per suos operam, ut mihi ista lis sit
Magni caussa mali, necisque, si sic
Opus sit fieri: equitate facta hæc
Librata trutinentur omnia, oro.
Et patrocinium meum, benigne
Prætor, suscipe. Posco nil iniquum:
Ereptum repeto sacrum tribunal
Amplexus. Quid opus probationum
Tot ambagibus? Hospitẽ est protervũ
Tot forensibus implicare technis.
Unicuique quod est suum dare, illud
Opus justicię est. Age ergo, tuque
Qui sis esto memor: locumque, quo tu
Sedes, adspice. Sanctus en Senatus
Hospitum inviolata jura mandat
Esse, præcipuẽ Scholasticorum.
Qui dum Maonidum occupant sororum
Recessus, nequeunt vacare tectis
Malorum insidiis. Dei tibi dent
Prudens consilium: ut scelestæ tandem
Correcto pateat rapina furto.

*Nec tulisse querar domum reversus
Tanta iudice damna Foscarino.*

AD LAELIVM CLEOPASSVM.

AH quanto satius fuit priorem
Fortunam tolerare, quàm secundã
Post tot tadia rebus experiri
Submersis? Spoliatus ecce nummis
(Quos furto abstulit illa anus nefando)
Nunc gemo assiduus dolens querelis.
Coram iudicibus peracta res est.
Factum constat, ut esse clara verum
Conjectura probat. Tamen quid ad me
Nunc redisse putas? ad illa quinque &
Quinquaginta dolosè adempta, junxi
Rursum bis tria quæ superfuerunt.
Merces hæc hodie data advocatis,
Ut sint certius illa adempta nobis

IN PHILAVTVM.

Quàm felix potis es, Philaute, dicil
Qui mysanthropos undique estimaris.
Seu domi lateas, forove solus
Erres: dicere nemini salutem
Soles: nemo solet tibi salutem.
Precari. Tibi non cupis sodalem?
Nemo vult fieri tibi sodalis.
Securum hac ratione ducis ævuum!
Rivali sine dum te amas, Philaute.

A D A L A R D V M Q V I N T V -
L U M N A R N I E N S E M . I . C .

N Vlla injuria non gravis videtur
Cordato: intolerabilis sed est, quæ
Prætextu pietatis atque honesti
Viro illata bono est & innocenti.

Virtute, & meritis, modestiaque
Fers indigna, tibi calumniator
Notam dum malus ille virulenta
Lingua inurere nuper ausus est: sed
Non miror fieri id: peculiaris
Doctorum populi tyrannis hæc est:
Quorum incendere plumbea ira pectus
Implacabile felle viperino
Assuevit, quoties hypocrisis horum
Non probaveris, aut quod hi patrarint
Obliquis facinus notaris hircus.
Deum protinus impudenter armant:
Tanquam flagitiis Deus patronum
His se præbeat: & manu corusca
Horum ad imperium minax trifulca
Vibret fulmina: Tartaroque ab imo
Evocet Furias in ultionem,
Quorum sacrilegis nocenter ausis
Et fama opprimitur palam atque vita.
Monstra hæc ambitionis & superbi
Fastus, religionis & sacrorum
(Quæ bonis pietas colenda mandat)
Abusi titulis, simul profanant

*Divorumque hominumque jura: & aptant
Hac affectibus & suo furori.*

*Nulla justiciæ videtur esse
Savior capitaliorve pestis
His, qui perniciem alteri struendo,
Dum sunt, Quintule, maximè nocentes,
Tam cautè tamen hoc gerunt, aguntque
Vasfrè, ut inde viri boni æstimentur.*

AD PETRVM FRIDE-
RUM MINDANUM.

Q*ui larvam pietatis induit, qui
Vivit a populo stipe erogata,
Pauperumque avidè vorat labores:
Nunc cum conjuge glubit otiosa,
Ut ignavus inutilisque fucus,
Apum dulce penu, omniumque in unum
Corrasis opibus libidinatur:
Qui post vina solet meridiari, &
Plumis stertere molliter volutus:
Indulgens genio domi, forisque,
Se fingit Curio severiorem.
Hesternis stomacho cibus gravato
Mane pallet adhuc, saturque pleno
Nunc jejunia ventre laudat: hujus
Censura benè res geri necesse est:
Atque restitui probè eius olim
Corruptos imitatione mores.*

Sugillat tamen illem ebonus vir,

Quòd

Quòd privatus agam, procul remotus
 Ab omni ambitione, quòd peculi
 Contentus modici bonis, beata
 Cum amicis paribus si uar quiete.
 Cum queis otia litterata sector,
 Frondosa recubans modò sub umbra,
 Vatum carmina sacra lectitando,
 Scita aut Philosophùm vetustiorum:
 Modò in margine rivuli sonantis,
 A scripti meditatione versûs,
 Somnos murmure capto glarearum,
 Quas crispo rotat unda mota fluctu.
 Si laxare animum velim his relictis,
 Atque subtrahere hunc iuvet labori:
 Tunc fornacibus excoquo metalla,
 Vividasque hominum typis figuras
 Aut docto exprimo cuncta penicillo.

Tractantem ista, Frideric, censor ille
 Curis me vacuum vocat, poëtam
 Nugis implicitum & voluptuosum.
 (Nam nil cōfero quod suem hunc saginet)
 Nempe hæc est ea quam sequor voluptas:
 Atque hoc iudice sum reus futurus.

I N F V S C V M.

B Occaci, tuus ille frater, ille
 Capelletus, honore quem deorum
 (Impostoris hypocrisis haud videnda)
 Tollit Divio ad astra, & æquat illi
 Qui virtutibus atque sanctitate

*Vita sunt celebres: & æstimantur
 Digni inter numerarier beatos.
 Ille, inquam, veterator, & dolorum
 Structor ingeniosus, huc magistro
 Misit discipulum peritiorem.
 Fuscum scilicet illum ineruditum,
 Qui centonibus undequaque raptis,
 Cantādum Arcadibus libellum a fellis,
 Et cacantibus, edidit legendum.*

*Is mala ut valet, & loquace lingua,
 Felle dum labra tincta viperino
 Solvit, prob Superi, quot atque quantis
 Fama fluctibus æstuat bonorum?
 Quem non invidia, & malignitate
 Proscindit? laniatque clamculum, quos
 Coram sacrilego putes amicos.*

*Illi semper in ore charitas, &
 Iura amicitie colenda rectis.
 Illi iusticia æquitasque verbis
 Summis laudibus evehuntur: hasque
 Inculcat populo, quibus latenter
 Tercentum artibus adstruit ruinam.*

*At docet tamen, instruitque plebem:
 Suggestum occupat, intonatque quātis
 Malos suppliciis fatigat Orcus.
 Impudens balatro, Iovem latere hæc
 Impostura nequit. Lucretiam cur,
 Thais, virginibus canis sequendam?
 Si te adhuc olidum tenet lupanar.
 Impudentia sed tibi ista Virtus*

*Est: nam flagitii omnis atque culpe
 Pallorem eluit, & retat rubre
 Deprensam in scelere, atque veritatis
 Morosam cohibet severitatem.
 Perfriētē juvat esse nempe frontis.*

AD PHILIPPAM LAZAEAM POLANAM.

DOcta es non modiocriter, Philippa:
 Scribis & loqueris Latinē: & arte
 Condidermina non inelegante.
 Sed cum me vocites tuum magistrum,
 Censoremque operum velis tuorum,
 Es, sed cum venia, mihi monenda.

*Vsurpare diastolen licenter,
 Non parvo vitio datur poëta.
 Docemur leporem a lepore longē
 Differre, & decus a decore: nullum
 Discrimen facere in quibus videris.
 Syllabis suus est modus: sed ipsa
 Produētis, video, ūteris libenter.
 Nunquam deficient tibi pedales.*

PALINODIA.

AD EANDEM.

PEccavi, fateor: quis hoc negaret?
 Dum stulta levitate doctiorem
 Me multo reprehenderem puellam.

*Summum dedecus omnium troporum
 Execranda diastole, negetur
 Inter Grammaticas tibi figuras
 Locus. Cur mihi nuper abstulisti
 Meum cor, animam meam, meosque
 Ocellos? scelerata, Dj Deęque
 Perdant te simul, & mihi Philippam
 Reddant. O mea lux Philippa, parce
 Bile offendere luminum nitorem,
 Atque illos radios, quibus corusca
 Cęli sidera vincis: o amabo,
 Ignosce immeritis tuis labellis:
 Quę nunc coralii sui ruborem
 Mutarunt in ebur: tuas amaro
 Ne perstringe, precor, genas veneno.
 Placetur mala bilis illa, quę te
 Infestam mihi reddit: atque Iambum
 In me scribito. Finge me, licebit,
 Furem, sacrilegum, impium, latronem:
 Feram qualibet: imo mę labella
 Conteri patiar tuis labellis.*

PALINODIA ALTERA.

AD EANDEM.

*Q*uid feci miser? heu: scelus patravi,
 Cur offensa magis gemas? Philippa:
 Scriptis en ego publicis recanto,
 Quę prius malę dixeram, pedalem
 Aversor modò syllabam, & rigere

Quod

Quod non nolle aliquando te jocabar.

*Quid ultra, mea lux, rogas? quid ultra
Vis me dicere? Qualibet fatchor,
Agam, perpetiar, modò serena
Me fronte excipias, minasque vultûs
Exuas. Age, corculum: remitte
Iram istam, placidoque cede amorì.
Si mortem mereor, feram ipse mortem.
Sed non sit mihi carnifex molestus:
Lasi te, anima mea le vamen:
Tu tu me crucia, tuisque pressum
Exbalare animam jubeto labris.*

A D E A N D E M.

R *Isit, o Superi, meo Philippa
Lectò carmine: visit, & remisit
Iram illam sceleratam, & hunc furorem,
Ad suspendia qui quasi redegit
Me nuper: rediit color genarum,
Fulgor luminis, & rubor labelli.*

*Vocas me? propero citò, Philippa:
Alas præstat amor. Iube: adsum: at adsû:
Quid me vis, mea lux? Quid est tibi quod
Præstari cupis? ad tuos paratus
Nutus ad volo: seu mori velis me,
Sive vivere, præsto ero. Negetur
Boissardo prius illa vita, quam tu
Illì restituis, jubarque solis
Nunquam conspiciat, nisi unicam te
Colat, te redamet, tibi que soli*

*Vsque ad funera serviat libenter.
Sed quid funera dico? pectus istud
Immortalis amor meum subivit:
Servum in perpetuum me habebis avum.*

DE LIVIA, VETURII
Leontii filia.

D*ulce suaviolum patris, Veturi,
Molles deliciae tuę parentis:
Consolatio, mensque, corculumque,
Optatumque avia atque avi levamen:
Compta, bellula, delicata, alumna
Pulchre, Livia, pulchrior Diones:
Pulchra, Livia, pulchrior columba:
Suavi, Livia, suavior lepore:
Beatura simul tuos parentes,
Avumque, atq; aviam, domumq; totam.*

*Cunas alma Venus tuas coronat:
Coronant Charites Cupidinesque
Ligustrisque, rosisque, liliisque:
Et dicunt bona verba, suaviantes
Pectus lacteolum, osculum, genasque.*

*Cur mulces teneros puellę ocellos,
O amor scelerate? in his sagittas
Ludendo pharetrę tuę recondens.
O quot hinc juvenum futura posthac
Corda saucia sunt! quot hinc volabunt
Pasturi igne suo intimas medullas
Ardentes radii, levesque flammæ!*

*Cresce sideribus benè auspicatis
 Selectissime flos puellularum.
 Cresce fœminei futura sexûs
 Lux, jubarque, decusque, lausque, bonosque.
 Cresce bellula, cresce delicata:
 Cresce delicię Deûm atque alumna:
 Blanda Livia blandior columbâ:
 Suavi Livia suavior lepore:
 Cura Cypridis alitisque nati,
 Et trium Charitum: futura posthac
 Parentumque & avi, & domûs levamen.*

AD FRANCVM APOLLO-
DORUM PICTOREM
 Venetum.

Sic te Dique Deæque, Apollodore,
 Servent: sic tibi sit beata vita:
 Fama sic tua, sic honos redundet,
 Quâ pictis Hyperionem videmus
 Ab Indis jubar, & facis corusca
 Ignem tollere: & a plagis Eois
 Longo tramite porrigatur usque
 Ad Gades Zephyrumque, ubi peracto
 Tandem curriculo cadens anhelos
 Phœbus mergit equos, subitque salse
 Stagna Doridis hospitæque Tethys.
 Sic nomen tibi pullulet perenne,
 Quâ sarraca piger movet Bootes:
 Vicinisque polo refulget astris
 Tarda Manalis: atque id augeatur,
 M

Favorem glomeretque, donec imos
 Paulatim antipodas, solumque flammis
 Subiectum Amonię prehendat Argus,
 Et Pelusiaci globum Canopi.

Sic te plausibus crebant Camœna
 Quid vivos mihi Lælium & Fainum,
 Et vivum mihi Paxium dedisti,
 Tres partes animæ meæ, meaque
 Mentis vincula: qui tuo fatentur
 Munere esse superstites, diemque
 Per te cernere, quique pollicentur
 Testes se fore diligentis, atque
 Pulchræ sedulitatis, heic & usque ad
 Gallorum populos, tuasque laudes
 Narrabunt memores, tuosque honores:
 Quæ piscosa Dubis fluenta parvum
 Dessubrim excipiunt: ubi paternis
 Coniuncti Laribus, mihi colentur
 Posthac. Nonne vides tibi ut renident
 Spiranti in tabula? ut labella motu
 Diducunt modico! ut meros amores
 Blando lumine fulminant ocellis?

Cedant o tibi Zeuxidis labores:
 Cedant Mentoris & Myronis artes:
 Et Coi faciles manus Magistræ.
 Te longè melior tulit Minerva.
 Te longè auspicio potentiore
 Mundo secula nostra suscitavunt:
 Ut dextrâ artificis tui beares
 Boissardum, & lepidis tuis tabellis.

*Sic te Dique Deaque, Apollodore,
 Servent, sit tibi sic honos perennis:
 Quòd vivos mihi Laliùm & Fainum,
 Et vivum mihi Paxium tabellis
 Tres partes anima mea dedisti.*

**A D N I C O L A V M C L E M E N -
 T E M M O N A C H U M L u -
 x o v i e n s e m .**

M*Vsa ignoscite falsa suspicanti:
 Musæ ignoscite perparam locuto:
 Et tu Patria, quam nimis severam
 Scripsi olim immerito fuisse alumno.
 Quòd mihi veteres meos sodales,
 Quòd mihi veteres meos amicos
 Externis regionibus vaganti
 Ausa es subripere, & negare eorum
 Quasitam meritis fidelitatem.
 Nostro ignosce dolori, & ulceratum
 Ne tractes animum nimis severè.
 Ex centum mihi qui fuerunt amici,
 Vix unus superest, duove, quique
 Nostram amicitiam volunt taceri,
 Ævo consona turba tortuoso.*

*Iactura hac levis est, eritque semper,
 Dum Clemens superest, suoque servat
 Constanti studio fidem Iacobo.
 Clemens Luxoviâ colens in urbe
 Sacratos Heliconidum recessus:
 Clemens condere doctus elegantes,*

*Dignosque Aoniâ modos Thaliâ.
 Doctus plectra movere, barbitique
 Fides sua visionis sequi labellis.
 Clemens cui puero dedêre amicum
 Me quondam puerum bonę Camœnę.
 Quem non viderat ille quinque lustris,
 Agnovit tamen ex loquelâ: & inquit.
 Boissardum hac mihi prodidere verba.
 Amplexusque petens: Have, o mei pars
 Cordis intima, non mihi tot annis
 Conspecte, at memori reposite mente.*

*Musæ ignoscite perperam locuto:
 Musæ ignoscite falsa suspicanti:
 Et tu, Patria, quam nimis se reverē
 Dixi olim mihi sustulisse amicos.
 Non illi mihi non fuere amici:
 Non res, sed numerus fuere vanus.
 Illi temporis ut fuere larvæ,
 Sic cum tempore congrui evolarunt.
 Pro nullis mihi sunt mali aestimandi:
 Virtus quisquiliis removit istas:
 Nolens sordibus his suum inquinari,
 Quod colunt homines, Deique, numen.
 Hac scobe & scoriâ procul repulsa,
 Puri quicquid erat remansit auri,
 Multorum vice Nicolaus unus.*

AD MARCVM ANTONIVM

V A R A N U M.

Visus sum tibi cœnitasse parcē,

Et laſiſſe meam æſtimationem.
Viſus ſum tibi parcius bibendo,
Levis parcere ſumptibus crumena.
Sed tu falleris: æſtimationi
Nihil derogo, nec levis crumenę
Parco ſumptibus: at gulâ & palato
Conſultis, rationem habere nitor
Valetudinis & mei appetitus.

Quid riſu quateris? manuque labrum
Comprimis, patulas trahiſque nares,
Salſo ſcommate ſibilans Iacobum.
Piſtor ingenioſe, primus, inquis,
Exhibes mihi ſobrium poëtam.
Iudicem ſtatuis, Varane, bellum.
Dic, inſulſe, neceſſe judicabis,
Muſas qui colat ebriofus ut ſi?
Nec ſi Męoniuſ nota iſta tangat
Vatem, & qui Samiuſ canit Bathyllũ:
Enniuſque, Lycoridoſque amicum:
Ceteroſque quibus vocatur Evan:
Atque in Caſtaliſo iugo locatur,
Commune id vitium omnibus poëtis
Aſſeres? Age, dic amabo, quales
Lęliuſque Veturiuſque cenſes,
Duo lumina patria tuę? & queis
Hac non præripies in arte palmam.
Certę abſtemiuſ ille, nec meracum
Hunc guſtaſſe fateberis Lyæum.

Rem ſed imminui cibo vereris;
Ais: Tu bene ſuſpicare: ſic eſt

Placet, Marce: reus tenacitatis
 Coram te trahar: Oro, subsequetur
 Qua sententia? quid tibi videtur?
 Quis prudentior esse judicatur?
 Qui gulâ patrimonium vorace
 Absumit, vel idem abstinentiâ auget?
 Pro modo toga metienda panni est.

IN LAMIAM.

INSULSISSIMUS ille caprimulgus,
 Musarum Lamia osor atque Phœbi,
 Qui vanos simul arguit pœtas,
 Et mendacia qui vocat pœsim,
 Laudari tamen expetit, suumque
 Nostris vult celebrarier Camœnis
 Nomen, Heus, bone vir, tibi cerebrum
 Purgetur, moneo, & prius paretur
 Totis Anticyrę medela succis:
 Cúmque te Medici valere dicent,
 Tua encomia publicabo. Postquam
 De virtutibus, & tuorum avorum
 Claro stemmate, & eruditione
 Tua & moribus, optimaque fama
 Scriptis plurima sinxero: vocabor
 Verus judicio tuo pœta.

A D N. N.

STOCAI generis perenne lumen,
 Magni delicia atque alumne Martis:
 Qui curas animi, & negotiorum

Duros tam benè temperas labores,
 Ut (quæ difficilis malisque plena est)
 Lenias studiis levesque vitam:
 Nunc venatibus, aut tenace lucta:
 Aut cæstu, aut nitidæ impetu palæstræ.
 Nunc equum refugos agis per orbes
 Gyro multiplici: modò huc modò illuc
 Spumantem calidis regens lupatis.

Trahetantè tamè hæc (sed & volentem)
 Cæco Cypria sauciavit ictu.
 Arcuque Idalius puer reducto
 Perstrinxit tibi cuspide aurea cor:
 Dum flava objicit ora casta Nympha.
 Fallaces laqueos comis in illis
 Crispulis, nitidis, micantibusque
 Recedens: quibus implicata postquæ est
 Libertas tua, colla præbuisi
 Severis domina præmenda vinculis.
 Cujus corallium diserta Pithe
 Laborum tenet, imperatque ferre
 Dulce servitium: & mori, priusquam
 Deseras stationem, & a cruenti
 Te signis modicum vel oscitando,
 Vel moto pede subtrahas amoris.
 Quin in excubiis sedent ocelli:
 Et tanquam e gemina pharo micantes,
 Si quam fortè pares, fugam morantur,
 Suavi compede pectus illigantes.

Quid mirum? ingeniis amor bonis est
 Multo ardentior. Is Iovem coëgit

*Tauri cornua sustinere, & albis
 Oloris nivei nitere pennis.
 Nec tu firmior alto eris Tonante :
 Nec ridere faces licebit illas
 Impune, ipsi etiam Iovi timendas.
 Sed commune jugum trahens, prementē
 Dilectæ Veneris sinus Gradivum
 Non absurdē imitabere. Inter arma
 Pharetram truculentior Cupido
 Persape exonerat: foditque summos
 Per thoraca duces suis sagittis.*

*Sic Neoptolemi parens, Achæos
 Ante Pergama dum fatigat Hector ;
 Increpat querulam Chelyn sub umbra,
 Cingens tempora floribus, suaque
 In Lyrneſside totus est puella.*

*Sic sudoribus udus, éque pugna
 Reversus Paris, omnibus videtur
 Cristata galea magis decorus:
 Ac per oscula mille suaviando
 Pulchrâ amplexibus implicat Lacênâ.*

*At te siue amor occupat, sororve
 Bellonę clipeo fremens Enyo :
 Permessi aut sequeris chorū & canoras
 Barbiti digitis fides laceſſis:
 Aut, quorum studio frequente gaudes,
 Doctorum relegis poemata vatū,
 Non abs re fuerit tibi dicare
 Hac Emblemata, lectione quorum
 Te oblectes aliquando. Cū tu eandem*

*Bellici simul omnis apparatus,
Sacrarumque colas scientiarum
Sub torva agide praesidem Minervam.*

STEPHANO VIALARDO
Versellensi.

E Quorum domitor ferociorum
Quotquot Parthenopae rura quotquot
Mantus fatidice colunt vireta:
Pascuis veniunt vel ex Iberis,
Ducti ab occidua calore Calpes:
Lepos Italici soli, & tuarum
Versellarum honor (ut decus genusque
Spectes nobilitatis) o Deisque
Mi carumque caput, colo quod aequè
Quantum est nunc hominum venustior.
Dic, quæso, Vialarde, dic amabo,
Pectus candidulum, meique ocelli,
Cur Metas veniens tuum Iacobum
Non vidisse, nec alloqui horulam unam
Es dignatus? an id nefas coegit
Caca oblivio candidi sodalis?
Boissardive tui relicta cura?

Sic tibi excidit, & quidem repente,
Lustris penè tribus necessitudo,
Inter nos stabili ligata vinclo?
Sic tibi excidit, & quidem repente,
Quam paulo antè mihi fidem obligasti?
Quam complexibus, arbitraque dextra

*Firmasti: attamen omnia hac volucres
In ventos abiere: negligique
Adhuc se queritur tuus Iacobus.*

*Sed quorsum objicio hac? piumque amicum
Importunè onero meis querelis?
Nec mei immemor es: nec illa dextræ
Firma pignora, mutuoque pressa
Vinclo pectora, nec fides fefellit.
Fuiſti meus, esque, erisque semper:
Ut tuus quoque sum, fuique, eroque:
Hoc magis quid amabile est amore?*

AD IOANNEM BRACONER- rium Metensem.

Q*uid moram facitis, le ves Phalæci?
Cur ad mœnia nota Divoduni
Non itis celeri gradu? meumque
Huc tandem Braconerium citatis?
Illum inquam Braconerium facetum,
Et comem, & lepidum, & bonū & venustū.
Cui nec fictio, nec dolus, nec artes
Ingeni duplicis placent: sed illa
Nostro tempore tam parū usitata
Mentis integritas: abite, & illum
Ad nos sistite: feria hoc die, quo
Indicta populo vacatioque
Urbi est: atque frequens in agro habetur
Vulgi concio. Is huc suc sodali
Festinet Lepido comes, sodali*

*Tam comi & lepidus, ut lepos nec ipse
 Sit magis lepidus: nec ipsa comis
 Comitatus magis: ambo adeste, & illa,
 Quæ vestros genios facit politos,
 Comitatus veniat simul leposque.*

*Ronsardum Lepidus, Baïsumque,
 Bellaiumque feret: mihi Catullus,
 Pelignoque poëta, Bilbilique
 Natus prompti adcrunt: erunt puellæ
 Vocata ex Helicone: & ipse Phæbus
 Aurata resonans chely: & Lyæus
 Dator latitiæ. Toros viventem
 Præbebit recubantibus per verbum
 Floreo varius colore cespēs.
 Æstum, si quis erit, nemo propinquum,
 Et suaves Zephyri, & fluentis undæ.
 Leni murmure sublevabit aura.
 Cantantum numeros sonante rostro
 Augebunt philomelæ, acanthidesque:
 Extremosque modos resumet Echo,
 Auditas recinetque turri ab ima
 Voces harmonia reverberante.
 O lato Lepidum hoc canore letum!
 O latos Braconerium & Iacobum!*

AD PETRUM LEPIDVM
 Metensem: de Friderico.

Contemptum doluit, nec absque causa:
 Abs te se Fridericus: esse eadem

Quòd nolis patina, scyphisque eisdem
 Degustare merum. Vereri ait te
 Ne quid de scabie domum reportet,
 Quam Gallam vocitant: at immerenti
 Fit injuria. Non minùs leproso
 Mundus est Fridericus. Heus inepte,
 Quid rides? an & id sciens negarem,
 Quodque his hausi oculis? at illa testor
 Quæ vidi. Tepido ille se lavacro
 Purgabat: scabies novem, decemve
 Herebant lateri, illibusque frixis
 Ovis fortè aliquantulum minores.
 Debet hoc tibi nauseam movere?

AD ODOARDVM BISETVM
 nobilem Campanum.

Vir clarissime, singularibusque
 Cum quovis animique corporisque
 Dotibus, meritisque conferende:
 Qui lauros Aganippidum sororum,
 Latoamque chelyn foves, piosque
 Vates hospitio excipis, manuque
 Iuvas munifica: an tuum Iacobum
 Tam de te meritum benè esse censes?
 Nunc curam illius ut geras libenter:
 Leves consiliis, opemque pressò
 Perhumaniter offeras. Probatùr
 Adversis pietas amici: & illa
 Bonorum officiosa se voluntas

*Apto tempore prodit, improba cūm
Fortuna levitate fluctuamus.*

*Gratias duplices tibi fatebor
Deberi duplici obligatione :
Quas omni officio nisi rependam,
Tua amicitia & favore posthac
Indignum vocita. Tuo quietem
Det Deus senio: benè ac beatè,
Securè & placidè lares paternos
Deinceps incolere: & tori pudicam
Conserve sociam, augeatque pulchra
Prole: qua senibus suis levamen,
Solamenque parentibus ministret.
Et simul mihi largiatur opto,
Inter ut famulos tuos clientem
Me quoque annumeres: ut imperata
Non impigrè obeundo, jure dicas
Non frustra redamasse te Iacobum.*

IN N U P T I A S L A V R E N T I I

Frideri Mindani, & Annæ Cul-
mannæ.

H Vc ades, Citherea, vosque Diva
Suetæ Acidaliis lavari in undis.
Mellitissime mi omnium Cupido,
Huc te siste. Friderus ille vester
Flos tener juvenum Thalassiorum,
Iam de conjugè bellula, pudica,
Prudente, ingeniosa, & erudita
Agit: quam patrii ad vadum Visurgis

Rudolpho genitore clara Minda
 Gente patricia sat am educavit.
 Hanc hãc deperit ille: & hanc medullis
 Intimis gerit: aurea sagitta
 Demulcenda tibi est iugum ut capeſſat
 Matris Idalia. En torum jugalem
 Culmanna ingreditur decora, qualis
 Tithoni croceum cubile nata
 Taumantis ſubit: aut Diana Latmi
 Summa culmina, baſio ut fruatur
 Dilecti Endimionis. Euge, felix
 Laurenti: accelera, novęque nuptę
 Fidem amplexibus, oſculiſque (quorum
 Nexus non hederæ, mariſque conchę
 Vincant) comiter, arbitraque dextra
 Firmato: aſpice ut illa nuptiali
 Flammeo redimita, gemmeiſque
 Floribus nitet: ut ſinus eburni
 Pyropis ſimul atque margaritis
 Scintillant: roſeo ut genas pudore
 Virtus tinxit: ut illius coruſco
 Bini lumine fulminant ocelli:
 Ocelli, ingenui faces amoris
 Quorum ex igne micant, dei que replent
 Exhaustam pharetram ſuis ſagittis.
 Hanc jungit ſociam tibi alma Cyprus:
 Pactum obſignat Hymen: brevi audias ut
 Robuſta ſobolis pater: ſenexque
 Parentum ſimiles domi nepotes
 Cernas de patria optimę merentes.

*Quos honoribus ampla Minda summis
Saxonum evehat inter optimates.*

*Mekelburgica linque rura, Iane,
Tu Petre, Austrasi solum Mosella,
Hermanne, Allobrogis fluenta Rheni,
Atque Hilla Carbarina cum sorore,
Ad fratris thalamos venite cursu
Festino: & precibus benè auspicatis
Strenas fundite: sic dies requirit:
Sic mos exigit usitatus inter
Cognatos simul & bonos amicos.*

*Quàm feliciter omnia acciderunt!
Quàm se suaviter invicem prementes
Basio unanimes fatentur esse!
Testanturque reciprocos amores!
Sonet barbitus, & choris juventus,
Et festis epulis vacet. Valet
Omnes: nox properat: manu atque voce
Lati applaudite. Votocompotes sunt,
Qui rem numinibus gerunt amicis.*

AD CAROLVM RENALDVM
S. Salvatoris Decanum apud
Mediomatrices.

Presul, quo nihil alta Divoduni
Vrbs videt meliusve doctiusve:
Quàm felix mihi tu videris esse,
Qui civilibus astuante bellis
Gallia, trepidatione plena

*Dum sunt omnia, factionibusque,
In tantis potis es tamen periclis
Tranquilla studiis vacare pace.*

*Quàm facis benè, quamque Christianè!
Regi cœlitus arma conferuntur,
Malos ut reprimat, bonosque servet.
Princeps viva Dei est imago: cui qui
Se opponit temerariè, resistit
Deo. Quisque suę vocationis
Tractet munia: quamque quisque no vit
Artem exerceat. Omne civitatum
Insana quatitur rebellione
Robur: iura cadunt, ruitque legum
Majestas veneranda: polluantur
Sacra: barbaricosque sacrosancta
In ritus pietas abit. Vidésne
Quò prorumpere jam licentiosa
Militum petulantia audeat? quos
Disciplina, nec ulla cura Divûm,
Nulla relligio coërcet intra
Fines officii sui. Iste fructus
Est, quem sediciosa pessimorum
Gignit mens hominum: impiata quando
Omne per facinus furit: Malorum
Tantum ô utinam inter eruditos
Nemo præbeat excitetve causas.*

*Laudo consilium tuum, quod istos
Motus non sine sentias dolore:
Illis inferere attamen neges te.
Sacerdos precibus vacet: Deoque*

Fundat thura litetque: vel docendo
Instruat populum: arma, machinasque
Sinat Principibus, quibusque bella
Sunt cura. Sapit ille qui modestè
Res suas agit, & periculosa
Summa tangere vel manu recuset.
Damnum incuria nostra si inferat, tunc
Stulti est dicere, tale nil putabam.

IN CHILONEM.

Censuram malè sanus ille Chilo,
In nostros tulerat dolens libellos,
Quòd nomen renui his suum referre.
Stulti judicis ut levis brevisque
Est sententia. Proh, ait, Poëtas
Tot hæc sæcula proferunt, quot Hybla,
Quotque Hymettus apes, agri cicadas.
Neve horum sine laude publicentur
Congesti innumeris libris labores,
Sibi encomia mutant. Melissum
Boissardus vocat omnium parentem
Vatum, Teutone qui vigent in orbe.
Ut gratus videatur, hunc Melissus
Laudando vocitat joci magistrum.

Audi bellua, tu tuique, quotquot
Audetis temerare nomen ejus,
Est qui judicio omnium poëta
Primus, quos hodierna servat ætas.
Illi hæc scommata non queunt nocere.
Pro me: non ego curo quo loco sim.

Non est ambitiosa nostra Musa :
 Doctrinam mihi vindico nec ullam.
 Leguntur tamen & mea eruditis:
 Quorum suscipio libens favorem.
 Et tam gaudeo displicere vobis,
 Quàm mihi est aliis placere gratum.

AD FRANCISCVM VILLERVM VALVILLARTIUM.

Q Vid me præcipiti fuga, meorum
 France gloria prima Sequanorum,
 Hærentem Vogesi subire cogis
 Opacis nemus horridum tenebris?
 Armis Batîca ne phalanx Iberis,
 Belgis O Enotriam petens relictis,
 Incautum opprimat. Hoc tibi esse cura
 Singularis amor jubet, fidesque,
 Quæ me prosequeris. Vale ergo, meque
 Expecta interea foris manentem.

Non tanti fuit aureis arenis
 Squalens ripa Tagri: nec ipsa aquosum
 Quæ torum occidui tuere Solis
 Ferox Hispali, vallis ut relictis
 Villæ mœnibus, & meis amicis,
 Desertis Vogesi lotis laterem.
 Parendum tamen est necessitati.

AD FERRVCIVM NODINO tum, Ecclesiæ Montis-aurei Præfectum.

F Erruci, iuga summa Montis-aurei

Qui colis, nivea insula revinctus
Frontem: quam decuit nitente mitra
Cingi, aut Castalia tegi corolla.
Iam jam temporis est satis tributum
Musæque sacraque lectioni:
Relaxare animos amœna veris
Hortatur facies, fruique cœli
Tam miti & placida serenitate.
Flore vernat humus, solumque picto
Surgit gramine: frundiumque densa
Vmbras congerie nemus ministrat.
Polo Tyndarei imperant nepotes
Blandis sideribus: benignaque aura
Mollis aëra temperat Favoni.

Da Musis aliquam tuis quietem:
Et vitæ utere commodis: nec ante
Diem accerere laboribus senectam.
Linque opaca tui vireta montis,
Instructumque operosiore sumptu
Delubrum, & Superis placēs sacellum.
Boissardo alloqui horulam roganti
Indulgeto: sodalibusque, vallis
Qui subiecta tenent roseta villa.

Phœbæi magis est canora plectri
Vox, dum fila remissiùs movendo
Chelyn ponere Delius videtur.
Sic jucunda magis futura vita est,
Si curis gravioribus relictis,
Recrees genium tuum, levesque
Serias aliquo otio Camœnas.

IANI IACOBI

BOISSARDI VESVNI
TINI HENDECA-
syllaborum.

LIBER SECVVNDVS.

AD MVSAM.

VSA, quò properas? mane
Thalia:

Mane,inquam: oretine, Tha-
lia, gressum.

Galla es, sat video: ruis sine
ullo

Præceptis iudicio, favore ab-
usa,

Quo te est ingeniosus ille Princeps
Visus excipere, & tuas probare
Nugas. Sit licet otiosus ille,
Mole nec gravida negotiorum,
Quæ respublica parturit, prematur:
Mavult otia fructuosiora,
Quàm dispendere tempus hac legendo,

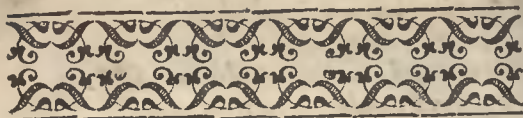
Quæ

*Qua ingeris stolidè. Semel subisse
Ejus atria clara gratiosam
Multum est. Audiat impudens necesse est.
Qui servare modum nequit: sed audax
Fortuna temere experitur orbem.
Nam cum Principibus periculosa
Res est ludere: tutius coluntur.*

*Non páres? sed iter licenter ornas?
Quòd fortè Hendecasyllabos priores
Arrisisse putes. Satis superque est
Huic non displicuisse. Tu cave sis
Stulti papilionis amulatrix:
Qui flamme nimiū volans propinquus
Clara lampadis, in solum ustulatis
Corruit subitò volutus alis.
Sic dum Cres puer ad jubar corusci
Solis tendit iter volante penna,
Nec salubria Dædali parentis
Audit dicta, repente ad ima lapsus
Nomen Icariis dedit procellis.*

*Sed nil proficio: nec ista cordi
Sunt exempla tibi. Ibis ergo, tuque
Cultam ad Principis aulā iter capefces.
Amœnum vitreu ubi Bipontum
Lymphis Laura rigat: benignaque ora
Patris Castalii chori subibis.*

*I faustis avibus, Thalia: Divis
Debitam reverentiam exhibendo,
Gesta non nisi re optimè redibis.*

AD ILLVSTRISSIMVM
POTENTISSIMUMQUE
Principem

IOANNEM Comitem Palatinum Rheni, Du-
cem Bavarie, Comitem in Veldens
& Sponheim.

IMPVDENS tibi forsitan videbor,
Servandique parum memor decóri,
Si, me Castalio ebrium liquore
Insano quoties movebit æstro

Entheus furor, impetu citato

In tuum exonerem sinum, Camœnæ

Quicquid ex adytis canent reclusis.

Non satis fuit hæcenus libellos

Tibi obtrudere, nec satis politos,

Nec dignos oculis tuis, tuæque

Censuræ: en temerarius revertor,

(Princeps quo nihil orbis hic adoræ

Doctius moderatiusve) teque

Nugarum eneco lectione, tantum

Saturnalicis diebus apta.

Dum torpet rigido gelu december:

Et canet nivibus refusa tellus:

Foris stiria crebra, frigidique

Perstre-

*Perstrepunt boreæ, & graves pruinae
 Nos cogunt hypocausta, vel caminos,
 Aut structis loca temperata flammis
 Servare. Heic genii quietiores.
 Et curis gravioribus soluti
 Indulgent epulis, choris, jocisque,
 Eburnique levi alea fritilli.
 Tunc tunc hac poterunt legi, otiosa
 Si des dimidiam horulam Vacuna.
 Quæ si lecta probes, nihil morabor
 Quid effutiat imperita vulgi
 Turba, aut iudicio improbè superbo
 Tumentes scioli, gravesve Momi.
 Instar omnium eris mihi. Per ampla est
 Docto gloria Principi placere.*

A D G E N E R O S O S A D O L E -
 scentes Ioannem, Casimirum, & Othonem, il-
 lustrissimi Herois Othonis Ringra-
 vii filios.

Propago generosa magni Othonis
 Iane, Otho, Casimire, qui paternum
 Pectus indole nobili refertis:
 Claro stemmate originem parentum
 Pulchrum est ducere, pulchrius parentum
 Virtutes pietatemque æmulari.
 Non non est satis obtinere nomen
 Illustre in patria: imperare multis
 Teutonum populis: opes, honores
 Semper obtinuisse non secundos,

Nî digni his videamini: Sed esse
Dignos qui negat, is neget necesse est
Se cognosse bona educatione, &
Natura melioris instituto
Quàm multos superetis: ut laborum
Vestra sit patiens juventa: sive
Tractare arma juvet, leviq; saltu, aut
Cursu vincere: seu feros volucris
Gyro flectere equos. Sed his Gradivi
Cum vobis placet abstinere ludis,
Et Musis & Apollini vacare:
Quàm suavi harmonia manu atq; voce
Concinnum exprimitis melos! diesque
Totos in studiis gravis Minerva
Labore ut toleratis obstinato!
Euge progenies Deorum: honore hoc
Sic sic itur ad astra: sic reverti
Prestat in patriam probè expolitos
Vita, moribus, eruditione.
Tunc Oteilia mater, & sorores
(Quas forma egregio decore culta
Comparat Venerique Gratisque)
Vos per oscula mille suaviabunt.
Vos avunculus, ille clarus Heros
Què Nassauvia stirps tulit, Philippus
Amplectetur utrisque latus ulnis.
Felicemque suam asseret sororem
Tam pulchra sobole, & benè instituta.
Et quando ad Venetos levi carina
(Si quando Italiam libet videre)

*Trāsvecti, aurea tecta Contareni
 (Qui se a Ringraviis venire jactat
 Ante secula novem) subibitis, tunc
 Toto pectore vos simul fovebit.
 Gratis officiis juvabit: atque,
 Ut consanguineum decet, studebit
 Ne pars officii ulla relinquatur,
 Qua vobis queat omnibus placere.
 Vobis conferet omnia ista Virtus:
 Virtus nobilitatis atque honoris
 Causa præcipua, unicusque fomes.*

AD HENRICVM SVEBERVM
 I. C. Ioann. Com. Pal. Ducis Bavar. & Bi-
 ponti Cancellarium.

Votis deerat adhuc meis, & illud
 Omni spe magis arduum, favorem
 Nempe ut officiis tuum, atque amorem,
 Vir clarissime, promerere possem.
 Sat noram quibus usque es impeditus
 Curarum studiis: negotiorum
 Quæ moles humeris tuis recumbit.
 Dum forensibus estuas sub armis:
 Dum jus omnibus æquitate justa
 Reddis, & patriæ juvas quietem.
 Quod Pandionis Solon Athenis,
 Atridæ gemino quod ille Nestor,
 Quodque Nicomacho satus potentis
 Amynthæ Æmathio fuit nepoti

Principi hocce tuo es, fuisti, erisque.
Per te *Astræ* suas *Themis*que leges
Sincera populis librant statera.
Per te abest patriâ illa trux *Enyo*,
Quæ civilibus incitata Gallum
Divexat *Furiis*, suo insolenter
Gratantem exitio, & sug ruinæ.
Per te sacrilegæ procul cohortes
Prædonum solitas agunt rapinas.
Per te supplicium mali, bonique
Ferunt præmia: filios, nepotes,
Vxoresque, domosque, opesque partas,
Atque prædia possident coloni:
Secureq; Deum colunt, & aras
Sacro thure adolent, tibi que partam
Acceptam referunt ubique pacem.

Has inter tamen occupationes,
(Quis te illis vacuū notabit unquam?)
Nugis putidus obstrepo licenter.
Sed bonus venia insolentiam istam
Si dignaberis, assequar citò illud,
Quod spei superest meæ: ut recurret
Quando occasio radii levandi,
Huc vertas oculos: brevemque librum
Oblatum tibi perlegas. Sed heus, quò
Insulsus feror? si tibi libelli
Vna pagina, vel dua legantur,
Imo dimidia, aut nihil: modò aqua
Fronte suscipias ferasque munus,
Mecum ætè benè ubique gloriabor.

A D O D O A R D V M B I Z E T V M.

Oblitum officii silentium me
Tam longum argueret, nisi tibi essem
Dudum cognitus. At mihi dolerem id
Cum offensa attribui tua. Fatebor,
Dum superstes ero, & quidem libenter,
De me te meritum optimè esse. Nolem
Tamen propterea subire turpem
Notam ingrati animi: biennio uno
Quòd nullis tibi litteris salutem
Scripserim: accidit, occupationes
Propter, queis similes mei gravantur.

Vixi huc usque sine anxio dolore
Curarum: neque pectoris sub imo
Mordaci trepidum astuavit olim.
Cor avaricia, tuis, Apollo,
Intentum studiis. Mihi vagari
Libero est Heliconidum per antra
Concessum, Idalium antequam lupatum
Franato exciperem ore, calibatu
Letam suaviter exigens juventam.
Tunc Phœbo sacer audii, atque amicus
Musis: tunc cecini exaranda cedro,
Et Parnasside vincienda lauro.
Nunc tadas Hymenæus ad jugales
Adauctum, subigit, domesticarum
Pressum pondere sub negotiorum:
Insuetis etiam vacare rebus.
Pro libris mihi liberè efferuntur;

*Pro Phœbo alma Ceres, merique Bacchus
Inventor colitur: pigetque carum
Vana impendere scriptione tempus.*

*Hec me ergastula detinent, simulque
Adulci studio avocant, vetantque
Me fungi officio, quod esse amicis
Sacrum debet. At hætenus videbor
Si peccasse tibi diu tacendo,
Boissardo veniam dabis, virorum
Præstantissime: diligentia qui
Culpa quicquid erit refarciet. Tu
Me tui studiosum & obsequentem
Dilige interea, & tibi dicatnm.*

AD NICOLEAM ET LOIDEM

*Viennæas, Claud. Antonii Baronis Clero-
vantii, &c. Filias.*

N*Imphe magnanimo satq; parente,
Regum progenies (prioris saclo
Quos Arar Rhodanusque, quosque flares
Sensit Sequana) quas diserta Pallas,
Quas Cypris Charitesque, & ales ille
Puer dotibus omnibus, suisque
Gratiis cumulant. Severiore
Si quis iudicio rigens, libellum hunc
Viderit, preciumque si æstimarit,
Frontem contrahet illico, arguetque
Me tanquam fatuum, quod hoc volumen,
Virtuti minùs amplitudinique
Vestræ conveniens, tamen dicatnm*

Tantis

Tantis nominibus velim & sacratum.

*At qui tam tetrico tumens notabit
Me supercilio, sciat mihi esse
Scopum hunc propositum, ut queam placere
Vobis: nec tamen inscium esse quantis
Vos virtutibus auxerit Minerva.
Non solum artibus his, quibus puella
Incumbunt, ut acu exprimatis omne
Quod docti artifices imaginari
Sive stamine, seu colore possunt:
Sed simul studiis scientiarum,
Queis pridem ingenia expolita habetis.
His si congrua seligenda nobis
Esset materia, ocyus fatiscam.*

*Sed quicumque tamen labor sit iste,
Si vobis placeat, satis superque
Adprobabitur omnibus. Sed illum
Vobis quis neget esse jam probatum,
Quem vestro imperio aggredi pararim?*

PERONAE GERESMIAE LIGNEVILLAE AE.

Illustris soboles Geresmiorum,
Et tuq; columen Perona gentis:
Felix nominibus Perona multis:
Sed hoc nomine maximè beata,
Quòd Riam potis es vocare fratrem.
Riam, sospite quo futura sospes
Est Burgundia, tu, tuique, egoque.

Riam denique, cui Dei Deęque
 Favent, & gemina illius sorori:
 Vt te carmine Musa delicato,
 Minuto, lepidò, brevi, faceto
 Salutem jubet, imprecerque quantum
 Solent sidera ferre gaudiorum:
 Quot fortuna vehit secunda honores:
 Quot Pactolus opes Tagique ripę.
 Non perplexum animum, salubre corpus:
 Cumęam & Pyliam simul senectam.
 Votorum quoque particeps meorum
 Ne excludar, tibi sim (ut fuique sumque
 Carus) carior usque & usque. Sanci
 Isthec: Iam rata sunt. Io triumphę,
 Quę concessa mihi est beatitudo!

SABINAE AMORALIAE MAR-
 CIA RY A FILIAE.

Nympharum unica, quas fluenta Perbę, &
 Lentę fusus Arar Dubisque flavus
 Vt Deam coluere, congerentes
 Cunis parvulę amaracum rosasque,
 Thymum, lilia, & albicans ligustrum.
 Quam blandę Charites, Venusque, Amorque
 Pulchritudine, gratiis, bonisque
 Naturę omnibus expolitam amarunt:
 Et dici voluere Erotionta.
 Quęis te nominibus beatiorę
 Censebo? an quod habes Riam parentem

Illum;

Illum, heroica cujus orbe toto est
 Virtus cognita? Cæsarum trophæis
 Qui aeterno referens honore famam,
 Immortale decus sibi tibi que,
 Et genti patriæque comparavit.
 An quòd matre Ragueriâ educata es?
 Matre, gloria cujus alta cœli
 Astra implevit: an æmulus paternæ
 Amplitudinis usque quaque quòd sit
 Germanus tibi? vel quòd his relictis,
 Quæ tu externa putas, velis honorem
 Dotibus struere ex tuis tibi. O quàm
 Iustum iudicium est puellæ! & æquâ
 Libratum trutinâ! Tamen juvare
 Hæc domestica sunt potis. Bonis nam
 Externis propria adde: sic modo omni
 Perfectissima laus tua est futura.

A D P A V L V M M E L I S S V M.

N On semper fuerat necesse nostram
 Malis expositam ratem procellis
 Suspensi dubios maris per æstus.
 Non semper fuerat necesse tanta
 Per discrimina Syrtiumque arenas,
 Per cæcum Euboici vadum Capharei
 Tristi insistere navigationi.
 Tandem mitior intuens Deus me
 Exemit tumido vagum profundo:
 Et tuto statuit, Melisse, portu.
 Iam nihil querimonis relictum est:

Spes votis me a jam suis potitur.

Nunc plenis mihi messis est manipulis

Concessa, & meritis repensa merces:

Merces digna laboribus peractis.

Ille Antonius, ille Sequanorum

Qui regum a serie genus trahendo

Per tot stemmata nobiles Viennas

Avis annumerat suis, quot annis

Libellas mihi de suo trecentas

(Quantum Rupiposæus ille quondam

Tuo Scaligero dedisse fertur)

Legavit, meritam rudem otiumque

Largiens, liceat mihi ut Camænis

Vitæ quod superest dare & quieti.

Nunc me nullus Hymen Venusq; nulli

Tota sollicitant die, anxiiisque

Curis pectora vellicant, nec ullum

Libertas mea jam feret capistrum.

Nil deinceps mihi crit, Cupido, tecum:

Nec flagrantibus hinc & inde tadis

Adstantes thalamis meis puellæ,

Et chorus juvenum manu atque voce

Applaudent, & iocis novello

Alternis recinent Thalasioni.

Nulla erit fateor toro jugali,

Quæ me blanditiis amans retentum

Suis detineat, domesticæque

Rei quæ satagat, necessitati

Nostre subveniens, juvetque sumptu.

Nec mi filiulus futurus bares,

*Collum mollibus implicans laceretis
Libabit tenero osculum labello.
Nec prompto obsequio nucem pyrumve,
Vel blando cerasum ambiet cachinno.*

*Sed morosa mihi nec imperabit
Vxor, jurgiaque in dies & horas
Non movebit, inertiamque verbis
Malis arguet, algidumque duro
Pulsabit cubito. Nec astuabo
Turpi avariciâ, unde quaque lucra
Captans, conjugis ut meę cupido
Expleri queat, ultimâque natis
Grande a morte peculium relinquam.*

*Vitâ celibelitteris vacando,
Posthac absque molestiis beatos
Dies exigam: & a fori remotus
Tempestatibus aulicisque fumis,
Rus sine invidiâ colam, bonisque
Naturæ variis fruam, sub umbrâ
Molle concipiens melos. Canentem,
Tuos glauce Dubis perose cives,
Non laudabis: erit Mosella, qui me
Sacra tempora pampino revinctus
Amplectatur ametque: gaudeatque
(Vt quondam Ausonij lyram poëta)
Sic meam quoque comprobare Musam.*

*Bona hac omnia dulciora reddent
Iuncti perpetuâ fide sodales
Clemens & Lepidus, meæque mentis
Major portio qui fuisti erisque*

Paschari Austrasia perenne fidus.

Quòd si me tibi, vel mihi dedisset

Te vicinia, vivere arbitraret

Deorum similem, Melisse, vitam.

AD LUDOVICVM MALARM
MAEVM VESUNTINVM

Iurisconsultum.

Antiquissimus es, fuisti, erisque
Dum vivam, atque sodalium meorū

Dilectissimus: & tuum Iacobum

Amas, & redamaris a Iacobo.

Sed fortuna duos iniqua amantes

Per tot tempora lapsa separavit.

Quid prodest parili favore vinctos

A primis animos fuisse cunis?

Constantique labore per tot annos

Servasse in violatum utrinque pectus?

Si nos fata velint abesse semper:

Nec complexibus, osculisque jungi:

Atque his colloquiis, quibus dies sit

Integer brevior, quibus ciborum

Cedat & placidi cupidus somni.

At contraria sint tibi mihi que

Quamvis sidera, forsque non sat aqua:

Nosque ingentia separent locorum

Intervalla licet, tamen necesse est

Boissardum Ludovico amore summo

Vsq̃ue ad funera nigra copulari.

AD TOBIAM HOMBERGE-
RUM HESSUM. I. C.

Humber-

HOmbergere Heliconis almi alumne,
Phæbo care & Hyantiis puellis:
Ingens est mihi congruensque doctis
Decertatio conferenda tecum.
Non de Castalii canore plectri:
Non de doctiloqua nitore lingnæ:
Non de his artibus, & scientiarum
Arcanis, studiisque, quæ secundum
Te nulli esse sinunt, sed anteponunt
Multis: in quibus ut tibi ipse cedo,
Palmam sic tibi defero libenter.
At contentio restat altera, in quâ
Nec cedam tibi, nec dabo ipse palmam.
Hanc in pectoris intimo recessu
Conceptus meritis tuis amor nunc
Protulit gravido ediditque partu.
In hoc nemo quidem repertus antè
Qui se pretulerit mihi, nec ullus
A quo victus eam futurus unquam est.
Certa pignore quo volēs, mei ecce
Propono studii fidem, obligoque
Boissardum tibi poscendum in ævum:
Tu siquid melius probatiùsve
Si laudabilius, magisve dignum
Viro possideas bono, exere, atque
Produc in medium. Eligatur inter
Nos idoneus optimusque iudex:
Quo lis hæc dirimatur, atque bellum,
Non arcu, aut Balearicis habenis,
Nec ferro Chalybum rogis recocto:

*Sed curâ, atque animis fidelitate
 Instructis, & eis (decere possent
 Quæ Ægiden, Strophio, Hyrtacoque natos)
 Sincere officiis benignitatis:
 Et candore, & amore transigendum.*

*Nostra tempora, posterique iusta
 Discernent trutina, atque judicabunt,
 Ut Boissardus amet suum Tobíam:
 Ut Boissardon amet suum Tobías.
 Dj boni, fuit, estve, vel futurum
 Hoc magis quid amabile est amore!*

**AD PANTALEONEM CANDI-
 DUM, ECCLESIAE BIPONTI-
 næ præfectum.**

Tolle Candide, tolle, tolle Phæbum:
 Tolle Pieridasque & Hippocrenen:
 Et quicquid valet eruditionis.
 Quid vanos sequimur pede aestuante
 Musarum titulos, juvatque vates
 Vocari, & populi per ora ferri,
 Atque inutilibus vacare libris?
 Sunt vanissima nomina hæc: opes sunt
 Lucrandæ, quibus omne continetur
 Punctū: In his favor est, honorq;, & omnis
 His sita est hominis beatitudo.
 Virtus paupere sub lare alget, estque
 Per se frigida, corporisque opaci,
 Lunę instar (radiosa mutato
 Quæ sit lumine solis) ista ut

Nî solaribus emicet coronis,
 Furvis obsita delitet tenebris.
 Cur me Fulvia noluit maritum?
 Credidit relictus mihi esse curtos.
 Mores illa meos probabat: imo
 Dotes corporis ingenjque nostri,
 Et, qui pectore candido vigeat,
 Mirata ingenui facies amoris,
 Prætulit me Italis suis frequenter.
 Venit alter homo rudis, nec ullis
 Excultus studiis, senex, caducus,
 Turpis, sed locuples: morâ sine ullâ
 Ille admittitur, atque me repulso,
 Heu, prædam obtinet ille, me nec illo
 Dignam, Principe sed, satoque Divis.
 Opes prævalere: litteratum
 Neglexit, licet erudita bellê,
 Et prudens. Neque enim putabis abs re
 Factum: Divitias gradu priore
 Nostro tempore cogimur locare:
 Virtus porrò sequetur, aut relicta
 Inter Philosophos diserta laudum
 Dabit themata garrula juventæ:
 Præturis ea consulatibusque
 Nunquam obnoxia, & a fori cathedris
 Exsul. Nec pietas valebit ulla,
 Destituta opibus: salusque nostra
 (Sifas credere) certius paratur
 Crebris muneribus gravis crumena.
 Laus omnis, decus, æstimatioque

*Absque divitiis inane tantum
 In se pondus habent: nihilque præter
 Vanam, Candide, somnii instar umbram
 Possessoribus exhibent: at illos
 Claros & celebres & eruditos,
 Bonosque arguo qui bonis abundant.*

AD RAGVSSVM BLAEVIVM

HYDRUNTINUM.

De forma Fulviæ Lætæ.

Picturus Venerem, Ragusse, Cous,
 Ut claram melius juvaret artem
 Naturæ auxilio politioris:
 Græcis omnibus adnotavit illud
 Quod perfectius esset in puellis.
 Hinc absolvit opus, quod ipse pictor
 Vitam ducere sapius putavit,
 Florentinus idem est iter secutus:
 Qui picturus imaginem Minervæ:
 Quam præ Flaminiiis videmus hortis.
 Omnem ex Italiâ legit leporem.

Flavum Antennoreæ nurus capillum:
 Turriæque oculos dedere Senæ.
 Dentes Parthenope: Ravenna collum:
 Et pectus Venetæ: Bononia aurum,
 Quod pulchris redimiculis resulget,
 Ut Ferraria dat manûs decorem,
 Sic Verona suum venusta cinctum
 Largitur. Probat arctæ Luca ventrem:
 Lumbos Pisa salax: Femurque plenum

Viter-

Viterbum: teretes Savona furas:

Candenti Ligures pedi nitorem:

Incessum tribuit superba Roma.

Ex his omnibus absoluta virgo,

Impensis gravibus, labore longo.

Sed quid, Pallas ait, Venusque, tantum

Intentastis opus? dedisset una

Vobis Fulvia quod foret necesse.

A D P A V L V M M E L I S S V M.

Scriptura nisi nostra fulciatur
Fides, debilis hinc & hinc vacillat
Incerto pede: & heresis vocatur.

Hinc tam multiplices ubique sectæ

Doctrinae numerant suæ magistros.

Inter quos locus esse Chiliastris

Fama est: somnia mille qui docent de

Mille annis. Igitur, Melisse, dic quid

De Philone tuo tibi videtur?

Nonne erit tibi jure Chiliastra?

Aureos sibi mille qui putavit

(Pactos nempe suo antea labori)

Solvendos. Fatui fides redacta est

Iam pridem in nihilum: quod illa nullam

Syngrapham indicet, unde comprobetur:

Absque crimine culpa constat: at quæ

Risum non odium magis meretur.

Millenarius est potis vocari:

Sed non desinit esse Christianus:

AD NITIDIVM PANERVVM SALINATEM.

S Lavata intimus est meus: colloque
 Hunc tanquam dominum. Ad tuas Salinas
 Quando venerit, & domo paterna,
 Et vultu excipe quàm potes sereno.
 Aut si maluerit rubri galeri
 Hospes esse, operam dabis colatur
 Omni sedulitate: namque dignum
 Reddunt officiis tuis abunde
 Dotes ingenii, & nitens quod illum
 Produxit populo genus Bohemo.

In primis cupiam, tibi tui sive
 Siquid sit reliqui illius liquoris,
 Qui de Arbofiacis fluit racemis:
 Seu clivosa Polychnios rubenti
 Exprimat generosiora praelo
 Vina, ut crebra refert ubique fama:
 Sive quid melius tuæ Salinae
 Fundant: fac veniant graves metreta,
 Quæ scyphos radiantibus pyropis
 Fœcudent. Nitidi, euge: teque ad haustum
 Ultro accingito liberaliorem.
 Heroem exhilarare ne gravcris
 Tanti nominis, optimæque de me
 Iam pridem meritum. O adesse posses
 Huic, Dbonæ soli jubar Borussî:
 Beares simul hospitemque & illum:
 Hunc amplexibus, illum honore, quanto

Boissardus cuperet simul beari :
 Testando dominis suum duobus
 Devotum obsequium. Sed hoc nequibit
 Quod per me fieri, tui sodalis
 Partes suscipe: & hunc quibus licebit
 Inventis hilara, juva, cole, orna.
 Id quod exhibitum mihi arbitrabor.

AD ALARDVM QVINTVLVM
 NARNIENSEM. I. C.
 De Chilone.

CHilonem scabiosum, hiante labro,
 Muco cui lita barba, cui saliva
 Scabris dentibus effluit loquenti,
 Quem tu, Quintule duxeris? loquacem
 Scurram, nonne? foret leve istud: at qui
 Pædiconibus esse se patronum
 Passim jactitat, & gregi cingdo.
 Hunc per omnia corporis pudendi
 Excepisse libidinem irruentum
 Vulgatum est cava: spintriusque scædis
 Stuprorum graveolentium inquinare
 Allectam studio pari juventam.
 Cui mos est pietatem, & ipsa jura
 Palam temnere: & impiis cachinnus
 Insultare Deo, & Dei parentem
 Verbis ludere contumeliosis:
 Sed moschum ex olida petes latrina?

AD PETRVM LEPIDVM
 METENSEM.

Privamur salibus facetiisque :
 Privamur lepidissimis cachinnis :
 Quos crebrô exhibuit tibi mihi que
 Astérus meus ille. Sic statutum:
 Urbem deserit, ut scholas celebres
 Gallorum petat: Hunc parens uterque
 Doctorem fieri cupit. Quid, inquam,
 Sic nos destitues? tuoque Petro,
 Boissardoque procul ferere, amoris
 Contracti immemor? Absit hoc, Iacobe:
 Quicquid est, facio coactus, ac vos
 Invitus fugio: Sed est necesse,
 Inquit: Parrhisios eam, daturus
 Liberis operam, jubent parentes.
 Hoc sudore scientia est paranda :
 Sic mos est senioribus gerendus.

AD MARCVM ANTONIVM VARANVM.

PArce, quæso, tuum, Varane, amicum,
 Parce, oro, dapibus merique potu
 Aggravare: Satis superque factum est:
 Consuetudo mihi sit ampla tecum,
 Convivariet usque tadiofum est.
 Nolo, inquam, magis ac magis ciborum
 Tractari patinis, nec esculentis
 Farciri. Valeant scyphi, metreta,
 Cœna, prandia lautiore sumptu.
 Res est vivere parcius salubris.

Ventre

Ventre ingratus est nihil: Quia ipsum
 Nunc usque ad vomitum licet sagines:
 Post horas tibi tresve quatuorve,
 Immemor tamen omnium, adlatrabit.

IN CHILONEM.

GENUS nescio quod mala volucris
 Rostra lancinat hos meos libellos:
 Insulsos vocitans & imperitos.
 Audi, furcifer: accipe, impudice
 Chilo: qui mea polluisse es ausus
 Dente putido, & inquinatiore
 Buccâ. Quid tibi cum meis negoti
 Libris? cui neque contigit Camœnas
 Degustasse: nec inter eruditos
 Versari: tamen arroganter horum
 Sumis iudicium. Tace impudice:
 Claude labra sero notata turpi:
 Censorem volo castiore lingua.

AD PAVLVM CAVALLE- RIUM. I. C.

TAntus testudiorum amor subegit,
 Vt noctesque diesque lectioni
 Incumbas, renuens tua quieti,
 Otioque, rogantibusque amicis
 Indulgere dieculam vel unam,
 Librorum belluo Paule? nonne quanto
 Colluctata labet vides periculo

*Vrbs Antennoris? ut forum scholæque
Deserta pateant? situque longo
Ecidentur plutei, luesque latè
Grassans in populo furenter instet?
Indicatque silentium Camænis.*

*Dum Pisæo iterum est eques theatro
Decursurus Olympicoque circo,
Addat lauream ut alteram priori:
Non semper generosum equum fatigat
Habenis resonantibus, nec illi
Subducit stimulo rigente calcar.
Sed nolentem etiam, Græcæ calcitrantem
Lupato cohibet: data ut quiete
Respirans animos resumat, atque
Missis carceribus volet sagitta
Ocyûs, Balearicaque funda
Contorta silice: ac procul relictis
A tergo fremit æmulis, superbo
Hinnitu aëra repleat, notetque
Optatam pede contigisse metam.*

*Alternæ requiæ novem sorores,
Isto tempore languidas, tuumque
Ne fraudæ genium, nimis severè,
Hærens proposito in laborioso.*

*Nî te Moschopuli tenent diserta
Suo nec tære colloctiones,
Actæque vicens loquela lingua:
Nî Cretes (tibi Victor atque Bozza,
Fide perpetuoque amore juncti)
Discessu impediunt: veni secundo*

*Ad nos Medoaco: veni sodales
 Visurus veteres, tui videndi
 Qui desiderio aestuant: diesque
 Nobiscum heic aliquot moratus, inter
 Frondosa Euganeæ vireta silvæ
 Oblectando animum, ad tibi cupitos
 Libros rursus alacrior redibis.*

*In magnis quia rebus arduisque
 Necessaria semper otii atque
 Laboris simul est vicissitudo.*

A D I A N V M A V B R I V M
 Trecentem focerum suum.

Naturæ amule diligens magister,
 Fabrûm gloria prima Gallicorum,
 Est industria cui peculiaris
 Sollerti ingenii sagacioris
 Iuncta acumine: sed suo Iacobo
 Arctæ amicitie necessitate
 Longè carior. Huc mihi secundas
 Tuo nomine quæ mihi precetur
 Mutis Iuliolam novas Calendas.
 Nec hoc sufficit: addis optioni
 Donum munifico sodale dignum:
 In quo candor amici, opusque, quale
 Myroni, aut Phidie, aut suo Lysippo
 Antiqua ars tribuit, videtur: & te
 Boissardumque simul refert metallo.
 Consulto est utriusque iuncta forma,

*Vt sunt juncti animi: æstimasque acutê,
Vt est, unam animam, unicêque vinctam
Duo pectora continere mentem.*

HVGONI DORDONÆO,
HIPPOLYTANÆ ECCLE-
siæ Præfecto.

Dordonæ vigil domûs sacrata
Præsul, quã Hippolyti colût penates:
*Mibi conciliate fido amore
Tot annis: opis indigus tua sum.
Sodali veteri pusillum opella
Ne nega, rogitabo si quod æquum est.*
Ferre munera Christiana mœstum
Defuncti genitoris ad sepulchrum
Me jubet pietas, avisque in usu
Sæculis melioribus recepta
Consuetudo, Quiritiumque ritus:
Versus nempe, mei doloris, atque
Testes officii. At quia immodestum -
Esset, nec licitum, patrare quicquam
In sacris venia absque vestra, amico
Favebis: reliquisque promptus auctor
Symmysis fueris, tholo ut sacra adis
Fixa pendeat hac tabella: per quam
Postremis cumulare sera donis
Discat posteritas suos parentes.
Sic mihi pietate opus, simulque
Dignum amicitia tua relinques.

IN CLAUDVM HOMVNCI-
nem Clavennatem, qui per Alpes iter facien-
tem hospitio exclusit.

O Bscæni faciem gerens Priapi
Claude, lurida cujus occupavit
Livor ora, tuo quis æstimabit
Guttam in pectore sanguinis latere
Humani? Hercule nemo: nemo, nî cui
Desit iudicium. Quid, oro, caussa est,
Cur nos hospitium in tua rogantes
Urbe, panè laboribus viarum
Fractos, atque gravi gelu rigentes,
Noctis tempore frigida, arroganti
Excipi petulantia negasti?
Quòd nî tunc pia comitas Lumagi,
Tantum miseratâ tædiorum
Molem, nos laribus suis repulso
Cepisset, dubio procul periculum
In prasens erat omnium redacta
Vita. Barbaricam malignitatem est
Civium melior, sed & minor pars,
Detestata. Alii quidem improbabant
Nutibus: tua pertinacia omnes
Evicit tamen. O cani trifauci
Devotum caput, es satus cruenta
Tigri, non homine: & parens abortum
Informem horruit, Alpiumque iussit
Exponi alitibus. Sed ut sinistra
Semper sors mala promoveret, fluentia

*Ad Mergē bibitura venit urſa,
 Vbi inter ſilices hianſe riētū
 Pro molli ubere ſaxa, glareaſque
 Sugēbas. Olido luto volutum
 Portentum fera vagiens reſugit:
 Hanc licet rabies fameſque miris
 Urgerent ſtimulis. Tamen reuerſa
 (Invitam Stygia impulit Megera)
 Monſtrum ſuſtulit ominis nefandī
 Ad ſpelſea cacuminis nivoli.
 Quæ lunę radii, jubarque ſolis
 Nunquam conſpiciunt, nec aura molli
 Perflat temperie. Heic tibi acta vita,
 Inter ruderā montium, tuęque
 Naturæ ſimiles feras: peractam
 Ibidem quoque præſtitiffet. Ortu
 Mæra non gerneret tuo: nec eſſet
 Cur Clavenna apud exteros tui ergò
 Audiret malè. Di Deaque deinceps
 Mentem dent meliorem. At hi negent ſi
 Hoc donum immerito, negent & ipſi
 Vitam inter populi tui ſalebras
 Poſthac ducere: Sed domo paterna
 Extorris, fugias vagus: nec adſit
 Qui præſtet profugo hoſpitalitatem.*

A D M A E R A M F L V V I V M,
 Pleurium, Laurentis Lumagi patriam
 interſecantem.

Mæra, qui latices tuos ſonante

Fundis

Fundis gurgite, Pleuriumque amœnam
Laurentis patriam alluis Lumagi.

A quo comiter, hospitāliterque
Excepti, nivibus geluque sævo,
Et labore refecimus viarum
Fracta corpora, barbaramque claudi
Clavennatis inhospitalitatem
Evitavimus, arrogantiamque.
Felix, nî tibi per rudes salebras
Clavenna peragendum iter fuisset.
Pleuriumque foret nimis beatum,
Nî vicinia barbara obstitisset:
Sed non desinet id tamen beatum
Esse, dum similes sui Lumagi
Cires proferet: atque, Mara, felix,
Dum fufis liquida vadis procellæ,
Pleurij mediam secabis urbem.

Dj, quorû arbitrium alpium est, perenni
Vrnâ dent tibi aquas, viam nec unquam
Cœnoso facias volutus alveo.

Cinctus undique cespitum vigore,
Leni murmure glareas rotando,
Illimis vitreis feraris undis.
Conservent quoque Pleurio Lumagum:
A quo comiter, hospitāliterque
Excepti sumus, arrogantiamque
Evitavimus, impiamque claudi
Clavennatis inhospitalitatem.

A D P E T R V M F R I D E R V M

M I N D A N U M.

P

Compagem aetherei rotundam Olympi,
 Diversasque micantium figuras
 Astrorum vigili labore pinxit
 Eudoxi ingeniosa dextra: idemque
 Tractavit studium erudita magni
 Hipparchi manus. At suum ex utroque
 Librum Phenomenum Cilix Aratus,
 Describens, hodierna ad usque famam
 Vexit sacra suam. Celebre nomen
 Virtus nempe suis parit: tibi que
 Aeternum decus adstruit, Fridere:
 Quo dignum quoque te exhibes, Aratum
 Lingua qui facias loqui Latina.
 Et nostris tribuas scholis legendum.

Gratiam tibi debet haud minorum
 Ille Afer Dionysius, diserto
 Terras carmine qui notavit: atque hunc
 Versu reddere dum pereleganti
 Studes, quàm benè redàs, exprimisque
 Argivum Latia melos Camœna!
 Quippe sic juvat optimè mereri
 De Musis. Agedum, Fridere: sic te
 Innotescere posteris decorum est.
 Nulla laus diuturnior manet, quàm
 Quæ Virtute paratur: ingenique
 Felicis monimenta docta linquit.
 Merces redditur ampla litteratis,
 Horum dum comes est honos labori.

AD IOANNEM ESCHFEL-
 DIUM ANGLUM:

Quid

Quid est? quod simulac mibi es relictus:
 Nec planè ex oculis meis amœnum
 Sublatum est Tigurum, lacûsque ripa
 Novem sacra sororibus, repente
 Æstuat mibi pectoris sub imo
 Cor, & mœstitiâ intima medulla
 Liquescent: & iter, quod antè gratum
 Te fuit comitante, nunc videtur
 Durum, & difficile, & labore plenum.

Istud omne modestiæ, atque amoris,
 Eschfeldi, tribuam tuo necesse est:
 Totum qui tibi me dicavit. Hujus
 Nî memor fuero, superstitem me
 Dum volent Superi, Alpium nivosa
 Rursum trans jûga deferar, viâ que
 Longâ languidus, & gelu tremiscens,
 Clavennam veniam tenebricosa
 Noctis tempore, nubiloque cœlo:
 Occurratque iterum retortus hospes

I N I M P I V M.

BArbarum facinus, nefasque dirum,
 Impiumque magis Neroniano,
 Inter Cannibalas, Scythasve nunquam
 Auditum accidit. O Dej, Deæque,
 Terreque, & maris, & poli nitentis
 Huc convertite lumina, & videte
 Quæ tellus foveat, feratque monstra.

Ecce discipulus suum magistrum,
 Magistrum sapientem, & eruditum,

*Optimè meritum impius necavit
Parricida: fere ab meo ore nomen,
Nomen excidit execrandum, & ipsi
Devotum Furiis. Negare factum
Audes, perditè? publico relatu
Vulgatum in populo. Semel solutam
Mercedem scieram necis patranda:
Quod sicarius, id Deo volente,
Diu non potuit tacere. postquam
Res secus cecidisset ac volebas,
Ut scelus sceleri adderetur, illum
Tectâ proditione vendidisti.
Prætextu obsequii peregre abactus:
Vbi in compositas loco remoto
Lapsus insidias ruit: sed ille
A te venit, antequam veniret
Illum fors inimica quò vocavit.*

*Nec satis, scelerate, credidisti
Esse, fontem animam viri innocentis
Inquinasse cruore, amarulentis
Nî defuncti oneres probris sepulchrum.*

*Nō post sanguinea, & propinqua fata,
Infestis tibi Manibus, Deisque,
Expectanda quies, levisque tellus,
Vernantesque croci, rosa, & ligustrum:
Nec ver perpetuum. Sed angue torto
Stridens Tisiphones manus, trucidque
Orbis Tantalida, aut adunca rostra
Alitis Titium vorantis. At te
Antequam excipiat pavendum olentis*

*Coccyti barathrum, manet prius te,
 Quæ rupto horret adhuc cruenta ventre
 Matris, vipera, simiusque, & unâ
 Tecum gallus ut insuatur, ac te
 Diris omnibus obrutum, in profundum
 Indignante vado rotet Somella.*

A D I A N A N T O N I V M V C E -
 L I N U M M E D I O L A N E N S E M.

De morte Faini.

Communis jacet, Vceline, amicus:
 Communes lacryma tuis meisque
 Fluant luminibus. Iacet Fainus,
 Fainus mens ille, carior qui
 Thesaurus mihi erat meis ocellis.
 Ah ah, occidit, Vceline, nobis
 Dilectum caput, & suis amicis
 Luctumque & gemitus cadens reliquit.

Illum non pietas, fidesque sancte
 Servata, ingenuusque candor, aut quam
 Nobis præstitit hospitalitatem
 Tutari potuere: nec virilis
 Virtus Dalmaticis probata bellis:
 Non Corinthiaco sinu Getarum
 Classis mersa, vel ad Cyprum triremes
 Fusæ: aut postmodo Gallico furore,
 Longo ad mœnia Piætonum natatu
 Træjectus Clanio, hostiumque turmæ
 Elusæ tacita sopore noctis:
 Aut motus pavidæ metus Tolosæ.

*Quæ si singula nil opis tulerunt,
Saltem debuerant simul juvare.*

*Nil cure hæc Superis: bonus, malusque,
Prudens, ac fatuus, puer, senexque;
Et reges moriuntur, ut coloni
Agrorum. Æthereâ fruamur aura
Dum licet. Celeri fugit rotatu
Vita: nec didicit maligna cuiquam
Clotho parcere. Namque Di sine ullo
Nos discrimine subdidere eisdem
Fatis. Quippe nocentem & innocentem
Caca mors rapit, omnibus cruentâ
Falce infesta. Quid ergo in his agendum
Tempestatibus est? Deos amore
Summo amplectere: proximoque quantû
Tu potes bene fac, obesse nulli
Memor: Quodque tibi favore cœli
Vivendi spatium datur, sine ullis
Curis exige, nec fames habendi
Inexpleta tibi auferat soporem.
Te, qui mane torum valens relinquis,
Mortuum Hesperus inferet sepulchro.*

**AD SCALAS, QVIBVS AD
FAINUM MORIENTEM
noctu se contulit.**

Scala, quæ mihi per tenebricosa
Noctis astra pedem gradu fideli
Fulsistis, facilemque heri ad Fainum
Exhalantem animam viam dedistis,

Dum

Dum lex lata minaciter vetaret,
 Ægros lethifero tumore tactos
 Aut contingere, mortuosve mæstis
 Sepulchris tumulare nî quibus tunc
 Commissum fuit id negoti: adactus
 Sodalemque sodalis, & parentem
 Natus deseruit parensque natum.
 Tunc per vos licuit tamen pio esse:
 Vicini paries mihi roseti
 Dum saltu superatus est volucris.

O si nunc medicis liceret herbis:
 Ad primum revocare vos vigorem:
 Colchorum celeri solum carina
 Festinus peterem: & prece evocatam
 Huc huc Phasida ducerem, priorcm
 Vobis restitui rogans juventam.
 Surgeret viridi novata libro
 Quercus, glandifero decora fructu,
 Frunde luxurians, & umbra opaca.
 Quales Chaonio jugosa luco
 Fert Dodona, vel Alpium recessus,
 Aut vastum Herciniæ nemus: corollas
 Applaudens populus, sacrisque votis
 Insignes tabulas, simulque ferta
 Vestris cerneret implicata ramis.

At cum Thessalicis juvare succis
 Vos non sim potis: hoc tamen precabor:
 Vestrum ne caries, putredove ulla
 Offendat gravior, situsve robur.
 Vestri nec mutilata pars trabatur

*Vulcano subigenda: sed perennem
Et palmam, Libanotidemque cedrum
Vincatis. Pietas merentibus sic
De nobis benè gratiam rependit.*

AD MANES FAINI.

N Vlli amicus ero, Faine, posthac
Statutum est: animum meum sodali
Posthac adjiciam, Faine, nulli.
Tecum cor, animamque sustulisti
Meam. Iam rigeo magis salebris
Clavennatibus, Alpiumque saxis:
Dari nunc mihi sentio ferinam
Naturam, & Scythicis ferociorem
Gentibus: valeant futurum in ævum
Imbelles animi impotentioris
Affectus: mihi pectus induatur
Malis impenetrabile, obstinatum.
Ego Stoicus, & simul videri,
Et simul fieri volo: ab coactum
Boni Philosophum Dei adjuvate.
Vires consilio date efficaces:
Labasco: Heic opus, heic opus virili
Mihī est robore: subvenite presso:
Serò opus datis. Hæc fuit ferenda,
Dum candoris eram, tuique amoris
Ignarus, columen meum, meum cor.
Victus sum: vetus ad jugum retraxit
Per vim amicitia, & potente vinxit
Servum compede: vim sequor trahentis.

*Mundo lumina solis auferunt, qui
Vita amicitiam negant malignâ.
Quâ nihil melius, beatiûsve
Divûm munere, dulciûsve habemus.*

*Si non desino te, Faine, amare,
Funesto lateas licet sepulchro,
Fidum pectus, adhuc magis magisque
Te (si nunc quoque viveres) amarem.*

I N E F F I G I E M I L L I V S,
ab Apollodoro Veneto expressam.

Illuxit quoties, tuam, Faine,
Propono effigiem omnibus videndam.
Hanc contemplor, amo, deosculorque,
Hanc laudoque, proboque, judicoque
Mecum velle loqui, & meos labores
Consolarier, & levare luctus,
Qui meos lacrymis gravant ocellos.
Atque hanc molliciem exprobrare amico,
Qua meum cruciat dolore pectus.
Hanc evincere me impotentiam vii
Delicati animi, & virile robur
Rursum assumere, ne aestimationem
Reddam ridiculam vel imminutam.

*Quamvis unus & alter ex trecentis
Hęc vix crediderit geri sine arte
Tributa proprię omnibus poetis.
Quisquis more poetico putabit
Hęc me scribere, posteris relinquam ut*

*Firma amicitia meæ, & Faini
 Argumenta, fatebor esse verum.
 Sed qui more poëtico putabit,
 Scripto fingere quos fero dolores:
 Illum nunquam habuisse credam amicū,
 Quem dilexerit: aut amore tanto
 Sit complexus, ut hunc amo, coloque.*

*Odi funditus, omnibûsque in ævum
 Chilonem simul & simul Nydartum
 Divis devoveo: Tamen precabor
 Divos (si me odio tenace pergant, .
 Et probris laniare virulentis)
 Ne tractent gravius duo illa monstra:
 Sed meo simili dolore vexent
 Chilonem simul, & simul Nydartum.*

AD PAULVM MELISSVM.

Nî dudum meritis tuis sacraffes,
 Integrumque tibi prius dicaffes
 Boissardum, officio meam recenti
 Lucrari poteras, Melisse, mentem.

*Pro tua pietate sic dolores
 Meos imminuisti, & crudita
 Mœsta pectora colloctione
 Firmasti: cruciatibusque longis
 Divexatum animum, & jubar perosum,
 Pertæsumque suę usquequaque vita,
 Quassum planetibus, atque humi jacentem
 Docto carmine rursus elevasti.
 Nec solum mihi, sed meo Faino*

Summa vivere gloria dedisti.

*Vixit ille sibi, suoque honori
Satis: sed patria & suis amicis
Parum: Sic voluere Fata: sic deorum
Decretum irrevocabile expetivit.
Vita hæc instabilis, caduca, plena
Ærumnisque teterrimisque noxis,
Suum principium dolore, & udis
Orditur lacrymis: & in dolorem
Exit, & lacrymas. Quod ille quondam
Dixit Mygdonio senex tyranno
Silenus Phrygia manu retentus.
Optimum esse homini, haud videre lucē
Vitalem: citò vel mori, priusquam
Infelicem animam trahat per omnem
Fortunæ petulantiam, & malignæ
Sortis insidias. Satis superque id
Multa exempla docet. Charybdis inde,
Inde Scylla vorax biant, utrinque
Nostræ naufragium rati minantes.
Raptamur dubios vagi per æstus:
Cæli fulgura desuper boatu
Horrendo assiduè increpant: nigranti
Nos voragine circuit procella.
Securis tamen hæc pericla tonsis
Insani petimus, juvatque prona
In præceps rucere & trahi carina:
Palmū unū a Lachesi, aut duos remota.
Hæc secum meditans meus Fainus
Mortì proximus ut fuit; beatus*

*Vive sæcula multa, dixit, atque
Latos exigit dies, Iacobe:
Hoc si Fata velint. Mihi lucro est mors,
Expetita diu & diu cupita.
Hæc me liberat a malis, quibus me
Dura exercuit Atropos tot annis.
Tui unius amore victitavi:
Propter te tolerans lubenter hujus
Vitæ curriculum laboriosum.
Et foret mihi dulcis hora Lethi:
Morte nî gravior mihi esset illa,
Quæ te tristitia atteret, sodalis
Sinceri interitu. Vale, atque vive
Æternum: atque tui memor Faini,
Nostram amicitiam piis Camænis
Æternum effice posterumque in ævum
Victuris (potes hoc labore parvo)
Nostra nomina prorogato chartis.
Sic totum Libitina sustulisse
Non dicetur: eritque pars mei una
Sospes, & cineri ultimo superstes.*

*Hæc mî, dulcis amice, lacrymanti,
Postremumque diem Deos roganti
Mandasti moriens. Suprema fido
Nunc jussa obsequio sequor. Sed ecce
Felix umbra etiam tibi parentant
Tot vates Italique, Teutonesque,
Galli, & Sauromatæ: Sed inter omnes
Hujus gloria sæculi Melissus
Libans munera, barbita canora*

*Fundit dulce melos. Cape hac ab atra
Qua te celat humus levis favilla.*

*At tibi faveant, Melisse, semper
Phæbus, Picridesque, & ipsa Pallas.
Sic posthac tibi sit benè & beatè.*

*Sic tibi Superi tuos amicos
Servent incolumes: nec ad sepulchra
Illorum assiduis gemas querelis.*

*Sic semper tibi sit perenne nomen:
Et primum decus inter eruditos:
Sic, dum quæstio suscitata quæret
Vatum quis meritò esse debeat rex:
Applaudat tibi mundus universus,
Et sine invidia negante nullo,
Ore uno referatur, est Melissus.*

AD IACOBVM PASCHA-
rium medicum.

P*Aschari optime, cordis intima o pars
Boissardi veteris tui sodalis:
Boissardi miseri tui sodalis:
Boissardi rigidis trabentis astris
Infelicem animam: Tuus sodalis,
Boissardus tuus ille, cui Camœna,
Dum Fatis placuit, perenne nomen
Faventes dederant: facetiisque
Excultum omnibus, & fide probatum
Antiqua, tibi junxerant amicum.
Ille ille occidit, & Deum favore*

*Nudatus, subito volutus ictu
Dura impactus humo est, rogatque mortem
Planctuque & lacrymis (mibi heu mibi esset
Lucro mors) tamen & Deum favore
Illi vivere nec mori tributum est.*

*Paschari optime, si videbis illum,
Horrebis stupidus, trahesque vultum.
Nec siccis oculis, quid, inquires, hoc
Est monstri? meus iste ne est Iacobus?
Dilectus mihi tam fideli amore?
Vnde hæ luminibus cavis tenebræ?
Vnde ori attonito pavendus horror?
Quod pallor maciesque, quod feretrum
Lethæa vitiat færale larva.*

*O avi decus hujus, o amicis
Prime ex omnibus: hac miserrima est, &
Nostra conditio statusque vita.
Vixi olim, voluere dum benigna
Fati numina. Sed quies mea, atque
Vni credita vita erat Faino.
Qui me plus propria salute amavit:
Quem tunc præposui meæ salutis:
Cujus consilio atque amore fretus
Dies cœlicolis vel invidendos
Visus sum mihi ducere: unde quæque
Felices mihi sic fuere, & illi
Omnibus numeris suis beati.*

*Ille mortifera tumore pestis
Ictus corruit: & cadens simul me
Fecit participem suæ ruinæ.*

Qui

Qui nunc fufus humi dolens gemenſque
 Lucem odi atque homines: cibo atque potu
 Nauſeans poſito, & meis ocellis
 Mollem pervigil abnegans ſoporem.
 O quantum poteras meo dolori
 Conſerre auxilium allocutione!
 Conſolarier, & levare curas:
 Eſt quibus tamen immori ſtatutum.

Quàm breves homini dies reliquit
 Fati avara manus! malisſque quantis
 Noſtra tempora miſcuit Deum viſ!
 Nulli unquam ſine nube ſol coruſcos
 Produxit roſeo nitore currus.
 Queis aurora ſerena ſurgit, illos
 Nimboſo inſequitur fragore veſper.
 Firmum corpore & optimè valentem,
 Perfunctumq; epulis choriſque primo
 Nox ſomno rapit, excipitque lectus
 Infernæ gravidus ſopore Lethes.
 Vita hæc umbra mera eſt: fugitq; ſurtim
 Vanior pluvia tumore bullæ.
 Morte certius eſt nihil: globoque
 Sub lunæ omnia tranſcunt volucris
 Curſu. Sic placuit Iovi: ut doceret
 Nos terreſtria temnere: atque ad altos
 Adſpirare polos: ubi peracto
 Vitæ curriculo, parata nobis
 Arx & præſidium quieſque reſtat.

AD LENTVLVM VENTIDIVM

Nucerinum. I. C.

CVras, Lentule, ut exuam, & dolores
 Qui rodunt mihi cor jubes, simulque
 Exhortaris amœnitate agrorum,
 Colliumque vigore, floridisque
 Ripis Medoaci fruar, locique
 Miti temperie, & labore fessum
 Thermarum recreem tepore corpus.

Prudens consilium tuum est, mihiq;
 Necessarium: at obsequi recusat
 Dolor sana monenti, & impotentis
 Vrens cura animi: in diesque major
 Angor ex obitu hospitii sepulti.

Felix tuque aliique, qui remissè
 Amando, impatientiam potestis
 Tadii cohibere, fortiterque
 Ferendo omnia, in ordinem rebelles
 Impetus agere, & furore quovis
 Luctantes validis domare frenis.
 Sic ut sceptrum habeat quietum, menti
 Imperans ratio, & reducat arcta
 Vagas sub juga cogitationes.

Infirmum magè, molliusque nobis
 Cor natura dedit: meumque pectus
 Affectus animi potentiores
 Percellunt. Tolerabo ego bonorum
 Iacturam levius, famem, sitimque,
 Morbos, exsilium, gelu, calores,
 Et quodcumque genus laborum. Amici
 Aut absentia longa, morsve tanto
 Me torquet cruciatu, ut aequiore

*Fata extrema animo feram. Faini
 Post casum studii repente fervor
 Extinctus cecidit: vigorque nostrî
 Primus ingenii. Silet Camœna
 Blanda garrulitas, sales, jocique.
 Crebrarumque deambulationum
 Recreatio, versuumque dulcis
 Alternâ recitatione cantus.
 Nostra denique gaudia, imo vitam
 Funus sustulit unius sodalis.*

*Testor, Lentule, maximum Tonantem,
 Ingratam mihi solis esse lucem,
 Invitumque superstitem esse, postquam
 Meus vivere desit Fainus.
 Nec quicquam memini dolentius me
 Post Guiasdovii necem tulisse.*

AD BASILIVM CHARON- DAN EPIROTAM.

Quod tu condoleas meo dolori,
 Laboremque meum feras iniquè
 (Quem jactura mei intulit Faini)
 Gratias, Basili, tibi referre
 Non est nostræ opis. Est satis superque
 Actum a te: Inferiæ rogo soluta.
 Et thura, & lacrymas, crocum, & Cilissim
 Spicam in fudimus: ultima atque dona
 Libata, & datus est cinis sepulchro.
 Nullum ultra pietas potest amico

*Præstare officium. Sibi atque honori
Vixerat satis: at tibi mihi que
Parùm. Culpa sed imputanda Parcìs:
Quæ mortalia fata sorte iniquâ
Dispensant, rigidoque sæva fuso
Torquēt stamina, dū optimis quibusq;
Sunt inferre feras manus paratæ.*

*Nil restat, lacrymas nisi ut perenni
Stillent lumina flumine, & sodalem
(Quo non est melior, fuit ve, erit ve,
Quot sunt, quot quot erūt ve, vel fuerūt
In Antennoris urbe) lugemus
Ut vixit benè, mortuus beatè est:
Atque eo tumulatus est honore,
Quo virum decuit bonum. Charonda,
Hæc solatia maxima esse utrique
Possunt: cætera providentiæ qui,
Statutoque relinquimus Deorum.
Nostra qui trutinant bilance justâ.
Vitâ quiq; hominis brevè & caducam,
Duram & difficilem, malisque plenam,
Morte in perpetuam, bonam, & beatâ
Mutant: Mors meritò ut queat videri
Vita & grande lucrum bonis: quòd illa
Æternum pariat quiete certâ
Pacem & gaudia possidenda in ævum.*

RINHOLDVS AB HEIDEN-
stein Borussus, Stephano Batthorio Sarma-
tiæ regi a Consiliis : ad Boissardum.

Boissar-

Boissarde, o decus elegantiorum,
 Idem carminis auctor eruditi,
 En nostrum tibi munus ad beati
 Quod tristes ferimus rogum Faini:
 Incultum nimis & minus venustum.
 Quale ferre solemus illa turba,
 Qui Musas colimus severiores.
 Qualecunque tamen tuo Faino
 (Si non omnia morte finiuntur)
 Gratum existimo non minus futurum:
 Quod a pectore candido profectum,
 Testis est fidei, tuique amoris :
 Quem fatalia fila dum sinebant,
 Multis indiciis ei probasti.

Iamque ipsum tumultū piis frequentas
 Donis, & lacrymis rigans amaris,
 Et versu faciens tuo perennem.
 Quod si non ita, sicuti merebat
 Insignis tuus ille amor fidesque,
 Nostro carmine prosecuta Musa est,
 Sit probata tamen tibi voluntas:
 Quamvis viribus illa destituta.

Sic cūm terribilem movebit urnam
 Summus arbiter ille mortuorum,
 Parcat Manibus is tui Faini.

BOISSARDVS AD HEIDEN-
 STENIUM.

Vt lego & relego tuum pœma,
 Quo nil doctius est politiusve:

Nihil dulcius, eruditiusve:

Expleri nequeo, Rinholde, mentem:

Quàm luctu assiduo & dolore fractam

Scriptorum recreas suâ vitate.

Gratum hoc officium est meo Faino:

Quem tu versibus eximis sepulchro,

Et das vivere sempiternum in ævum.

Nec gratum minùs est suo Iacobo:

Cujus tristitiam levas canendo,

Mortique eripis, & suis amicis

Illum restituis, tibi que firmâ

Fide concilias, tuumque reddis.

Felix vive igitur, Rinholde, posthac,

Arctoi decus atque honos Borussi:

Et virtute animisque claram avorum

Auge nobilitatem eques: tuique

Montis gloria Regii feraris.

Dumque Sarmaticum colis tribunal,

Et res imperii sagaciori

Fulcis consilio, tibi sit usque

Favens sancta Themis: locumque primû

In aulâ obtineas Polonâ, ametque

Summo Batthorides honore cultum.

IN TVMVLOS LAELII CLEO- PASSI HYDRUNTINI.

P*Lorabam, & lacrymis meos rigabam*

Sinus, nocte dieque conquerendo:

Quòd novem tibi vix benè absolutis

Duris, tristibus, & laboriosis,
 Tanta & tam mala per pericla lustris:
 Quando jam stadio fere peracto,
 Te victoria laureâ coronâ
 Complectens redimiret, & labores
 Compensaret honore percelebri:
 Clotho forsice non benè auspicatâ
 Vita stamina conscidisset, & te
 Quassum lumine conderet sepulchro:
 Consumpsi immodicis dies querelis,
 Et rupi manibus meis capillos
 Tuo in funere, tabuique luctu:
 Quod mihi, Cleopasse, te carendum
 Aeternum foret: & sodale, cujus
 Dulci colloquio, pio, erudito
 Vitam egi facilem, bonam, & beatam.

Invidere Dei hanc beatitatem
 Sunt visi mihi, gaudiumque amaris
 Mutarunt lacrymis: mori cupivi
 Sapius: doluique prorogari
 Cum mœrore diem, & cibos refugî
 Tanquã tetrâ aloëm, aut nocēs venenũ.
 Insomnesque agitando vigil tenebras,
 Exortum timui videre solem,
 Avertens oculos. Sed ista, Leli,
 Tantum sunt mea damna. Tu doloris
 Expers vivis, & ad Deos relatus,
 Aeternam exigis Indiges quietem.

Flere desino, gratulorque amico
 Salvo, & incolumi, & polis recepto.

Qui firmo palagus secans faselo,
 Ventorum rabiem, salique fluctus
 Infidi superavit: & procellas,
 Et Capharea, Syrtiumque arenas,
 Et mœstum Oebaliæ vadum Maleg:
 Scyllæosque canes, voragineſque
 Evadens Siculæ celer Charybdis
 Servatâ fruitur rate, & deorum
 Optatum subiit favore portum.

Nunc, Fortuna, vale: tuiſque ludę
 Promiſſis alios. Vale ſimul Spes,
 Eventu dubio fluens. valete
 Divę numinibus nimis dolofiſ
 Fallaces: levitate quę ſoletis
 Suſpenſas hominum fovere mentes.
 Solvant vota alii, ſacraſque ad aras
 Triſtes naufragii ferant tabellas.
 Et celeumate languido fatigent
 Veſtra nomina: perditique tranſtris,
 Oppreſſoribus adſtruant ſalutem.
 Securâ Cleopaffus en quiete,
 Chriſto vindice, & adjuvante curſum,
 Tutâ ad littora flatibus ſecundis,
 Emenſo æquore navigans potitur.
 Quo quid latius eſt beatiuſque?

PAVLVS MELISSVS DE
 CLEOPASSO.

A Mice magne Boiſſardi
 Cleopaffe, cur tibi atram

*Sic de repente trux mortem
 Properare Parca amavit?
 Cur tam citò ipsa fatali
 Scidit in colu diremptum
 Pernice forfice stamen?
 Similes paresque vobis
 Nefama mente Thesèa
 Negitaret uspiam ullo
 Vllumque par amicorum
 In amore vixit tanto.*

A D I O A N N E M P O R N A E V M
 Piam mentem, in tumulos Mariæ Iugæ
 Lugdunensis.

Occidit tua lux Iugæ virgo,
 Tua deliciæ occidere: & illa
 Cordis intima concidit tui pars.
 Plange pectus, & unguibus cruentis
 Rumpe tempora, lacrymisque mæstos
 Reple, Iane, sinus. Iacet Iugæ
 Lugdunensis agri decus, parentum
 Expectatio sola: Quam suis si
 Servassent Superi, futura consors
 Tandem erat thalami tui, exigendo
 Tecum tempora læta. Sed bonum istud
 Invidit tibi sors iniqua, morsque
 Prematura. Deos tenella virgo
 Cur non hæc tetiguit? subibis istam,
 O cælum, invidiam, & trium sororum
 Nudata ante diem colus, truncique

*Rupta stamina forfice: hæc pusilla
 Ætas quid meruit? quid ista forma
 Expers labis, amoribusque solis
 Dicatus decor, innocensque sexus?*

*O vitæ fragilis tenor caducæ!
 O iuventa gradu ruens citato!
 Spes incerta hominum: vniuscque noctis
 Insistens glacie. Quid heic relictum est
 Firmi? quid stabile est? nisi rotatam
 Dicas assidua volutione
 Fortuna volucris fugacitatem.*

*Felix quem Superi, volente Fato
 Natum, hinc eripiunt, locantque cælo.
 Nam qui vivere iudicat beatum
 Istis temporibus, quibus maligna
 Sors bonis inimica, amica pravis
 Miscet omnia fraudibus dolisque,
 Furtis, cædibus, infidelitate,
 Tempestatibus & meris procellis:
 Huic senis Pylæi precabor annos:
 Serosque Euboicæ dies Sibyllæ:
 Ut tandem ipse mori æstimet beatum.*

AD PETRUM MONAVIVM
 Vratislaviensem, Rudolphi Rom. Imp. Medic.

Almæ patricium decus Budorgis,
 Quam pulchro Viader rigat fluento,
 Monavi Aoniis amate Musis:
 Rusticus meriti tibi videbor,

Amo-

*Amorisque parùm memor, mihi olim
Qui cum fratre tuo fuit: quòd annis
Duobus Pata vi fere absolutis,
Boissardus tibi vix fuisse notus
Diceturque obiter fuisse visus.*

*Qui meas propiùs tuebitur res,
Et qua conditione victitarim:
Non mirabitur accidisse, suavi
Ut sodalicio omnium relicto
Abstrusis latitaverim tenebris.*

*Namque in Euganei schola Lycei
Semper sollicitè anxiequè degi,
Fato obnoxius, & fere occupatus
Publicisque domesticisque curis.
Nunc morbo implicitus mei Vienna:
Nunc captum illius ingemens parentem:
Nunc prædè expositos meos penates,
Sublatamque pecuniam locellis.
His superveniens lues acerba,
Tam frequentibus Adria colonos
Hauserit funeribus, foro ut sit urbis
Nil desertius. Et furore eodem
In suum interitum ruens fatiscit
Urbs Antennoris. Undequaque furva
Grassatur Lachesis colo, & cupressu
Ferali Libitina vineta frontem
Ex æquo omnibus ingerit venenum.*

*Heu quantos misero, & quot hæc amicos
Sors mihi abstulit! Heu jaces, Veturi
Phæbi delicia, nihilque juvit,*

*Quod bini Podalirii nepotes
Paternus, Capovacciusque prudens,
Lapsa contulerint opem saluti.
Te Pomponius est brevi secutus:
Te Prosperque, Titusque, Lelinsque,
Alfonsusque, senexque Apollodorus.
Sed longè omnibus his amantiorem
Nostri, pessima mors, mihi Fainum
Cruda forsice sæviens necasti.
Amaris lacrymis & ejulatu
Miscens omnia, meque tam fideli,
Tam caro, facilique, amabilique
Privans hospite: cujus in sinum omnes
Affectus animi latentiores
Consueram exonerare: qui mihi uni
Sensa abscondita mentis explicabat.
Morti proximus ut fuit, suprema
Mî mandata dedit, valèque dixit
Æternum. Illi aquula sitim levavi:
Lethi cordolium, ut sinebat hora,
Demens assidua adlocutione.
Lessum funeris ergo, & ad sepulchrum
Tristes exsequias dolens peregi:
Non minùs miserabilis sodale
Perempto: imo miser magis magisque,
Quo minùs licuit mori volenti.*

*Causis hætenus impeditus istis,
Dulci colloquio tuo fruisce,
Et consortia tam diu cupita
Frequentare nequivi. In his procellis*

*Confusa omnia sunt mea, otiumque
Vix mentemque animumque colligendi
Datum a mœstitia est, maloque luctu.*

*Ecce nunc Clerevantii repente
Hinc excedere litteris jubemur.
Nec vale tibi diximus. Pudet me
Mei non mediocriter, pigetque:
Quod partem officii mei videbor
Omisisse levis parumq; gratus.
Sed tu, ut comis es ingenique mitis,
Et fellis modici, volens amico
Ignosces, scio: Nec mihi imputata
Culpa ulla veniam dabis benignè
Paucis hendecasyllabis roganti.*

*Verona facimus moram die isto,
Catulli patriam ut meus Vienna
Agnoscat: videatque restituti
Ambitum amphitheatri, imaginesque
Antiqui monimenta prisca secli,
Quæ passim in celebri locantur urbe.
Hinc nobis superanda Rhaticarum
Alpium juga sunt viam ad Lcmanñ
Facturis celeri pede: Hinc petentes
Arva Rauraca, Theutoneq; Rhenñ, ad
Alsatos veniemus, unde cultum
Sistamur vitrei ad solum Mosellæ.*

*Me sive Austrasia hospitem tenebit,
Sive Sequanicum ad Dubim vocatus,
Invisam patriam Vesuntionem:
Atque illic aliqandiu moratus*

*Rebus compositis, via reflexa
 Rursum ed Medoacum citus revertar,
 Te, mi Petre, animo intimaque mente
 Gestabo assiduè, tuumque fratrem.
 Nec vestri immemorem dies vel hora
 Boissardum arguet aut notabit unquam.*

VITO VINSHEMIO, FRIDE-
rici Daniæ regis ad Henricum III. Galliar.
regem Oratori.

V *Ite Castaliis amate Divis,
 Phæbi delicia, tuæque gentis
 Splendor, quem mihi dulci amore quondam
 Charis conciliavit & Camæna.
 Oris quàm vagus Ister a Suëvis
 Boios ingreditur, lavatque amœni
 Valla Ingolstadii tumente fluctu:
 Qui mecum Adriacos sinus adisti,
 Inque Antennorei foro Lycei
 Exigendo dies simul beatos,
 Imo cœlicolis fere invidendos
 Boissardum tibi dedicasti in ævum.*

*Quod crimen misero mihi imputatur?
 Quo Deum scelere impiatus istud
 In caput cumulasse dicar iram?
 Qui morbo implicitus malè ominoso,
 Vicinas habitaverim Grimontis
 Arces, vix lapide hac secundo ab urbe,
 Danis dum Austrasium essedis Mosellam*

Breide Ranzovio comes petisti.
Personam ille Iovis, nepotem Athlantis
Tu dio referens nitore lingua :
Tunc mihi haud licuit salutem amico
Paucis dicere, & in tuos venire
Amplexus, & Hymettio liquore
Audire ora rigata. Væ misello,
Olim sideribus sato sinistris:
Quem tanta immeritò parùm faventes
Privarunt Superi beatitate.
Sed tamen veterem tuum sodalem
Gestas pectore, & intimis medullis.
Nec te pœnituit rogare de me:
De rebusque meis amanter, atque
Ægro condoluisse. Vive felix,
Vinschemi, atq; valens: probèque rebus
Gestis, muneribusque honoreque auctū
Aula regia Cimbrici Monarcha
Te tandem excipiat, col atque tota
Chersonesus ametque: sisque ditis
Hamburgi columnen. Tibi sit usque
Facundè proprium loqui & disertè.
Sic Pithe insideat tuis labellis:
Suadam sic habeas tibi obsequentem,
Et Maia genitum, ora dum resolves
Galli suavia Regis ad tribunal,
Te fronte audiat ille differentem
Pacata utilibusque non repugnans
Cedat consiliis, proculque pellat
Te suadente feros ubique motus:

*Quos civilibus incitata Enyo
Augēt dissidiis, Erinnyasque
Vasra, prob dolor, arte quinque lustris
In nostrum exitium furenter armat.
Per te intelligat ille tot bonorum
Preces, & lacrymas, & ejulatus,
Quos hi pro patria ruente fundunt.
Rex ut est bonus, atque amans suorum,
Et qui iudicio acriore pollet,
Dicenti facilem benignus aurem
Præbebit. Sciēt ut dolis adactus,
Sua in viscera acinacem reflectat,
Tale nil meditans, sibi que dextram
Decepta inscius amputet sinistra:
Sceptri diminuat potentiam, quæ
Robur sumere subditorum amore,
Concordique animū fidelitate
Suevit: Vt taceas beata pacis
Almę munera, queis opes parantur,
Sunt Emporia fructuosiora:
Florescit studiis bonis iuventus:
Et grato colitur labore tellus.
Certant flava Ceres, Paterque Liber
Fœcundare solum, artibusque pulchris
Ornat doctus Apollo civitates,
Chorusq; Aonidū, & Minerva præses.
Isthæc omnia, Vite, si impetremus
Per te, Gallia lata sempiternas
Gratiasaget, & rependet ultro.
Inscribetque tibi hoc memor trophæum.*

VITO, CUJUS OPE FST SUPERSTES, ATQUE
PRISCAE GALLIA RESTITUTA FORMAE.
MARMOR HOC BENE CONSECRAT MERENTI.

A D P A V L V M M E L I S S V M.

VXorem senior, Melisse, cum sim,
Lustrorum cupiam trium Marillam
Odetta genitam Aubrioque patre,
Acuti & lepidi ingeni puellam
Miraris. Quid enim aut inusitatum,
Absurdumve gero? Mihi haud Cupido
Id suadet, fateor, Cyprisve caca.
Necessum sequimur. Satis superque
Malum agnosco, quod eligo: at duobus
Damnis propositis, locum minori
Concedo. Mihi coelibatus esse
Gratior poterat. Sed is sine ullo
Fructu servitium trahit: molestum
Vxoris minus est subire iussa,
Quam frenos domini pati vel aequi.

Vsus nunc patriæ mihi negatur:
Et me canicies ruentis ævi
A tergo premit. Irritus prioris
Vitæ deperiit labos. Carina
Excussus, dubii maris procellis
Naufragus feror. Hinc furit Charybdis,
Inde Scylla fremit. Mihi hæc voraci
Quamvis inguine iniqua præferetur
Abruptis Siculi radis profundi.

*Vxor difficilis, molestaque est res;
 Quæ tamen patientia levatur.
 Fitque usu tolerabilis. Sed ipsa
 Servitus mala semper esse suevit.
 Ingrata est juveni, virum perurit:
 Sed magis miserum in dies & horas
 Mordaci cruciat senem capistro.*

*Cùm sit alterutrum mihi ferendum,
 Damnum quod minus esse mihi videtur
 Coactus subeo. Haud podagra, nec, quæ
 Languidam Venerem facit, senectæ
 Deterrent. Viduam, Melisse, nolo:
 Quæ mihi memoret virum priorem.
 Et noctes aliquot beatiores,
 Olim primus Hymen quibus vacavit,
 Ina mente gerat, mihi que tristi
 Vultu segniciem exprobet, velit que
 Secubare alio subinde lecto.*

*Ero impar juveni, frequensque rixa
 Intrabit thalamum, metusque ne quem
 Rivalem improba clamculum marito
 Inducat. Vetula torum voluptas
 Nulla aut frigida permeat. Calorem,
 Ætas quem mihi debilem reliquit,
 Restauret cupio virens juvenia
 Primo flore puellula: atque nostri
 Brumam pectoris algidam tepenti
 Vere mihi recreet suo. Libido
 Ut sedata magis, minus proterva
 Est in virgine, quæ jugale vinculum*

Non expert a prius pudore salvo
 Ludorum rudis est Thalassiorum.
 Comit illa libentiùs capillos:
 NeEtit serica, textilique vento
 Frontem obnubit, & aureum monile
 Collo neEttere gaudet, institaque
 Diverso variare texta limbo,
 Ducere aut tenui choros crocotâ.
 Indulgentem ea diligit maritum,
 Observatque velut suum parentem.

Fallor forsitan heic, meumque vanâ
 Pectus spe foveo. Nec his nec illis
 Contenta, miserum senem hauriendo,
 Fractum corpore cernuoque vultu
 Curvatum subito ingeret sepulchro.
 Esto: suavis enim est futurus error.
 Et si decipiar, levis sequetur
 Pœna credulitatis. Huic duello
 Si nobis erit immori necesse,
 Dulcius fuerit novo necari,
 Quàm scabro & veteri perire cultro.

AD SIMONEM ROVERVM ME- DICUM LINGONENSEM.

Quid doctos Podalirii nepotes?
 Quid artes Amythaonis, senemque
 Centaurum Amonio docentem in antro,
 Pharmacisque Epidaurium potentem
 Miramur? similesque maximis Dis

R

*In cælum immodico vehunt honore
Mortales? Sileant leues Palasq̃,
Commentis hominum ora, fabulisque
Detinere licenter instituti.*

*Herbarum medicamine, atque succis
Proditum est Stygiis reductum ab oris
(Reluctantibus inferoque Diti,
Fatisque) Androgeona, redditumque
Dictæo esse superstitem parenti.*

*Vulgat fama eadem, innocenter actū
Minæ Hippolytum dolis novercæ
Domo Cecropiæ, minasque sævi
Ægidæ fugientem, equis citatus
Discerptū, æthereasque rursū ad auras
Perductum medicæ vigore dextra.*

*Antiqui monimenta prisca sacri,
Per me intacta manete: nec mihi sit
Fas, incredulitate polluisse
Quæ mysteria clauditis recessu.
Absit: vivite sempiternum in ævum,
Manes floribus & vivente lauro
Digni: At quid vetat hujus in decbris
Partem, accersere vel recentiores?*

*Audi posteritas: fides habetur
Si experto, mihi nunc faveto testi.
Illis nunc referā haud minora, quæque
Sensi atque hausi oculis: videre nunquam
Posthac talia Dî Deæque faxint:
Falsa dicere malo judicari:*

Mensibus mihi plus tribus furenter

*Infestus capitis dolor feretro
 Penè invexerat: atque anhela febris
 Igne continuo astuans vorabat
 Mî præcordia, nausæque putor
 Languentem stomachū, oraque inquinabat.
 Desperata salus medelam in ipso
 Solo funere queritans, ruebat.
 Trama dum mihi vix subest figuræ,
 Caligantibus incubant ocellis
 Dum nox perpetua, & graves tenebræ:
 Ossa dum cute vix teguntur, atque
 Hoc de corpore sola restat umbra:
 (Spectro hæc est eademque forma larvæ)
 Cui pallor, maciesque turpem hiatum
 Laborum trahit: his malis gravatum,
 Horrendum, atque meis pavendū amicis
 Eductum violenter e sepulchro
 Luci reddidit, & videre solem
 Concessit medicæ decus cohortis
 Roverius: Liceat virum ergo tantum
 Illis equiparare, quos vetusta
 Summis tempora laudibus celebrant.*

*Tollatur tua fama summa ad astra,
 Simon, nec metuas fugacis orbem
 Fortunæ, invidia aut nocens acumen,
 Oro: & Lingonibus tuis in ævum
 Serveris: facilesque primum honorem
 Cedant, ut merito optimoque civi,
 Qui Machaonis sacra instituit
 Dedunt tempora. Posterique norint,*

Boissardum arte tuâ tenere vitam

IN FVSCVM.

C*Antatos mihi Fuscus ut Fainum,
Et Guiasdovium audiit, meoque
Ambos carmine redditos beatos:
Plurimosque etiam invidere functis:
Quod nacti fuerint uterque amicum
Talem, cujus ab arte gloriosam
Æterno referant honore famam,
Illum, inquit, faciam mihi sodalem:
Causa non aliâ, nisi mori me
Si fortè ante diem accidat, sepultum
Me canat lepidus suis Phalæcis.*

*Placet, Fusce: igitur mihi esto amicus:
Et citò morere. Hec tibi Iacobus
Adjurans recipit fore, ut sepultum
Te canat lepidus suis Phalæcis.*

EPITHALAMIVM IN NV- PTIAS IANI IACOBI BOIS- fardi, & Mariæ Aubriæ.

V*vamus mea saculum Marilla
Curis sepositis procul. Marilla
Dulce presidium mea senectæ,
Vivamus placidè simul, nec ullis
Deinceps nostra molestiis sinamus
Carpi tempora. Cypris en jugali*

Me

Me tibi face junxit: & marita
 Zonam solvit Hymen, sacraque myrto
 Tibi tempora cinxit: annuerunt
 Divæ Castalides, quibus sacraram
 Me longo studiûmque calibatu.
 Votum Delius irritum probavit:
 Et nostrum ad thalamum melos canorû
 Aurata increpuit chely. Faventes
 Sint linguæ. Bona verba quisque dicat.
 Bonis auspiciis secunda queque
 Succedant. Cape flammeum, Marilla:
 Frontem obnube. Parens Odetta natam,
 Aubriusque pater suo marito
 Tradant, & genero optimê precentur.
 Is socru soceroque latus, ævum
 Felix exigit, & dies beatos.
 Et socrum socerumque pulchra proles
 Filia ingenuo beet nepote.
 Qui possit patria utilis videri,
 Sua gentis honos, decusque sacri.
 Vota hæc audiat, & probata firmet
 Largitor Deus omnium bonorum.
 Æternûmque viro suam Marillam
 Servet, atque sua Aubriæ Iacobum.

IN CHILONEM.

O Indis preciosior lapillis!
 O omni preciosior metallo!
 Vita deliciis magis beata
 Omnibus, Sybariticisque mensis

Recti quę sibi conscia atque honesti
Tranquillum peragit quiete cursum.

Chilo, rodere mortuos caninum est.
Nullas livor edax fatigat umbras:
Nam cymba excipere hunc Charon recusat.
Adlatra, licet, improboque morsu
Defunctum lacera invidus leonem,
Qui Virtutem habet optimam patronam.
Famam ledere non potes sepulti.
In solem spue: mox tibi relabens
Sputum luminaque oraque inquinabit.

AD RUTILIVM SARAVES-
SAM I. C. VENETUM.

MUlti sunt, Saravesa, & eruditi
Queis urbana videtur atque bella
Libertas ea quidlibet loquendi.
His diſſertiva salsa, scommatumque
Dura amaricie fluens loquela
Mirę perplacet unde dissolutas
Sæpe amicitias videmus, inque
Conversas odium. Hos velut vicienum
Et pestem, Rutili, fugis, nec abs re.

Qui quę vult loquitur, frequenter audit
Quę non vult: Sapiens est tacere,
Si res exigat, aut loqui modestę.
Mens sit libera cuique, lingua serva.

T

IANI

IANI IACOBI

BOISSARDI VESVN-

TINI TUMULORUM

& Epitaphiorum

***

LIBER VNVS.

AD LECTOREM.

Ector, quisquis ades, non heic jocus, aut
fale cultum

Carmen erit: lacrymas pulla feretra notant.

Haftenus esse puta risum satis: heic tibi luctum

Ostentant mœsta scripta notata manu.

Sed quid tum? Tibi non isthæc legisse nocebit:

Te quoque, si nescis, ultima fata manent.

AD

AD ILLVSTRISSIMUM
POTENTISSIMUMQUE

Principem

IOANNEM Comitem Palatinum Rheni, Du-
cem Bavarie, Comitem in Veldens
& Sponheim.

RNABAM titulos functis dum mœ-
stus amicis,

Noluerã heic, Princeps, nomẽ inesse tuũ.

Nil te pollinctor, nil te vespillo juvare

Est potis, aut tristes funeris exequia.

Te decet auratis latum fulgere sub armis,

Ponere victrici & crabra trophæa manu.

Vel lemniscata pulchram redimire corona

Frontem, clavata vel radiare toga.

Et populum iussis ad sacrum accire tribunal,

Quod tibi regali stravit honore Themis.

Pullati pompam lesi, nigraeque cupressos,

Postremos ornat queis Libitina rogos,

Et qua sacrificis ad busta cremantur acervis

Thura (nisi hoc pietas exigat officium)

Esse tuis indigna oculis quis nesciat? illos

Nulla perstringi nempe dolore licet.

*Tu tamen heic divum invenies recubare parentem,
 Atque aliquid laudis carmine habere meo.
 Non quòd ab exigua radiosus lampade Phœbus
 Mendicet rutilo quo micat igne jubar.
 Cantica sed Superis gratissima semper habentur :
 Quodque hominum puro psallitur ore melos.
 Atque animæ Heroum laudari voce requirunt :
 Et sua diverso flore sepulchra tegi.
 Non semper sacris Hecatombe fumat in aris :
 Summum etiam placat sæpius agna Iovem.
 Sic tuus ex alto Genitor conversus Olympo
 Versibus a nostris non alienus erit.
 Tu quoque eris facilis, vultuque notabis eodem
 Præcipuè sancto verba dicata patri.
 Quid potui feci: Sacrosancti hoc munere Manes
 A me majori non potuere coli.
 Pauca leges numeris quæ sunt heic scripta Phalæcis:
 In reliquis poterit cura tibi esse levis.*

IN TVMVLOS ILLVSTRIS-
 mi Principis Vvolfgangi Comitis Palatini
 Rhēni, Ducis Bavarix, & Biponti.

HEnsisiste parumper, o viator:
 Resiste, obsecro, nū periculum in ipsa
 Mora sit. Strepitum sub hoc sepulchro,
 Armorumque sonum duelllicorum
 Audi, & Castaliæ lyræ ejulatus,
 Et tonos quærule chelys. Viator,
 Nonne audis resonare nescio quid,

Quod

Quod nostros superet modos? & omnem
Humanam harmoniam? olfacis ne suavem
Thuris, oro, fragrantiam Sabæi?
Staëten, cinnama, balsamum atq; costū?
Divini heic aliquid subesse certum est.
Hunc locum venerare, cernuusque
Sepulti ad tumulum Deos adora.

Heic cubat venerādus ille Princeps,
Divorum inclyta Caesarum propago,
Vvolfgangus patria perenne lumen.
Qui compescere Gallicos furores
Dum studet, rabiemque, Rheni ab oris
Regna in Celtica Teutonum phalanges
Belli fulmina dux creatus egit.

Adventu illius in fugam timore
Se dedit subitò illa trux Enyo,
Quæ intestina odia ingerens, furentes
Ad civilia bella concitabat.

Pax rursus placido serena vultu
Illo vindice restituta, tristes
Restaurare parata erat ruinas:
Gallorum imperium quibus sepultum
Deformi & mutilo situ jacebat.
Non tulit Lachesis, colum sed atram
Pullo vellere contegens, malignè
Forfice ante suum diem cruenta
Boni stamina Principis peregit.

Quassum lumine vidit ut Gradivus
Abjecit frameam, & manu subinde
Planxit pectora, consciditque peltam.

*Hastam rupit, & Agidem Minerva
 Conculcans lacrymis genas rigavit.
 Sed vectum ad Superos Deus recepit
 Ad se, & Indigetem polo locavit :
 Defuncti exuvias, caduca morti
 Quas natura dicarat, hoc sepulchro
 Virtus mœsta locat : Gemunt Camœnæ:
 Et Phœbus pater optimum patronum
 Luget occubuisse, barbitoque
 Tristes exequias dolens celebrat.*

*Sparge busta rosis, viator : atque
 Sanctis candida Manibus ligustra
 Funde, & florea ferta. Ver sacratum est
 Urna perpetuum, & quies beata.*

CAROLI V. ROMANO- rum Imperatoris.

C*Arole, te pullo ut vidit Fortuna feretro
 Tectum, oculos lacrymis solvit, & ingemuit.
 Indignum facinus mirentur secula, dixit:
 Quis fugiet Parcis stamina fusa tribus?
 Magnanimam dura qui cinxit casside frontem.
 Rupit & hostiles qui ferus ense globos,
 Sub quo magna olim tremuerunt regna, Ducesque
 Teutonicas hodie qui moderantur opes.
 Albis & immensi norunt vada cœrula Rheni:
 Latus & Euxinas qui petit Ister aquas:
 Et Ligeris, Rhodanusque potens, Aravisque fluentæ,
 Et Padus, & cultam regna per Oenotriam:*

Quem

*Quem Mauri Nomadumq; cohors, quē Punicus hostis.
Quem nec lunati sustinuere Getæ:
Exanimis tumulo mandatur Carolus: heu heu
Non parcit generi mors fera, nec titulis.*

Epitaphium ejusdem.

*C*arolus Austriacę celeberrima gloria gentis,
Atque Europæi conditor Imperii,
Cum totum validis orbem pressisset in armis,
Exiguo victor clauditur h eic tumulo.

Marci a Rya, Baronis Dicæi.

*S*iste gradu, quisquis cava marmora suspicis hospes:
Spargere humum fufis nec grave sit lacrymis.
Hoc patrem patriæ clausit Burgundia busto:
Cum quo spes populi vita salusque jacet.
Hinc titulis discant nimium ne fidere magnis,
Qui mundum imperio divitiisque premunt.
Si neq; opes, nec honos, sceptrique potentia a viti,
Parta nec a proavis gloria Principibus:
Si neque tutata est pietas, quin sine propinquo
Clauferit extremum morte jubente diem.
Te maneant quę fata velis hinc discere, tu qui
Virtute & meritis hospes es inferior.

Francisci a Rya. M. F.

*S*urgebat, proavos animo qui vincere posset,
Franciscus clari clara propago ducis:
Dum patriam duro pressam defendit ab hoste,
Magna que dum tentat fortiter ausa Rya:

Vagina elabens capulo tenus ilia subter

Sica inopinato rupit inerme latus.

Sic propriam & patriæ fudit cum sanguine vitam:

Illo sustinuit quæ moriente mori.

Mariæ Ragueriæ, Marci a Ryâ uxoris.

S*I quam nobilitas, honosque, opesque,*
Si pudicitia modestiaque

Dotes, ingenique acumen, atque

Prudens consilium juvare possent,

Immortalis eras futura: teque

Tot virtutibus usque, gratiisque

Illustrem, numerosa sæcla agentem,

Volentem Superi Deabus illis

Antiquis similem polo intulissent.

Sed cujus thalamos fide atque amore

Servaras stabili (ut fuit superstes)

Matronam ut decuit piam & pudicam,

Morte magnanimum virum secuta es.

Ergo posteritas memor, perenni

Tuum tollet ad astra honore nomen.

Et fama excitus undequaque, busta

Visat qui tua, confluet viator:

Nardumque & casiam, & Sabæa thura

Sanctæ Heroidos ingeret sepulchro.

Claudii Antonii a Vienna, Equitis, Ba-
ronis Clerevantii, &c.

B*Vrgundo regum seriem de stemmate ducens*
Claudius hac, hospes, contumulatur humo.

Pace

*Pace bonus, belloque valens, in utroque fidelis:
Clarus consilio, clarus & eloquio.
Qui patria ut prodesset, opes vitamque profudit:
Hac caussa in vivis se superesseratus.
Gallia civilis furia dum flagrat Enyûs,
Inque suam demens æstuat usque necem:
Allobrogum hastatas trabeato agit agmine turmas,
Infelix duri temporis auxilium.
Quod bruma in nihilum & pluvie frigusq; redegit:
Infectisque (scelus) toxica mixta cibis.
Concessit Fatis magno mœrore bonorum:
Cui tumulum & titulos fide Lemanne locas.
Parte sui tamen is vivit meliore superstes,
Inter Semideos Indiges astra colens,
Gallia magnanimi laudes famamque Vienna
Cantitat, & patriis calat in historiis.
Hoc precium est vite summa integritate peractæ.
Sic premitur Virtus, non tamen opprimitur.*

Helenæ a Rya, Marci fil.

H*Eic sita est Helene, Viator, illa,
Non cui Tyndaris est parens, olorque,
Marci bellula sed Rye propago.
Forma corporis elegantioris,
Et candore animi modestioris;
Culta, & moribus. Expetas quid ultra?
Rege digna viro? viro illa regi
Idcirco Superum puella nubsit.
Sed mortale habuit quod, hoc quiescit
Inclusum tumulo Rosis sepulchrum*

Spargito, violisque, liliisque.
 Dona isthac cinerem juvant sepultum.
 Hoc tantum jubet, atque te valere.

Annæ Hassonvillææ, Sancti Petri apud Medi-
 diomatrices Antistitæ.

Gente sata illustri heic Hassonvillæa quiescit,
 Virginei custos Anna pudica chori.
 Vestales rexit prudens Antistita cœtus:
 Cui studium Virtus, castaque religio.
 Quodque vides, hospes, vasta testudine templum
 Extolli erectis parte ab utraque tholis,
 Extruxit proprio sumptu: sacrisque peractis
 Devotum Petro rite sacravit opus.
 Nil tamen hæc pietas, nil Virtus juvit, & illa
 Nobilitas priscis edita Principibus:
 Quin dulcem ante diem supremo funere vitam
 Desereret, Superis excipienda polis.
 I nunc, quem multo cumulat Fortuna favore,
 Quem regalis honos, robur, opesque beant.
 Qua modo in Austrasia pulchra celeberrima fama
 Claruit, infestis vermibus esca jacet.
 Ne tamen interiisse putes: post funera vivit.
 Cœlum animam excepit, membra caduca solum.
 Postea in integrum quæ restaurata resurgent,
 Terminus ut rerum venerit illa dies.
 Interea corpus tranquilla dormiat urna:
 Nec cinerem sacrum marmora dura premant.

Francisci a Vienna, Claudii Antonii filii.

Heic

Hic jacet indigna sublatuſ morte Viennas,
 Sequanicis quondam regibus ortuſ avuſ.
 Cui penſum glomerans ſelici ſtamine Parca,
 Vix quinque exactas nerat Olympiadas.
 Acceptum Muſis, & Phœbo Pallas amicum
 Suſcipiens propriis artibus erudit.
 Perque gradus omnes ſumma ad faſtigia vexit
 Militiæ: atque Ducis nomen habere dedit.
 Nerviuſ hunc, Eburonque potens, fortiſque Sicãber,
 Et fortunatum Belgica amavit humuſ.
 Invidit Mavors: juvenemque immitibus auſis
 Audacem curſu ſuſtulit e medio.
 Ingemuit tanto mœrens Antverpia caſu:
 Et lacrymis oculos ſolvit Alenſoniuſ.
 Vltima ad inferias ſolverunt munera turmæ:
 Et tota planctuſ triſtiſ in urbe fuit.
 Tranſrectum a Scaldi excipiunt, grateque ſepulchro
 In tritavi corpꝯ depoſuere Brygæ.

Iacobi Soliaci Aſſaraci Lemovicis.

Quid tumuliſ hères iſtiſ intente viator?
 Aſſaracum heic duro marmore claudit humuſ.
 In quo Soliacę gentiſ decuſ omne renaſci
 (Si Fata hoc poſſent tollere) debuerat.
 Dum patriæ juſtiſ hoſteſ ulciſcitur armis,
 Ad Ligerim pulchro vulnere fuſuſ obit.
 Parca immaturo truncarunt funere vitam.
 Quam Virtuſ duplici ſcœnore reſtituit.
 Haud moritur totuſ, quæ amviſ ſit lumine caſſuſ,
 Fortia qui potuſ eſt & gerere, atque pati.

Petri Ronfardi Vindocini.

L Vgete Aonides, simulque fufis
 Stillent undique lacrymis: lyraque
 Mæstum & flebile personent. Amores
 Blandi, & vos Charites facietiarum
 Oblita, saliumque, quassa crebro
 Planctu tundite pectora: & choræis
 Nec posthac juvet immorariet, vel
 Vocalem digitis chelym increpare.
 Huc concurrite crinibus solutis:
 Et ploratibus ejulatibusque
 Strepant omnia: tristibus querelis
 Parnassi reboet virens cacumen.
 Priventurque suo nitore lauri,
 Et molles hederæ, brevesque myrti.
 Luctum Gallia publicum ecce cunctis
 Indixit. Iacet heu jacet patronus
 Ille Castalij chori & Sacerdos
 Ronfardus, citharam sonare Grajam
 Gallos qui docuit modos, suisque
 Qui Celtis Heliconæ pandit: hisque
 Ostendit liquida vadam Hippocrenes,
 Illum condidit hoc Apollo busto:
 Aureasque comas scidit, deditque
 Scissas inferis: rogique flammis
 Munus nobile barbiton cremavit.

Lessum ducite cantibusque pullam
 Ter circum tremulos vocate pompam.
 Sacri solvite Manibus poëta

Munera

*Munera ultima: ferte thura: ferte
 Staetem: spargite floribus sepulchrum:
 Spicâ perpetuô locus Cilissâ
 Spiret, Assyriique odore mœchi.
 Locum hunc Pythius eligit relietâ
 Delpho & Phocide: Phœbas enthea unde
 Sacra oracula vatibus patente
 Cortinâ, atque adytis canat reclusis.
 Cognomen veteris Clari, atque Cyrrhæ
 Nunc odit: Lyciique Deliique
 Rejicit titulos procul: sed est jam
 Ronsardus patiens Deus vocari.
 O nulli decus hætenus tributum!*

Hugonis Babeli Philosophi Hippolytani.

*C*ujus reliquias tegit hic lapis? ossa Babeli hac
 Aonidum comitis contumulantur humo.
 Ille Brabantini est qui Buslidiana Lovani
 Instruxit summâ doctâ Lycea fide,
 Quem Graiis olim scriptis intenta juvenus
 Pandentem coluit dogmata Aristotelis.
 Atque explanantem veterum secreta Pelasgum:
 Quicquid & implicitis hæret in historiis.
 Sectatus Musas studiis, & calibe vitâ,
 Bis deciman ingressus vidit Olympiadem.
 Dumque sui Phœbi sacras inservit ad aras.
 Exegit seros absque labore dies.
 Funde sacro cineri flores & thura, viator.
 Atque ævum incolumi transige sorte tuum.
 Veturij Leontii Hydruntini.

Quid te magnifici gravis sepulchri
 Moles detinet, hospes? inque pictis
 Hares marmoribus? Rogas in urna hac
 Cuius sint cineres? habeto paucis.
 Hæc sub busta Veturius quiescit,
 Magnus ille Heliconidum sacerdos,
 Martis deliciæ sui atque alumnus,
 Hydrunti geniale sidus: ille
 Quo nil doctius aut magis politum,
 Nihil comius aut magis benignum,
 Nil robustius aut magis virile,
 Nihil nobilius magisve clarum
 Tellus Itala possidebit unquam.
 Virtus nil tamen hæc severa Fata
 Flexit, quin subitum hauserit venenum
 Pestis Euganeæ: & dies supremos
 Vita clausit Adria ad paludes.
 Illum Apollo gemit, comisque scissis
 Plorat Pieridum chorus, Charisque, &
 Quantum est nunc hominum eruditiorum.
 Audis, & lacrymæ fluunt ocellis.
 Hospes: esse animæ bonæ probaris:
 Cum te publicus hic dolor laceßit.

Lælii Cleopassi Hydruntini.

Nostræ quisquis ades viator urnæ
 Spectator, monumenta mæsta lustrans:
 Quæris qui fuerim? quibusve natus?
 Quis vitæ fuerit status modusque?
 Hydruntus patria est: parens uterque

Primâ

*Primâ nobilitate Iapygum orti.
 Me Libetrides, atque Apollo amarunt:
 Et manu instituit sua Gradivus.
 Naupaëtum, & bimaris salum Corinthi
 Me ducem horruit: & meam probarunt
 Cyprus, & Melite, Illyrisque dextram.
 Pestis Euganeo nocens veneno
 Stravit: Appula humus dedit sepulchrum.
 Summo spiritus est polo receptus.
 Vixi lustra novem, dies duos si
 Demas de numero undecimque menses,
 Quid ultra? Cleopassus heic quiesco.
 Plura ne rogites. vale, atque vive.*

Octaviani Cleopassi, Lælii filii.

*P*Arve puer, quem vix plenâ trieteride mater
 Viderat, es Parcis parva rapina tribus.
 Si caperent, Divæ, vos grandia nomina, nere
 Huic totam Phryxi debueratis ovem.
 Sed titulis nulla est heic gratia, Virtutique.
 Omnia mors aquâ sternit iniqua manu.

Sfortiæ Hugonii Brixiani, Fortunati filii.

*P*Arce locum hunc hospes plantâ violare molestâ:
 Hec situs est Veneris Sfortia delicia.
 Funde rosas cineri, da candida lilia busto,
 Mixtaque Coricio cinnama lecta croco.
 Nulla heic assurgit graviori pondere moles,
 Molliæ ne durus comprimat ossa lapis.
 Theobaldi Boissardi I. C. Patris sui.

HÆc tibi, care parens, mœsti cum conjugem
 Busta parant multis ultima cum lacrymis.
 Accusantque tua crudelia funera moris:

Et duram Lachésin, dūraque Fata vocant.
 Solatur tristes spes hæc tamen una querelas,
 Quòd iusta parvam rexeris arte domum.
 Quòd conjuncta deo mens, irreprehensaque vita,
 Et laudata bonis & sine labe fuit.
 Altaque percipias sperati gaudia cœli.
 Hæc est electis munere parva quies.

Ejusdem.

Hoc, ubi postremos vitam traxisset ad annos
 Boissardus patrio condidit ossa solo.
 Vixerat ille satis jam naturaque sibi que:
 Cognata domui sed patrięque parum.

Ejusdem.

Natorum hac pietas Theobaldum cōdidit urna:
 Pro patre quòd caro non potuere mori.

D. O.

M. S.

THEOBALDO BOISSARDO
 NEGOTIORVM CIVILIVM

PROCVRATORI: ET
 IOANNAE BABELAE
 PARENTIB. OPTIMIS

B. B.

M. M.

MOESTA LIBERORVM
 NEPOTVMQVE PIETAS

H. M.

P. C.

Ioan-

Ioannæ Babelæ matris suæ.

Hoc jacet tumulo Babela, primus
Matronarum honor, ad Dubis fluenta
Quas parvi Hippolyti tulere ripæ.
Hac virum officio fideque semper,
Atque amore secuta singulari,
Octavo genitrix vocata partu est.
Quinti exacta simul quibus decenni
Postquam est vita quieta, lata, concors,
Et rei indiga nullius, maritum
Mandavit patrio suum sepulchro,
Vingintique iterum superstes annis,
Quibus bis geminū addidit decēbrem,
Servavit viduos annis penates:
Cultrix religionis, & sacrorum,
Quæ priscus patriæ docebat usus.
Atque inter calathos, colosque natas
Exercens, ut acu decente quasvis,
Formas pingere, vividosque vultus
Possent auxilio sua Minerva.
Tandē has blandus Hymen toro jugali
Addixit, thalamoque nuptiali.

Iam nati poterant domi nepotes,
Et longo ordine filii nepotum
Tenellis aviam vocare labris.
Quæ vitam instituit mori ut parata.
Multis profuit, obfuitque nulli,
Pari pectore fronte nata eadem.
Et sine invidia doloque septem &

Nonaginta hyemes, decemque soles,
 Et menses totidem integrè peregit.
 Tandem annis satura, evocante calo
 Defuncta occidua est anus senecta.

Hos cum fratre suo sororibusque,
 Dum solatia præparant dolori,
 Sancta cum lacrymis, pioque planctu
 Boissardus titulos locat parenti.

At tu quisquis es, o bone hospes, hæc dum
 Securus legis inscius futuri,
 Ediscendo aliena facta, & acti
 Temporis seriem, necessitatem
 Communem hanc quoque te sequi latenter,
 Et certò statue: atque comparato
 Hanc vitæ rationem, ut in futuro
 Abrumpentibus atra fila Parcis,
 Nunquam pœniteat prius peractè.

Margaris Boissardæ, Theob. fil.

HEic mater, natiq; duo, & bisquinque nepotes,
 Quos simul extinxit pestis acerba, jacent.
 Omnibus una dies lethum intulit, omnibus una.

Communem functis terra dedit tumulum.
 Discite mortales tenui quàm stamine vitæ hæc
 Pendeat: instabili quàm ruat illa gradu.
 Qui modò florenti cursu transegimus ævum,
 Nunc muti Manes, pulvis, & umbra sumus.
 Felices hodie rebus super este secundis.

Vos tamen hic omnes exitus unus habet

Claudæ Boissardæ, Theob. fil.

H Octumulata jacet Boissardi Claudia busto,
Matrona antiqua clara pudicitia.
Cui studium fusi, telæ, calathique, colique,
Textaque, & artificii stamina ducta manu.
Gnara placere viro, castos servare penates,
Et prolem exemplis scita docere bonis.
Hæc cùm bisquino impleisset trieterida lustrum,
Menses bisgeminos tergeminosque dies,
Restituit Superis animam, unde duxerat ortum:
Terra mortales reddidit exuvias.
Quisquis præteriens vises loca sacra, Viator,
Et tacito titulum marmoris ore leges:
Intra te dices: Manes salvete beati:
Conditæque æternùm molliter ossa cubent.
Richarti Malarmæi Vesuntini.

H Eus, hospes, modicum ut morere marmor
Erectum rogat, & legas brevi quod
Mandatum est titulo. Hic cubat Richartus
Malarmæus bonos Vesuntionis,
Antique probitatis æmulator.
Hoc non justius æquiusve quisquam
Tota vixit in urbe, quam sagaci,
Ut civem patriæ optimum decebat,
Iuvit consilio, labore, & ære.

Postquã annis satur, & gravis sene Etæ
Reposcenti animam Deo dedisset,
Terrestres tumulavit hac humo uxor
Mœrens exuvias, piique nati
Ianus & Ludovicus atque Francus.

Qui pullis humeros togis amicti,
 Tristes inferias, atram cupressum,
 Et nardum, & cassiam, atque odora ferta,
 Et plenis Nabathæa thura acervis,
 Munera ultima Manibus parentis
 Solverunt. Datus est cinis sepulchro:
 Cœlestes animus polos revisit,
 Fama per celebri relicta ubique.

Quis felicius ordinare vitam,
 Et finem expeteret beatior?

Antonia Bercinæ, Richarti Malarmæi
 uxoris.

DEfuncto statuit tumulos Bercina marito,
 Communi cupiens funere posse tegi.
 Sed tutela domûs & tres pia pignora nati
 Suaferunt viduos huic tolerare toros.
 Ast annis postquam juvenesadolescere visi;
 Maternaque illis non opus esset ope,
 Argentis cineres repetit Bercina mariti:
 Sic visa est natis fida viroque simul.

Francisci Malarmæi, Richarti filii.

FVnerea quicumque vides frundere cupressu
 Busta, & Oronthæo thure fragrare locum.
 Condi hac disce, Hospes, Franciscum mole sepulchri
 Stirpe Malarmæa quem tulit ora Dubis.
 Occubuisse dolet me mœsta Vcsuntio: tantum est
 Carum ob virtutes civibus esse suis.
 Quisquis in humanis spem censes posse reponi,
 Heic quo (si sapias) erudiaris habes.

*Lubrica vesana attentus ludibria sortis
 Cerne, volubilibus continuata tropis.
 Nil mihi divitiæ, nec aviti gloria censûs
 Profuit, aut summa laude paratus honos:
 Patricia aut de gente genus traxisse celebre:
 Terribili mors hæc omnia falce metit.
 Tutius in scilices impinget fragile vitrum:
 Firma erit opposito stiria sole magis:
 Quàm quæ vita homini Fatis malè cedit iniquis:
 Quæ miserè exposita est undique mille malis.
 Sed mihi præsidium non expugnabile Virtus
 Exitit: hac felix vindice tutus ago.
 Parte mei meliore colo cœlestia regna:
 Membra, solo & morti debita, terra tegit.*

Domitii Faini Veronensis.

Hoc sub marmore quis jacer? Fainus,
 Hôspes Aonii chori atque amicus.
 Integerrimus omnium, optimusque
 Quos Antennoris urbs tulisse sæclis
 Multis creditur. At capax duorum,
 Cùm sit únus, est locus sepulchri.
 Hoc simul tumularier volebat
 Major pars animæ illius Iacobus,
 Infelixque dolensque, quòd superstes
 Solus sustineat jubar, sodale
 Sublato subita tumore pestis.
 Quòd si inferre manus sibi liceret,
 Ixisset gladio fidele adaçto
 Pectus, & sociis rogam subisset

*Vterque exequiis: Negavit illi
Mors dura officium, ut dolore tandem
Confectus cruciatibusque longis
Exosam toleret miser sene etiam.*

*Hospes qui legis hæc, meosque luctus
Vides, si pietas inest tibi ulla:
Si fortè illius es rigoris expers,
Qui gentem antipodum tenère fertur:
(Commentum nisi fabulamve credas)
Dum risu atque jocis suos amicos
Efferunt, verubusque caccabisque
Excoctos epulis vorant cruentis:
Nostri ut te moveant precor dolores:
Hoc per numina cuncta, perque amicos
(Si quos fortè habeas) rogo, & sepulto
Preceris benè: non quòd is tuarum,
Summa qui super est relatus astra,
Sit precum indigus: Id tamen levamen
Boissardo fuerit. Bone hospes, hoc est
Quod te scire volebam. Abi, valeque:
Amicisque tuis diu fruarè.*

Ejusdem.

H*ospitum decus omnium Fainus
Quotquot sunt Patavi heic jacet: dolete
Qui fontes Aganippidum sororum
Visuri Euganeam petistis urbem.
Damna hinc maxima publicè redundant,
Nunquam fortè resarcienda: namque
Candoris simul & fidelitatis,
Et quicquid fuit hospitalitatis*

Intra

Intra mœnia, secum habet sepultum.

D. O. M.

DOMITIO FAINO VERONENSI
VIRO INTEGERRIMO

I A. I A C. BOISSARDVS
VESVNTINVS

AMICO SINGVLARI
HOSPITIQUE OPT. D. S. M.

H. M. P. C.

VIX. ANN. XLII. M. IX. D. VI.
O. AN. SAL. M. D. LXXVI. EID. AVG.

Ejusdem a Paulo Melisso.

D Omiti Faine, *cujus*
Verona Letum patria
Hodieque luget, atque
Planctu dolorem & lacrymis
Athesis, pięque Nymphę
Testantur, ut vitalibus
Spoliavit ipsa te auris
Crudelis Atropos, Atropos
Inimica dira amicis,
Hostisque atrox sodalibus.
Niveum heu tuum sodalem
Boissardum, amicumque optimum
Viden, o pia umbra, quali
Quantoque damno adfecerit?
Moriente te, Faine,
Boissardus appetens mori,

Spoliatus ipse & aura,

Intra se sui orbus est.

Animo licet vigentem

Cernas, & valentem corpore,

Tamem ex dolore tanto

Vivum putabis mortuum.

A Ioanne Posthio Germershemio, Elect.

Pal. Archiatro: aliud.

L Vgete o Aganippides puella,

Et quantâ est hominum eruditiorû:

Et vos ante alios boni Poëta.

Vester occubuit patronus eben:

Vester mortuus est Fainus ille,

Veronæ decus Urbis, atque ocellus:

Patris deliciæque amorque Phœbi:

Musici gregis, omnium & bonorum

Omni tempore liberalis hospes.

Ille eben, ille bonus Fainus athra

Tactus pestifera reliquit auras

Vitales subito, furente dextra

Dum mors Ausonias flagellat urbes.

O factum malè, o maligna Fata.

Quæ prima optima quæque devoratis.

Verùm parte sui manet superstes

Fainus meliore ad astra vectus,

Virtutumque suarum in orbe dignos

Pracones habet. Hunc canit Pinellus,

Muretusque, Sigoniusque, & Aldus,

Boissardusque meus, mihi que summo

Ancantherus amore amandus, at que

Melissus

*Melissus meus: o nimis beatum,
Et cælo genitum favente, vita
Cui post fata datur nova & perennis!*

*A Friderico Lessotæo Steblæo Sile-
fio: aliud.*

*S*iste gradum: tanti parva est jactura, viator,
Temporis: & mea sunt nomina digna legi.
Hac ego Musarum fautorque hospesque Fainus
Condor ab immiti peste peremptus humo.
Unanimis tumulum Boissardus amicus amico,
Et titulos (Parca sic voluere) dedit.
O me felicem, qui tanti munere vatis
Vitali cassus lumine, vivo tamen:

Polydori Marini Epirotæ.

*N*on oblita tui es, Lachesis, quæ sata bonorum
Diceris injusta præcipitasse colu.
Ergo jaces, Polydore, genus nec juvit avitum,
Quod quondam Epiri sceptrâ beata tulit,
Non te Regis amor Galli servavit, & illa
Desponsata tuo Mœia Nympha toro.
Non Epernonii textit tutela favoris:
Non lepidis cultum moribus ingenium.
Una eadem est cunctis lethi via. Regibus idem,
Qui de plebe satis, exitus esse solet.
Nec ratio ætatis, nec conditionis habetur.
O rigidum austeri numinis arbitrium!

*Vvolffii Munzeri, Equitis
Franci.*

Q Vitumuli, quos ara tegunt radiantia latê?
 Signaque diversis splendida marmoribus?
 Heic jacet antiquo Francorum stemmate cretus
 Munzerus clara nobilitatis eques.
 Ortum cui Bambergæ dedit, vitamque polivit
 Longis Europa est quæ peragrata viis.
 Et Ptolomæa Pharos, Nilo & contermina Memphis:
 Et Syrus, & rapido sole perustus Arabs.
 Excepit reducem respublica Norica, & omne
 In civem meritum contulit officium.
 Quam (quia dum vixit contento calibe vita
 Conjugii dederat pignora nullus Hymen)
 Heredem instituit fortunarum atque peculi,
 Prædives gazæ quod locuplete fuit.
 Huic memor æterna cumulado laude Senatus
 Hæc ad Pegnesi flumina busta locat.

Lentuli Ventidii Nucerini, & Prosperi
 fratris ejus.

L Entulus hac clausus, Prosperq; Viator, in urna,
 Fratrum Benaco fata gemente, cubant.
 Doctus uterque, animique bonis præclarus, & armis:
 Nam propria instruxit Pallas utrumque manu.
 Occubuerunt tamen valide sub flore juventæ:
 Nec tantæ caros profuit esse Deæ.
 Ardua nec juvit vivaci in pectore Virtus:
 Nescit Parca ullis parcere nominibus.

Hieronymi Capovaccii Medici
 Patavini.

Ille

ILle ego qui solitus Stygii frenare Charontis
Ausæ, & fatales arte domare colos:
Sensi prob dolor, heu sensi implacabile numen:
Et tandem imperio Parca subegit atrox.
Nil animo nocuit, cælo quem Iuppiter alto
Intulit: at corpus contegit iste lapis.
Servavit famam Virtus, quâ vindice dicor
Integer, & nullo tempore posse mori.

Alphonſi Aiallæ Hispani.

SI vitam manus ad duella nata,
Si fortes animi, metuque nullo
Quassa pectora, visque vel Gradivo
Digna, & consilium decens Minervam
Tutari potuisset, atque pulla
Tela obtundere mortis, invidendum
Fatis, plurima Olympias valentem
Vidiſſet. Tacitis cruenta repit
Falx Parcæ insidiis, metens sine ullo
Nos discrimine. Gratiam meretur
Nullam conditio, status, nec ætas.

Diversis studiis mea est juvenus
Culta: Castalios bibi liquores:
Linguarum que peritiâ celebris
Audiui. Hesperique utrique carum
Virtus bellica reddidit: meamque
Senſerunt Nomades Getæque dextram.
Tricenos numerâtem, & undecim annos,
Nihil tale timentem atrox venenum
Pestis me rapuit male, inferique

T

*Sacravit Stygiæ rati Charontis,
 Atallam Elysiæ inferens cohorti.
 Sic suos patitur perire Virtus?*

Theodori Zozimi.

Gracus Olympiaca Theodorus ab Elide Romam
 Culturus Latii moribus ingenium
 Veneram: at in Latio me mors inopina peremit.

Roma Quirinali colle dedit tumulum.
 Græco homini, Latii Manes, estote faventes:

Et placidè bustis his facitote cubem.
 Omnibus æquus erit Patris suprema potestas
 Extremi Christus tempore judicij.

Franci Apollodori Veneti
 Pictoris.

Interit Phidias, & præclaræ artis Apelles:
 Mortuus est multo cultus honore Myron.
 Totque alii, quorum sæclis servata vetustis
 Sacrata est priscas fama per historias.

Ex æquo imperitat Fatum omnibus, una superstes
 Parcarum Virtus stamina pulla fugit.

Debetur corpus telluri: animus petit astra
 Salvus. Parte bonis hac superesse sat est.

Sic tu, qui vitam multis doctâ arte dedisti,
 Hosque & te morti subripuisse juvat.

Æquo animo omni homini communia fata ferendo
 Magnanimum tu te, France, fuisse probas.

Valentini Grevii Bacfarci
 Pannonii.

Mors rapuit Greviū: Manes gaudete profundi:
 Ecce iterum. vobis fulget amica quies.
 Ad vos descendit novus Orpheus: ille canorâ
 Pannonicæ Ditem leniet arte lygæ.
 Sisyphiis saxum ex humeris cadet: orbe rotari
 Desinet Ixion, Tantalus amne bibet.
 Belides abjicient utres, Tytiique cruento
 Cessabit rodi vulturis ore jecur.
 Miescet Minos: Rhadamanton & Æacon umbræ
 Gaudebunt torvas deposuisse minas.
 Este alacres: ac dum cessant tormenta, catenis
 Exuti, evadat qui potis effugere est.
 Ad libertatem portis concurrите apertis,
 Baccharco Elysias ingrediente vias.

Philippæ Lazææ Polanæ.

Illyricam Sapphoa tegunt hæc busta, viator:
 Ortum Polanâ quæ prius urbe tulit.
 Carmine cantavit quæ gessit filia Costi,
 Quis Zephyrum Flora conciliavit amor.
 Bombycum laudes, Pyrrhique immania sacra
 Argutâ & facili texuit historiâ.
 Concessit satis, hominum tot millia luci
 Vitali eriperet dum Patavina lues.

Eiusdem.

Polu mihi patria est: Musæ mea sola voluptas:
 Et sacer intacta virginitate pudor.
 Lustrorum bis vita trium mihi lata peracta est:
 Tergestina brevem terra dedit tumulum.

*Plura rogas? hospes: Laxam marmora celant
Ista, sui sexus & decus Illyrici.*

Aeliæ Zabareliæ, & Silviæ Filiæ ejus

H*Ac non vulgaris forma jacet Ælia terrâ:
Fœmina sed rarâ clara pudicitia.*

Silviaque ingenuos mores sectata parentis:

Sed matrem superans carmine & arte lyra.

Hujus erat thalamis jam desponsatus Achilles,

Bellochari soboles ingeniosa senis.

Ingruit atra lues Venetam grassata per urbem,

Quæ letho natam cum genitrice dedit.

Indoluit juvenis: tollensque ad sidera palmas,

Exclamat: misero da mihi Cypris opem.

Annuat: ille die morti succumbit eodem:

Sed non implevit cetera vota Venus.

Nam Veneti busto patris est tumulatus Achilles:

Euganeo clausa est Silvia sarcophago.

*Iannûs Beretinae, Petri Lepidi Me-
tensis primæ uxoris.*

L*ongua diu tituli teneat ne lectio nostri,
Hospes, te: tumulis his Beretina tegor.*

Maturam thalamo jam me tria lustra videbant,

Cum Lepido faustus me sociavit Hymen.

Binâ prole parens fuerat vir: tertia quando

Curaret partus Ilithyia meos,

Adfuit auxilio nobis, Statilius iniquo:

Nec juvit nixus seva Levana graves.

Vidisses Fatis obstare Machaonas omnes:

Sed matrem & sobolem sustulit atra dies.

Quid

Quid tu suspiras? lacrymisque per ora profusis,
 O hospes, soricem nostraque fata doles?
 Cara viro exegi felices hætenus annos:
 Aetas æta brevis, sed sine nube fuit.
 Ecce locata polo vita meliore fruiscor:
 Qua sit ad immitem non reditura colum.
 Grata tua est pietas: Tu longum vive per ævum:
 Sed restare tibi fata suprema memor.

Mariæ Lepidæ Petri senioris filiæ.

Si rosa, si violæ, si mollis amaracus istos
 Perpetuo ad tumulos veris honore nitent:
 Si busto Idaliæ faciunt umbracula myrti:
 Si sparsus variis floribus halat ager:
 Non est quod nuniùm attonitus mirere, Viator.
 Condidit heic Paphius nam sua tela puer:
 Et Cypris alma faces: Lepidæ pullata feretrum
 Lethæa instrueret dum Libitina pyra.
 Cinnamamœsta Charis puros conjecit in ignes:
 Et Panchæa dolens thura adolevit Amor.
 Ac fufis lacrymis dixere novissima verba:
 Conscius & sensit dona suprema cinis:
 Felix umbra, tua tranquilla pace sub urna
 Dege: levis tellus sit tibi: Hæve, atque vale.

Annæ Bellæ, Petri Lepidi aviæ.

Tempora longevæ statuit tranquilla senectæ
 Queis voluit facilis cœlitus esse Deus:
 At status istiùs fecit miserabilis avi
 Ne multi hac possent conditione frui.

Tu tamen invito hæc superasti incommoda sæclo:

Nec fraudare tuis te potuere bonis.

Inter natorum natos, dulcesque nepotes

Securos vitæ degere certa dies.

Candor enim & probitas, & mens sibi conscia recti

Remigium cursûs sustinuerere tui.

Hu tibi Scilla minax, his evitata Charybdis:

Et tua per placidum prora cucurrit iter.

Donc speratos peragrato tramite portus

Carpis: ubi æterna est nunc tibi parta quies.

Samuelis Aubrii, Iani filij.

A Vbrius heic situs est: primo quem flore juventa
Incautum rigida fata tulere manu.

Quo potuit vivo domus illius esse superstes:

Tantus erat studiis: tantus & ingenio.

Non tulit hoc fera mors: sed qua merit omnia falce,

Hac juvenis gnavos abscidit atra dies.

Mæsta urbs hunc luxit, mæsti luxere parentes:

Omnibus ex aquo mors ea acerba fuit.

Multum est Virtutem a primis sectarier annis:

Funere & extremo quam comitatur amor.

Amisse frustra damnum irreparabile vita,

Et Clothûs querimur fata severa manûs.

Debemur mortis: trita est hæc semita cunctis.

Heic nullis superest gratia nominibus:

Sed qui in venturum famam virtutibus ævum

Prorogat, æternum hunc vivere credibile est

Solus hic obscuris Lethes non occubat umbris.

Solus hic insigni posteritate valet.

Felices

*Telices placidè hac tellure quiescite Manes ;
Dum Christi veniet iudicis illa dies :
Corpora in integrum qua restaurata resurgent :
Et formam hac capiet machina magna novam.*

Iuliæ Aubriæ, Iani fil.

H*Vmana quis non miretur stamina vita,
Qua dubia Fati sunt glomerata rota?
Hac ego cura mei non importuna mariti,
Et tutela domûs Iulia condor humo.
Lucina primo jam facta puerpera partu,
Actais dederam dulcia liba favis.
Bis duo vicanos numeranti lustra per annos
Injecit dextram Parca cruenta mihi.
Astra adii: corpus mæsti hac tellure locarunt
Cum lacrimis carus vir, geminûsque parens.*

*Gabrielis Diespachii Abbatis Vallisclusæ, &
Canonici Vesuntini.*

*Hospes siste gradum parumper: atque hoc
Quod saxum velit & loquatur audi.*

H*Eic sunt Diespachii sita ossa: cujus
Morte mæsta Vesuntio gemiscit.
Non illo melior, pientiorve,
Non prudentior, eruditiorve,
Quisquã ad flumina Sequanae Dubisq;
Est visus, vel amantior suorum.
Qui postquam benè de suis merendo,
Amplis functus honoribus, secundo
Esset tramite vitam adeptus, annis*

Mors gravem abstulit, intulitque cælo.

*Disce hinc, disce hominum statum caducum:
Disce spes fragiles, dies fugaces,
Parcarumque colos cruenta Fata,
Nulli parcere quæ sciant velint ve.
Hinc, rudens tibi provide: tuisque
Rebus consule dum licet. Valentem
Aurora excipiet, videbit agrum
Vesper: nox tenebris, nigraque morti
Tradet, lethifero tegens sepulchro.
Hac si mente tenes, abi in bonam rem:
Sed semper memor ultimi receptus.*

Iacobi Chassigneti, Medici Vefuntini.

S*ollicitis hæres oculis dum, care Viator,
Et te suspensum detinet iste lapis,
Poscis cui busta hæc tristis Libitina paravit?
His Chassigneti molliter ossa cubant.
Ille Machaonia florens celeberrimus arte,
Devotis patriæ profuit officiis.
Optimè & hæc merito post fata novissima civi
Æterno clarum nomen honore sacrat.
Cælo anima excepta est: sed vivit fama superstes,
Parcarum immites despiciens calathos.
Mæstaque natorum pietas, & flebilis uxor
Defuncti hoc corpus deposuere solo.
Hoc tituli te summa docet: da thura, Viator.
Et cineri ut fueris fausta precatus, abi.*

*Henrici Magneri, Præfecti Monasterii sancti
Vincentii Vefuntione.*

N Il heic flegibile conspicias, Viator:
 Nil quod funerea notet cū pressu,
 Aut planctu, aut lacrymis comisq̃ue vulsis,
 Aut dolore aliquo fuisse busta
 Lacesita. Virente picta sero
 Vere perpetuo albicans ligustrum
 Produxit, violasq̃ue humus: sepulti
 Candorem ut notet, integramq̃ mentem.
 His dignum putat esse se: & quadrare
 Illa, quos miseranda vita mœstis
 Ad mortem exequiis cōggit. At qui
 Henricus jacet heic deusq̃ue honosq̃ue
 Hujus cœnobii, Vesuntionis
 Ornamentum, & amor novem sororum,
 Et Phœbi Charitumque veritatis,
 Recti, a quique tenax. Suo sed ævo
 Quod passim pietas, Deique cultus
 Nullo vindice languidus jaceret,
 Rogavit Superos, & impetravit,
 Maturê ut peteret polos: priusquam
 Hanc (quæ est præ foribus) ferat ruinam.

Hospes optime, compotem esse voti
 Si gaudes, benè Manibus precando,
 Vitam illi quoque prosperam precantur,
 Et semper tibi sit benè & beatè.

Antonii Pascharii.

A Dst a hospes modicum Pascharius heic jacet: ille
 In celebri clarus qui fuit Austrasia.
 Occubuisse doles? eadem tibi funera restant:
 Me quondam hac genuit conditione parens,

*Vt morerer Superis aliquando volentibus: atqui
 Mortalis subii fata suprema libens.
 Proposita una via est cunctis ad flumina Lethes.
 Parcarum mæsis nos lacrymosa sumus.
 Sed placuisse Deo satis est: Tellure sepultum
 Est corpus: cæli Spiritus astra colit.
 Nominis æterni concessa loquacibus annis
 Fama est: An non hoc vivere bis vivere est?*

*Caroli Renaldi Pontimussiani, Collegii
 S. Servatoris apud Mediomatrices
 Decani.*

C*Arolus hoc busto tegitur, non mortuus: ille
 Haud moritur, Virtus quem vetat alma mori.
 Sed vitam mutans vita meliore caducam,
 Cum Christo victa morte quietus agit.
 Discite mortales Fatorum quanta potestas
 Rebus in humanis ludat & imperitet.
 Cui modo sacratam vela verat infula frontem,
 Dum summo offerret thura adolenda Deo:
 Vix totam a seno complens tricterida lustrò,
 Funestus tumulo hoc pulvis & umbra cubat.
 Fortuna trochus omnis homo est: quo firmior est quæ
 Enata in summis bulla videtur aquis.
 Nitimur incassum ætatique, opibusque paternis:
 Adscribit prædæ nos Libitina suæ.
 Sed falci mortis nos eripit unica Virtus:
 Nos donat cælo, conciliatque Deo.
 Hujus præsidio fultus super astra relatus
 Pace fruor: textit putre cadaver humus.*

Claudii Sartorii Metensis.

HAc situs est patria columen Sartorius urna :
Quem patria e vivis mœsta abiisse gemit.
E vivis abiit, quia vivere desiit inter

Mortales, cœli posset ut arce capi.
Nemo bonus moritur. Virtus est funeris expers.

Illa suis facilem pandit ad astra viam.
Quodque malis mors est, & ineluctabile Fatum,
Hoc est præsidium, vitæque certa bonis.

Felix, Virtuti qui sese dedicat: illa
Lethæas nunquam vindice gustat aquas.

Hugonis Dordonæi, Præsulis Hippolytani.

Hic jacet eximia cultus pietate sacerdos,
Esse pari suetus pectore fronte pari.
Iusticiæque tenax, & moribus integer æquis:
Fidus, & antiqua simplicitate bonus.
Da cineriflores, tumulis intente Viator.
Ingenuum pietas nam decet ista? vale.

Nic. Clementis Trelæi Viseliffii.

AVdi, qui legis hæc, funestaque marmora lustras:
Hoc Clementis sunt ossa reposta solo.
Ad cuius numeros Brennon, vitreusque Mosella
In liquidis cursus detinucere vadis.

Atque choros mediis duxerunt Naiades undis,
Plaudentes suavem Vatis ad harmoniam.

Huic pater inferias planctu lachrymisque paravit:
Quod patri natus debuit officium.

Sparge sacro cineri flores & thura, Viator:
Munera placatis Manibus ista placent.

*Mors etenim obscuris totum non obruit undis,
 Quem prohibet vindex Musa & Apollo mori.
 Petri Monavii Vratislaviensis, Me-
 dici Cæsarei.*

S*I prece, si precio, si vi reparabilis esset
 Vita, ego millenas viverem Olympiadas.
 Exorare etenim Parcarum mœsta Budorgis
 Pensa brevesque colos quæ potuisset erat:
 Ditia Cæsareæ voluere araria gazæ
 Solvere munifica multa talenta manu.
 Sed nimium est rigidi dura inclementia Fati:
 Heu, novit nullis parcere nominibus.
 Non mihi Apollineis coluisse fideliter artes
 Profuit, & patriæ consuluisse mea.
 Non juvit magno officiis placuisse Rudolpho:
 Cæsaris & tanti promeruisse fidem.
 Quin mihi Lethæa Lachesis redimita cupressu
 Eriperet caris lumina luminibus.
 At non eripuit lumen: mortale cadaver,
 Ut visum est Superis, hac tumultatur humo.
 Cælo anima excepta est mortis secunda secundæ:
 Heic mihi perpetua vivere pace datur.
 At tu, quem nostri movere incommoda casus,
 Quid luges? istis pone modum lacrymis.
 Deserui vario concussam turbine mundum:
 Ut nostram accipret mitior aura ratem:
 Et mihi sunt dubia superata pericula sortis:
 Ætherea capior nunc statione redux.
 Grata tamen pietas hæc est tua. Dj tibi dulcis
 Prolongent vitæ tempora fausta. Vale.*

Iulii Boissardi, Iacobi fil.

Siste gradū, o Hōspes: nō heic mora lōga futura est:
 Iulius exiguis contegor bis tumulis.
 Dulcia debueram patri dare gaudia: sed me
 Præcipiti rapuit mors inopina manu.
 Adfuerat Lucina favens, dum præcoce paritū
 Octavo dicta est mense Marilla parens.
 Æthereas hausit teneris vagitibus auras,
 Aucturus patrium posteritate genus.
 Fata obstant: pulloque mihi de stamine vitam
 Nec Lachesis: Clotho forfice pensa secat.
 Vix revolutæ novo radiabat Cynthia cornu,
 Infanti injecit cū Libitina manus.
 Funera cum planctu curarunt nostra parentes:
 Thuraque cum lacrymis ultima fudit avus.
 Astra peto, & vita felix meliore potitus,
 In media inventa est nunc mihi morte salus.
 At tu secura peragens bona tempora vita,
 Te quoque mortalem noris: hævè, atque vale.

De eodem.

Iulius heic situs est: quē ad flumina glauca Mosellæ
 Boissardo enixa est casta Marilla patri.
 Huic trux pro cunis stravit Lucina feretrum:
 Et lucem subitò quam dedit eripuit.
 Iuli noster amor, Iuli dulcissime Iuli,
 O Iuli thalami gaudia prima mei:
 Tantū ostenderunt terris te Fata, nec ultra
 Immites Parca te superesse sinunt.

Inter cœlestes genios, anima, que beatas

Æterna cœli sidera pace colis.

Felix es, cui parta quies: nos mœsta manet fors,

Perpetui gemitus, perpetuę lacryma.

Ergo vale æternum: cęspes candente ligustro,

Et viola, & verne spiret odore rosa.

Nature exuvias, & morti debita membra

Tristis uterque parens contegit his tumulis.

Heic tenerum fragili corpus claudatur in urna:

Ossa tamen tellus non onerosa premat.

Ditmari Cislebii.

Nobile Saxonice columen Cislebius ora
Hac, ut permisit fors, tumultatur humo.

Aurea tollentur rutilante toreumata signo:

Opportuna istud tempora quando sinent.

Nunc solis tumulos lacrymis ornamus amici:

Non plura indulsit nam minùs apta dies.

Non quod sit Virtus ornamenti indiga, per se

Fulget enim, & laudes continet ipsa suas.

Sed gaudent cultis Manes recubare sepulchris:

Est quibus extremo funere gratus honos.

Accipe dona igitur, tacitis que fundimus umbris,

Ditmare: & hoc longa pace quiesce solo.

P. Aretini. Ex Italico versum.

Hic situs est Aretinus amari vipera fellis:
Propritim famam cui mala lingua dedit.

Evastit cujus nemo diſſeria: functis

Imo etiam suevit Manibus esse gravis.

Cur non traduxit numen cœleste, requiris?
Causa est hac: nullum credidit esse Deum.

Fusci.

Fuscus mortuus est: jacet rubenti
Tinctus murice nasus, & popina
Præses vermiculatus. Ille Fuscus,
Cujus venter erat gula a baratbro
Plantas continuatus usque ad imas,
Capax dimidti cadi, ampliùsque.
Protrahens vigil ad diem tenebras,
(Ut notam fugeret viri otiosi)
Integrumque diem occupans bibendo.
Cui visum est penetrare post lagenas
Exhaustas, super astra: & angelorum
Contemplarier ordines chorosque.
Qui semper duplicata cuncta vidit:
Illi tanta acies fuit videndo:
In vitro geminum scyphoque fundum:
Lampadum geminas micare flammæ:
Solem denique, duplicemque lunam.
Qui nunquam sitiisse se asserebat:
Prævertit quoniam sitim metreta.
Huic parùm ingenii fuisse fama est:
Posteros tamen ex bonis relictis
Ne contentio lisve concitaret,
Prudenti ratione cavit antè,
Nam totum patrimonium voravit.
Pestis hunc subito abstulit veneno:
Sed non absque aliquo favore: namque

Ebrium sine sustulit dolore.

*Loca hæc qui per agras, viator, heic te
Gradum sistere paululum rogarem,
Atque hæc cum lacrymis notare: sed te,
Illa udis video genis legentem,
Quas rigant madidis cachinni ocellis.
Ridendos quoque tu astimas sepultos?*

IANI IACOBI

BOISSARDI VESVN-

TINI EPIGRAM.

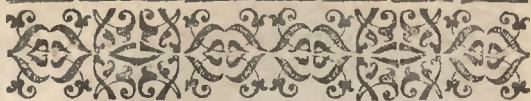
matum

LIBER PRIMVS.

v .

AD LECTOREM.

*Ignosces, bone lector, ad hæc qui lumina flectis,
Si quid mordacis carmina fellis habent.
Dictavit multa indignatio: se tamen illis
Nemo mea læsum sentiet esse manu.
Quæ proprium & cognomen habent, ea vera putato:
Cætera sunt opera nomina ficta data.
Sed plerumque tamen veris accommoda rebus,
Harum natura conveniente nota.
Vt Fuscus, Priscus, Margites, Chilo, Nydartus,
Congilus & Fucus, Pontia, Nais, Aper.
Atque alii: quorum personis parcere visum est:
Sed signo aptati nominis exprimere.
Mens mihi nullius famam perstringere: quadam
In vitium, certè, dicere cuique licet.
Offendi his nemo potis est, nisi conscius: atqui
Propositus scopus est versibus iste meus.*

IANI IACOBI

BOISSARDI VESVN-

TINI EPIGRAM.

matum

LIBER PRIMVS.

AD LIBRVM SVVM.

EV S mea cessatis suscepto
Epigrammata cursu
Ire Bipontini qua viget au-
la Ducis?

Ite bonis aribus, tutis licet i-
re sub auras:

Securo Princeps vos jubet i-
re pede.

Boiorum Princeps de stemmate nobilis, est quo
Exculto nemo doctior ingenio.

Venerat ad calcem librorum fortè priorum:

Cedo alium, dixit, lectio lata placet.

His aliquot gratum est has disperdere nugis,

Dum vacat, & cura non graviore premor.

Ohe quò Boissarde ruis? quis nuncius isthæc

Afferri? aut quonam hæc indice nota tibi?

Quid facis, o de mens? unde hæc persuasio menti

Hæret? Nempe hæc sunt somnia, somnia sunt:

Nonne vides qui te distorto sibilet ore?

Ac te stultitia scommate jure notet?

Boissardo mediam festini incidite venam:

Delirat: medico est huic opus helleboro.

Tanto etenim credit sua carmina Principe digna:

Carmina plebeiis auribus apta magis.

Vir bone, cur judex operum vis esse meorum?

Mira est, confiteor, res ea, vera tamen.

Non ego deliro, nec me persuasio fallit

Ista, venit Clario quæ mihi de tripode.

Qui Deus in nobis habitat, mihi vellicat aurem:

Macte, ait, & vanos excute corde metus.

Posceris en iterum festiva Epigrammata, si quæ

Sint tibi: nam Princeps talia doctus amat.

Quæ tua selectis mandavit Musa papyris,

Hæc primâ ad auras flumina mitte viâ.

Quis pudor hæret adhuc? quid cessas, nostra Thalia;

Ire Bipontini quæ viget aula Ducis?

Ito bonis avibus, tuò licet ire sub auras:

Securo Princeps te jubet ire pede.

AD ILLVSTRISSIMUM
POTENTISSIMUMQUE
Principem

IOANNEM Comitem Palatinum Rheni, Du-
cem Bavarie, Comitem in Veldens
& Sponheim.

RINCEPS care Deis, qui stemmata
regia, qua te
Illustrant, ornas dotibus ingenii:
Tu licet incumbas studiis gravioribus,
acte

Publica sollicitum munia detineant:

*Paucula qua positis legeres Epigrammata curis
Indulsi rudibus nostra Thalia modis.*

*Finge tuis indigna oculis: non hercle refragor:
Sed tuus hac potis est reddere digna favor.*

*Si placidè excipias, nec tractes postmodo, quid tum?
Nil moror: illa tamen lecta putabo tibi.*

*Et tanquam multa cumulus laude superbus
Efferar: & credam me meruisse legi.*

I. I. BOISSARDI
AD EVNDEM.

De duobus ejus filiis Ioanne, & Fridericō
Casimiro.

Nobilis Eois ales qua venit ab oris,
Panchæoque suos prorogat igne dies:
Ilia novem quassam renovat post secula vitam:
Parturiente rogo cogitur antè mori.
Sed tu dum vivis florente ætate superstes
Crescis, ut enatis vinca palmitibus.
Inque tuis natis, Princeps generose, renasci,
Teque novo rursus flore nitere vides.
Adspice ut ille tui IANVS cognominis heres
Patrem oculis, naso, fronte, humerisque refert.
Induit & vultus puer ut CASIMIRVS avitos:
Et susceptoris pectora dia sui.
Cresce Deum soboles magnum patriæ incrementum,
Cresce Palatinæ subsidiumq; domûs.
Hercle is divina qui fulget in indole fervor
In vobis, plus quàm mens capit, esse notat.
Neuter enim vestrum magno Virtute Parenti
Cernetur posthac cedere, neuter avo.

De illustrissima Principe Magdalena, Ducē
Gueldriæ: Illustrissimi Principis Ioannis Co-
mitis Palatini, &c. uxore.

Arbtrio speculi faciem dum Cypria comit,
Flavaque concinna tempora torquet acu:
Ut vicisse juvat natamque Iovisque sororem,
Fama inquit, tibi par Magdalis esse potest.

Indoluit

Indoluit: Phrygiam redeundum, dixit, ad Idam:

Dardanio victrix iudice rursus ero.

Gargara contigerant: ponunt holoserica nuda

Texta, quibus roseo subjicit ore Paris.

Hæc opibus Iunonem æquat, Virtute Minervam:

De forma restat quæstio sola tibi.

Confer te Superis, vinctes, formosa Dione:

Inter mortales, Magdali, palma tua est.

In effigies lectissimarum Principum, Mariæ E-
lisabethæ, & Elisabethæ Dorotheæ, Illustrissi-
mi Principis Ioan. Com. Pal. fil.

Lector, ad has vertes quisquis tua lumina chartas,
Prima, & quam facias heic mora major erit.

Exprimere artifici potuerunt ista labore

Ora, sed ingenium non potuere manus.

Expositus decor est oculis: ac iudice visu

Pulchrior est nunquam ficta ab Apelle Cypris.

At quæ virginco resident in pectore dotes,

Et Virtus nulla pingier arte potest.

Sed tu si quid in his cernas spirare tabellis,

Quod dignum forma numinis esse putēs:

Iudicium libra trutinasse videberis æqua:

De tribus heic picta est nam tibi bina Charis.

Ad illustrissimum Principem Ioannem Com.
Pal. Rheni, &c.

Hæc tibi cùm primis Iani sint missa Calendis,
Poscimus his, inquis, munera muneribus.

Non importuni quæ sita occasio namque est

Temporis: ista trabax xenia viscus habent.

His hami strenis tacitè plerumque teguntur:

Argutum docti Principis ingenium!

*Ad eundem, in symbolum, Plus liceat
quàm libeat.*

V*iva Dei Princeps prudens viventis imago est:
Ingenita tibi quod sat probitate doces.*

*Non semper, quoties peccamus, Iuppiter ira
Ardet, & in fontes fulmina torta rotat.*

*Sic quoque ne sceptri imperio videaris abuti,
Tu mavis liceat plus tibi quàm libeat.*

Ad eundem.

I*usticia rigidum Clementia temperat enscm:
Nec finit exacta cuncta balance regi.*

*Institue his ducibus, Princeps mitissime, vitam:
Diverum sic tu rite imitator eris.*

*De Beatrice Vergeia, Evandelini Cuisantii
Baronis uxore.*

S*Equanité regionis honos, quam sidere fausto
Ornant nobilitas, gratia, forma, decor:*

*Te pater ille tuus regum de sanguine cretus
Vxorem potuit jungere Principibus.*

*Postposuit titulos, & grandia nomina (ladunt
Quæ possessorem sæpe onerosa suum.*

*Elegit generum de mille Heroibus, illum
In quo erat & Virtus inclyta, parque genus.*

*Cui Rex Hesperia Phryxæi velleris auro
Insignem torquem manus habere dedit.*

*Cui patria æternos merito sacravit honores,
Laudibus illius nomen ad astra vehens.*

Hujus

*Hujus juncta toro tada matrona jugali,
 Pulchra illum facies postmodò prole patrem,
 Et Cuisantina servabis stemmata gentis,
 Illustri ditans posteritate domum.
 Non vano evenit, quòd es omine dicta Beatrix:
 Tu vitute virum & nobilitate beas.*

*De Iana Bolæa, Claudii Antonii a Viennâ
 sorore uterina.*

P*Allada mirata est olim dum prisca vetustas,
 Suspexit doctæ virginis ingenium.
 Forma Cyprin divam fecit: cæloque locavit
 Turritam ob mores Phryx veneratus Opin.
 Laude pudicitia celebris quòd facta Diana est,
 Hanc coluit summo Delos amata Iovi.
 Si cælum meruere illis virtutibus, isthac
 Nonne suas possunt sæcula habere Deas?
 Quæ se cum sæclis conferre prioribus audent:
 Imo etiam cedent sæpe priora novis.
 Natio quæque aliquas sibi deligat, inclyta Virtus
 Quas superos inter colloquet Indigetes.
 Si pietas, formaque decor, si lingua diserta,
 Prudens consilium, nobilitasque placet:
 Magnarum fuerit Divarum nomine digna
 Inter Neustriacas Iana Bolæa nurus.*

De Domitio Faino Veronensi.

M*Vnera si duplici cum scenore Gallia reddit:
 Si matrem vocites Hellada, alumne lepos:
 Si propriè O Enotrio prudentia competit: Et te
 Integritas, Tauto, vendicat ipsa sibi:*

*Dicetur meritò Gallus, Græcusque, Italusque,
Germanusque simul jure Farnus erit.*

Ad amicum.

Domi : arus es : & bonis relinquis
Instructam omnibus alteri regendam,
Vxorem juvenem, duasque natas.
Consultum tibi ne satis putato.
Nolem in his leviter vicario uti.
Per te res agere heic tuas memento :
Et penu proprio comessè dente.

Ad Baronem Copetii Franciscum a Vienna.

VT radios suevit natus Iovis alite pullus
Solis & ille solumine ferre jubar :
Sic tibi magnanimum factis imitate parentem,
Mens fuit a cunis optima quæque sequi.
Dum colis assiduè generosus utramque Mincrvam,
Armis ac studiis pectora perpoliens.
Maeste animo, tantis restant sua præmia gestis.
Sic nato pater est dignus, & ille patre.

*Ad Lælium Cleopassum Hydruntinum,
de Octaviano filio ejus.*

Natus erat, Cleopasse, tibi dignissimus olim
In servire Iovi pro Ganymede puer.
Sustulit hunc primis tibi mors inopina sub annis:
Forsan & hunc jussu sustulit illa Iovis.
Marmoreo mandans quem mæsta Maryca sepulchro,
Penè simul junctis occubuit tumulis.
Hoc vultu profcissa comas lacrymosa sedebat
Tristis ad O Et æos Deiantra rogos.

Hac

Hac facie ad bustum vidit Cissæis Achillis
 Vim nata jugulis ferre Neoptolemmum.
 Threicioque caput Polydori in littore, avarus
 Ultrices sensit dum Polynestor acus.
 Deplorata salus nati est: succurre parenti:
 Vivat adhuc, natum nec velit illa sequi.
 Hac tentare potest pellaci numina formâ.
 Iurgia Iunoni prima movere sat est.

Ad Paulum Melissum.

CVi Scyllæ caput est, adunca parvis,
 Sileni facies, canina vultûs
 Impudentia, bucca sannionis,
 Noctua intuitus, caprina barba,
 Setoso horrida frons brevis capillos,
 Rictus assiduâ fluens saliva,
 Passæ labra marem soluta vacæ,
 Verrucosa manus, tumensque callus,
 Stellulis varij indecenter unguis,
 Incumbens olidis tragus sub alis,
 Et crispis latera inquieta lumbis,
 Tuo iudicio, Melisse, fultus,
 Nec bonum arguo, nec satis pudicum.

De Angelica Malipira Venetâ.

DVm natum Cynara sequitur formosa Dione,
 Venatuque diem fallere cogit amor:
 Induit & pharetram in morem succincta Diana,
 Nec placet Idalion, nec placet ipsa Paphos:
 Disquirunt dominam Cyprij: non alta Cithera,
 Non Gnidos, aut Amathus detinere Deam.

Venère ad Venetos, quò crebrò diva recessit,

Atque ibi posthabitâ maluit esse Cypro.

Angelica occurrit: clamant, concurrite cives

Cum plausu, est nobis namque reperta Venus.

De Nicolea a Vienna.

DE formâ quondam nataſque Ioviſque ſororem
Dardanium fama eſt conſuluiſſe Parin.

Viſtricem Cyprin quid mirum eſt? illa dolosê

Induerat vultus nempe, Vienna, tuos.

De Loide a Vienna.

QU*i tecum priſcas formoſo Heroidas ore*
Conferet, & flava, Nympha, decore comæ:

Fortè e tam multis, tecum quæ certet, habebit.

Sed quæ te ſuperet non erit ingenio.

Ad Ioannem Laſicium Polonum.

SCULPTUM pectore quem intimoque corde
Geſtare eſ ſolitus, geresque ſemper

Opinor, veterem tuum ſodalem

Boiſſardum notat hæc brevis ſigura.

Sed, quo proſequitur te uſque & uſque

Quæſitum meritis tuis amorem,

Et deſiderium tui videndi,

(Cum vincat ſtudioſum laborioſum

Scopæ, aut ingenium ſagax Apellis)

Laſici, exprimere hoc manus nequivit.

Ad Lælium Cleopaffum Hy-
druntinum.

CUM mihi dilecto eſt conjunctio tanta Faino, ut
Non poſſit fratrem frater amare magis.

Et

Et meritò, Cleopasse: vir est frugique bonusque:

Et nostra cultor summus amicitia.

Ille, ut doctrina, Virtute excellit & armis:

Penè Getis Melite prodita testis erit.

Debellata Cyprus, Dictæi littoris ora, &

Victæ Corinthiaci tu Saracossa sinu.

Illyris & Galli civilia tela furoris,

Punicaque Hispano milite fusa cohors.

Bellaque in externis regionibus: in quibus ille

Cum valido audaces contulit hoste manus.

Purus & integro spectatus in hospite candor:

Et per tot menses non temeratus amor.

Omnia si trutina judex libraveris aqua,

Invenies nostram promeruisse fidem.

Ad Philippam Lazæam Polanam Illyricam,
in librum suorum lyricorum.

L Esboo Phariam celebras dum Costida versu,
Argutâ recitans Virginis acta lyra.

Vincis, crede mihi, multos Lazæa poëtas;

Et sexum superas ingeniosa tuum.

Polaque te Grajam cithara sociasse Latina

Iactabit titulis ambitiosa tuis.

Insta operi: Illyrica merita es cognomina Sapphūs.

Dignior his unquam nulla puella fuit.

Ad I. I. Boissardum Philippa Lazæa.

M Agnum opus tentat, variaque plenum
Difficultatis, studet in futuro.

Qui sibi veri titulos honoris

Quærere saclo.

*Hos ita exculito assequeris labore,
Iane, dum cura vigili ora viva
Casarum lingua serie Sophorumque
Exprimis arte.*

*Sed vide ne dum nimium polutis
Versibus nomen celebras Philippa,
Illius vultum statuisque in illa
Classe virorum:*

*Ne parum dignè Tyrio colori
Conferas succos ebuli, horridamque
Noctuam audacter videre pulchris
Iungere pavis.*

*Barbitus nobis humilisque Musa est:
Et fides surdę Illyrico boatu
Perstrepunt: rancus resonos ut inter
Anser olores.*

*Sufficit, si me relegant puella,
Quę colunt dulci studio Minervam.
Sufficit, si me relegat suo cum
Ianus Alardo.*

*Si probent nostris mala scripta libris:
Si legi dicant meruere: cur non
Laudibus tantis reputem aestimandam
Iure Philippam?*

Ad Philippam Lazæam.

Non sine iudicio, Lazæa, reponeris inter
Nomina clarorum laude colenda virum.
Digna quidem es laurus cui cingat tempora, quę quę
Non vulgare tui sis decus Illyrici.

Tu mihi, dum vivam, Polana vocabere Sappho.

Non melior versu Lesbia quippe fuit.

Si me cecat amor, tua teque modestia fallit,

Discernat iudex aequior ista rogo:

Nonne vides Phœbum, doctasque assurgere Musas,

Quorum affirmeris docta patrocinio?

Desinite in dubium rem notam adducere, dicunt:

Pars etenim nostri est facta Philippa chori.

Ad Paulum Melissum.

Damnum dissimulas, Melisse? damnum
Invitas patientia. Vltionem

Qui differt, sibi procreat subinde

Causam legitima ultione dignam.

Prudens decipitur semel: bis & ter

Quisquis mentis inops: vasram leoni

Vulpem oppone, licet. Iuвет videre

Invidum ilia rupta habere Codrum.

Cum bonis benè rem geri decorum est.

Propulsare dolum dolo necesse est.

Qui se ovem facit, a lupo voratur.

Ad Alardum Quintulum. I. C. Narniensem.

Docta meę quę tu sacraſti carmina Muſę
Vt certum fidi pignus amoris amo.

Tanta tamen noſtrę non eſt veſania menti,

Hiſ ut me credam laudibus eſſe parem.

Dum me Naſoni conſers, doctoꝛque Catullo,

Fuſus iit ſubitò noſtra per ora rubor.

Qualem me eſſe voles, non qui ſim, Quintule, dicis:

Quod candore tuę ſcribis amicitia.

At mihi tantus honos oneri est: mihi conscius ut sum,

Sic omnis nasum, Quintule, lector habet.

Quod nimium est nostris nulla ornamenta libellis

Addet: Et haud Musa est ambitiosa mea.

Ne commendentur nulla ratione repugno:

Sufficiet nobis, si merüere legi.

Ni placeant, piperi domino vidente cucullos,

Et thuri, & scombris, capparibusque dabunt.

Ad Anatolium Pollionem.

Nolo, Pollio, nolo Salviati

Aures assidua rogatione

Lassare: pudet & piget precando

Tot bonas sine fruge perdere horas.

Homo est difficilis, tenax, avarus.

Non sum audax petitor, nimis citò mi

Rustico imbuitur rubore vultus.

Soli munera nunc ferunt petaces.

Posco, proposita tamen repulsa.

Qui rogat timidè, docet negare.

Ad Lentulum Ventidium.

Nemo adeo prudens qui falli nesciat: ars est

Summa, suo quævis dissimulare loco.

Est mala fraus omnis: sed erit me iudice longè

Pessima, prætexit quæ pietatis habet.

Signa tamen multis quadam natura reliquit,

Quæis tanquam speculo proditur ingenium.

Quæ benè si pridem tibi, Lentule, nota fuissent,

Non esses factus proditione reus.

Teutoniger, rufusque Italus, simul albus Iberus,

Rarò quidem, possunt attamen esse boni.

Ad

Ad Lælium Cleopassum.

NE me muneribus ditatum credito, Læli.
 Nostra gravis non est arcula muneribus.
 Ditia mittuntur locupletis dona Lucullo.
 Pauper in argenti sede Menippus eget.
 Neglectas canibus buccellas devorat Irus:
 Phasis aves crasso dantur Aristogeni.
 Divitibus solis capiuntur munera lauta:
 Donum de raphano aut de nuce pauper habet.
 Venator fisco, fisco piscator, & auceps:
 Nec mihi de vario præda labere venit.
 Magna tamen nobis dicuntur dona parari:
 O utinam firmet credita fama fidem.
 Spem cepi tardam claudo pede: messis in herba est:
 Sed quam tempestas carpere prima potest.
 Anguillam cauda teneo, quæ lubrica furtim
 Pressantem fugiet mobilitate manum.

Ad Rutilium Saravesam I. C. Venetum.

MIttis asparagos, gravesque vesco
 Lupino filiquas cicerque primum.
 Et grandes cinaras cibos salaces:
 Mittis ostrea, mugilesque binos,
 Plenum & Psitacis nucis cophinum:
 Digna te, Saravesa, dona sunt hæc,
 Cui fidus Veneris favet secundum.
 Deserto solitus cubare lecto
 Cum sim, rariùs & mihi Cupido
 Exhaust latus. Ista nempe causa est
 Cur mihi stimulos recalcitranti

*Subdis: falsus es: Hoc modo supinum
Quàm bellè arguis esse me caballum!*

Ad Veturium Leontium Hydruntinum.

Fulviam amo celebrique libens, licet illa, Veturi,
Sempronii optato sit sociata toro.

Tuque mones ne liberius scribamve loquarve,
De qua spes posthac nulla futura mihi est.

Ignoscat cupio nostris Sempronius ausis:
Nec nimium uxoris laudibus invideat.

Illam oculis aequat Venerem, virtute Minervam,
Dictynnâ niveq; laude pudicitiae.

Seu carmen pangat, citharam sive increpet, unan
Castalidum e docto dixeris esse choro.

Adde quod & me olim meminisse puellae:
Hancque mihi junxit penè pudicus Hymen.

Lesbia si tenero dictavit multa Catullo,

Ingeniumque dedit, Naso, Corinna tibi:

Cynthia nec minimùm si auxit tua verba, Propertii.

Et tibi si stimulus, Galle, Lycoris erat:

Cur mihi non inflat calamum, mollesque ministret
Boissardo numeros Fulvia amata suo?

Ad Rutilium Saravesam I. C. Venetum.

Rogas quid cinare, novi lupini,
Nuces psitaciae, recensque mugil,

Ostrea, asparagi, & meri lagena

Graci profuerint Veturio, qui

Mi conviva fuit? torum usque pronus

Tundat assidua ut volutione,

Tensor fidibus lyrae Catagni.

Tormen-

Tormentis, Saravesa, inusitatis
 Verum sic adigis reos fateri?
 Nil te cominus est salaciusque.

In Naidem.

Sape tuo, Nais, non agnoscenda marito
 Prodis, ut Lydo par videare Gygi.
 Sic calvam aptato solita es variare galero:
Sic trita faciem docta polire faba.
 Hirta fatigantur volfella labra tenace,
 Et cerussata tempora dura cute.
 Sedula rugosum veneto ceromate collum,
 Psilotroque linis pectora opaca pilo.
 Alarum Cyprio diapasmate corrigis hircum:
 Fitque olidum, ut credis, dropace virus hebes.
 Supposita turpem celas analectide gibbum:
 Aequaturque levi subere pes brevior.
 Defectusque alios forma medicamine supple:
 Namque es millenis condita pyxidibus.
 Ambiguo cum tu secleris Protea vultu,
 Immundum prohibet nulla medela tragum.
 Tu licet innumero transforma enigmatè corpus:
 Quarenti qua sis Naida prodet odor.

Pomponii Ricii Nolani Aenigma,
 ad Boissardum.

Quid sit cum villos villis committimus, atque
 Vdo mulcemus tegmine quod medium est?
 Quid sine peccato licitum est patrare inhonestè?
 Dic Boissarde, & tu sic mihi Phæbus eris.
 Boissardi Responsio.

Cum das luminibus tuis quietem,
Committis cili utriusque villos:
Palpebrisque oculi teguntur udis.
Peccato sine concacabis illas
Quas geris caligas, honore lafo.
Rici, sum tibi sic Apollo factus?

In effigiem Amymones ab Apollodoro
Veneto depictam.

Inscia Amymone myrti sub fründe jacentem
Capripedem torta cuspidē Pana ferit.
Ardet, & Argolicam rigido siphone puellam
Insequitur: clamat, fer, Deus, Auxilium.
Obstitit instanti liquidi salis arbiter, & te
In partem jussit, Nympha, venire tori.
Tam prompto auxilio potuit, Neptune, carere:
Si raptō grates virgo pudore refert.

Ad Lælium Cleopassum.

Heri dum solio eluuntur uno
Prosper atque Veturius, rogarunt
Labrum ut ingrederer simul lavandus.
Hirtis inguina nigricare setis,
Prosperique tuens nates pilosas,
Quale subligar, inquit, induisti?
Tum Veturius hoc joco solutus
In risum, Herculis hanc fuisse formam
Olim credibile est, ait, Iacobe.
Quod si Sennonidis duo heic adessent
Nati, Basalus improbusque Achemon,
Nudum & corpore Prosperum viderent,
Fuga consulerent sibi, putantes

*Clavę se leporum in modum alligandos
Rursum esse, inque Melampygm incidisse.*

Ad Prosperum Ventidium Nucerinum.

A *Lcidę similem setę, cervixque torosa
Te facit, & densis clunis opaca pilis.*

*Tu potes invisus Cercopibus esse timori,
Expertis clavę pondera dura tua.*

*Sed cur sollicito te lumine cernit Amanus?
Illiformosa est Lyda puella domi.*

*Ne nova suspectum tibi concitet Omphale amorem,
Neve suum incurves ille veretur Hylam.*

Ad Paulum Melissum, de Apro decoctore.

C *um fuerit locuples, miror quid contigit, ut sit
Tempore tam exiguo factus egenus Aper.*

Is mollem Phœbolectum agrę deserit orto:

Dum sumptu ne sint lucra minora cavet.

Tu mihi, ait, capo vel turdis instrue mensam:

Quęrenti quę sit cœna paranda coquo.

Perdicem precio possum cœnare minori.

Quam, quo plena vides esse macella, bovem.

Neve colam tanti patrios vendemus agellos:

Hos etiam constat dum pluit esse lutum.

Cœnavit modicis, cœnum divendidit auro:

Perque hyemem impensas nulla lucerna dedit.

Cum prudenter agat quodcūque, Melisse, quid est hoc?

Ex locuplete quid est factus egenus Aper?

De eodem : Ad eundem.

P *erdicem solitus cœnare, epulasque vorare
Qui dubias, dulci & crustula tincta favo:*

*Quique bibit tantum pralis expressa Falernis,
Creticaque annofo condita vina cado:*

*Ille, inquam, decoctor Aper, cui cura fritillus,
Et juncta imbelli crapula desidia:*

*Nunc tota seris incumbere nocte lucernis
Gaudet, & electis incubat usque libris.*

*Huc schola commissa est urbis, juvenesque docenda
Nunc illi Virtus sola, Melisse, placet.*

*Arte hac quaesivit Dionysius ara Corinthii
Credę mihi, res est ingeniosa fames.*

*De Seipso: Ad Petrum Lepidum
Metensem.*

N*Ecme lucra juvant: nec illa si me
Luvarent, Lepide, obtinere possem.
Libertatem amo, vanitatis huius
(Qua sunt mancipia aulica usque plena)
Pertæsus. Simulabo nunc dolorem,
Nunc risum, ut placeam tibi, Nydarte?
Succorum Anticyra indigus viderer,
Si quid tale mihi accidat: carere
Malo amicitia & tuo favore:
Quam tam turpiter inquinare nostra
Tuis laudibus ora. Asellum asellum
Et lupum vocito lupum: impoliti &
Nullis compositi tropis mihi sunt
Mores, sum quia simplicis figura.*

*Lentulus Ventidius Nucerinus,
ad Boissardum.*

V*xorem alterius redamare obtrudis, & id mi
Tu patria crimen simplicitate putas.*

Sed,

Sed, Boissarde, Italo vitium scortarier hau d est :

Mentiri Gallis ut solet esse jocus.

Teutonibusque capi vino, Grecisque cinedi

Basia nec laeso carpere honore palam.

Cuique suus mos est: quem tollere qui volet, is se

Purgandum multo judicet helleboro.

Ad Lentulum Ventidium.

M*entiri Gallo nulla est infamia, dicis:*

Nec scortari Italo, Lentule, turpe putas.

In pueros prouum ferri licet usque Pelasgo:

Ebrius & Tauto vir bonus esse potest.

Si depravati confirmet opinio moris

Talia, Virtutis lex manet ista tamen:

Qua scortatores, vinosos, atque cinados,

Mendacesque simul judicet esse malos.

Ad Paulum Melissum.

S*vam Fucus ut aestimationem*

Auctam redderet, hinc & inde mille

Centonum accumulans, Melisse, acervũ,

Paginas aliquot malè ordinatas

Farcivit: Potuit liber videri:

Sed quem Lampfacus hostia Priapi

Convenire putaret: Arcadumque

Ad praesepia saepe cantitatum.

Lambit quo magis, ac magis relambit

Massam illam fatuam atque ineruditã,

Tanto insulsior est labos: amicis

Indigestum opus ille corrigendum

Tradit. Quilibet expolit, dolatque

*Quod potest. Fuerat rigens a fello
Detrahitur corium: sed ut libellus
Cœpit rudere, prodidit parentem.*

In Phyllidem.

Quod malè non audis, nec fama, Phylli, laboras,
Vllis nec dicta es succubuisse procis,
Hoc tribuit facies Lamia deformior: ista
Ægide, Phylli, tua est tuta pudicitia.

In Lippum.

Lippe, salutari a nobis dum poscis, honorem
Non meritum usurpans, ambitiosus homo es.
Quod doceas populum, & latratibus omnia turbes,
Lippe, illinc nulla laude paratur honos.
Quod tibi mens odiis, & fraudibus astuet intus,
Quod sub fucata sis probitate nocens,
Nequid dissimulem, si vis me dicere quicquid
Ingenuè de te sentio, vir malus es.

Ad Ludovicum Malarmæum Vesuntinum.

Optasti toties nostri legisse Melissi
Scripta, tot & tantis concelebrata viris.
Edita cujus ego tibi nunc Schediasmata mitto:
Vlli quod meritò cedere nolit opus.
Non Apinas, Ludovice, leges, quas Mævius auctor,
Quas Bavius, fatuo aut Cherilus ore blattit.
Heic tu Pindaricis videas dignissima pleetris:
Maonia quæ sint non aliena tuba.
Quæque representant antiqui pulpita sæcli:
Denique sunt Franci hæc carmina Callimachi.

De Gongylo.

VXor est data Gongylo puella,
 Flava, bellula, culta, delicata:
 Cum qua continuis miser duellis
 Colluctatus, & intimas medullas
 Fax Cupidineo cremavit igne.
 Tabet emaciatuſ: atque laxiſ
 Ducit ilia diſſoluta nerviſ.

Huc adeſte Machaoneſ, ſalubrem
 Et decernite Gongylo medelam.
 Inſani eſt propria mero taberna
 Quantumviſ generoſo inebriari.

Ad Alardum Quintulum I.C.Narnienſem.

DEmerê quod ſimi viſa eſt natura Pyreti
 Naſo, eadem longiſ contulit auriculiſ.
 Cornua ne deſint fronti nova cogitat uxor:
 Nulla geniſ, mento barba caprina riget.
 Scilicet hac Satyri forma pinguntur & ore:
 Nec Satyri Nymphiſ diſplicuere ſuiſ.
 Ridiculuſ preſſa ſi fiat nare, quid ad te?
 Non qui viſ naſum, Quintule, habere poteſt.

In Zoilum.

OMne tuum in noſtroſ virus vomo, Zoile, libroſ.
 Sunt nugę: nugę cur legiſ ergo meoſ?
 Verſibuſ omnia ſunt trivialibuſ edita: nec ſunt
 Doctrinam qua nullam verba vetuſta notent.
 Scribimuſ hac vacuiſ, menſaque legenda remota:
 Dum multo eſt ſegniſ lectio ſacta mero.
 Tu Curio, tu ſcribe Catoni, Pſeraclitoque,
 Verba Sophocleiſ vel potiora modis.

Nō equidem invideo: sed enam, atq; relecta probabo:

Meque feres palmam iudice, si bona sunt.

Si mala, cūm mihi par fueris, tibi Zoile parcam:

Nunc, dum nil scribis, non meliora facis.

Ad Veturium Leontium Hydruntinum.

C*ommendo hunc juvenem tibi, eruditum,*

Germanum, & patria æquitate cultum:

Natura facilem, probum, modestum.

Musarum studiis benè expolitum:

Et tui cupidum ut decet poëtam.

Ne illi, quaeso, nega tuum favorem:

Sentiatque Veturio Iacobum

Carum esse, atque tuum mereri amorem.

Quod si me tuus ille non fefellit

Perspectus toties ubique candor,

Pari pectore tu quoque hunc fovebis.

Cognitus mihi Lælioque longo

Fuit tempore: Dignus est, Leonti,

Cum quo vel mediis mices tenebris.

De seipso.

P*Arthenopes quassa peterem dum mœnia pinu,*

Tyrrhenam accepi naufragus Inarimen.

Hospita languenti tutum dedit insula portum:

Nec fuit in tota finibus hospes humo.

Cercopithecorum me nunc mala turba lacescit:

A quibus extrudor naufragus Inarime.

Votum Neptuno.

M*agne maris rector, sævo qui mota tridente*

Æquora, qui nutu cœrula monstra domas:

Boissar-

Boissardus lacera post longa pericula puppe
Pro restaurata vota salute facit.

Pertulit ora modis mersus latrantia miris,
Qualia sub Sicula rupe, Pelore, tegis.

Sensit inexpleto Zancleam ventre Charybdin:
Carbasaque in refluxum perdidit æta vadum.

Elapsus scopulos vastæque voraginis æstum,
Serò redux tabulam naufraga signa locat.

Ad Fuscum.

Dum te Cynthia, Fusce, per recessus
Silvarum tenet, & feris, ut alter
Orion, metuendus es, tibi dat
Liberos Erycina, conjugemque
Efficit sine fertilem marito.

Nec quisquam venit ad tuos penates,
Præter sacrificum, helciariumque.

Robustus tamen & valens uterque:
Natos instruit ille: curat iste

Necessaria quæ requirit usus.

Suspectos tamen hos putato nulli:

Invadat temere heus tuas quis ades?

Cum sit plena domus tibi hybridarum.

DE CAECILIANA.

Ad Abrahamum Fabrum Typographum.

Grandia suppresso suspiria pectore ducit,
Ut bibit e patulo Cæciliانا vitro.

Quid mirum est? nobis defecit spiritus inquit.

Dum pario, anxietas non mihi major adest.

In medio partu gemitus licet edere: sed mihi

Hiscere nec minima, dum bibo, voce datur.

Ad Paulum Melissum: De Loide.

ET matura viro est, & plenis nubilis annis
 Lous, & hanc stimulat nulla, Melisse, Venus.
 In promptu caussa est: fugit otia. Casta Diana est
 Venatu: casta est agide nata Iovis.
 Nympha suę assiduò sacris operata Minervę,
 Vivit honoratos & sine labe dies.
 Alii acus & tereti versatus pollice fusus,
 Staminaque, & calathi plectaque texta placent.
 Sedula Palladiis insistens scæmina pensis,
 Rarò amor hanc Paphia concutit igne facis.
 In maledicam.

TV qui bilem acuis furentis antè
 In culpe vacuum, dicacitatem
 Scelestam cohibe, efferamque linguam.
 Vel sis quod Mareotico tyranno
 Infelix Thrasius, truci ve quondam
 Perillus Phalari: Perire eadem
 Qua quis arte nocet, meretur auctor.

De quatuor præcipuis Europæ nationibus.

DEtinet Hispanum assiduo oblectatio ludo:
 Gallo lautitiis plena culina placet.
 Teutonibus grata est vinaria cella: lupanar
 Nemo Italo meliùs quitueatur erit.

De Livia Martucia.

Livia concepit: soboli ista precata futurę est:
 Si sit qua tractet scæmina nata colum:
 Hauriat Hetruscis primas in vallibus auras,
 Vivat apud Venetos, Roma sepulchra paret.

Masculi

*Masculus at gravida si forsan prodeat alro,
Voto illi veniant hæc quoque fata meo.
Natus in Italia, vitam traducat ut inter
Gallos: Hispana sed tumultetur humo.*

De Siluia Rizza: ad Melissum.

*S*Uum Zelotypa furens phrenesi
Virum Silvia sustulit veneno.
Passa est vincula, Principisque jussu
Damnata est capite. Hæc phrenesis hujus
Non erat remedi indiga: at Melisse,
Chirurgus potuit carere tali.
Ignoscant medici, horum opinionis
Si non sim: mihi non potest probari
Vena sectio tam periculosa.

De Abrahamo Ortelio Cosmographo.

*S*IMIbi Fortunam vellem concedere munus,
Ortelii primùm poscerem amicitiam.
Cui doctrina potens, facilesque ante omnia mores,
Cui lepidi vis est ingeniosa salis.
Denique in hoc residet quicquid pulchrique bonique
Proprium habent Musæ, Pallas, Apollo, Charis.
Vltro equidem evenere mihi hæc bona: nonne beavit
Eximiis me fors optima divitiis?
Ortelius meus est, ego sum illius: esse quid isto
Dulcius, aut felix quid mage amore potest?

Lentulo Ventidio Nucerino.

*V*TE Dique simul Deæque servant,
Et quem Philosophum trucem & pilosum
Commendas mihi litteris. Vocatus

Ad cœnam Samii scholam tacendo

Se probat coluisse non edendo.

Armum namque voravit ille ovillum.

Integram arctocream, & duos botellos.

Ab hoc vel prece verbulum nec unum

Nos extorsimus: Omnia ille gestu

Et nutu tetrico est locutus: est vir

Rari iudicii, reconditaque

(Ut scripto asseris) eruditionis.

Georgio Cæciliano Patavino.

C*Ur nascente mihi ponis jentacula Phœbo?*
Et cupidam stimulas, Cæciliane, gulam?

Si vix instructas liceat contingere mensas,

Cum medio Circe suspicit orbe patrem.

Matutina necat recitatus lectio nugis:

Suavior hæc multò, si comedamus, erit.

Dum satur est, placidum se præbet ad omnia venter:

Iejunus vacuis obstrepat auriculis.

In Phorbum.

B*Vxæa circumagit qui tetricus ora, cruentos*
Cui pridem infecit livor edax oculos,

Ille ille est Phorbus Virtutis larva: lupinam

Agnina cautus sub cute nosce feram.

Vipereum dulci commiscet melle venenum:

Quas Nili lacrymas bellua fundit habet.

Phorbe, recede procul: famoso stigmatate notum

Malo, quàm ficta simplicitate malum.

Ad Omphacen.

P*Robè differis, Omphace: erudito,*

Di boni, ingenio gravique polles,
 Mendates vocitans simul poëtas.
 Quòd mendacia sola cantionum
 Sumant materiem. Virente lauro
 Omphaces religato Phœbe frontem:
 Prasces illa sit omnibus poëtis.
 Nam poëtria nata cùm sit, omnes
 Et natos genuit simul poëtas.

In Pholoën.

ORba viro Pholoë vix pollinctore relicto
 Nupsit: & hoc non est conjuge lata diu.
 Illa iterat tumulos: levis est jactura mariti:
 Qui thalamis, inquit, substituatur erit.
 Non opus est tibi me, dixit vespillo vocatus.
 Quâ perimis, functos hac scrobe conde viros.

Ad Philippam Lazæam Polanam.

Hortaris studeam, Philippa, formæ,
 Inungam faciem, comasque molli
 Cincinno impediam, & sine arte fusam
 Crispem casariam, pilemque pectus.
 Sapius refecetur hirta densis
 Iubes barba pilis. Inepta, duris
 Setis corpora vestiuntur aptè,
 Ornatumque viris ferunt. At illo
 Ora conquereris rigore pungi.
 An & cætera dic rigere nolis?

Ad Titum Celsum Syracusanum.

AEquoreo petitur, Tite, dum sata Paula Ligurnæ
 Sunt ubi in oppositis Ælia busta vadis:

Exiguum brevior præbet tibi penula tegmen:

Et summo rugas dat femorale genu.

Talis amatori, dixit, foret apta Britanno

Vestis, cui longa damna dedere moræ.

Si sandix stabuli foribus retinetur apertis,

Es vereor tardus, Celse, futurus eques.

De Cotylo infante.

V*ix ætas Cotylum videt trimestrem,*
Matris ubera respuit lagena

Conspecta, teneroque pocla risu

Ambit. Surge age, & ocyùs move te:

Da vitrum puero proterva nutrix.

Fautorem egregium popina habebit

Paulo post: amo te, puer, patriſſas.

Petro Lepido Metensi.

I*vre suo an Lyde pulsata est quæris Amanus,*

Obdere nocturnas nuper adorsa fores?

Inductura illi rivalem exclusit amicum:

Quem durum queritur sustinuisse diu.

Caussam hanc prætexit: scopus at diversus utriq; est.

Hic poscit gratis, quod facere illa negat.

De Lyda Patavina.

E*xponit soli fuscum dum Lyda capillum,*
Prodeat ut flavæ compta nitore comæ:

In faciem est nigredo tenax translata, simulque

Memnonii crines Lyda coloris habet.

Sic igitur Gallas imitabere, dixit Amanus,

Quæis tegitur nigro vultus epistomio.

De Pauli Cimetti morte.

Paulus

Paulus occidit, & patrem sepulchro
Mandat filia vix madente oculo.
Cur plorem occidua gravem senectâ?
Fatis sic placuit: Deo quis, inquit,
Refragabitur? Impotentis illud
Esset signum animi: mihi datū est plus
Mentis, gratia Djs: meique sexūs
Evinco impatientiam ferendo.

O constantia fœminæ virilis
Inaudita prius! tibi ista patris
Consolatio cistulis reperta est.

De Lælia Brassæa, ad Ludovicum
Malarmæum.

Nolit amatori cur Lælia nubere Marco,
Sit censu quamvis hic locuplete, rogas?
Passus idem est quod qui Sagaritidos arsit amore:
Quod qui truncato Dindyma teste colunt.
Quid miseram crucias natâ, pater improbe? non vult
Divitias, sed vult Lælia habere virum.

Ad Gongylum.

Frustra, Congile, liberalis esse
Tuis muneribus cupis videri,
Quæ cras obiciies mihi superbê.

Dum confers memori, exprobrasque donum,
Dic te perdere gratiam atque donum.

Ad Nic. Houllonium Metensem.

Fortunam stolidi rarò experiri ntur amant.
Sors etenim ignavos semper iniqua premit.
Consilio dum cuncta geres, cadet alea felix:
Eventus fatua est regula stulticia.

*Vt tibi contingant eventum quæque secundo,
Houlloni, magna dexteritate facis.*

*Hinc tibi divitiæ studio quaruntur, & arte,
Quas mala nullius carpere lingua potest.*

*Invidiam patitur nam res quæ sit a dolosè:
Aut quas indignè servat avarus opes.*

Officiis ulli facilè haud concedis amico.

*Namque ut dives opum, dives amicitie es.
Perge age: successu semper meliore fruaris:*

*Nullaque damna unquam rem tibi diminuunt.
Sed valeas: videasque tuam Curetida matrem:*

*Et par sit proles ingeniosa patri.
Heredem extrema natum qui morte relinquit,
Vt subeat Lethes flumina, non moritur.*

De Topheo.

Occupat ignavum paulatim Tophea caudex:
Quàm metuo reddat Tophea mancipium!

Surge, puer: stupidoque hosti contrarius ito.

*Excute corda rigens quod tua suber habet.
Succubuit: natura sui est non nescia: quonam
Ex bubone modo cresceret accipiter?*

In Hypocritam.

Tu qui Mopsopie sectaris Bapta Cotyttus
Inguina, Sotadicis mollior Androgynis:
Cur vultu simulas hunc quem Minois amavit?

*Et nudo accipit quem Sthenobœa sinu?
Subdola larvæ tuleris si anigmata frontis,
Prodet se vasro putidus ore pudor.*

In Sphyn gem.

Oedipo-

O Edipodionis Sphynge[m] produxit ab oris
 Tempus, & ambages noxia verba serit.
O alter veniat Thebarum rector, ut illa
 Solvendo, reddat te, fera, precipitem.

Ad Lamiam.

C Vr nomen Lamiæ tibi indo, quæris?
 Foris lumen habes, domique cacus.

De Scipso.

Q Vis ducat vitio mihi dolorem
 Hunc, quem percipio ex gravi Nydarti
 Lingua? Quis, rogo, quis mihi reclamari?
 Si dum pungor ab hoste, tollo vocem
 Heu Heu, signa dolentis. O inique
 Iudex, qui rationem habere nescis,
 Discrimenque valentis & dolentis.
 Tu si heic sis aliter tibi videri
 Nostra caussa queat: sciasque verti
 Offensam patientiam in furorem.

De Topheo.

R Idet me stolido distorquens ora cachinno
 Topheus, & tanquam turpis asella rudis.
 Pictorem qui vult, inquit, cognosse poetam?
 Id tibi Boissardus noster utrumque dabit.
 Si simul & cantor queat aut citharædus haberi,
 Lunarem hunc posses dicere Geryonem.
 Mira refers, Topheu struis & vomere digne:
 (Si teretem truncum vomer aduncus amet)
 Sed te felicem si te cognoscere possis,
 Vnum deque istis assequere tribus.

*Donec eris similis que tui similis que tuorum.
Pictor, nec vates, nec citbarædus eris.*

Alardo Quintulo I. C.

P*ictoris nomen tribuit mihi, Alarde, Melissus:
Vnde mihi famam quarere turpe putas.
Materies eadem pictori est atque poeta:
Hic vitam tribuit, corporis ille habitum.
Mens eadem utrique est, cognâtaque munia tractât:
Nil refert pictor si vè poeta vocer.*

Ad amicum.

E*xpulsum officio doles priore
Fratrem Nicoles tui, atque docto
Rudem protinus esse substitutum.
Sic matri stolidè liber: quis illi
Repugnet? placuit minùs perito
Natum tradere, sed magis loquaci.
Saltat sat benè, cui favens sonat fors.*

Ad Paulum Cimettum iuniorem.

D*um patris effertur lacrymosa ad busta cadaver,
Tusa repercussa pectora plange manu.
Adspicis ut tristi jam non vacet esse sorori?
Impedit afflictè cura molesta domûs.
Luminibus ne parce tuis: hanc deficit humor:
Non habuit siccas patre valente genas.*

Ad Marcum Antonium Varanum.

N*il agis insulcè: salsè loquerisque facisque
Omnia: salsa tibi noxque diesque venit,
Tu quàm longa dies potas distentus, & idem
Qui salsè dormis, mane, Varane, sitis.*

Ad Topheum.

P Ande sesquipedalis ora victus:
 Ride quod rudis a molis asellus:
 Dic, Boissarde, geris perenne nomen:
 Pictor diceris & simul poëta.
 O magnum ingenium, o potens cerebrum!
 Dicam, nomen habes perenne, Topheu:
 Nec pictor potes esse, nec poëta.
 O rude ingenium, o hebes cerebrum!

Paulo Aloysio Amano.

S I tua nunc vitet prudens commercia Lyde,
 Immeritum hæc dicet te quis, Amane, pati?
 Visa foras quicumque eliminat, ille meretur
 Excludi offensi jure sodalicij.
 Ridiculum est, inquis: si quid tamen oris haberes,
 Debueras alio dissimulare modo.
 Quisquis ad externos venies conviva penates,
 Sis linguam atque oculos continuisse memor.

Ad Philippum Carionem.

S I tantus Lamiam dolor teneret,
 Quanta stultitia miser laborat:
 Tempestiva satis, Philippe, nunquam
 Illius fieret medela morbo.

De Naso Lamix.

Q Vid nasus Lamix refert, rogatus?
 Caudam infundibuli mero rubentis.

Ad Lælium Cleopassum.

S I conviva mihi, Cleopasse, Leontius esset,
 Et partem nostri te roget esse chori,

Quid faceres? nonne officium hoc renuisse puderet?

Id rogat: officium hoc sit renuisse pudor.

Nos dabimus cœna non longi temporis horam:

Colloquiis, moneo, sed mora major erit.

Nec deerit cuius capiaris amore paratus:

Et non vulgari mensa erit apta dape.

Quod tibi fortassis dudum esuriatur habebis,

Ni tibi torpentis sit sapor oris hebes.

Morosos solitus non fastidire palato,

Quas tibi proponit pauper amicus, opes.

Instructus venies illo (ut sint omnia lata,

Et sine quo fatua est cœna futura) sale.

Pauca Faventinis coquus instruct assa quatillis

Fercula, quæ melius condiet ipsa fames.

De Lamia.

C*Ur, cùm de Lamia loquor, brevis sum?*
Ille encomia longa non meretur,

De Lippo.

L*ippo oculi stillant lacrymis, multoque rubore*
Infecit nasum murice tincta Tyros.

Id, Lenæ Pater, tribuit tibi, cui benè noti

Quos Lippi calices sugat anhelis sitis.

Quid si aliud causæ est? fumorum venditor ille est:

Est oculis fumi noxius acris odor.

Ad Linum Sagatium.

A*egonis, Line, colloctionem*
Suavem & mellifluam vocas, soporem

Quòd induxerit audientibus. Sed

Iejunam & fatuam puto æstimandam,

Quidd

Quòd suo sale neminem excitaret.

Ad Matthæum Cognetium I. C. De terra sigillatâ sibi dono missâ.

M Vnera Threicio cepi miranda sigillo,
 Quæ quondam tellus Hypsipylea tulit.
 Nulla agro juveni potuit presentior esse,
 Quàm quæ Lemniaco est facta medela luto.
 Alvi tormina sunt fluxû sique coërcitus: at non
 Qui miseri loculos evacua vit heri.
 Cui qui succurret, formosa vir sit amicæ,
 Sed non ut Lemni contigit esse Deo.

Ad Georgium Gernerum.

S I pecco quoties dominus mihi diceris, & me
 Bis decies reddit quælibet hora reum:
 Atque gravis penso multa est solvenda quadrante,
 Enormem secum lex trahet invidiam.
 Non ero solvendo, cùm deficiente crumena
 Opprimar, & nummos hauserit una dies.
 Nempe mihi dominus poteris, Gernere, vocari,
 Arbitrii fuerit cùm mea vita tui.
 Ne tamen excludi nomen videatur amici,
 Te gerere heic audi qua ratione velim.
 Medoaci ad ripas hypocausta Laconica mecum,
 Cras ubi lux fuerit, mane lavandus adi.
 Illic duriciem lex eluet, & simul auctor.
 Et poteris multis mundior esse meis.

De Pyreto.

P yretus Theodorum amans, puellam
 Offensam blateratione reddit.

*Indignata hominis procacitatem,
Nugantem stolidis jocis rogabat,
Inter bruta animalia est, Pyrete,
Quodnam grandius? ille, Barrhus, inquit.
Barrhe ergo, Theodora ait, recede hinc.*

Ad Philippum Carionem, de Lamiâ.

E*Alfa cur Lamię omnium videntur
Dicta? vera quod is loqui negetur.*

Ad Alardum Quintulum I.C.

N*ostra Melissa conjuncta epigrammata voto
Postremo quod sint sine reposta doles.
Sed nihil hinc damni capiunt: quocunque locetur,
Quintule, non curat nostra Thaleia situm.
Si bona sunt, extremo etiam sub fine legentur:
Si mala, erunt primo non meliora loco.*

Ad Pomponium Ricium Nolanum.

S*is hodie nobis, Ricci, conviva, docebo
Quod Laio genitus solvere posse neget.
Dicam quę matrem generavit filia: dicam
Cui mel felque simul, frigus inest que calor.
Quis naves recta feriat jaculator, ad imos
Collimata licet sit catapulta pedes.
Quę res sit pluvio quę tempore recta madabit:
Illa eadem fuerit sub Iove sicca magis.
Quę res sit, cujus numerus quo major abundat,
Hac numero levior dicitur esse suo.
Hęc mihi si solvas Thebanæ oracula Mantus
Te credam & Clavii verba tenere Dei.*

Ad eundem.

Venantur

Venantur gemini juvenes, horumque parentes,
Grátaque tres lepores præda fuere canum.
Hos inter, Rici, captam sic divide prædam
Ex æquo, integrum ut quisque ferat leporem.

Ad Robertum Fevinum Medicum Ambianũ

DVos caupo viros suã in popina
Excepit, sociamque uterque secum.
Vxorem jubet assidere: cœnam
Commendat cibus & jocus. Remota
Mensa, a quolibet exigũ decem asses:
Triginta numerantur, estque caupo
Contentus precio hoc: tamen decẽ unas
Quisque solverat. Id, Fevine, amabo,
Qua factum ratione sit, doceto.

Ad Pomponium Ricium.

TV Colophoniaco objectas ænigmata vati
Proposita: Hac Arcas nauta soluta dabit.
En tibi Alexandri nodus non pervius ense
Gordius: ingenio dissoluẽdus erit.
Dic quid sit, cui quò plus porrigis, exigit id plus:
Dic quid mollescit sole, liquore riget.
Dic quid nec linguam nec vocem habet: attamẽ illud
Dulci homines captos detinet harmonia.
Quid caret auditu & visu, verbisque loquentum
Tanquam intellectis, nutibus erigitur?
Assiduo pulsu qui quassant limen amica,
Nec subeunt, quam vis hæ patuere, fores?
Quid nec corpus habet, nec quo quicquã ore loquatur
Attamen illi vox articulata subest?

Quæ tria sunt, cum quis nulli sat ludere tutum est?

Quæ tria prudenti sunt reticenda metu?

Quis non jungitur his crebrò quos aggregat una?

Et quid plus recipit quàm queat esse capax?

Hæc sata declaret Phœbas Cisseïde: vel qua

Grynæa Euboicis virgo latet specubus.

Ad eundem.

S*I quanta est utriusque rogas distantia solis*
Vera, mathematicis edoceare modis.

At si enigmaticum, mihi quod proponis, habetur,

Quod reor: hæc paucis expedienda dabo.

Occiduis distans Eo occasus ab ortu est,

Esse viatoris quanta diæta potest.

Carpit iter cùm mane rubet Tithonia conjux,

Hospitium fessus sole cadente subit.

In Lamiam.

M*Orbus est gravis, est gravis senectas:*
Paupertas gravior potest haberi.

Sed gravissimus omnium malignus

Est tuus, Lamia o superbe, fastus.

Ad Lælium Cleopassum.

E*De tuos, Cleopasse, libros post funera nostro*
Tempore namque bonis fama maligna venit.

Sorbe aliquid de illa (meruit quam industria) laude.

Est aliquid proprio posse labore frui.

Quid tibi iudicium vulgi & sententia cure?

Doctus Aristarchum sic quoque Homerus habet.

Stulti esset cultæ non credere semina terræ,

Condita quòd sulcis depopulentur aves.

De

De Fusco.

Bacchanalibus, ut prius solebat
 Personata choros levis iuventus
 Omisit: neque enim licet profanis
 Vti ritibus: idque jam severè
 Edictum prohibet sacri Senatûs,
 Hortante assiduè & monente Fusco:
 Dum responsa Deûm docere plebem
 Cretatus paries cupit videri.
 Carcer pœna res, decemque multa
 Librarum. Propera, manusque Fusco
 Lictor injice, compedumque vinculis
 Arcta: multaq; ad ultimum quadrantè
 Solvatur. Solet ille, sive tractet
 Ludum, aut seria, publicè domique,
 In sacris etiam subire larvam.

Ad eundem.

Scriptitat assiduè versus, & turpe pœtæ
 Nomen ait. Stultum quàm tibi, Fusce, caput!
 Talis es & tantus, qualis tu & quantus haberis:
 Carmina qui scribas, Fusce, pœta nec es.

Ad eundem.

Fusce ego te nunquam, ne tu fallaris, amavi,
 Accedat titulis neve amor iste tuis.
 Nec te odio, ut quereris malè sanus, prosequor ullo:
 Tam levibus curis pectora nostra vacant.
 Despicio te, ut nauci hominem: cur angeris ultra?
 Fusce, ego non odi, sed tamen haud amo te.

Ad Linum Sagatium.

FVscum audi, Line, de Deis loquentem,
De rectoque bonoque differentem,
Dices esse virum bonum atque rectum.
Hunc cognoveris intimamque mentem,
Dices: Dique simul Deaque perdant
Probrorum hanc, Line, fœtidam cloacam.

Ad Ioannem Lobetium I. C.

Non cuivis tribuit doctis natura placere:
Cœlitus hac paucis gratia parta datur.
Multum etenim refert quali nascare sub astro:
Sidera nam in cœlis non otiosa micant.
At si cuiquam hominum sit constellatio felix,
Tu facile in primo constituere loco,
Ut taceam quæ te clarum prudentia reddit,
Quæ tibi doctrina est, quod tibi iudicium:
Quamque diserta subest facundia, quàm tibi mores
Sint lepidi, & genio gratia quanta tuo.
Officiosus homo es, nulli candore secundus
Diceris: & multis fido in amore prior.
Cum te tam varieg. di. vino munere dotes
Ornent, multiplici laude colendus eris.
Et te, Lobbeti doctissime, multus ubique
Selecto excipiet iunctus honore favor.
Inter tam multos, quæis tu cumulabere, amicos,
Tu quoque ut adscribas nomina nostra rogo.
Nulla homines inter constat concordia major,
Quàm quæ Virtutis numine fulta venit.

CAd Petrum Friderum Mindanum.
Redis, Petre, mihi referta nummis

Esse scrinia: quòd mihi podagra
 (Quæ solis locupletibus molesta est)
 Pedes debilitet. Velim esse veram
 Creditam omnibus hanc opinionem.

Deus, dum mihi de mali metreta
 Triste atritida munus extulisset,
 Non prompsit mihi vase de bonorum
 Opes, quæ mala nostra mitigarent.
 Sive illas ratus haud mihi expedire:
 Sive ut assiduo dolore pressus,
 Implorem assiduò a Deo medelam,
 Cujus nil sine providentia sit.

Quicquid ille hominum Deumque Rector
 De nobis statuit boni malive,
 Fronte aqua patienter est ferendum.

Ad Pantaleonem Candidum Austriacum.

Sive tones grandi sublimia verba coturno,
 Sive canas Elegos, Candide, cuncta decent.
 Tu scribis Clio, tu scribis Apolline digna:
 Vsq̃ue adeo felix, Candide, Musa tua est.
 Omnia ad exactam tibi sic tractantur amussim.

Premia Aristarcho ut iudice prima feras.
 Sed dum tu sacros meditare epigrammate versus,
 Commendat studium gratia quanta tuum!
 Nil nisi perfectum est, omniq̃ue ex parte politum,
 Quodque tuum genium prodat & ingenium.
 Sicuti tibi successu veniunt dum cuncta secundo,
 Candide, si nescis, candida fama tua est.

Ad Petrum Friderum.

PReceptis teneram quisquis formare juventam
 Aggreditur, magnū & pulchrū opus aggreditur.
 Nam puerum instituens primis præceptor ab annis,
 Iudicio peragat cuncta necesse bono est.
 Qui sese insinuat, rarò est reparabilis error:
 Usque adeo pravi est pristina culpa tenax.
 Testa recens primum, quo imbuta est, servat odorem.
 Chartaque calchographos excipit alba typos:
 Quos nisi correcta prudens librarius arte
 Exprimat, haud tollent præla secunda notas.
 At tu sic Phœbo studiumque iuvante Minerva
 Quidlibet exactè, doctè Fridere, facis:
 Perfacili methodo dias ediscat ut artes
 Præceptis pubes erudienda tuis.
 Et tibi se Latine debent compendia lingue:
 Quæ tu non parva cum utilitate doces.
 Perge age: posteritas meritis subscribet: eritque
 Perpetuus posthac, quo cumuleris, bonos.

Ad Linum Sagatium.

SVetam non nisi pipione vesci,
 Assa aut turture, vel spadone gallo,
 Perdice, aut meliore phasiano
 Invitas: patinasque bubula, atque
 Ververcina oneras, suisque tergo:
 Convivam haud memor heic tibi esse Gallam,
 Palati, Line, sceminam eruditi.
 Lardum non comedit Psecas libenter,
 Extremis nisi partibus sit assum.

Ad Georgium Cæcilianum.

Aquo

A Equo animo pateris convitia, Cæciliane:
 Et te hac laudari simplicitate putas.
 Laudatur meritò patientia ferre coactis.
 Qui sapit ultorem, Cæciliane, timet.
 Argueris timidus, dum circumspèctus haberi
 Poscis: & hæc virtus certè asinina tua est.

In importunè iocantes.

D Vm malo tumidi pedes dolore
 Nobis excruciantur: & medela
 Sæva atritis eget, movere risum
 Iocis desinite, o boni sodales,
 Quos admittere nescit ægritudo.
 Consolatio nulla, nec faceta
 Duro tempore fabulationes,
 Nec cibus juvat, imperitus istam
 Dum curabit Acesias podagram.

Ad Antonium Cassium Appulum.

A Crior esse tibi videor, nimiumque severus,
 Cassi, quòd scribam carmina amara nimis.
 Falleris: hoc versùs nostri natura requirit,
 Ut stimulis scateat linea crebra suis
 Perstringo, fateor, vitium vehementius: atqui
 Personas tectis transeo nominibus.
 Si qua Lycambæo furit ardens pagina reste,
 Nemo, legat quamvis, noverit esse suam.
 Perspicuū quod erit, quod purum, quod breve, Cassi,
 Melle, aut felle fluens sit que epigramma sale.

Ad Paulum Melissum.

F Vco fucus inest - nihilque præter

Fucatum loquiturque perficitque.

Nil fucatius est, Melisse, Fuco.

Sed fucatiore quater quaterque,

Fraudat quæ thalamos, velutque casta

Vxor diligitur suo marito.

De Orlando Lassæo musico.

S*Vavia miramur Thebani plectra Poëtæ,
Et Metymnææ fila canora lyre:*

*Et quæ Bistonii modulans ad Strymonis undas
Thraciæ Vates protulit arte chelys.*

*Laudamus meritos. Virtuti nempe bonorum
Invita sua laus redditur invidia.*

*Atqui id si spectes, saxis silvisque videbis,
Et cantata vagis illa fuisse feris.*

*Sed quanto majus fuerit Divosque hominesque
Flectere, & Aoniis conciliare modis?*

*Pace tua, Latoë pater, comperta fat chor:
Hoc docta Orlandus præstitit harmonia.*

*Si cui Castaliæ debetur gloria palmæ,
Ille sit æterno laudis honore prior.*

Ad Abrahamum Ortelium Cosmographum regium.

O*Rtelius nobis se ultro promittit amicum:
Proh pudor, id pridem poscere debueram.*

*Imo prece, aut precio, aut quovis mercarier auro:
Aut auro si quid carius esse potest.*

*Candor enim illius tanti est, doctrina, fidesque
Rara animi, & cultis dotibus ingenium.*

*Inferior Virtute igitur superabor ab illo?
Sic vinci a comi nempe sodale juvat.*

Accipe

Accipe quod poscis, doctissime: meque per arum

Vtere: Proprium sic tuus esse volo:

Sic tuus esse volo, ut de me statuas, jubeasque

Quidlibet: hoc certi pignus amoris habe.

Hoc titulis gaudebo meis accedere, quod pars

Vna sodalium sim potis esse tui.

Sequanico cantate Dubi gauderis: eruntque

Cognita per Belgas nomina nostra plagas.

Ad Petrum Lepidum Metensem.

Arcanum, Lepide, explicas sodali?

Libertas tua jam periclitatur.

Orco Ixione natus est receptus:

Cælum Tyndarei tenent nepotes:

Ceteri Elysios colunt recessus:

Quibus sancta fides amorque cordi

Fuit. Nos hodie nihil videmus

Vera amicitia quod esse dignum

Possit: Omnia pessum eunt: & umbras

Corporum vice creduli fovemus:

Nostro tempore fuitiles viri sunt,

Quod vix credibile est, & eruditi.

Ad Fridericum Lessotam Steblæum

Silesium.

Ingenium, Friderice, tuum, facilesque Camænas

Miror, & eloquij verba diserta tui.

Hac mihi conceptos animo minuere dolores,

Atque iterum me me restituere mihi.

Talia iustonum, peteret dum Tartara, Vatem

Credibile est docta concinuisse chely.

Tormentisque animas, & pectora mœsta levando

Dicitur infernas imminuisse cruces.

Sic cura a nobis subito fugere, meam dum

Flexanimo lenis carmine tristitiam.

At te Phœbus amet: tibi sic suavisima Pitho

Mellifluis tingat docta labella favis.

Sic Lessotæ fidus geniale ferarum

Gentis: sic Viadri gloria prima tui.

De Coquo & Vetula.

Torret ut ignitis integro cortice prunis
Castantæ modica cultus ab arte coquæ:

In ventos humor calido dum solvitur æstu,

Hiscentes subitis concrepuere sonis.

Ne pedant, tenui scissura incidere oportet

Hæc nuces, puero proxima dixit anus.

Cui puer: birto igitur, mater, quam cingis echino

Nunquam vel prunis torrida pedet, ait.

Ad Omphacem.

Acre est ingenium, Omphace, tibi, acres
Mores, acris in omnibus voluntas.

Acris vita tua est, & acre nomen.

Imo (quo brevius loquamur) ipsa

Acrimonia tu potes vocari.

Cur non acre etiam dares acetum?

Ad Langæum.

Insulsum quid me vocitas? caliga mihi quod sunt

In quibus aut nulla est bracca vel exigua.

Sed magis es fatuus, gemino cui bracca cuculi

Non minor exertum separat una femur.

*Nugaris: stabulum quantum solet esse, frequenter
Clas si illo tanti penè putantur equi.*

Ad Paulum Cortesium.

Quod me quæsieris domi subinde,
Nec sum, Paule, tibi doles reperçus,
Cui pà omni carco. Quis usque & usque
Claudi sustineat, librisque pronos
Excæcare oculos velit libenter?
Nobis est studium minus severum.
Quod certis mihi mitigatur horis
Lusu, vel modico deambulat u.
Sed tu me quæreris domi fuisse:
Quod dixisse tibi Philippa fertur:
Id nullis, scio, testibus probabit.

Ad Alardum Quintulum.

Sollicitant Lippum permulti ut migret in urbem:
Secessum præfert, ruris at ille sui.
Delirare putas hominem: sapienter agit rem.
Namque ille est vici gloria prima sui
Vixerit is cives doctos millesimus inter,
Postremum semper iussus inire locum.
Non sine iudicio Lippus gerit omnia. Princeps
Cæcorum in regno, Quintula, luscus erit.

Ad Lælium Cleopassum.

Non tantus meus error est putandus,
Si dum persimilem tibi statua,
Et vultu, & patria, atque amore summo
Coniunctum esse Læntium viderem,
Vos fratres ego suspicarer esse.

*Non absurdè uterinus ille dici
Est potis tibi: namque, sitis olim
Diverſo geniti licet parente,
Ambos, credo, uterus tulit Lyciſca.*

De Plautia Pylæa.

D*ives & ingenua natus de plebe Philippus
Conſortem thalami Plautiam habere cupit.
Illa tumens titulis & nobilitate paterna,
Vah ait, indigni conjugis uxor ero?
E patria ſociam quærat ſibi ſece P hilippus.
Nunquam tam vili polluar ipſa toro.
Dumque moratur Hymen tædas præferre jugales,
Compreſſa eſt ſervi calliditate patris.
Plebeium ſtultum eſt non admiſſiſſe maritum,
Cum te nec ſamulo concubiſſe pudet.*

Paulo Aloyſio Amano.

Q*uid tibi promittis? quid ſpe te paſcis inani?
Non eſt arbitrij Lyda ſororve tui.
Concinnata tuis non eſt hæc faucibus offa:
Tu nondum juſti ponderis inguen habes.
Dum licet, egreſſumque vides, cane, Paule, receptus:
Fibula conſtringit non benè nexa femur.
Nî tibi contingat Satyro quod fecit Apollo,
In ſtulti vereor ne moriæ cute.*

Ad eundem.

V*T ad te veniam rogas, Amane,
Cœnaturus apud tuam Phlogillam.
Cui reconciliarier ſtuderēs,
Antequam tibi ſubrogetur alter.*

Nunc prodire per occupationes
 Neutiquam licet: at probè monenti
 Si parère velis, utramque missam
 Phlogillam facies simulque Lydam.
 Ludis namque operam: in domo utriusque
 Illud juris habes miser, quod acer
 In pingui canis obtinet macello.

De Taræo.

D ipsas anus parco datur edentata Taræo:
 Dote in non curvam ducit avarus anum.
 Consultum penui est, dixit, sportamque macelli
 Non toties loculos evacuasse querar.
 Auferet una famem puls, conscissumque minutal:
 Nil solidi amissis dentibus esse potest.
 Cœna tamen sumptu multo majore paratur:
 Dum minùs illa cibi, plus capit illa meri.
 Fallimur, exclamat, vetula superest gula: nam quo
 Parciùs illa vorat, largiùs illa bibit.

De luppo a rusticis capto.

L upum rustica gens ferum & rapacem,
 Infestumque ovibus capit: cruci què
 Suffigendum alii volunt, vel igni
 Torrendum: ast alii secante ferro
 Conscissum canibus dari vorandum.
 Inter quos aliquis malis maritus
 Factus auspiciis (quod evenire
 Non paucis solet) o viri, inquit, istas
 Furcas tollite, vestiumque nodos,
 Ferrum, ignem, laqueos, crucem, flagella.

*Sunt leviſſima. Majus inferendum
Sontꝛ ſupplicium. Iuberis illum
Pœnas, ut meruit, luiſſe? nubat.*

Ad Fuſcum.

G*Allica Burgundos vocitant diſteria ſalſos:
Hoc me rexari ſcommate, Fuſce, putas.
Ad ravim uſque, licet, clames id, Fuſce: viciffim
Inſulſus mihi eris, dum tibi ſalſus ego.*

Ad Gorgylum.

S*Enſi non ſemel, id mihi fatendum eſt,
Tua munera liberalitatis.
Nec dictus ſemel optinẽ mereri
De me: quin tibi gratias rependi.
Sed ex quo benefacta publicare,
Et præco tuus eſſe maluiſti,
Mî indiſtum eſſe ſilentium putavi.
Primæ nam hac ratione firmus antè
Nodus ſolvitur obligationis.*

Ad Paulum Meliſſum, de Arno.

X*Antippe nupturus abit malè providus Arnus:
Quartana huic poterat mitior eſſe tremor.
Cur? quia nulla unquã miſero expectanda quies eſt:
Rides, & quæ ſit cauſſa, Meliſſe, rogas?
Imperioſa virum per jurgia mille necabit:
Et ſumptu loculos hauriet atque latus.
Febriat ille licet, detento ſebre quieti
Namque duo poterant de tribus eſſe dies.*

In Nydartum.

O*Btrudi ſibi cunſta vult Nydartus,*

Vnde

Vnde conciliari ait cachinnum.

Ductum illi omnibus inquit esse callu n:

Idcirco omnia liberè fateri.

Vngues in scabie inquinare tali

Si velim, obijciam & simul probabo

De multis aliqua omnibusque nota:

Risum fortè tibi illa concitabunt,

Sed Sardous erit, Nydarte, risus.

De Langæo.

Definet ergo vagus Langæus amoribus uri,
Et prius insueta lege maritus erit.

Dum laqueus igitur vetus est vulpecula capta,

Gallinis turò nunc licet ire foras.

Ad Iuliam Iffam.

Venturum esse virum spondebat Lælius, idque
Pignoribus cautè fecit utrinque datis.

Obtiuit precium nondum redeunte marito:

Delusam sic te, Iulia, conquereris.

Nunc colaphis certa, & servato pignora: ab illo

Sic fiet nullo ut decipiare modo.

Ad Lælium Cleopassum.

Omphacen, Cleopasse, mi colendam
Suscepi: hanc homines licet Deique

Oderint malè. Belluè trifauci

Sic Tirynthius, aureique pomi

Custodi vigili obtulit vorandam,

Sic tauris Pagasæus offam Iason.

Majores sequimur, bonis malisque

Deis sacrificando: ut hi nocere

Desinant, alii ut velint juvare.

De Pontia,

F Lagitat ut scriptis celebretur Pontia nostris:
 Mercaturque datis carmina muneribus.
 Sed neq, forma tibi est, nec gratia, nec genus, aut qua
 Tu celebris possis esse, pudicitia.
 Quod si non moriar donec laudabere nobis,
 Evincam Pylui tempora tarda senis.

Ad Arnum.

E St uxor tibi qua stomacho jejuna laborat:
 Nescia ferre sitim, nescia ferre famem.
 Ora duo ab sorbet postquam diluxit: & illi
 Fervida Diæctus diluit ora liquor.
 Et molli stertens post hac jentacula somno,
 Expectat placida prandia lauta gula.
 Displicet hoc vitium tibi, sed malè displicet, Arne,
 Isto aliud conjux majus habere potest.

Ad Paulum Melissum.

D Ona qualibetingere & superbo &
 Ingrato Lamia, Melisse, perdes
 Dona qualibet, & scies superbum &
 Ingratum Lamsam fore. Ille quod vis
 Munus spernit, & accipit tamen: sed
 Nec grates agit aut rependit ullas.
 Astutè: Omnia nec pili astimando
 Res suas agit hoc modo, ut nec ipsi
 Datori in minimo sit obligatus.

In Margiten.

A Ntiquam ducens seriem de stemmate prisco
 Margites claris sicque superbus avis,
 Plebeio institui reputat sibi turpe magistro.

Plebeio Virtus quare amet esse loco?
Nobilis antiquę ut videatur stirps afellus,
Nobilis illi aptę doctōr agaso datur.

Ad Veturium Leontium.

Nec nimis petulans, nimisve amarus
Tuis scommatibus soles, Leonti,
Hanc perstringere lenam & impudicam.
Non, si tetra aconita, si rubetas,
Restes, & laqueos romas in illam.
His pejora meretur illa Erinnyis.

Quod scriptum est brevibusque lucidisque,
Et verbis Latiusque propriisque,
Mel fel salque epigramma habere debet.

In Fucum.

Scripta Giganthæo dum struxit Fucus hiatus,
Ridiculus vasto est mus generatus Atho.
Prostabatque liber, sed quem nemo velit emptum:
Iam chartas malet bibliopola meras.
Cum pipere & scombris divendi posse putavit:
Et nunc nihili aut quovis institor asse tulit.
Et domus omnis habet confectos inde cucullos:
Sic Fucus tota se putat urbe legi.
Inter quisquiliis sordent fragmenta, sed esse
Tergendis naribus commodiora queant.

In Omphacen.

Omphace famulos habere mavult
Fungos & fatui rudes cerebri,
Quam cultros benę moribus politis.
Horum iudicium veretur illos
Nauci non putat aut pili aestimandos.

Vexat pro arbitrio fame sitique,
 Contemptosque laboribus fatigat.
 Oderunt dominam, omnibusque diris
 Devovent simul, & malè imprecantur.
 Has novit tamen imprecationes,
 Et perfert toleranter has, atque.
 Oderint, metuant modò, feremus.
 O sententia congruens Neroni!

Ad Ponticum.

A Te sat memini quondam me, Pontice, amatum,
 Reddere nec gratias me voluisse vices.
 Hoc ideo feci, quo me importunus amare
 Desineres: tanti non ego amare volo.
 Nunc quia me levius, multoque remissius ardes,
 Pontice, te quàm cor malo videre meum.

De Lea puella.

I Am non capripedes negabo Faunos:
 Nec quas pubetennis natasse pisces
 Fama fert Acheloidas puellas.
 Nec quas Telegoni parens figuras
 Versis corporibus subinde fecit.
 Nec monstri species triplex Iberi
 Est mira, aut Lyciæ pavor Chimære.
 Solam ait Lea se domi fuisse,
 Quadrupes tamen, occiputque binum
 Est, & visa duplex habere tergum.

Ad Ponticum.

T Antus amor meus est in te, ut vitæ studioque,
 Teque meo cordi, Pontice, prætulerim.

*Impius erga me ingratusque vidéris: Oportet
Dissuere, at nunquam rumpere amicitias.*

In Fucum.

Occurrit quoties mihi ille Fucus.
Scriptor ridiculi miser libelli,
Obtundit mihi lectione crebra
Nugarum caput: Et meum requirit
In his iudicium. Institor petatur,
Qui salpamque, piperque, capparimque,
Cordyllasque breves cavis cucullis
Divendit populo Tamen rogatus
Nequid dissimulem amplius, vidéris
Asellus mihi palliatus esse.

Ad amicum.

Quod graviore rogas ut scribam carmina versu:
Nec pede quo soleo tam petulante jocer.
Id docet hos, sacre quibus est nexa insula mitra:
Est mihi, si nescis, Musa remissa magis.
Hæc tamen indigno nulli unquam noxia morsu,
Hæc tæus immisso nec gravis ungue fuit.
Quod si forte tui nugis applaudere Fuci
Non potuit, bombos hæc meruere alios.

A. C. Alardum Quintulum.

Si quid liberiùs procaciùsve
Dicas aut facias, mihi imputatur.
Si falsè loquar aut nimis licenter,
Auctorem sapere id ferunt Alardum.
Si verum est, imitarius probamur
Illos, Quintule, qui nigris caminis
Labore assiduo excoquunt metalla,

Tactu qui citò mutuo inquinantur.

Ad Ponticum.

SI me, Pontice, amas, merui tibi, Pontice amari:
Odisti? est odii non mihi cura tui.

Tanti ego amicitias mercari, Pontice, nolo.

Qui prostat donis est inimicus amor.

Ad Gongylum.

COENA lauta tua est, & esculentis
Plena est omnibus: ac graves meraco,
Sitis perniciēs, tument lagna.

Elixis gabata refertę & assu

Famem sufficiunt levare nostram.

Pulchrę quęlibet, & benę ordinata.

Sed his, Gongyle, salque gratiamque

Perlecti toties tui libelli

Tollunt, qui saturis queant placere.

Veni quò recreer vocatus, haud ut

Nugis putidus obstrepas edenti.

Dum gula esurit obstruuntur aures.

Ad Georgium Cæcilianum.

VTere consilio rebus prudenter agendis,
Et similem simili junge paremque pari.

Insana insano quare Aulo Pyrrha negatur?

Par utriusque atas par utriusque color.

Ditior hęc fertur, nam pradia possidet ampla:

Indiga sed formę est indiga & ingenii.

Prater virtutisque & opum (si dicere fas est)

Caciliane, rei nullius Aulus eget.

Ad amicum.

BIs denis mihi jam peracta lustris

Ætas

*Ætas vertitur: ablicatque rara
Caput canicie: nitetque vultu
Flos tener juvenilis in senili.*

*Te versa vice Olympias novena
Vix dum vidit: & es nive atque gloriis
Pluma candidior: tuamque frontem
Striatis caperat senecta rugis.
Hebes meque ideo vocas maritum.*

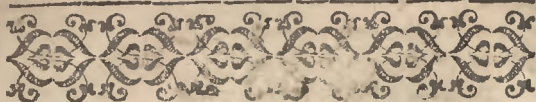
*Nulla Hebe thalamo meo recumbit:
Roræ Acidalio nec ora lavi
Pulchris Orchomeni cavis receptus.
Lectæ cælibe dormio, mihi que
Importuna Venus, Severe, non est:
Nec rumpit mihi amor vâgus quietem.
At tu in perpetua actione totas
Insomnis teris, exigisque noctes,
Equarum in stabulo cubare suctus.*

In Effigiem Pauli Melissi.

*Sic gerit os oculosque, incinctaque tempora lauro.
Quæ Musa & Phæbus, quæque amat ipsa Chorus.
In cuius labris Pitho suadæque medulla
Thesaurum eloquij constituere sui.
Denique hic est toto celeberrimus orbe Melissus.
Notus apud superos, atque apud antipodas.*

Inscriptum crumenæ Sericæ.

*Vr, aliò tendas: non hinc tibi prada paratur:
Nam Musis tantum est sacculus iste sacer.
Plena alij servant rutilis marsupia nummis:
Lucra parata illinc, & tibi restis erit.*

IANI IACOBI
BOISSARDI VESVNTINI
EPIGRAMMATUM.

***

LIBER SECVNDVS.

Ad librum suorum Epigrammatum.

DISCE, disce, libelle, disce posthac
Nulli displicitura comminisci.
Scribe Naida castam, & eruditum
Insulsi auriculas Midę gerentem.
Sancto carmine finge Christianum,
Qui solo profitetur ore Christum,
Vita sacrilegus sit & profanus,
Et summum licet expuat Tonantem.
Nostra tempora sic volunt jubentque,
Si vis doctus haberi, & eruditus.

Cur nullam tibi gratiam decusque
Tot nuge pariunt laboriosę?
Adularier, o libelle, nescis.
Nescis, crede mihi, necesse quid sit

Nostro tempore: simplici figura es.
Diversa varianda vita forma.
Sis gnatho, parasitus, improbusque,
Impudensque, malusque, consciusque,
Assentariæ & libelle noris,
Tu convivias, tu domos potentum,
Amplexusque petes negante nullo.

Non potes video, scaphamque dicis
Scapham: nec tenebras dici asserebas:
Antiquos sequere, imperite, ronceos:
Et nullis femoralibus maritos
Securæ solitos chorum inchoare:
Nec laudabere, nec placebis ulli.

Perge, perge libelle, perge semper,
Contemptus domino licet minetur,
Vera dicere vera comminisci.

AD ILLVSTRISSIMVM PO-
TENTISSIMUMQUE
Principem,

IOANNEM Comitem Palatinum Rheni, Du-
cem Bavarix, Comitem in Veldens
& Sponheim.

VOS legis, o Princeps fortunatissime
versus

Boissardi hos mittit festa Thaleia tui.

Optat longeva tibi dulcia tempora vita,

Vxorique tua, pignoribusque tuis.

Optat semotis tranquilla per otia curis

Hec vultu ut placidus liberiore legas.

Tu tibi devotum potis es servare poetam:

Cujus es & fautor presidium atque decus.

Ille parum gratus tibi ne videatur, adornat

Xenia, quæ studii sint monimenta sui.

Quæ tibi si placeant, grates Superisque tibi que

Dicet, & hoc posthac munere dives erit.

Ad Henricum Sueberum Bipontini Du-
cis Cancellarium.

Asiræa

A Stræ & Themidis sanctæ intemerate Sacerdos,
Boiorum ut magno es Nestor & ipse Duci:
Qui bibis Aoniæ sacrum laticem Hippocrenes,
Et pangis Clario carmina digna Deo:
Sape ego te volui multâ impartire salute:
Atque retenta mea est saepe pudore manus.
Sed Lepidus, qui præcō tui candoris ubique est,
Immunem istius me jubet esse metus.
Experiar, dixi: neque enim temerarius esse
Arguar, ignotum si coluisse ferar.
Hoc paritur Princeps, quo nil clementius esse,
Aut quicquam toto mitius orbe potest.
Credibile est te doctrina ingenioque politum
Per similem domini moribus esse tui.
Boissardum Suebere igitur tibi disce dicatum,
Imperioque tuo nominibusque tuis.
Quod si me recipis, nec dedignaris amicum,
Narrabit laudes pagina crebra tuas.
Præstabo officiis ne possis jure videri
Postea amicitie pœnituisse mea.
Ad Pantaleonem Candidum Austriacum,
Ecclesiæ Bipontinæ præfectum.
C Andide Castaliis dilectæ sororibus, abs re
Non est quod niveæ nomina mentis habes.
Candida vita tibi est, doctrina est pura: tibi que
Suavibus instructum est moribus ingenium,
Adde quod & Superum responsa arcana recludis,
Atque e suggestu dogmata sacra doces.
Interpres summi cum tu dicare Tonantis,
Candoris nivei nomine dignus eras.

Ad amicū.

Arcanum tibi dixeram, idque in aurem,
 Lege hac ut tibi creditum taceres.
 Dicis id lapidi, inquis, atque muto.
 Nunc muti & lapides, quid hoc? loquuntur.

In effigiem Nic. Reusneri Leorini I. C.

Reusneri faciem pictam qui viderit, & quas
 Vivaci suevit lumine ferre faces:
 Talis erat quondam frons inquiet alta Solonis:
 Si regerent canis tempora, Nestor erat.
 Tu bonus es iudex, spectator candidus: sed tu
 Solius cernis cor poris effigiem.
 Quid si doctrinam noris, moresque politos,
 Polleat & quantis dotibus ingenium.
 Delie, tu dices, spreta que valete Camæna.
 Hic mihi erit Phœbi Castalidumque loco.

In ejusdem insignia.

Magnanimum gestant insignia vestra leonem,
 Exerto cujus fidus in ungue micat.
 Perpetuum signo hoc Leorina fidus in urbe,
 Quod Reusnerorum stemmata nobilitet,
 Promisit Virtus, nec vos decepit: at inter
 Tot patriæ stirpis lumina quotus eris?
 Cum genus illustrent Reusnerum sidera multa,
 Tu gentis potis es Phosforus esse tua.

Ad Georgium Bertinum Campanum
Medicum.

Natura interpres magna doctissime, rerum
 Cui Phœbus causas noscere posse dedit:

Cui

Cui nihil ignotum est, cœlo, terraque, marique
Compages lati vasta quod orbis habet.

Pectoribus diis quoties mens enthea flagrat:

Solvis & interno labra agitata Deo:

Quam lingua tradis Medicinæ arcana disertâ

Et multa plenis utilitate libris.

Quicquid ad humani conducit corporis usus,

Congesta argutè disseris historiâ.

Qua primum morbus nascatur origine pandis:

Saneturque idem qua ratione doces.

Quid potuit lectis melius Podalirius herbis?

Dextera quid Coi doctior Hippocratis?

Omnia tu peragis Musis & Apolline digna:

Atque quod ex omni parte probetur opus.

Propterea, Bertine, colit te Gallia tota:

Et gemina nati finibus Hesperia.

Et Rheni ripam tua fama implevit utramque:

Imo Europa tua laude superba tumet.

Æternumque tibi nomen doctrina paravit:

Quam pulchrum ingenio est innotuisse suo!

Ad Dionysium Lebæum Batilliū Tricassinū.

Quicquid homo aggreditur, quicquid molitur
& audet

Nil nisi quod vanum est audet & aggreditur.

Arbitrio instabili Fortunę cuncta rotantur:

Omnia temporibus stantque caduntque suis.

Pyramidum intereunt moles, vastique colossi:

Marcescuntque putri marmora quassa situ:

Forma perit: languent corrupto robore vires:

Aggestis fulcrum est debile divitis.

Sola animi extrema monumenta a morte supersunt

Famaque quæ docto quæritur ingenio.

Quam tibi jampridem vigiles peperere labores:

Vt titulis desit gloria nulla tuis.

Vt taceam exacta quæ Emblemata facta Minerva,

Et bis centenis sunt tibi facta typis:

Fastorum seriem, & transactis tempora sacris

Quàm pura & facili promissis in historia!

Quid quodd & Aonia studium admirante Thaleia,

Castalio pangis dulce poema favo?

Nonne hoc egregius famam est extendere factis?

Dignaque Virtuti præmia ferre tuæ?

Præmia quæ meritis veniunt dum congrua, nonne

Terselix dici jure, Lebae, potes?

Lemniscata tibi succinget tempora laurus,

Æterna ut possis posteritate frui.

Ad Paulum Melissum, de Pyrrha.

P*Yrrha audit malè: & hæc negat dolere*

Sibi aures: culicem audiet volentem:

Et gressum tipula procul notabit.

Falsa est fama igitur, Melisse: non est.

Natura, atque mala educatione

Dammum hoc traxit ab unguibus tenellis.

Cui gradaria mater est, Melisse,

Nata hujus facile ambulat tolutim.

Ad Franciscum Loygium V. M.

Doctorem.

S*Acra M ichaonia exerces dum sedulus artis,*

Et tractas Cos dogmata dia senis:

Ervul-

Evulgasque ampla Medicorum adstante corona,
 Natura arcano qua latuere sinu:
 Regali dignum suggestu iudicat omnis
 Te schola Pæonia frunde revincta caput.
 Cultiæ tuæ facta est doctrinæ Gallia iudex:
 Atque tuum ingenium suspicit & genium.
 Sed tamen Austrasiis tu mavis utilis esse:
 Et Gallis patriam præposuisse tuam.
 Nascimur, ut generi humano prosimus: ad usus
 Communes qui nil addit, ineptus homo est.
 Sed patriæ officium hoc primò debetur: id ipsum
 Ut gratus præstes, quàm sapienter agis!
 Idcirco acquiris decus immortale, Loysi.
 Virtutem semper gloria subsequitur.

In effigiem Iacobi Pascharii Medici.

ARs ita naturam est sollers imitata, labella,
 Paschari, credas ut tua velle loqui.
 Si manus exprimere ingenium potuisset ut ora,
 Hoc, Superi, quantum & quale fuisset opus!

De Laura.

DVm multo quatitur jocans cachinno
 Laura mollibus insidens tapetis:
 Fortè contigit (huc repente & illuc
 Dum latus petulentiore motu
 Versaret) gemina solutiore
 Ut symplegade miserit sonum, qui
 Nos fecit socios sui cachinni.
 Factum dissimulamus, ut pudori
 Parceremus obesulæ puella.

Cuirursum harmonia intonanti, eadem
 Heus, inquā, hac lyra congruente plectro
 Servari thalamis potest suillis.
 Sed nullo penitus rubore vultum
 Tincta subicit: Euge Laura, sordes
 Pectus nobile non tulit, sed a se
 Explosit procul hoc modo. Euge Laura,
 Esto forti animo: Euge: commodê, inquam,
 Equo te tubicem fuisset usus:
 Te nullus, licet imminente pugna,
 Movisset strepitus, tubeve clangor.

De Arno.

O Disse uxorem cunctis convincitur Arnus,
 Frigida deserto quod cubet illa toro.
 Hanc sibi dilectam tamen asscrit, atque marita
 Vti se alterius parcat ut ille sua:
 Ad Carolum Renaldum, Decanum ecclesiæ S.
 Salvatoris apud Mediomatrices.

N I te, Garole amem, nî toto pectore gestem,
 Non amer a Phœbo, Castaliisque Deis.
 Tam mihi grata fuit tersa facundia lingua, &
 Gratia tam doctis cognita colloquiis.
 Quid quod me fratris compellas nomine? nonne
 Dignus Boissardi est hic amor officio?
 Hercle, amor hic dignus qui me vivente colatur:
 Et te germani nomine fratris amem:
 Hoc igitur tibi sacro caput cordisque recessus
 Majus amicitia pignus habere voles?

De Pyreto.

M Artinalibus unicum quem habebat

Occisu-

Occisurus erat suem Pyretus.
 Vicinum rogat anxius, quid illi
 Facto opus foret: inchoante brumæ
 Hujus tempore, singulis amicis
 Si dandum xenium est, ait, mihi vix
 Porcelli superest futura cauda.
 Ereptum simula, inquit, atque vultu
 Finge mœstitiâ dolosè: erunt sic
 Celandi tibi commodè botelli,
 Consultor monet optimè. sed idem
 Furto sustulit ex hara suem: quem
 Raptum de stabulo ut videt Pyretus,
 Exclamat: simulatione nulla
 Nunc utor: mihi raptus ex hara est sus:
 Cui vicinus: id est benè institutum.
 Dj boni, ingeniosus es vir! o quàm
 Nemo fingere te putaret! ore
 Sices composito probè ad dolorem.
 Sic opus fieri, Pyrete: sic sunt
 Celandi tibi commodè botelli.

In Antinomum.

Illa meo quondam quæ consobrina parenti
 Extiterat, fatuum protulit Antinomum.
 Qui consanguineam non vult agnoscere gentem:
 Et me cognatum pernegat esse sibi.
 Perneget usque, licet: lis illi hinc nulla futura est:
 Nec mihi cognatus, nec mihi amicus erit.
 Propter quas demens postis venerandus haberi,
 Hæ, non tu, populo, stulte, coluntur opes.

Pauper (sed qui sit Musis & Apolline dignus)

Carior Irus erit, quàm queat esse Midas,

Ad Philippum Carionem.

Veni ad Medoaci, Philippe, ripam:
(Vbi Antennorea caput puella

Exornant radiantibus capillis)

Convenique tua Annula parentem.

Cui tuas ubi litteras dedissem,

Ab illa hospitio excipi rogabam.

Partem posco domûs remotam ab omni

Fabrorum strepitu: helciariorum

Quam celeumata rauca, quamque nulla

Pistoris mola, nec rudens asellus

Infestet: Mibi subjicit facete

Ridens: Posterioribus relictis,

Quà venti tonitrusque sunt frequentes,

Sumes anteriora, si placebunt.

Scripto subjicere hæc tuo jubebas:

Hic tu ludificas jocis amicum?

Claudio Bourgeo.

Cum tu inter primos, Claudii, numerere sodales,
Quos mihi perpetuo fœdere junxit amor:

Nec longo inter nos spatio vicinia distet,

Tàm sæpe alternis didimur alloquiis.

Nescis amicitiam crebrò languere, nisi illi

Vitam sæpe recens excitet officium?

Sed te non retinent morosi oblivia fastus:

Est tibi mens niveus candida pectoribus:

Publica te assiduum tractare negotia novi:

Dum studium poscit curia tota tuum.

Perge

*Perge age, sic patria semper servire decorum
 Est, nostram quoties illa requirit opem.
 Digna homine ingenuos est sollertia: dulci
 Indignus vitæ est munere fucus iners.*

Ad amicum.

A*Rma paras & bella sequi, cum febre labores:
 Et medici poscis jam moriturus opem.
 Helleboro est tibi opus. Quod si nil profficit, & te
 Non movet apta domus, non movet uxor amans:
 Quid tibi cum Medicis? cum venæ sectio prosit,
 Mars chirurgorum millia multa dabit.
 Ardens conflictu febris sanabitur uno:
 Prestare id quisnam Pharmacopola potest?*

Ad Alardum Quintulum.

L*Egi, Quintule, epistolam, & relegi,
 Quam misit tuus Annius. Facetè
 Carrit: nec dedit quid aula monstri
 Alat. Quem putat esse liberalem,
 Quem comem, facilem, probum, benignū:
 Hunc ipsum invenies domi tenacem,
 Morosum, querulum, malum, superbum.
 Nil fallacius est, minúsque certum
 Aule pollicitis: reiecta vulgus
 Est superficies, latet sub imo
 Sed mens pectore, quæ nequit videri.
 Non quicquid nitet aut refulget aurum est.*

Ad Abrahamum Fabrum Typographum:

A*ssiduo dum te exerceas, Abrahame, labore,
 Arte typographica nocte dieque vacans:*

Laudaris meritô. Sollertia roborat artes:

Ars omnis vigili sedulitate viget.

Plantinum evexit studiosa industria, & Aldum:

Illae eadem Stephanos reddidit & celebres.

Cum genero socerum laudamus utroque Vechelum:

Iure quidem: laudes nam meruere suas.

Vt pote procurent qui publica commoda: dentque

Correcto in lucem scripta novata typo.

Quorum dum sequeris studium, nomen tibi condis,

Et queis legitima laude fruaris opes.

Cui labor est in visus eget plerumque: nec abs re:

Ignavum atque bebetem vexat acerba fames.

In maledicum.

C*ui tincta est facies rubente cocco:*

Cui dēs est scaber, os hians, capillus

Ruber, posteriora terga gibba,

Pes alter brevior, putabis illi

Fidendum? Mihi non tripes Agilei

Persuasor fuerit: licet subinde hoc

Phœbas ex adytis canat reclusis.

Quem natura notavit, hunc caveto.

Ad Nic. Tentrusium.

D*eviētam Ithmiaco juveni quicumq; Chimērā,*

Et Lycii scripsit monstra subacta soli:

Vita hujus diversa pericla, parumque fidele

Humani docuit corporis hospitium.

Has animas malefida caro (ut Sthenohœa pudicum

Hospitem & immeritum) fraude dolisque prœmit,

Servati Divūm tutela evadimus: ac de

Truncata ferimus raptâ trophœa fera.

Quod

Quod tu perpulchre, Tentrusi, emblemate doctè
 Insinuas, vita conveniente tua.
 Pegaseo sequeris dum Bellerophonta volatu,
 Alta tibi facilem pandis ad astra viam.

De Arno.

S En ex Arnus amat, furitque quantum
 Insanit media pueri juventa.
 Frigus pectoris, & nivem comarum,
 Rorantem assiduo liquore nasum,
 Stillantesque oculos, manusque dura
 Callosas cute, concavumque ventrem
 Ridendo objicit huic puella. Siccis
 Ex lignis, ait ille, suscitatur
 Pyra ardentior, ac magis magisque
 Aridis violenta flamma surgit.
 Aetas cur vitio seni esse debet?
 Rigens judicio puella iniquo:
 Naturam est imitatus ille porri,
 Cui canum caput est virensque cauda.

Ad Iaco. Chassignetum, Medic. Vesuntinum:

N Il mihi de Superis vultu indignante querendū
 Vita ex majori parte secunda fluit. (est:
 Si mihi divitias Fortunę dextra negavit,
 Contemptus ditem me facit unus opum.
 Vivo mea calebs contentus sorte: nec ulla est
 Quæ curas nobis augeat anxietas.
 Tranquillum felix & non inglorius avum
 Vivo, & in Austrasia non inhonorus ago.

Atque in venturos nomen mihi prorogat annos
 Quæ mihi Musarum fama favore venit.
 Excultum Medicis te Chassignete per artes
 Percelebri ante alios Phœbus honore beat.
 Tu locuples totâque equis spectabilis urbe:
 Lantique nobilium prandia cultus adis.
 Sed quoties fastus (mihi quæso fatere) superbos
 Cogerus, & fatuum ferre supercilium?
 Malo, crede mihi, tenui jentacula lardo
 Ante vacunales esse parata focos:
 Quàm libertatem patinis mutare potentum:
 Quæ toto est nobis carior Imperio.

Ad Veturium Leontium.

Riste, fateor quidem, Leonti.
 Quod nos (ut tibi comitas Calabra est
 Dimittis quoties: vale, inquis, omni
 Vale servitio colende in ævum.
 Inbe quælibet, impera sodali:
 Vrgens calcar equo quod est citato,
 Id futura tua est mihi voluntas,
 Calcari quid equus facit, Leonti,
 Dum sibi ilia sentit icta? pedit.

Ad Lælium Cleopassum. De Chilone.

Chilonis contemno odium, detestor amorem,
 Inde nocens, aut hinc utilis esse nequit.
 Intonet usque licet per mille injuria verba:
 Et rabido tumidus jurgia felle vomat.
 Ridebo, & furiis agitatam scommate monstrum
 Insequar: hoc risu quod furat ille magis.

Nam

Nam quę inculpatę sibi mens est conscia vitę,
 Viperei spernit tetra venena labri.
 Non omnis, Lali, sed debet sola probari
 Laus, à laudati quę venit ore viri.

Ad Medicum. De Omphace.

O He, quid medice oscitavis? ac te
 Non moves piger? Omphace agra languet,
 Ac tuam lacrymis opem requirit.
 Ohe, non properas scelestę nec te
 Delicata movet puella? bombum
 Obtusi crepuit soni: medelam
 Aptam porrige, pharmacumque pedat
 Vt argutiùs, illico valebit.

Ad Ludovicum Malarmæum Vefuntin. I.C.

S I tibi non visum quereris pridem esse Iacobum,
 Cujus amicitiam pascis ut ille tuam:
 Illius effigiem (muto quam dextra metallo
 Designat) tibi nunc usque videre datur.
 Is quia non potuit præsens, argentens ibit,
 Materia ingenio conveniente suo.
 Exprimit una eadem corpusque animumque figura:
 Candorem absentis nempe numisma refert.

Ad Petrum Lepidum Metensem.

V Idisti, Lepide, exerto mucrone Thrasonem
 (Dum nemo obsistit) cuncta replere metu?
 Oraque blasphemata ventosa resolvere voce?
 Stultaque contempto fundere verba Deo?
 Evomat usque licet prędas, incendia, cedes,
 Omnibus his tantum est: nil nisi verba vomit.

Audacem fatua præsefert fronte Leonem:

Degeneri pavidum corde gerit leporem.

*De Antonia Lycæa. Quæ marito cæso dolore
consternata, subita morte concidit.*

Flebat, & insistens tumulis Antonia cæsi
Conjugis hæc fufis verba dedit lacrymis.

*Si thalami algentes mihi post tua fata supersunt,
Si mihi, vir, sola morte carendus abes:*

*Ecce volens mortem subeo: nec plura locuta,
Corruit, atque oculos strinxit, & occubuit.*

De Ditmaro Cislebio Saxone.

Ditmarus Idæi pereuntem Antennoris urbem
Liquit, ut Euganeis tutior esset aquis.

*Nil minùs hunc lento pressit languore jacentem
In mediis Aponi febris anhelæ jugis.*

*Sic omnem ritè posuit dum morte laborem,
Hunc Aponum electi reddidit aura loci.*

Ad Leonartum Vncium Transilvanum.

Dum Transilvano cantas diademata plectro
Dacica, & Hungarica ditia regna domus,
Magnum, Vnci, moliris opus: sed quod duce Cleo
Felici poteris concinuisse tuba.

*Batthoridem nacta ut fuerit tua Musa patronum,
Principis auspiciis vena diserta fluet.*

*Progredere, & grandi sublatus ad astra cothurno,
Lumina Pannonibus da diuturna tuis.*

*Intra te quoties pluteo indignabere cæso!
Demorsis quoties unguibus ager eris?*

Dum

*Dum voti optatam compos pertingere metam
 Sis potis, & lauri cingere frunde caput.
 Sed tibi, ne dubita, veniet cum tempore justus,
 Suscepti merces magna laboris, honos.*

Ad Paulum Melissum, de Pyreto.

S*Imus rus adit suum Pyretus,
 Dum Regalibus astuat Lyæus.
 Inter pocula jam ebrios agrestes
 Insulsis salibus jocans laceffit,
 Tantum ludere se putans. Canina
 Ut connubia, festa rusticorum
 Rixis non sine jurgii que fiunt.
 Pugnis hunc alapisque comprehensum
 Certatim excipiunt. Foras misellus
 Perciso ore fugit, movetque risum
 His, quos læserat antea cachinnis.
 Rus suum petit, Melisse, sinus,
 Cum naso rediit domum Pyretus.*

Ad eundem.

D*Um ter septenos & tres piscator in annos
 Assiduo cacum capto labore fretum :
 Nunc quassæ ad filices rumpuntur vimina nasse:
 Nunc hami & calami gurgite depereunt.
 Scissa aut nodoso lacerantur retia plexu:
 Aut vibrata in aquas fuscina torpet hebes.
 Cuncta reluctantur: fraudat captura laborem.
 Pauper, & in vacua per vada l'intre feror.
 Ecce anguilla hamo tandem spem præter adhesit
 Longa, sed exili continuata modo:*

Aut aliquid forsā, vel nil cepisse videbor:

Tutius affirmem, Paule, ut utrumque reor.

Prensabo hanc digitis: sed cūm retinere putabo,

Viscosa effugiet lubricitate manus.

De Fuco.

S*Cripta qui volet imperita Fuci*
Latrinarum ad opus, vel ad fenestras
Hare vel stabuli resarciendas:
Tabernas petat is salariorum:
Vnde vel minimo quadrante habebit
Quantum ulnis famulus feret duabus.
Nusquam vilius hac emet papyrus.

Ad Quintium Lætum Romanum.

B*Arbarico turgens ausa est te spernere fastu*
Barbara, & ad thalamos nolle venire tuos.
Quæ mihi cum tetricis, inquit, commercia Musis?
Enerves reddunt in validosque viros.
Callosus galea, & sudoribus nudus anhelis,
Deque nova rediens cede maritus erit.
Arguit ista trucem, Quinti, sententia mentem:
Sed cur non saperet Barbara barbariem?

Ad Fucum.

I*N populo nihil est tua quod diætaria vitet:*
Vsque adeo linguæ diceris esse mala.
Tristia, ut es solers, tibi, Fuce, venena leguntur,
Vnde favis nectar sedula cogit apis.
Mygdoniam ingenio cū sic imiteris Arachnen,
Tu pendere inter veria dignus eras.

Ad eundem.

Pallidus ad populum prodixi dum, Fuce, docendū,
 Et Curium gestu, Fabriciumque refers:
 Longaque palloris simulacra jejunia caussam:
 Id verum, cui non notus es, esse putat.
 Viderit at cœnas quas tu deglubis Apici,
 Pallorem hunc dicet crapula, Fuce, facit.

In Zoilum.

Disticha clarorum, nomen qua illustre virorum
 Designant, geminis sunt mihi scripta libris.
 Inter quæ nostrum numerari, Zoile, ridet:
 Arguis & præco quod meus esse velim:
 Arrogo quod nobis modicum est: ac iudice quovis
 Quicquid id est in nos jure quadrare potest.
 Te quoque, si nescis, numero signamus in illo.
 Typhonem ostendit quem breve carmen is es.

In Fucum.

Nile, Pargionias qui diluis imbrifer oras,
 Tot sacris proprius cui crocodilus erat:
 Huc quoque transvecta est ad nos tua bellua: morsus
 Et fictus lacrymis bellua facta nocens.
 Sauciat incautos, & tetro lancinat ore.
 Cœnosis melius quàm latuisset aquas!

In Phorbum.

Testem Phorbus ait colore culpam
 Vultum prodere, consciamque saepe
 Pallorem arguere & probare mentem.
 Si pallor notat arguitque crimen,
 Potes dicier ipse parricida.

De Fusco.

L Iberiùs soleo mensis videre remotis,
 Convivam quoties me meus Aldus habet.
 Vidit id exhaustas doctus siccare lagenas
 Fuscus, & hic, dixit, sobrius esse nequit.
 Falleris: est inter libertas grata sodales:
 Mutua quâ semper gaudet amicitia.
 Palliduli & nullo mihi tincti murice vultus
 Potorem gelidæ me satis esse probant.
 At tibi quæ cocco radiat flammante proboscis,
 Assiduè potum te arguit esse mero.

Ad Philippum Carionem.

P Lanta lasa tibi est, & a meraco:
 Ut jubent medici, abstinere non vis.
 Nimirum gula prævalebit, atque
 Dum pes defuerit tibi unus, alter
 Empusa aptus crit, Philippe, ludo.

De Xantippe Taræi.

T Ormina disruciât Fabiû, putria ulcera Fuscû:
 Panticibus sædis Livia tristis olet.
 Morte suam Stephanus vellet mutare podagram:
 Pestifero taeta est antrace Laura femur.
 Febribus assiduis miserè consumitur Aulus:
 Irum sollicitat nocte dieque fames.
 Sint ea sæva licet, si vis me dicere verum,
 Hac quàm Xantippem malo, Taræe, tuam.

De eadem.

G Allica dum Eumenides quatit civilibus armis
 Regna, datur miseris sub Phlegethonte quies.
 Indoluit Rhadamantus: at his non est opus, inquit
 Aacus: has terras destinat ira Iovis.

Qua

*Quæ Furias superet, nostrumque exterreat Orcum
Vnam Xantippen namque Targus habet.*

Ad Marcum Antonium Varanum.

I*ndulges nimium, Varane, rixis:
Nec prudens satis adspicis quibus cum
Suscepta est tibi lis. Potentiolem
Irritare cavet, sibi benè esse
Qui vult. Vtilius Vetustum atque
Lelium faceres tibi sodales.
Quibus cum nequeas nocere, possunt
Mille te obruere in dies periclis.
Molire omnia quæ voles, tibi que
Modum occasio suppetat nocendi,
Tu pugno lapidem, Varane, tundes.*

*Ad Fabianum Burgravi um & Baronem a
Dhona Borussum.*

B*Althica dum repetis fluctu commota Gedano
Æquora, & alipedem jam premis altus equum:
Insonuit Lithavis stridens aquilonibus aer:
Prussus in amplexus & tibi ventus iit.
Scilicet his ducibus, Fabiane, Borussida terram,
Et repetes tibi quos Memela sulcat agros.
Æquum erat ut domino patriam repetente probares
Gaudia non parvâ Mænalis urfa notâ.*

Ad Petrum Lepidum.

Q*uam, Lepide, intueris bysso splendere Camillâ.
Gemmatosque habili torque nitere sinus:
Quam stola clavatis exornat Serica limbis:
Candida cui niveos cingit aluta pedes.*

E jure hesterno, ut niteat, panem vorat atrum:

Deque cado putri mucida villa bibit.

Imo urgente fame rarò jentacula sumit.

Quàm miserè fraudat sumptibus hisce gulam!

Quid si esset vitam summorum imitata Deorum?

Quorum nil editur nil bibiturque domi.

De Taræo.

Commessatori nubit vinosa Taræo

Dipsas anus: ventri conciliata gula est.

Plaudant conjugibus læti caupoque coquusque:

Quod satagat deinceps unus & alter habet.

De Anna. N.

Polluerat thalamos, & erat deprensus adulter.

Iamque erat extremo proxima supplicio.

Vt posset moritura mori, & prevertere fatum,

Præcipitem mediis se dedit Anna vadis.

Ad Georgium Cæcilianum Patavinum.

Dixi Italos rarò ruffos sine labe vidcri:

Nec læsi famam, Cæciliane, tuam.

Arbitrio speculi, ac te iudice plura probabo,

Nemo unquam ruffus quòd sine labe fuit.

De Friderico. N.

Nvpturus flavæ niger est Fridericus Amatæ:

Gestit, & assiduo dum scabit ungue caput,

Illa inquit, teneros imitavis gestibus agnos.

Queis ruptâ emergunt cornua prima cute.

Ad Nic. Clementem Trelæum, in librum

Hieremiæ Prophetæ.

Lvges tempora nostra, mi Trelæ.

Et

Et lugēs meritō, tuosque luctus
 Lacrymis Solymi adjicis Propheta.
 Non nos Assyrię ligant catenæ:
 Nec sumus Babylonio tyranno
 Serræ conditione mancipati:
 Peccatis premimur, jugum ferentes
 Immanis Sathana, impiaque carnis.
 At nobis Deus unus ad salutem
 Sufficit: sacra naufragis sit unus!
 Nobis ancora. Vindice hoc procel
 Circumstantibus eximemur: atque
 Nostra spes (Lachesis colum retundens)
 Devicta statuet trophæa morte.

Ad Rutilium Saravesam Venetum I. C.

Prodest pauperies nonnunquam & tristis egestas:
 Esse aliquando inopem, mi Saravesa, juvat.
 Importuna meos quatiebat turba penates:
 Nostraque erat crebro plena sodale domus.
 Dixi, egeo: pignus poscit me creditor aut rem.
 Nec possum pignus tradere, nec precium.
 Conticuere omnes: nemo mihi mutuat assen:
 Discedunt: solus sic ego destituor.
 Non ego vos aurum precibus, mala turba, poposci.
 Noram vos: vobis mî caruisse sat est.

De Pyrrha.

Avlo Pyrrha datur: thalamus præfecta sororis
 Typhonē piceas ventilat atra faces.
 Applaudit triplici latrator Cerberus ore.
 Dictat & a Stygia cantica lintre Charon.

Insanum juvenem conjux rabiosa domabit.

Hac nulli posset fors magis aqua dari.

Mortuus infernum nihil, Aule, vereberis Orcum.

Qui lecto vivens excipis Eumenidas.

Ad Veturium Leontium.

Mihi non vitio est puto Leonti,
i me rusticitate nescio qua,

Et curis retinentibus, Varano

Nostro dimidium diem negarim:

Sis conviva licet simul futurus.

Terrent pocula me, scyphique grandes:

Bibo pro ut fitis exigit, nec ultra.

Primus, dum bibis, & secundus haustus
Siti traditur & necessitati.

Voluptas sibi dat duos sequentes:

Quintus sanguineo datur furori.

Cui sextus, rogo, septimūque cedit?

Ad Lælium Cleopassum.

Ambit amicitias fucatum nomen Amandus:
Arce ab amicitia quem, Cleopasse, tua.

Ille sui similes Frasum, Gabiumque requirat.

Hunc non mentito nomine Phorbus amet.

Sed fuge, & illius vita commercia, cum sit

Perfidus, & ficta simplicitate vaser.

Prætextu quovis quisquis decepit amicum,

Hunc ego quo diras execror ore cruces.

Qui bonus est, galea Stygii sub tegmine Ditis,

Nec fuerit Lydi peior in orbe Gygis.

In effigies Lælii Cleopassi & Veturii Leontii.

Quam

Quam vobis dederat vitam natura, sororum
Arbitrio fuerat non benè tuta trium.
Nunc immortalis Vallæi reddita dextra est:
Aternus per quem vivere uterque potest.

In-effigiem Petri Lepidi, à Larmæo Galloïo
Trecenſi pictore depictam.

Antè tibi dederant aternum vivere Musæ:
Et tibi erat scriptis fama parata tuis.
Corrigis ecce iterum Parcarum ſtamina: quarum
Exoraffe breves viſus es ipſe colos.
Larmæus cavit vivaci nempe tabella
Ne poſthac totum te Libitina ferat.

De Cæcilio.

Amat Cæcilius parentem utrumque:
Imo amat meritò uſq; & uſq; utrūq;
Nempe qui patrimonii futurus
Hæres ſit locupletis. Utque utrique
Sit gratus, ſtudet uſquequaque: & optat
Ne mancam officii relinquat ullam
Partem: donec is ultimos honores
Debitos cineri ferat ſepulchro.

Succeſſit benè, Cæcili: atque lætus
Es non immeritò, quòd illa votis
Reſpondent: placuiſti utrique vivo
Juſtis officiis: opus tuaque
Condignum pietate preſtituiſti.
Mandaſti tumulo parentem utrumque:
Esque hæres patrimonii relictus.
Quid te lætius eſt beatiusque?

Ad Fucum.

SE mea nunc claudi possunt Musæ, suisque
Se queritur minui bibliotheca libris.

Illi suspectum te reddidit unguis aduncus:

Forfice damnosas, Fuce, recide notas.

Fecisti? Musæa tamen te admittere nolunt.

Nam viscata tibi est & piceata manus.

Ad Paulum Aloysium Amanum.

EXcandescere non decet poëtam, aut
'rasci petulantis & dolosa

Iurgiis gravioribus puella.

Omnis fœmina maxime est Tonantis

Indignatio & ira: quæ retundit

Mentem sanam hominis: sed hæc caveto

Maritale tibi ingerat capistrum.

Infelix domus illa jure dicta est,

Cui præest mulier. sed illo duplo

Infelicior æstimanda, Paule,

Vbi uxorius imperat maritus.

Ad Alard. Quintulum.

BAcchus amorq; homini juvenilia tēpora reddūt.

Sit Pylæi cœnæ sacula bina licet.

Ambit Xantippem lustris bis quinque peractis

Arnus, & ætatem vincit, Alarde, suam.

Cæsaries pexa, & quæ nos albere videmus

Traxere hanc morbis tempora caniciem.

Cætera vult juvenis dici: luditque, bibitque,

Luxuriatque epulis, luxuriatque choris.

Maturam hunc meritis dices tetigisse juventam,

Cui riget hirsutis auris utrinque pilis.

Ad

Ad Eryphylen.

TV rixas, Eriphyle, amas: & illis
 (Anum ut Mopsopiam ferunt cicutam)
 Vivis. Nulla dies tibi sine illis
 Post hac accidat. Imo morte postquam
 Tam rixosam animam reposcet Orcus,
 Mille jurgia sint tibi parata
 Cum Diris: requies tibi negetur,
 Ut nullam requiem tuis relinquis.

Ad Omphacen.

L Est halem tristi quisquis vorat ore cicutam,
 Pallet: qui potat vina Falerna, rubet.
 Et tua qui imprudens repetit convivium, tota
 Infamis subito contrahit urbe notam.
 Qui non vult sentire tuæ contagia lingua,
 Conviva is nunquam sit memor esse tuus.
 Horrendam monstris fecerunt pocula Circen.
 Sed monstrum horrendum te mala lingua facit.

In Pyretum.

AVrita Arcadici propago aselli,
 Cui nulla est Charis aut Camæna amica,
 Cui nec risit amor parensve amoris,
 Capax nullius aut joci aut leporis,
 Facetus tamen esse, & astimari
 Stulta rusticitate vult Pyretus.
 Nugis putide desine occupatis
 Nobis obstrepere, & movere risum.
 Quis non riserit usque & usque? quod dum
 Urbanus cupis esse, scurra fias.

In Fuscum.

Nobilis est Fuscus, nemo inficiatur: at ille,
 Ignorat quo sit caudice natus avus.
 Nempe huic di vitia fecerunt stemmata: fungi
 Emergunt una sic quoque nocte pares.

In petulantius, jocantem.

Nec lusus amo nec tuos cachinnos,
 Ex quibus dolor aut pudor redundat.
 Irrides quasi me meticulosum,
 Tuas quòd fugiam jocationes:
 Te vito, fateor, nec absque caussa.
 Insanum sapientis est timere.

Ad Omphacen.

Nil præter pugnas, nil præter prælia narrat
 Omphace, & armatos garrat inepta viros.
 Quàm melius domuique tuæ natisque, relictis
 Provideas bellis, Omphace, & utiliùs!
 Culta sit & caro placeat matrona marito:
 Linum illi & fusis grata sit apta colus.
 Lanificamque colat studio sollerte Minervam:
 Quæ docet artificii pingere texta manu.
 Arma vir, uxor acus tractet: Si munia mutent,
 Indignè sexum fraudat uterque suum.

Ad Rutilium Saravesam I.C.

Quàm nasutus homo es! potes ruborem
 Qui solo intuitu movere falsa
 Narranti, Saravesa: Mira res est -
 Quàm præsentia sit tua impudenti
 Gravis, quamque onerosa. Maurus ille

Non

Non est Rhinoceros magis timendus
 Cornu quod gerit eminente nare,
 Quàm tuus fatuo solet subinde
 Pseudarcho esse aquilinus ille nasus.

In Zoilum.

Putide perlecto frendes hoc, Zoile, versu,
 Et tacita demens ringeris invidia.
 Non mihi Lampfacius lascivit charta figuris:
 Nuda nec in nostris est Venus ulla libris.
 Heic nihil admixtū est, quod tetra calumnia carpat:
 Si nescis, mores nostra papyrus habet.
 In corium alterius mordacem, Zoile, dentem
 Exerce: huic quod vis esca cadaver erit.

Ad Fortunatum Hugonium Brixianum, de
 morte Sfortiæ filii ejus.

Sfortia natus erat, risuque agnosce tenello,
 Et blando letum cœperat ore patrem.
 Refortunatus poterat ut nomine dici,
 Gaudia nū pueri sunere rapta forent.
 Sed benè successit: sic te, Silene, fatemur
 Mygdonio doctē his insinuassee Midæ.
 Optima res homini est non nasci: proxima, si te
 Nasci Fata velint, quàm citò posse mori.

In Domitii Faini, & Lælii Cleopassi obitum.

Porta vetus, Domiti, tua novit busta: minaci
 Quà Phryx Antennor spectat ab arce vadum.
 Appula te, Læli, tellus malè fida carinis
 (Gargani objecta est quàm Illyris ora) tegit.

*Est ego nec vivus nec mortuus hæreo: tanquam
 Cernitur in Sipylo qui lacrymare lapis.
 Alterutri esse cinis poteram benè junctus: Amicis
 Quæ venit orba suis, vita dolenda venit.*

De seipso.

*V*æ mihi misero, meos amicos
 Si dum mors rapit id mihi imputatur.
 Væ mihi misero, quòd orbui illis
 Vitam continuo labore duco.

*Qui deinceps mihi vis amicus esse,
 Sis cautus moneo: ut leonis antrum
 Vulpes non subiit, quòd illa nulla
 Huc vestigia cerneret redire.
 Invidet mala mors meis amicis.
 Nemo amicitiam meam recepit,
 Quem non læserit illico: recenter
 In Antennoris urbe sæva pestis
 Dilectum mihi sustulit Fainum.
 Lentulum mihi, Prosperumque ademit:
 Titum sustulit, atque Apollodorum,
 Alfonsumque, Veturiumque pressit:
 Dilectumque magis meis ocellis
 Tellus Appula Lælium peremit.*

*Langueo tamen omnibus superstes,
 Vivo nec similis sepulto, at inter
 Infelicem animam trahens dolores:
 Infelix, mihi quòd mori negetur:
 Infelix magè, quòd meos amicos
 Dum mors sustulit, id mihi imputatur.*

Ad Hieronymum Capovaccium, Medicum
Patavinum.

Magne Machaonię Capovacci gloria gentis,
Quem pendens est vitę mortis & imperium,
Cui concessum animas furvis Acherontis ab undis
Vertere, & ad superum ducere posse jubar.
Ecce tuo jam his data nobis munere vita est.
Namquę Vienna tua sedulitate valet.
Sed magis effulsit tua Virtus, quando miselli
Deplorata mei fata Myconis erant.
Sciverat absentem te mors, qua luce Fainum
Sustulit, in cujus funere concidimus.
Ille tuam cum si viveret arte superstes,
Servatis poteras tu Iovis esse loco.

Ad Petrum Lepidum Metensem.

Gallica quę lepidō cecinisti carmina versu,
Tam benę nominibus conveniente tuis,
Defuncti Manes placidę accipere Faini,
Et quę Antennoreo clauditur urna solo.
At licet Elysię potarit flumina Lethes,
Mortales curet funęta nec umbra modos:
Illa tamen tales non aspernatur honores:
Cur non & cineres ultima dona juvent?
Non mihi id officium soli, sed magna sepulto
Pars dabitur, cujus nomine prestiteras.
Immortalis amor, qui me devinxerat illi,
Consimili effectu me facit esse tuum.
Si me proprię ames, illum quoque pectore toto
Possideam, Lepidi jure Fainus erit.

Ineffigiem Herculis & Omphales.

D Vm clava & positis calathos Tirynthius armis
 Tractat, & ad Lyde jussa tremit domina:
 Et tibi sollicitus morem gerit, alma Dione:
 Erigit Idalio quanta trophæa Deo!

Fritillo inscriptum.

D Vlcia sollicito fallis quicumque fritillo
 Otia, tum sortis sis memor ipse tua.
 Tempora lascivæ impendis dum cara Vacunæ,
 Excubat ante tuas en Libitina fores.

Ad Lentulum Ventidium.

D Vm sumptus facis ut tuam augeas rem,
 Lucrum te facere haud potes negare.
 Audit, Lentule, jure scænerator,
 Qui damno alterius replet locellos.
 Si vis colligere, est tibi serendum.

De Maria Aubria uxore sua.

N Ata Rhodo & Latia flos selectissime Romæ,
 Tam tenerê quondam Fulvia amata mihi:
 Tuque Philippa vale, atque mihi dilecta Melantho,
 Dignæ omnes Phœbo, propicioque Iovi.
 Iam vestris nolem thalamis hæsisse, quod olim
 Spondebat Cypria cum genitrice puer:
 Aubria Boissardo nam desponsata marito est.
 Ite peregrina nunc procul ite faces.
 Sola meum commissa mihi premat Aubria pectus.
 Sola Marilla meis præsideat thalamis.
 Filiolum est enixa mihi, qui pignore certo
 Externo nunquam me sinat igne rapi.

Ergo

*Ergo valete: vebat vos laudibus Itala tellus.
Boissardo placeat sola Marilla suo.*

De quatuor orbis partibus.

A*Rtium genitrix, scientiarumque
Europa ut fuit, estque, eritque semper:
Serum stamine fulgido celebris,
Et dente Indo Asia est, odoribusque.
Auro fertilis atque margaritis
Est, & murice dives Afra tellus.
Balsamum Americi legunt, piperque:
Thus & zinziber, & fragrans amomum.*

INSCRIPTIONES NON NVL-
*læ, quæ inscribendæ erant Marsaliæ, in arcubus
triumphalibus, altaribus, statuis, & tabulis,
in adventu Ducis Epernonii.*

In Arcu triumphali, ante Urbis portam.

Sub statua Honoris.

H*Anc tibi pro meritis lauri de frunde coronam,
Præmia Virtuti debita, sacrat bonos.*

Sub statua Famæ.

M*Aste animo: titulos ad cælum gloria tollit:
Quæque tibi surgit nescia fama mori.
In arcus frontispicio.*

O Bruerat bellis Celtas civilis Enyo :
 Atque intestinis Gallica regna malis.
 Laus erat in sanctos ferro saxire penates,
 Et patrię armata perdere tecta manu.
 Nil nec consilio reges potuere, nec armis
 Conferre attritis viribus auxilii.
 Donec felici te Iuppiter extulit ortu,
 Solamen Gallis tempus in omne tuis.
 Mitia queis positis procuras otia telis,
 Claraque devicto Marte trophæa locas.
 Pacifico effusi cives gratantur: & ipse
 Turcus pro te publica vota facit.
 Sponte sua tellus merito tibi lilia promit,
 Atque novis domino floribus halat ager.
 Et te Marsalii servatorem urbis & orbis
 Acclamant: & io læte triumphę canunt.

Inscriptum Arcui, inter statuas victoriarum.

Perpetua securitati.

Ino Ludovico Valletæo Epernonio Duci,
 Pedestrium ord. Gallicor. magistro vigilantissimo,
 Prudentissimo moderatissimoque Principi:
 Quem cæli benignitas,
 Henriciq. III. Galliar. Regis Christian. providetia,
 Saculo felici
 Marsaliensium Vrbi rectorem dedit,
 N. N. in urbis præfectura
 illius vicem gerens,
 Civesque omnes,
 Qui se nomini ejus in perpetuum colendo obligarunt,
 Publi.

*Publicè votis susceptus,
Vnanimò consensu,
Virtuti ac memoriæ ejus DD.*

*Ad dextram arcûs triumphalis partem, ubi
Napææ & Najades Duci lilia & flores
offerunt.*

Tibi lilia plenis ecce ferunt Nympha calathis.

*S*icut ab Eoo consurgens Delius ortu
Illustrat radiis latè sola picta coruscis:
Adventu sic nostra tuo viridævia frudent:
Atque novis halant vernantes floribus horti.

*Ad sinistram: Vbi Fauni Ducem quernâ coro-
nant corollâ, & Dryades illius laudes
decantant.*

Semper honos, nomenque tuum, laudesq; manebunt.

*V*Idelicet ut fronte geris, Djs proxime, lauros,
Quas tua regali possedit munere Virtus:
Cingimus ecce tibi civili tempora quercu:
Esse hoc servandum memor ut sis pignore civem.

*Adscriptum statuæ Ducis, qui habitu Neptuni
a Glauco paludum Marsaliensium Deo, aqua-
rum gubernacula recipit.*

*E*N tibi nostrarum, Iuvenis, modocramen aquarû:
Te duce eant placidis nostra fluentia vadis.

*Sub statua Iovis Galliam bellis civilibus ful-
minantis: sub persôna Glauci.*

D Vm mala tempestas Gallos divexat, & angit,
Mî pro Neptuni numine tutor eris.

Ad ingressum lōgæ porticusegregio opere cō-
structæ: Dux in tribunali sedens, officium
Senatûs & populi Marsaliensis recipit.

V T patris patria capias, mitissime, nomen,
Devotum effusa spectas cum plebe Senat um.

Qui tibi se, dulcesque lares, agrosque feraces,
Et quicquid servant cari patrimonia sacrant.
Ad finem porticûs, sub statua Religionis.

S E tibi committit Divorum cultus, & ara:
Sacræque, quæ patrius mystica ritus habet.
Grata erit hac pietas Superis: horumque favore,
Adjicies rebus robora firma tuis.

Ante portam Palatii: sub statua Urbis.

S Vscipe servandam caris cum civibus Urbem:
Atque hæc æterna mœnia pace bea.

Ibidem: sub statua politiæ, volumen legum pa-
triarum tenentis.

N Ostra suas leges Respublica possidet: illa
Hus poscit tutor justus ut esse velis.

In Aetnam ardentem, ventis & tempestatibus
circum agitatam: Symbolum principis:

ADVERSIS CLARIUS ARDET.

I N sano rabidi feriant licet agmine venti,
Omniaque horrendo quassa fragore crepent:

Inconcussa manens adversis clarior ardet,
Et duplicat vires ignibus Aetna novis.

Sic quisquis meritis ad summum vectus honorem est,
Sæpe malos sola prosperitate movet.

Con-

*Constanti tamen ille animo perdurat, & illam
Temnit: quam Virtus concitat, in vidiā.*

*In Deambulacro: ubi tabula ingens erecta
erat: in qua Henricus III. Galli. rex sceptrum,
diadema, & lilia Christo servatori
sacrat.*

P*Acata est domito quòd per te Gallia Marte,
Atque tuis quòd Rex floreat auspiciis:
Ille tuas donis onerat solennibus aras:
Idcircoque iuvans diceris esse pater.
Et sacrat nitido tibi candida lilia flore,
Qua tua semoto fulmine dextra gerat.
Dona placent: Galli, posthac sperate quietem:
Placato arrident florea sceptrā Iovi.*

*In eodem deambulacro: in alia tabula: in qua
Deus orbem terrarum Principibus moderan-
dum comittit. Galliis Henricum III. præficit:
Henricus verò Epernonio Duci Austrasiam
tradit gubernandam.*

A*rbitrario e cœlis totum dum temperat orbem
Iuppiter, Henrico Gallica regna dedit.
Damque amplas sceptri Henricus partitur habenas,
Cultam Epernonio tradidit Austrasiam.
Quàm benè, summe Deum, provisum est omnibus! ille
Te propria, hic regem dum bonitate refert.
Securus gaudere licebit postmodo Gallis,
Æternum his quibus est pax data Principibus.*

**DISTICHA, QUÆ TABVLIS ET
iconibus adscripta sunt.**

Iosephus & Phutifar's uxor.

Deperit Hebręum juvenem Mareotica conjux:
Arguit & raptu vestis adulterium:

Tarquinius & Lucretia.

Desine vim thalamis, scelcrate, inferre pudicis:
Exsilio quam tu, sed luet illa nece.

Susanna: castê & Christianê.

Omnia servasti: vita est integra: nec antè
Pręda Semiramis est tua forma procis.

Sophronia: castê sed non Christianê.

Dum Decii ferro vitata libido fatiscit,
Castâ quidem es, pietas sed tibi victa jacet.

Lucretia: nec castê nec Christianê.

Tarquini frustra vim sanguine corrigis: ille
Laudatur, superest qui sine cadê, pudor.

Diana & Endimion.

Castâ licet Latmum nocturno Delia curru,
Vt ferat amplexus Endimionis, adit.

Venus & Adonis.

Vt gerat heic humeris habilem coryton & arcum,
Secleturque feras Cypria, fecit amor.

Pallas & Mercurius.

Mercurio Sais liquidi ad Bobeidos undam
Fama refert placidum conseruisse femur.

Iardanis & Hercules.

Robusto

Robusto teretes minuit dum poll. ce fusos,

Inriti Alcide Iardanis arma gerit:

Procris & Cephalus.

Dona tuę tibi sunt, Cephale, haud satis aqua Dianę:

Qua tingat proprio hac sanguine Procris erit.

Latona & rustici Lycii.

Scommata & impure meritis conritia lingua est

In Lycius ultus Iuppiter agricolis.

DISTICHA, QUÆ CORONIS TRI-
umphalibus Petri Lepidi Metēsis adscripta sunt.

Quercus.

Qui pressos forti descendit robore cives,

Illi pro meritis querna corona datur.

Laurus.

Lemniscata tegit victorum tempora laurus:

Hoc celebris Virtus crescere Honore solet.

Oliva.

Victor Olympiaco qui pulvere certat, Olivam

Sudoris precium si potiatur habet.

Palma.

Palma triumphales ornat celeberrima currus.

Hoc precium Virtus majus habere nequit.

Myrtus.

Virginibus Paphiam Cypris dicat aurea myrtum

Pręcingit flavas qua nova nupta comas.

Lilia, vitis, & populus.

Lilia Iunoni, vitis pergrata Lyæ est:

Herculeas cingit populus alba comas.

Cedrus.

*Incluta victuris mandantur nomina Cedris:
 Quis fama aeternum vivere posse dedit.*

Pinus.

*Montana gaudet frontem Pan cingere pinu.
 Nulla hac Idea est gratior arbor Opi.*

Hedera.

*Turba Mimalonidum festos redimita corymbos
 Lymphato pompas in Citherone vocat.*

Cupressus.

*Tristia signamus ferali recta cupressu,
 Ad lessum gemitus dum Libitina ciet.*

Malus arbor.

*Aurea Phryx pastor sacravit mala Dione:
 Sape etenim his blandus crescere suevit amor.*

Rosa.

*Qui thalamum sine lite premis, lectumque jugalem
 Idalia matri sparge marite rosas.*

Spica.

*Persephones matri selecto farre litabis:
 Poscit nil prater spicea ferta Ceres.*

Gramen.

*Gramineam Fabio decrevit Roma coronam,
 Punica dum Latio est milite fusa cohors.*

Malus punica.

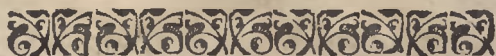
*Punica disposito radiantia mala pyropo
 Concordi quæ sit vis in amore docent.*

Quatuor venti præcipui.

*Eurus ab aurora: Boreas bacchatur ab Arcto:
 Vesper amat Zephyros: Africa sicca Notos.*

I N

INDEX

INDEX TITVLORVM LIBRI.

A Brahamus Faber Typographus	331. 377.
A Abrahamus Ortelius	333. 352.
A drianus Chenerus	110.
A drianus Valerinus	162.
A Elia Zabarella	292.
A lardus Quintulus	24. 162. 217. 319. 329. 339. 344. 355. 363. 377. 392.
A lphonfus Ayalla	299.
A damicos	109. 314. 340. 363. 364. 370. 377.
A moralia Sabina a Rya	206.
A natollius Poluo	320.
A ngelica Malipira	315.
A нна N.	388.
A нна Bellæa	293.
A ndræas Crotossius	19.
A нна Culmanna	189.
A нна Hassonvillæa	272.
A nonymus	182.
A ntinomus	375.
A ntonia Lycæa	382.
A ntonius Cassius	351.
A ntonius Pascharius	297.
A ntonia Bercina	182.
A rnus	360. 374. 379.
A per decoctor	325.

B.

Basilus Charondas	155.159.161.241.
Beatrix Vergeya	312
Bernardinus Paternus.	78.

C.

Cæcilius	391.
Cæciliana	331.
Carolus V. Rom. Imp.	268.269.
Carolus Renaldus	191.298.374.
Casimirus Ringravius	199.
Chilo.	36.83.110.193.219.261.380.
Claudius Antonius a Vienna	270.
Claudius Bourgæus	376.
Claudius Sartorius	299.
Clavennas Homuncio.	225.
Cocus & Vetula	354.
Cotylus	336.
Crumena Serica.	365.

D.

Dionisius Lebæus Batillius	371.
Ditmarus Cislebius	302.382.
Domicius Fainus.	91.97.148.149.155.232.283. 284.285.286.287.313.

E

Effigies Amymones	324.
Effigies Faini.	91.233.
Effigies Herculis & Omphales.	398.
Effigies Lælii Cleopassi	390.
Effigies Iac. Pascharii	373.
Effigies Pauli Melissi	365.
Effi.	

I N D E X.

Effigies Petri Lepidi	391.
Effigies Nic. Reusneri	370.
Effigies Veturii Leontii	390.
Elisabetha Dorothea Ducis Bipontini filia.	311.
Eriphyle	393.
Europæ 4 nationes.	332.

D.

Fabianus a Dhona	11.133.387.
Fabius Tænius	165.
Ferrucius Nodinus	194.
Fluviorum descriptio	49.
Fortunatus Hugonius	395.
Francus Apollodorus	177.290.
Franciscus Malarmæus	282.
Franciscus a Rya	269.
Franciscus Loysius	372.
Franciscus a Vienna	136.273.314.
Franciscus Villerus	194.
Fridericus N.	388.
Fridericus Casimirus Com. Pal. Rheni dux	
Bavariæ	310.
Fridericus Lessotæus Stebleus	287.358.
Fritillo inscriptum	398.
Fucus	361.363.384.385.392.
Fulvia Læta	214.
Fuscus.	171.260.303.331.347.358.385.394.

G.

Gabriel Diespachius	295.
---------------------	------

I N D E X.

Gedeon a Vienna	138.
Georgius Bertinus	370.
Georgius Cæcilianus	31.334.350.364.388.
Georgius Gernerus	343.
Gongylus.	329.337.358.364.

H.

Helena a Rya	271.
Henricus Magnerus	297.
Henricus Sueberus	201.368.
Hieronymus Capovaccius	289.397.
Hugo Babelus	275.
Hugo Dordonæus	222 299.
Hypocrita.	338.

I.

Iacobus Chassignetus	296.379.
Iacobus Codræus Clarius	26.
Iacobus Monavius	82.
Iacobus Pascharius	67.71.145.237.
Iana Bolæa	313.
Ianno Beretina	292.
Ianantonius Vcelinus	229.
Iacobus Santalbinus	12.73.
Iacobus Soliacus Affaracus	140.273.
Ianus Delaberus	47.
Ianus Vpilio	117.
Impius	227.
Importunê jocantes	351.
Ingrati	153.
	Inferi.

INDEX

Inscriptiones Marsalienses in adventu Ducis

Epernonij 399.

Ianus Aubrius 221.

Ioanna Babéla 279.

Ioan. Comes Pal. Rheni, Dux Bavariae & Bi-
ponti. 1.3.58.59.90.129.198.265.309.311.
312.368.

Ioannes Com. Pal. Rheni filius 310.

Ioannes Braconerius 186.

Ioannes Eschefeldius 227.

Ioannes Laficius 316.

Ioannes Lobetius 348.

Ioannes Posthius 143.

Ioannes Pornæus Piementa 247.

Ioannes Ringravius 199.

Ioannes Rocoffovius 19.

Iulia Aubria 295.

Iulia Issa 359.

Iulius Boissardus. 301.302.

L.

Lælia Brassæa 337.

Lælius Clæopassus 22.28.105.150.151.158.168.
244.276.314.316.321.324.341.346.355.359.
380.390.395.

Lamia 182.339.341.342.346.

Langæus 354.358.359.

Laura 373.

Laurentius Friderus 189.

Laurentius Magnerus 111.

Lea puella 362.

I N D E X

Ad Lectorem.	126.264.306.
Lentulus Ventidius	100.240.288.320.326.327. 333. 398.
Leonardus Vncius	382.
Ad librum suum	127.307.366.
Linus Sagatius	87.342.347.350.
Lippus	84.85.328.342.
Livia Martucia	332.
Livia Veturii filia	176.
Livius Algerius	88.
Lois a Vienna	204 316.
Ludovicus Malarmæus.	15.76.210.328 381.
Ludovicus Moustellius	63.
Lupus a rusticis captus	357.
Lyda Patavina.	337.

M.

Mæra fluvius.	224.
Magdalena Gueldrię dux	131.310.
Maledicus	332.378.
Margites	360.
Marcus Antonius Varanus	180.218.340 387.
Marcus a Rya	269.
Marcus Claudius a Rya	134.
Marcus Foscarinus	166.
Margaris Boissarda	281.
Maria Aubria	260.398.
Maria Elisabetha Ducis Bipont. fil.	311.
Maria Lepida	293.
Maria Ragueria	270.
Matthæus Cognetius	343.
Medi-	

I N D E X.

Medicus	381.
Michael Slavata	136.
Ad Musam	196.
Michael Cormæus Paxius.	35.
N.	

Nais	323.
Nicolæa a Vienna	204.316.
Nicolaus Clemens Luxovienſis	179.
Nicolaus Clemens Trelæus	299.388.
Nicolaus Goullonus	357.
Nicolaus Houllonius	337.
Nicolaus Reufnerus	122.123.
Nicolauſ Taurellus	33.
Nicolaus Tentruſius	378.
Nicolaus Villerus	113.
Nitidius Panerus	216.
Nydartus	36.358.

O.

Octavianus Cleopaffus	277.314.
Odoardus Bizetus	188.201.
Omphace	334.354.361.381.393.
Orbis partes quatuor	399.
Orlandus Laſſæus	352.
Otho Henricus Dux Brunſvigæ	132.
Otho Ringravius.	199.

P.

Pantaleon Candidus	212.349.369.
Paulus Aloyſius Amanus	341.356.392.
Paulus Cavallerius	219.
Paulus Cimettus	336.340.

INDEX.

Paulus Cortesius	355.
Paulus Melissus	6.38.60.142.207. 215.234.246.255.315.319.325.327.332.351.358. 350.372.383.
Perona Geresmia	205.
Plautia Pylæa	356.
Philautus	168.
Philippus Cario	340.344.376.386.
Philippa Lazæa	49.164.173.174.175.291.317.318. 335.
Philo Vinitor	117.
Pholoë	315.
Phorbus	334.385.
Phyllis	328.
Petrus Aretinus	302.
Petrus Friderus	85.170.226.348.349.
Petrus Lepidus	29.64.187.218.326.336.353.381. 387.397
Petrus Monavius	248.300.
Petrus Ronfardus	274.
Petulantius jocantes	394.
Polydorus Marinus	287.
Pomponius Ricius	48.323.344.345.346.
Pontia	360.
Ponticus	362.364.
Priscus	4.
Prosper Ventidius	288.325.
Pyretus	343.374.383.393.
Pyrrha.	372.389.
	Quin-

INDEX.

Q.

Quinctius Lætus.

384.

R.

Raguffus Blævius

214.

Richartus Boissardus

77.

Richartus Malarmæus

281.

Rinholdus ab Heyden stein.

99.243.

Robertus Fevinus

345.

Rutilius Saravefa.

159.262.321.322. 389.

S.

Sabina Amoralia a Rya

206.

Samuel Aubrius

294.

Schalæ Faini

230.

De seipso

95.96.98.330.339.396.

Sfortia Hugonius

277.395.

Silvia Rizza

343

Silvia Zabarella

292.

Simon Cliverus

99.103.

Simon Roverus

257.

Sphinx

348.

Stephanus Vialardus.

195.

T.

Taræus

357.388.

Theobaldus Boissardus

278.

Theodorus Zozimus

290.

Timandra Raphais

157.

Titus Celsus

335.

Tobias Hombergerus

211.

Topheus.

338.339.341.

I N D E X.

V.

Valentinus Grevius Bacfarcus.	201.
Veturius Leontius	153. 276. 322. 330. 361. 380. 390.
Vitus Vinshemius	252.
Volfgangus Dux Biponti	266.
Volfius Munzerus	288.
Votum Neptuno.	330.
X.	
Xantippe Taræi.	86.

Z.

Zoilus.	329. 385. 395.
---------	----------------

E R R A T A.

Pagina 11. linea 1. ab at l. balat. p. 18. l. 1. indonea l. in
 idonea. p. 21. l. 28. audicial. audacia. p. 27. l. 10. Cui l.
 Qui. p. 28. l. 13. Parca l. Parce. p. 32. l. 19. perticipem l.
 participem p. 42. l. 20. culpa l. culpa. p. 87. l. 3. confon-
 das. l. confundas. p. 104. l. 6. attenuenda l. attenuada.
 p. 158. l. 11. illis l. illius p. 171. l. 2. abitione l. ambitione.
 p. 236. l. 16. Aeternum l. Aeternam. p. 251. l. 24. Theuto-
 neque l. Theutonemq. p. 265. l. 13. crabra l. crebra. p.
 298. l. 8. An non hoc vivere bis vivere est? l. nonne hoc
 est vivere vivere bis? p. 308. l. 18. ad aura l. ad Laura.
 p. 312. l. 28. manus. l. munus. p. 315. l. 14. capillos l. capil-
 lo. p. 318. l. 3. lōgua l. longa. p. 349. l. 6. aruvida l. artri-
 vida. p. 351. l. 10. atritis l. artritis. p. 365. l. 5. oloriis l. o-
 loris. p. 372. l. 6. facta l. ficta p. 373. l. 24. petulentiore
 l. petulantiore. p. 387. l. 27. intueru l. aspicias heic. p.
 390. l. 6. i me l. Si me.

- 1.10.

- e

+